

1930011 <http://www.dhammadownload.com>
KS 1200 --

မဟာသရဏာပုံ ရွတ်ပွားထုံးစံ

လွန်ကြီးမြတ်လှတာမို့
 ဆည်းကပ်ကြပါစို့ မဟာသရဏာပုံ ။
 ရွတ်ပွားထုံ အာရုံစိတ်တွေနှင့် ။
 အေးရိပ်ခိုလှုံ ။ ။
 စီးပွားဓာတ် လာဒ်မျိုးထုံ၊
 လုံးစုံပ ရန်ဝေး ။
 မဂ်နှင့်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်နန်းသို့
 မြန်းကြစို့လေး ။ ။

နဝမလယ်တီဆရာတော်

လယ်တီရောင်ခြည် ကွန်ပျူတာမှ စာစီသန့်စင်၍
မိခင်ရောတီစာအုပ်တိုက်မှ ဖြန့်ချိသည်။

မိခင်ရောတီ စာအုပ်တိုက်
 တိုက်(၄)၊ အခန်း(၄၀၂)၊ ကျီတော်အိမ်ရာ ပုဇွန်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - ၀၁-၇၀၁၄၃၁

ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး

လယ်တီမဟာသရဏာပုံတော်ကြီးဖြန့်ချိကာ (ပထမတွဲ) အရှင်တေလာဘ

အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ
လယ်တီအရှင်ကောလာသ
 ဘာသနဇ ဓမ္မာစရိယ ဝိနယပါဠိပါရဂူ

ဖွင့် ဆို တော် မူ သော

လယ်တီမဟာသရဏာပုံတော်ကြီး

မြန်မာဗိက္ခာ

ပထမတွဲ

ဒုတိယအကြိမ်
 မိခင်စာအုပ်အမှတ်(၅၃၃)

1200

ဘမ္မန်တရားသည့် ဘင်ဘား

ဧရာဝတီ ရွှေဒီသည့်

ရစ်ခွေစီးဆင်း ငြိမ်းချမ်းခြင်းဖြင့်

ဝပြောသာယာ ပြည့်မြန်တော်

ထာဝရ အကျဆင်မည့်တည်း။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၀၄၄/၂၀၀၃ (၁၂)
- မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၅/၂၀၀၄ (၁)
- ထုတ်ဝေခြင်း - ဒုတိယအကြိမ်
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၇၀၀ ကျပ်
- စီစဉ်သူ - မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်မိသားစု
- မျက်နှာဖုံး - Eagle
- အတွင်းဖလင် - ကိုအောင်ခင်ဦး
- မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဦးကျင်ရင် (မြ-၀၅၄၁၇)
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ချယ်ရီသိန်း
(မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်)
(ယာယီ-၆၇၇)

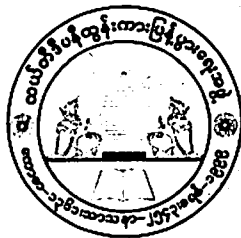
ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးကို

လယ်တီအရှင်ကေလာသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
ဖွင့်ဆိုရေးသားအပ်သော

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးမြန်မာဋီကာ

ပထမတွဲ

သစ္စဝဏ္ဏနာ၊ ခန္ဓဝဏ္ဏနာ၊ အာယတနဝဏ္ဏနာ၊
ဓာတုဝဏ္ဏနာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဝဏ္ဏနာ၊

လယ်တီရောင်ခြည် ကွန်ပျူတာစာပေ
လယ်တီဒီပနီ ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
မဟာလယ်တီတိုက်၊
မုံရွာမြို့။

မာတိကာ

ကျမ်းဦးနိဒါန်း	---	က-က
မဟာသရဏဂုံ အမည်ရပုံ	---	၁
မဟာသရဏဂုံ ဟူသည်မှာ	---	၂
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် နည်းနှစ်ရပ်	---	၅
မှားယွင်းဖောက်ပြန် နည်းတစ်တန်	---	၅
ငရဲ၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်ရာမှန်လှ နတ်ထိန်းမ	---	၈
တန်ဆေးလွန်ဘေး ဆည်းကပ်ရေး	---	၁၀
မှန်ကန်ကိုးကွယ် နည်းတစ်သွယ်	---	၁၁
ကျေးဇူးရှင်ကြီး မိတ်ဖွဲ့နည်း	---	၁၁
ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ဟောပြခဲ့တဲ့ ပူဇော်ပုံ	---	၁၃
သုံးပါးရတနာ ကိုးကွယ်ရာ		
စစ်မှန်သော ကိုးကွယ်မှု	---	၁၅
သရဏဂုံ မွမ်းထုံသူအား ဘီလူးမစား	---	၁၉
သာဓကတစ်လီ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ	---	၁၉
သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာ ပါယ်ရွာမလား	---	၂၀
လောင်းလျာမှန်က တည်ကြံသရဏဂုံ	---	၂၂

မာတိကာ

သရဏဂုံတွင် အမွမ်းတင်

သစ္စာနှစ်ရပ် ပိုင်းဖြတ်တီထွင် အမွမ်းတင်	---	၂၃
သမုတိသစ္စာ ဆိုသည်မှာ	---	၂၄
ပရမတ္ထသစ္စာ ဆိုသည်မှာ	---	၂၄
သမုတိသစ္စာ ဝေါဟာရဒေသနာဖြင့် ရှိခိုးခြင်း---		၂၅
ရှေးပညာရှင် အစီအစဉ်	---	၂၆

သစ္စာဝဏ္ဏနာ ပဏာမ

(က) သစ္စပဋိဝေဓ

ပရမတ္ထသစ္စာနယ်ဖြင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း--		၃၀
အမှန်လေးချက် သဘောနက်	---	၃၁
ဤအရာဝယ် မေးဖြေဖွယ်	---	၃၂
သဘောငါးချက် အဟောခက်	---	၃၃

ဒုက္ခသစ္စာ ပရိညာကိစ္စ

ခန္ဓဝဏ္ဏနာ ပဏာမ

ခန္ဓဝဏ္ဏနာ ပဏာမ	---	၃၇
ပိဋနဋ္ဌဒုက္ခ	---	၃၈
သင်္ခတဒုက္ခ	---	၃၉
ကံဖြင့်ပြုပြင်ပုံ	---	၄၀
စိတ်ဖြင့်ပြုပြင်ပုံ	---	၄၀
ဥတုဖြင့်ပြုပြင်ပုံ	---	၄၁
အာဟာရဖြင့်ပြုပြင်ပုံ	---	၄၁

မာတိကာ

သန္တာပဒုက္ခ	---	၄၂
ဝိပရိဏာမဒုက္ခ	---	၄၅
ဒုက္ခသုံးချက် ရှောင်ထွက်မရ ပိဋနသဘော	---	၄၇
အရေမရှိ နွား၏ဥပမာ ပိဋနသဘာဝါ	---	၄၇
ပဉ္စက္ခန္ဓ ပရိညာ	---	၄၉
ရူပက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ	---	၅၄
ဝေဒနာက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ	---	၆၀
သညာက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ	---	၆၄
သင်္ခါရက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ	---	၆၆
ဝိညာဏက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ	---	၆၈
အာယတန ဝဏ္ဏနာ ပဏာမ		
အာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၇၂
စက္ခာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၇၈
သောတာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၀
ယာနာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၁
ဇိဝှိယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၁
ကာယာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၂
မနာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၃
ရူပါယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၄
သဒ္ဓါယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၇
ဂန္ဓာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၈
ရသာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၈
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၈၉

မာတိကာ

ဓမ္မာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၉၀
ဓာတုဝဏ္ဏနာ ပဏာန		
ဓာတုဒုက္ခပရိညာ	---	၉၁
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝဏ္ဏနာ ပဏာမ		
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒုက္ခပရိညာ	---	၉၉
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဥဒ္ဒေသပါဠိတော်	---	၁၀၃
အဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၀၈
သင်္ခါရ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၁၃
ဝိညာဏ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၂၆
နာမရူပ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၃၁
သဠာယတန ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၃၅
ဖဿ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၃၈
ဝေဒနာ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၄၄
တဏှာ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၄၈
ဥပါဒါန ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၅၃
ဘဝ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၆၁
ဇာတိ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၇၁
ဇရာ မရဏ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၇၅
သောကာဒိ ဒုက္ခပရိညာ	---	၁၈၃
ဒုက္ခက္ခန္ဓ ပရိညာ	---	၁၉၃
နိဂုံး	---	၁၉၇

မာတိကာ ပြီး၏။

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

(၁)

သရဏဂုံသမိုင်းဦး

ဗုဒ္ဓသာသနာ၏
ပန္နက်

စင်စစ်သရဏဂုံသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏
ပန္နက်ဖြစ်သည်။ သရဏဂုံ မတည်ပါက ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင် မဖြစ်နိုင်ပေ။ သရဏဂုံတည်မှ

သာလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ပေမည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ ပန္နက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း--

- ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်ဖြစ်ရန် အတွက်လည်း
ကောင်း၊
- ရှင်သာမဏေဖြစ်ရန် အတွက်လည်းကောင်း၊
- ရဟန်းဖြစ်ရန် အတွက်လည်းကောင်း၊

သရဏဂုံနှင့်စတင်ကာ ပန္နက်ချကြရပေသည်။ သရဏဂုံနှင့်
ပန္နက်မချဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်လည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။ ရှင်-

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ရဟန်းလည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

သရဏဂုံသည် ဤမျှလောက် အခြေခံလည်းကျလှသည်။ အရေးလည်းကြီးလှသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ ပန္နက်ဟုခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမဆုံး
ဒွေဝါစိက သရဏဂုံ
တည်သူ

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ထို့နောက် ပလ္လင်္က၊ အနိမိသစသော ခုနစ်ဌာနတို့၌ သတ္တသတ္တာဟ (-ခုနစ်ရက်

ခုနစ်လီ) သတ္တဌာန စံနေတော်မူသည်။

ယင်းသို့ စံနေတော်မူစဉ် နောက်ဆုံးသတ္တဌာနဖြစ်သည့် ရာဇာယတန သတ္တာဟလင်းလွန်းပင်ရင်း၌ စံနေတော်မူသောအခါ ဥက္ကလာပဇနပုဒ်မှ တပုဿနှင့်ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား လာရောက်ဖူးမြော်ကြကာ ကြွက်ကျစ်မုန့်- ပျားမုန့် ဆုပ်တို့ကို ဆပ်ကပ် လှူဒါန်းကြသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က ယင်းကုန်သည် ညီနောင်တို့အား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်လာအောင် ဒွေဝါစိက သရဏဂုံကိုပေးကာ ဗုဒ္ဓသာသနာ့ ပန္နက်ချ ပေးတော်မူခဲ့သည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ဦးခေါင်းတော်ကို သုံးသပ်၍ ဆံတော်ဓာတ် လက်တစ်ဆုပ်ကိုလည်း ပေးအပ်ချီးမြှင့်တော်မူလိုက်သည်။

ဒွေဝါစိက သရဏဂုံ ဆိုသည်မှာ-

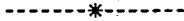
- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ သံဃာတော်များ မရှိသေးပေ။ ထို့ကြောင့် 'သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' မပါဘဲ ဒွေဝါစိက သရဏဂုံဖြင့်သာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က ဗုဒ္ဓသာသနာ့ပန္နက်ကို ချပေးတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ သရဏဂုံသမိုင်း၌ တပုဿနှင့် ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့ကို ပထမဆုံး ဒွေဝါစိက သရဏဂုံ တည်သူဟု မှတ်ယူရပေမည်။

(၂)

တေဝါစိက သရဏဂုံ၏ နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဘဝ- ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သမိုင်း- ဗုဒ္ဓဝင်
သူဌေးသား ကို လေ့လာဖူးသူတိုင်း ဗုဒ္ဓ၏အလောင်းတော်အား
ယသ ယနာနို့ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော သုဇာတာ
သူဌေးသမီး၏အကြောင်းကို ကြားဖူးကြပြီး ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။

သူဌေးသမီးသုဇာတာ၌ ယသအမည်ရှိသော သားတစ်ယောက်ရှိသည်။ ယသလုလင်သည် သူဌေးသားပီပီ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ဖြင့်သာ ခံစား စံစားကာ ပျော်ပါးနေထိုင်လျက်ရှိသည်။

တစ်ညတွင်မူ ယသသူဌေးသားသည် စောစောအိပ်ပျော်သွားသဖြင့် ပစ္စိ မယာမ်၏ စောစောပိုင်း၌ အိပ်စက်ရာမှနိုးလာသည်။ ထိုအခါ ညဦးပိုင်းက သူ့အား တူရိယာမျိုးစုံတို့ဖြင့် ဖျော်ဖြေနေကြသော ကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့မှာ အိပ်မောကျ အိပ်ပျော်လျက် ရှိနေကြသည်။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့မှာ အိပ်မောကျနေသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ပိုးလိုးပက်လက်ဖြင့် ခါးဝတ်ကျွတ်သူကကျွတ်- ဟောက်သူကဟောက်- ဆံပင်ဖားလျားကြံ ကာ အာခံတွင်းကပွင့်ပြီး စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ အာပုပ်နံ့ တို့ကလည်း လှိုင်လျက် မသတိစရာမြင်ကွင်းကို ဟင်းလင်းဖွင့်ပြနေ သကဲ့သို့ ဖြစ်နေရာ ယသသူဌေးသားမှာ ယင်းမြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီးလျှင် 'ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးကား နှစ်သက်စွဲလမ်းဖွယ် မရှိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် အတိပါတကား'ဟု သံဝေဂဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ပြင်းပြစွာ တုန်လှုပ် ချောက်ချား ထိတ်လန့်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် အိပ်စက်ရာညောင်စောင်းမှ ထပြီးလျှင် အိမ်မှ ထွက်ခွါ လာခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
ယသ သူဌေးသားသည် မိဂဒါဝုန်တောအရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လည်း ထိုညဉ့်မိုးသောက်ယံ၌ စင်္ကြံ ကြွနေတော်မူစဉ်ဖြစ်၍ ယသ သူဌေးသားကိုမြင်လျှင် စင်္ကြံမှသက်၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ် ခင်းအပ်သောအရပ်၌ နေတော်မူလင့်သည်။

ယသ သူဌေးသားလည်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူသော သစ္စာ လေးပါးတရားကို ကြားနာရသဖြင့် ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကင်းကာ ချက် ချင်းပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

သုဇာတာ ဇနီးမောင်နှံ၏ သောက
နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းသို့ ရောက်သော အခါ သုဇာတာသည် သားဖြစ်သူ ယသ လုလင်ကို မတွေ့ရတော့သဖြင့် ပူပင် လောင်ဆာ ဗျာပါတကြီး ရင်တီးလက်ခတ် ပါးစပ်မှလည်း ရေရွတ် မြည်တမ်းကာ ယသ၏ဖခင်သူဌေးကြီးအား ပြောကြားသည်။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ယသ၏ဖခင်သူဌေးကြီးလည်း အရပ်လေးမျက်နှာသို့ မြင်းသည် တမန်တို့ကို စေလွှတ်ကာ သားဖြစ်သူ ယသအား ရှာဖွေစေသည်။

နောက်ဆုံး၌ သားဖြစ်သူ သွားလေရာ ရွှေခြေနင်းရာကို အစဉ်မှီး ကာ ခြေရာခံ၍ လိုက်လာသောအခါ မိဂဒါဝုန်တောသို့ ရောက်ရှိ လာသည်။

<p>ပထမဦးစွာ တေဝါစိက သရဏဂုံ တည်သူ</p>	<p>ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ယသ၏ ဖခင် သူဌေးကြီး လာသည်ကို အဝေးကမြင်လျှင် အနီး၌ ရှိနေသော ယသလုလင်အား ဝှက် ထားဦးမှသင့်တော်မည်ဟု အကြံဖြစ်တော်</p>
<p>မူကာ ယသကို သူဌေးကြီး မမြင်ရအောင် တန်ခိုးဖန်ဆင်း ဝှက်ထား တော်မူသည်။</p>	<p>မမြင်ရအောင် တန်ခိုးဖန်ဆင်း ဝှက်ထား</p>

သူဌေးကြီးလည်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် -

‘အရှင်ဘုရား - တပည့်တော်ကား သားပျောက်၍ လာရှာ ပါသည်။ သတို့သားတစ်ယောက် လာသည်ကို မြင်ပါ သလား’

ဟု မေးလျှောက်သည်။ ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်က -

‘သင် သူဌေး၊ ထိုင်ဦးလော့၊ ဤအရပ်၌ပင် သင်၏သား ယသကို မြင်ရလတ္တံ့’

ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ‘သား ယသကို မြင်ရလတ္တံ့’ ဟူသော စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ သူဌေးကလည်း အားရဝမ်းသာဖြစ်ကာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်နေလေသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ ကာမာဒီနဝ ကထာ၊ နေက္ခမာနိသံသကထာတို့ကို သူဌေးကြီးအား အစဉ်အပိုင်း

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဟောကြားတော်မူသည်။

ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ သူဌေးလည်း သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ထို့နောက် သူဌေးကြီးက-

‘အရှင်ဘုရား၏ တရားဒေသနာတော်သည် အလွန် ကောင်းစွတကား။ ခရီးမှားသောသူအား ဖြောင့်သားစွာ လမ်းညွှန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖုံးမှောက် ဝှက်ထားသော ဝတ္ထုကို လှစ်လှန်၍ ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါလေးပါး ရှိသော အမိုက်မှောင်၌ တန်ဆောင်ဆီမီးကြီးကို ထွန်းဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်သည်ဟု တပည့်တော် သိရှိရပါပြီ။

- ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်သည် ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း
- တရားတော်ကိုလည်းကောင်း
- သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်မှီခိုရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ တပည့်တော်ကို ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။ အရှင်ဘုရား ဟောကြားတော်မူသည်ကို နာခံ၍ ကျင့်ပါ တော့မည်ဘုရား’

ဟူ၍လျှောက်ထားလေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ‘ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကိုးကွယ် မှီခိုရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏’ ဟုလျှောက်ထားသော ယသ၏ ဖခင်သူဌေးကြီးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ သရဏဂုံသမိုင်း၌ ပထမဦးစွာ တေဝါစိက သရဏဂုံ တည်သူဟု မှတ်ယူရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဤ၌ သူဌေးကြီး၏ ‘ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကိုးကွယ်မှီခိုရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏’ ဟုလျှောက်ထားမှုသည် ပါဠိလို -

- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဟူသော သရဏဂုံသုံးပါး (-တေဝါစိက သရဏဂုံ)ပင်ဖြစ်သည်။

ယသနှင့်
သူဌေးသား ငါးကျိပ်ငါးဦးတို့
ရဟန်းပြုကြခြင်း

သူဌေးကြီး တေဝါစိကသရဏဂုံ တည်ပြီး
နောက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က တန်ခိုးတော်ဖြင့်
မမြင်အောင်ဝှက်ထားသော ယသသတို့သား
အား ဤနေရာမှာပင် သူဌေးကြီး မြင်အောင်

ပြတော်မူလိုက်သည်။

ထို့နောက် ယသ သတို့သားလည်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ထံတော်တွင်
ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်၍ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
ခဲ့သည်။

ယသသတို့သား ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိကြောင်း ကြားသိ ကြရ
သောအခါ အရှင်ယသ၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော သူဌေးသား
ငါးကျိပ်ငါးဦးတို့သည်လည်း အရှင်ယသနည်းတူ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်း
အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိကြကာ သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြ
သည်။

ယင်းအရှင်ယသနှင့်တကွ ငါးကျိပ်ငါးပါးသော ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်း
တို့မှာ ရဟန်းအဖြစ်သာမကတော့ပဲ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန္တာအဆင့်ထိအောင်
ရောက်ရှိခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးပါး - အရှင်ယသစသော
ငါးကျိပ် ငါးပါး-ပေါင်း ရဟန္တာအရှင်မြတ် ခြောက်ကျိပ်တိတိ ရှိလာ
ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

သရဏတ္တယဝဏ္ဏနာကို ငွေဘုရားရှင်သည် ယင်းခြောက်ကျိပ်သော
 ဟောကြားတော်မူခြင်း ရဟန္တာအရှင်မြတ်များနှင့်အတူ ဗာရာဏသီ
 ပြည် မိဂဒါဝုန်တောတွင် နန္ဒိယ ဥပါသကာ
 ဆောက်လုပ်သောကျောင်း၌ ထိုနှစ်ပထမဝါ ဆိုတော်မူခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ပထမဝါဆိုတော်မူစဉ် သရဏဂုံသုံးပါးလုံးလည်း ပြည့်စုံ
 ပြီးဖြစ်၍ ငွေဘုရားရှင်သည် သရဏတ္တယဝဏ္ဏနာကို ဟောကြား
 တော်မူသည်။

သံဂါယနာတင်
 အရှင်မြတ်တို့၏
 အစီအစဉ်

သရဏတ္တယ ဝဏ္ဏနာသည် ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိ
 တော်၌ပါရှိသည်။ အရှင်မဟာကဿပ အစ
 ရှိသော သံဂါယနာတင် အရှင်မြတ်တို့သည်
 ဤ သရဏတ္တယ ဝဏ္ဏနာကို ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိ

တော်၌ ပထမဆုံး အဦးအစထားကာ သံဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ခြင်း
 ဖြစ်သည်။

ဤ၌ အမေးပုစ္ဆာတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ‘ခုဒ္ဒကပါဌ
 ပါဠိတော်တွင် သရဏတ္တယဝဏ္ဏနာကို အဘယ့်ကြောင့် အဦးအစထား
 ကာ သံဂါယနာ တင်တော်မူခဲ့ကြသနည်း’ ဟူသော အမေးပုစ္ဆာပင်
 ဖြစ်သည်။

အဋ္ဌကထာဆရာကြီး၏
 ငြေရှင်းချက်

ယင်း အမေးပုစ္ဆာကို အဋ္ဌကထာ
 ဆရာ အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓယောသ
 မထေရ်မြတ်က --

အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော ငွေဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒ
 တော်ကို ပိဋကသုံးပုံတို့ဖြင့် သံဂါယနာ တင်ကြကုန်သည်ရှိသော်
 အရှင် မဟာကဿပ အစရှိသော သံဂါယနာတင် အရှင်မြတ်ကြီး

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

တို့သည် ဤ 'ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' ဟူသော ၂၄-လုံးသော အက္ခရာအစဉ်ဖြင့် -

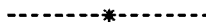
- ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်သော ဥပါသကာ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း

- ရှင်သာမဏေ၊ ရဟန်းပဉ္စင်း၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်-ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ အဆုံး အမဲ
ဩဝါဒတော်ကို သက်ဝင်ခြင်း၏အကြောင်းရင်း (-သာသနော
တာရဿ မဂ္ဂဘူတတ္တာ) အဖြစ်ကြောင့် ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိ
တော်ကျမ်း၌ သရဏတ္ထယ ဝဏ္ဏနာကို အဦးအစ၌ ထား၍
သံဂါယနာတင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဟူ၍ ရှင်းလင်းပြတော်မူခဲ့သည်။

ဤ၌ အဋ္ဌကထာဆရာကြီး၏ သာသနောတာရဿ မဂ္ဂဘူတတ္တာ
(ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏အဆုံးအမဲဩဝါဒတော်ကို သက်ဝင်ခြင်း၏ အကြောင်း
ရင်း) ဟူသောစကားဖြင့် 'ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' စသည့် ၂၄ -လုံးသော
သရဏဂုံကို 'ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ပန္နက်' ဖြစ်သည်ဟု သံဂါယနာတင်
အရှင်မြတ်များနှင့်တကွ အဋ္ဌကထာဆရာကြီး ကိုယ်တိုင်က ယူဆတော်
မူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။

(၃)

သရဏဂုံမှ နိဗ္ဗာန်သို့

အချိုးကျလှသော
စီစဉ်-ကိုင်တွယ်နည်း

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ ပန္နက်ဖြစ်သော ယင်း
သရဏဂုံသုံးပါးကို ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်
တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပုဒ်ရေးပေါင်း

၅၀၁-ပုဒ်ဖြင့် ‘လယ်တီမဟာသရဏဂုံတော်ကြီး’ကို စီစဉ်ကာ ဗုဒ္ဓဘုရား
ရှင်အား ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ်ဖြင့် ကျေးဇူးဆပ် ပူဇော်တော်မူခဲ့သည်။

လယ်တီမဟာသရဏဂုံတော်ကြီးကို ဆရာတော်ကြီးကိုင်တွယ်
စီစဉ်ထားပုံမှာ အချိုးကျလှသည်။ သရဏဂုံကို အခြေခံကာ နိဗ္ဗာန်အထိ
ကောင်းကျိုးအနန္တ ရရှိနိုင်အောင် ကိုင်တွယ်စီစဉ်ထားသောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ကာလပရိယန္တ-နှင့်
ဓမ္မပရိယန္တ

ယင်း လယ်တီ မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးကို
ခြုံငုံလေ့လာကြည့်သောအခါ၌ အဆင့်နှစ်
ဆင့် တွေ့ရှိရပေသည်။ ယင်း အဆင့် နှစ်

ဆင့်မှာ-

- ပထမဆင့် အနေဖြင့် ကာလပရိယန္တ
- ဒုတိယဆင့် အနေဖြင့် ဓမ္မပရိယန္တ

တို့ဖြစ်ကြသည်။ ‘အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ’
မှစ၍ ‘ဇိဝိတပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေပါဏုပေတံ သံယံ သရဏံဂစ္ဆာမိ’
အထိသည် ကာလပရိယန္တဖြစ်သည်။ ‘စတုသစ္စ ပဋိဝေဓ ပရိယန္တံ
ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ’ မှစ၍ ‘သဗ္ဗဝိပါကဝဋ္ဋ ဒုက္ခက္ခယ နိဗ္ဗာနဓာတု

သစ္စိကရဏ ပရိယန္တံ သံယံ သရဏဂစ္ဆာမိ' အထိသည် ဓမ္မပရိယန္တ ဖြစ်သည်။

သရဏဂုံကို ကာလပရိယန္တနှင့် အခြေခံကာ ဓမ္မပရိယန္တဖြင့် နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်ရှိနိုင်အောင် ကိုင်တွယ် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာချင်းမတူသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဤ၌ မပြောလျှင် မဖြစ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များနှင့် ပတ်သက်၍ စကားတစ်ရပ် ကြား ညှပ်ရေးသား လိုပေသည်။ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ သရဏဂုံမှ နိဗ္ဗာန်ထိအောင် ကိုင်တွယ်စီစဉ် ထားချက်ကို ကြည့်လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမည်ခံနေကြသော်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဆင့်ချင်း မတူကြကြောင်းကို သတိပြုက တွေ့ရှိနိုင်ကြပေမည်။

သရဏဂုံတည်ပါက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်နိုင်သော်လည်း -

- 'အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' ဟူသော အဆင့်ဖြင့် သရဏဂုံ တည်သောသူနှင့်
- 'စတုသစ္စပဋိဝေဓ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' ဟူသော အဆင့်ဖြင့် သရဏဂုံတည်သော သူတို့သည် အဆင့်အတန်း ချင်း မတူပေ။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဆင့်အတန်းချင်း အများကြီးကွာခြားလှပေသည်။

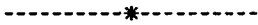
သို့ဖြစ်ရာ 'အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' အဆင့်ဖြင့် သရဏဂုံတည်သည့် အဆင့်မျှလောက်နှင့် ကျေနပ်မနေကြပဲ 'စတုသစ္စ ပဋိဝေဓ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' စသော ဓမ္မပရိယန္တ အဆင့်များသို့ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်တက်နိုင် တည်နိုင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ် ယောက် ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားကြဖို့လိုပေသည်။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ၏
ထိရောက်ခြုံငုံမိလှသော
ဖွင့်ဆိုချက်

လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အနေဖြင့်
လယ်တီ မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးကို စီစဉ်
ကိုင်တွယ်ပုံ အချိုးကျသလောက် ယင်း မဟာ
သရဏဂုံတော်ကို မြန်မာဋီကာ အဖြစ်ဖြင့်

ဖွင့်ဆိုတော်မူသော ဆရာတော် လယ်တီ အရှင်ကေလာသ၏ ဖွင့်ဆိုချက်
များကလည်း ထိရောက်လှသည်၊ ပီပြင်လှသည်၊ ဆရာတော်ကြီး၏ ဆို
လိုရင်း အဘော်ကို ငုံ့မိခြုံမိအောင် ဖွင့်ဆိုနိုင်ခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ငုံ့မိခြုံမိအောင် ဖွင့်ဆိုနိုင်ခြင်းမှာလည်း ဤမြန်မာဋီကာ၏
ကျမ်းဦးအစ၌ 'ဆရာတော်ကြီး၏ လယ်တီဒီပနီများကို ကိုးကားသမှု
မှီးငြမ်းပြုကာ ဖွင့်ဆိုရေးသားပါမည်'ဟု ဝန်ခံထားသည့်အတိုင်း ဆရာ
တော်ကြီး၏ ဒီပနီများကို မှီးငြမ်းပြုကာ ဖွင့်ဆိုထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့်လည်း ဆရာတော်ကြီးအနေဖြင့် လယ်တီမဟာ သရဏဂုံ
တော်ကြီးကို အချိုးကျကျ ကိုင်တွယ်စီစဉ်နိုင်သကဲ့သို့ ဆရာတော် လယ်တီ
အရှင်ကေလာသကလည်း သက်ဆိုင်ရာ ပါဠိ - အဋ္ဌကထာ - ဋီကာ အကိုး
အထောက်များဖြင့် အကွက်စေ့အောင် ကိုင်တွယ် ဖွင့်ဆိုနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်
ပေသည်။

(၄)

ဘိုးတော်မင်းတရား - နှင့်

မောင်းထောင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်

လောကကြောင်းနှင့်
ဓမ္မကြောင်း

သရဏဂုံကား သုံးတတ်လျှင် သုံးတတ် သ
လောက် ကျယ်ဝန်းလည်း ကျယ်ဝန်းသည်။
နက်ရှိုင်းလည်း နက်ရှိုင်းလှသည်။

အဘယ်မျှလောက် နက်ရှိုင်းကြောင်းကို ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌
သရဏဂုံသည် ဗုဒ္ဓသာသနာ့ ပန္နက်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း-
သရဏဂုံကို အခြေခံကာ နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း အထက်က ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဤမျှလောက် နက်ရှိုင်းလှ
ပေသည်။

ဓမ္မကြောင်းအားဖြင့် ယင်းကဲ့သို့ ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းသလောက်
လောက ကြောင်းအားဖြင့်လည်း သုံးစွဲတတ်က သုံးစွဲတတ်သလောက်
စွမ်းအင်သတ္တိ မြင့်မားလှသည်။ ထက်မြက်စူးရှလှသည်။

သစ္စာနှုတ်သီး
မန္တန်ကြီး

ဤ၌ စကားစပ်မိသဖြင့် လောကကြောင်း
အရဖြင့် သရဏဂုံသုံးစွဲနည်းကို အနည်း
ငယ် အမြွက်မျှ ဖော်ပြလိုပေသည်။

ကုန်းတောင်ခေတ် သက္ကရာဇ် ၁၁၅၅ -ခုနှစ်တွင် ဘိုးတော် မင်း
တရားကြီးအား မောင်းထောင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးက သစ္စာ
ဓိဋ္ဌာန်ပြုနည်း (၁၃)နည်းကို တင်သွင်းခဲ့သည်။

ယင်း (၁၃)နည်းတွင် သရဏဂုံဖြင့် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြုနည်းလည်း
ပါသည်။ ပါရုံသာမက သရဏဂုံဖြင့် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြုနည်းကို ပထမဆုံး

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဦးစားပေး တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤနေရာ၌ သစ္စာနှင့်မန္တန်ကို ခွဲခြားသိရှိထားဖို့ လိုပေသည်။ သစ္စာသည် ရှေးရှေးဘုရားအလောင်းတော်ကြီးများ၏ ပြုရိုးပြုစဉ် လုပ်ရိုး လုပ်စဉ်ဖြစ်၍ မန္တန်ကား လာကီဝိဇ္ဇာယာနပညာ၏ ‘ဥုံဖွ’ ဖြစ်ရာ သစ္စာနှင့်မန္တန်မှာ တစ်ခြားစီဖြစ်သည်။

ရှေးရှေး ဘုရားအလောင်းတော်ကြီးများသည် အရေးတစ်စုံကိုယ်၌ ကြုံလာပါက သစ္စာဓိဋ္ဌာန် ပြုလေ့ပြုထ ရှိကြသည်။ ယင်းသို့ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြု သောကြောင့် အောင်မြင်သော ဝတ္ထုသာဓကများလည်း ဇာတ်နိပါတ် တော်များ၌ အများအပြား တွေ့မြင်နိုင်ကြသည်။ ဥပမာ-ဝဋ္ဋသုတ် တော်လာ ဘုရားလောင်း ငုံးမင်းကလေး၏ ဖြစ်ရပ်ဖြင့် ထင်ရှားလှ ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ရှေးရှေး နိဿယကျမ်းပြုဆရာတော်ကြီးများက ‘ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့မှန်ကန်စွာဆိုရသော သစ္စာနှုတ်သီး မန္တန်ကြီး ကြောင့်’ ဟူ၍ အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ သစ္စာကို မန္တန်နှင့်တင်စားကာ ‘သစ္စာနှုတ်သီး မန္တန်ကြီး’ဟု ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြသော်လည်း သစ္စာနှင့်မန္တန်မှာ တစ်ခြားစီသာ ဖြစ်သည်။

မောင်းထောင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဘိုးတော် မင်းတရားကြီးအား သရဏဂုံဖြင့် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြုနည်း သွင်းခဲ့သည့် အတိုင်း ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်လည်း သရဏဂုံဖြင့် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြု နည်းကို အသုံးပြုတော်မူသည်ဟု သိရှိရပေသည်။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ ဏ

သီဟိုဠ်
အနောမဒဿီ
သာသနာပိုင်

ထို့အတူပင် 'ဘေသဇ္ဇ မဇ္ဈိသာ ဆေးကျမ်း
ကြီး' ကို ရေးသားပြုစုတော်မူသော သီဟိုဠ်
(ယခု သီရိလင်္ကာ) နိုင်ငံမှ အနောမဒဿီ
သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်

လည်း ဤသရဏဂုံဖြင့်ပင် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြုနည်းကို အသုံးပြုတော်မူ
သည်ဟု သိရှိရပေသည်။

ဤစာရေးသူလည်း ရှေးဆရာတော်ကြီးများကဲ့သို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း
ဘုရား ရှိခိုးအပြီးတွင် တစ်နေ့သုံးကြိမ် သရဏဂုံဖြင့် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက်
ရှိသည်။

သို့သော် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်နှင့်မန္တန်ကို အတူတူဟုထင်မှတ်နေသူများ
ရှိနေသည့်အပြင် ယခုအခါ မဟာယာနဆန်ဆန် 'ဥုံဖွ' စာအုပ်များက
လည်း ခေတ်စားကာ အများအပြား ထုတ်ဝေနေကြရာ ယင်း 'ဥုံဖွ' စာ
အုပ်များနှင့် ဆင်တူယိုးမှား ဖြစ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်
သရဏဂုံဖြင့် သစ္စာဓိဋ္ဌာန် ပြုနည်းပြုဟန်များကို ဤ၌ မဖော်ပြလို
တော့ပေ။

သရဏဂုံ၏ သမိုင်းကြောင်းလောက်ဖြင့်သာ ဤနိဒါန်းကို အဆုံး
သပ် လိုက်ရပေသတည်း။

မင်္ဂလာပုံနှိပ်တိုက် - နှင့်
မြန်မာပြည်စာအုပ်တိုက်
၁၃ (အေ)၊ ၉၈-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၉၀၉၇၂။

မြင့်ဆွေ
၂ - ၃ - ၉၅

လယ်တီ မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ပထမတွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မဟာသရဏဂုံ အမည်ရပုံ

ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၇၉ -
ခုနှစ်က ၅ - လတိုင်တိုင် ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ် ဓမ္မပူဇာအဖြစ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရား
ရှင်အား ကျေးဇူးဆပ် ရွတ်ဆိုပူဇော်တော်မူခဲ့သော 'လယ်တီ မဟာ
သရဏဂုံတော်ကြီး'ကို ဤစာရေးသူသည် 'လယ်တီမဟာသရဏဂုံ
တော်ကြီးဝတ်ရွတ်စဉ်' အမည်ဖြင့် ၁၃၅၁-ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၂-ရက်
(၅-၇-၈၉) နေ့ကပင် ရေးသားပြုစု ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယခုအခါ တတိယ
အကြိမ်အထိ ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးပေပြီ။

ယခုအခါ ယင်း 'မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး'၌ ပါရှိသော အနက်
သဘောအဓိပ္ပါယ်တို့ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် အကျယ်ဖွင့်ပြကာ 'မဟာ
သရဏဂုံတော်ကြီး၏ ဋီကာကျမ်း' ကို ရေးသားပြုစုမည် ဖြစ်ပေသည်။

J

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ယင်းသို့ ဖွင့်ဆိုရေးသားပြုစုရာ၌ -

- ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသား ပြုစုတော်မူသော ပရမတ္ထဒီပနီ 'သင်္ဂြိုဟ်မဟာဋီကာသစ်' ကိုလည်းကောင်း
- သက်ဆိုင်ရာ 'လယ်တီဒီပနီ' ကျမ်းပေါင်း များစွာတို့ကို လည်းကောင်း
- လယ်တီပဏ္ဍိတ ဆရာဦးမောင်ကြီး ရေးသားပြုစုသော 'ပရမတ္ထသံခိပ် ဋီကာကျမ်း' ကိုလည်းကောင်း မှီငြမ်းသမှု ကျောရိုးပြုကာ ရေးသားဖွင့်ဆိုမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဤမဟာသရဏဂုံတော်ကြီး၏ အဖွင့်မြန်မာဋီကာတွင်ကား ပရိယတ္တိကျွမ်းကျင်မှု အားနည်းကြသော ကလျာဏပုထုဇဉ်အနွယ် ဝင်လိုကြသည့် လူသူတော်စင် အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီး တို့ ကြည့်လွယ် ရှုလွယ်မှုရှိကြစေရန် ရည်သန်ရင်း အာသီသဖြင့် ရေးသား စီရင်မှု ပြုထားရကား ပါဠိသဒ္ဒါအဆုံးအဖြတ် အစီအရင်တို့ကို ထည့်သွင်း ဖော်ပြခြင်း မပြုတော့ပဲ သိလွယ်မြင်လွယ်မည့် မြန်မာစကားလုံးတို့ကိုသာ ဦးစားပေး နေရာပေး၍ ရေးသားစီရင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤ၌ 'မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး' ဟူသော စကား မဟာသရဏဂုံ ဟူသည်မှာ ရပ်သည် "မဟာသရဏဂမန" ဟူသော ပါဠိသဒ္ဒါမှ ဆင်းသက်ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလာသော ပါဠာနုသာရီ စကားတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ အာဂမသဒ္ဒါမှ အာဂုံဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဆိုကြ သကဲ့သို့ ပေတည်း။

အမှာ။ ။ မဟာသရဏဂုံမိ ဟူသော အရေးအသားမှ မ-အက္ခရာ ကို နိဂ္ဂုတ္တိနည်းအားဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ပြုကာ မဟာသရဏဂုံ

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

-ဟူ၍ ရှေးဆရာတော်များ ရေးထုံးပြုခဲ့ကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မဟာသရဏဂုံ အရေးအသားသည် ပါဠာနုသာရီသတ်ပုံသို့ လိုက်၍ ရေးသားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မဟာသရဏဂုံ-ဟူသော အရေးအသား မှာ နိရုတ္တိနည်းသို့လိုက်၍ ရှေးဆရာတော်များ၏ ရေးထုံးသို့လိုက်ကာ ရေးသားကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မဟာသရဏဂုံ/မဟာသရဏဂုံ-နှစ်ပုဒ်လုံး မှန်ကန် သော အရေးအသားဖြစ်ပေသည်။ ဂုမ်နှင့်ဂုံ-ရေးထုံး များကို အမှားအမှန် ဝေဖန်လျက် ငြင်းချက်ထုတ်ရန် မလိုပေ-ဟု အမှာစကားတစ်ရပ် ထည့်အပ်ပါသ တည်း။

မဟာသရဏဂမန-ပုဒ်ကို မဟာ- ပုဒ်တစ်ခု၊ သရဏ-ပုဒ်တစ်ခု၊ ဂမန-ပုဒ်တစ်ခု ပုဒ်သုံးခု ခွဲခြမ်းစိစစ်ပေရာ၏။

မဟာ -ဟူသော ပုဒ်တစ်စိတ်သည် -

- (က) ကြီးမားခြင်း၊
- (ခ) ပြန့်ပြောခြင်း၊
- (ဂ) မြင့်မြတ်ခြင်း။

ဟူသောအနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ဖော်ဆောင်လျက်ရှိပေသည်။ ဤ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးသည်-

- (က) ပိုဒ်ပေါင်း ၅၀၁ - (ငါးရာတစ်) ပိုဒ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် ထားရကား ကြီးမားခြင်းဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ် လည်း ရှိပေသည်။
- (ခ) သမုတိသစ္စာ ဝေါဟာရ ဒေသနာအားဖြင့်လည်း

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ကောင်း၊ ပရမတ္ထသစ္စာ ပရမတ္ထဒေသနာအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သစ္စာနှစ်ရပ် မလစ်မလပ်ရအောင် ကျယ်ဝန်း
ပြန့်ပြောစွာ စီစဉ်ထားခြင်းဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်
လည်း ရှိပေသည်။

တစ်နည်း- သစ္စာလေးရပ်တို့ကို မလစ်မလပ်ရအောင် သူ့သစ္စာ
နှင့်သူ့ကိစ္စ ပြည့်စုံစွာ ဖန်တီးစီစဉ် တွဲဖက်ထားသဖြင့်
ကျယ်ဝန်းပြန့်ပြောစွာ စီစဉ်ထားပေသည်။

(၈) ရတနာသုံးရပ်တို့ကို ဆည်းကပ်ခြင်း စရဏကိစ္စမျှသာ
မဟုတ်ပဲ ဝိဇ္ဇာ၊ စရဏနှစ်ဌာနလုံးနှင့်ပြည့်စုံစွာ ဖန်တီး
စီစဉ်ထားရကား ပါရမီသမ္ဘာရ အဆောက်အဦတို့ကို
ကြီးရင့်စေနိုင်ခြင်းကြောင့် မြင့်မြတ်စွာ စီစဉ်ထားခြင်း
ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်လည်း ရှိပေသည်။

သရဏံ-ဟူသောပုဒ်သည် ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာ
ဟူ၍ ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပေသည်။ ဤစကားရပ်၌-

- ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ရန်သူမျိုး
ငါးပါး တည်းဟူသောဘေးရန်၊ တမလွန်လောက၌ အပါယ်
လေးပါးသို့ ကျရောက်မှုဟူသောဘေးရန်၊ သံသရာထဲ၌
ခန္ဓာစွဲ၍ အမြဲမပြတ် ဖြစ်နေရမှု၊ အိုမှု၊ နာမှု၊ သေမှုဟူသော
ဘေးရန်တို့ကို မကျမရောက် မတွေ့မကြုံစေရန် အားကိုး
အားထား အကွယ်အကာပြုရာဖြစ်သောကြောင့် “ကိုး
ကွယ်ရာ” ဟုဆိုပေသည်။
- ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘေးရန်တို့ကို ရွံ့ကြောက်ကြကုန်သော
ကလျာဏန္ဓယ်ဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့၏ အားထား
မှီခိုရာ ဖြစ်သောကြောင့် “မှီခိုရာ” ဟုဆိုပေသည်။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

- ယင်းသို့သော ဘေးရန်တို့နှင့် မတွေ့ဆုံ မကြုံကြိုက် လိုကြသော သူတို့၏ ဝင်ရောက်ခိုလှုံ ပုန်းအောင်းရာ ဖြစ်သောကြောင့် “ပုန်းအောင်းရာ” ဟု ဆိုပေသည်။

ဂမန- ဟူသည်ကား ဆည်းကပ်ခြင်း၊ မှီဝဲခြင်းဟုဆိုလိုပေသည်။

ထို့ကြောင့် “မဟာသရဏဂမန=မဟာသရဏဂုံဟူသည်ကား ကြီးမား၊ ကျယ်ပြန့်၊ မြင့်မြတ်သော အစီအစဉ်အားဖြင့် ရတနာမြတ် သုံးပါးတို့ကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ မှီဝဲဆည်းကပ်မှု” ပေတည်း- ဟုဆိုလိုပေသည်။

ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ဤနေရာ၌ လူ့လောကကြီးတွင် ကိုးကွယ်မှု ဆည်း နည်းနှစ်ရပ် ကပ်မှုမည်သည် -

- (၁) မှားယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်မကန်သော ကိုးကွယ်မှု-ဆည်း ကပ်မှု၊
- (၂) ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်ကျ စစ်မှန်သော ကိုးကွယ်မှု - ဆည်းကပ်မှု။

ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိနေသည်ကို သတိပြုသင့်ပေ၏။

မှားယွင်းဖောက်ပြန် နည်းတစ်တန် ထို နှစ်မျိုးတို့တွင် သစ်ပင် (သစ်ပင်စောင့်နတ်), တော (တောစောင့်နတ်), တောင် (တောင်စောင့်နတ်) စသော လောကဥပပတ္တိနတ်တို့ကို ပူဇော်မှု၊ ကိုးကွယ်မှု၊ ဆည်းကပ်မှုတို့သည် မှားယွင်းချွတ်ချော် အမြော်အမြင် ကင်းမဲ့သော မဟာအမှား၊ ကမ္ဘာအမှား၊ မိစ္ဆာအမှားဖြစ်သည့် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်မှုမျိုးသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကျေးဇူးရှင်ကြီး ပါဠိဘာသာဖြင့် စီရင်ရေးသား၍ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဆရာဦးမောင်ကြီး

မြန်မာပြန်ဆိုခဲ့သော သာသနသမ္ပတ္တိဒီပနီကျမ်းတွင် -

- အချို့သော သူတို့သည် လောကကို အစိုးရသော အရှင်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ အချို့သော သူတို့သည် မဟာဗြဟ္မာကြီးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ အချို့သောသူတို့သည် လကို ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ အချို့သော သူတို့သည် နေကို ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ အချို့သော သူတို့သည် မဟာဒေဝစသော မိမိတို့ ဆိုင်ရာနတ်တို့ကို ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ အချို့သောသူတို့သည် တောတောင်ကို၊ အချို့သောသူတို့သည် သစ်ပင်ကြီးကို၊ အချို့သော သူတို့သည် မြစ်ကို ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။
- ထိုအလုံးစုံသော ကိုးကွယ်မှုများသည် တစ်စုံတစ်ခုမှ အကျိုးကို မရစေနိုင်သောကြောင့် နိရတ္တက-အချည်းနှီး တို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အားကိုးပါသော်လည်း ကိုးရာ မရောက် ဖြစ်ကြလေကုန်၏။
- မိမိတို့ ထင်မြင်စွဲလမ်းသောအတိုင်း ကိုးကွယ်ရာတို့ကို ကပ်၍ ဆု တောင်းခြင်း၊ ချီးမွမ်းထောမနာပြုခြင်း၊ နဖူး မြေစိုက်နှင့် ခစားဝပ်တွားခြင်း ပူဇော်လုပ်ကျွေးခြင်း၊ တင်သခြင်းစသော ကိစ္စတို့ဖြင့် တစ်သက်တာ ကာလ ပတ်လုံး ပင်ပန်းကြီးစွာ အားထုတ်ကြပါကုန်သော်လည်း ပင်ပန်း ကာမျှသာ အဖတ်တင်ခံရ၍ သေလွန်စုတိကျ သောအခါ ကိုးကွယ်ရာ မဲ့သော သေခြင်းဖြင့် သေခြင်းဆိုး သေကြရကုန်၏။ တစ်သက်လုံး တပင်တပန်းကြီး ခစား ပူဇော်ရပြီးသော နောက်ကာလ၌ အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့သာ လားကြရလေကုန်၏။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဦးကာ

- နွားမ၏ ဦးချိုဖျားကို နို့ရည်ထွက်မည်အထင်နှင့်ညှစ်သော သူရူး၏ အချည်းနှီးပင်ပန်းခြင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
- မီးကို အလိုရှိသဖြင့် ပိုးစုန်းကြူးကို အပန်းကြီးစွာ ကောက်ရိုးဖြင့် မီးမှုတ်သော သူရူးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
- ဆီကို အလိုရှိသဖြင့် သဲတို့ကို ဆီပွတ်သော သူရူးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖြစ်ကြရလေကုန်၏။

ဤသို့ ဖြစ်သည်ကိုရည်၍ ဓမ္မပဒပါဠိတော် (နှာ-၄၁၊ ဂါထာအမှတ် ၁၈၈-၁၈၉) ၌ -

- ဗဟူဝေ သရဏံ ယန္တိ၊
ပဗ္ဗတာနိ ဝနာနိစ။
အာရာမရုက္ခစေတျာနိ၊
မနုဿာ ဘယတဇ္ဇိတာ။
- နေတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊
နေတံ သရဏ မုတ္တမံ၊
နေတံ သရဏ မာဂမ္မ၊
သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။

(အနက်ကား) ဘယတဇ္ဇိတာ=ဘေးကိုကြောက်လန့်ကြဲကုန်သောကြောင့်၊ မနုဿာ=လူများအပေါင်းတို့သည်၊ ဗဟူ=များစွာကုန်သော၊ ပဗ္ဗတာနိ=တောင် (တောင်စောင့်နတ်)တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝနာနိစ=တော (တောစောင့်နတ်)တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမ ရုက္ခစေတျာနိ စ=အရိအသေ ပြုထိုက်သည်ဟု မှတ်ထင်၍ နေကြကုန်သော အရာမံ၊ ဥယျာဉ်၊ တောစိုး သစ်ပင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေ=စင်စစ်၊ သရဏံ=

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ယန္တိ-ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။

ဧတံ-ထိုကိုးကွယ်ရာသည်၊ ခေမံ-ဘေးကင်းစေနိုင်သော၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ရာသည်၊ န-မဟုတ်၊ ဧတံ-ထိုကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဥတ္တမံ-
မြတ်သော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ န-မဟုတ်၊ ဧတံ-ထိုတော တောင်
စသည်ကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ အာဂမ္မ-မှီခိုဆည်းကပ်ခြင်း
ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမျှ၊ န ပမုစ္စတိ-မကျွတ် မလွတ်
နိုင်။

ဟူ၍ ရေးသားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ဤနေရာ၌ ဆိုးဆိုးကောင်းကောင်း မြင်သမျှ အကြောင်းအရာ
မှန်သမျှ နတ်ကိုချည်း ပုံချပြီး ယုံကြည်မှု စွဲလမ်းမှု အားသန်နေသူသည်
ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကိုမျှ မသက်ဝင် မမြင်နိုင်တော့ပြီ၊ ကမ္မဿကတာ
သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပျက်စီးပြီး လောကီသူတော်ကောင်းမျှပင် မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ၊
ကမ္မသမ္မောဟအမိုက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းဝင်ရောက်၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူ
နှင့်သာ ဘဝဆုံး နိဂုံးချုပ်ရပေတော့သည်။

မိမိကိုယ်တိုင် ယုံကြည်ရုံမျှသာမကပဲ သူတစ်ပါးတို့ကို တိုက်
ရိုက်နည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်သော နည်းပရိယာယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း ဆွဲဆောင်သွတ်သွင်းနေကြသည့် နတ်ထိန်း နတ်ကတော် စသည်
တို့မှာလည်း မဟာအလွဲ၊ ကမ္ဘာအလွဲ၊ ဗရချာအလွဲကြီးဖြင့်သာ လွဲမှား
နေရှာကြပေတည်း။

ငရဲ၊ ပြိတ္တာ
ဖြစ်ရာမှန်လှ
နတ်ထိန်းမ

မှန်လှစွာ၏။ ဤသို့ လွဲမှားနေပုံကို ရှင်တော်ဗုဒ္ဓသည်
နိဒါဝဂ္ဂသံယုတ် လက္ခဏသံယုတ် ပါဠိတော်၌ ဖော်
ပြ လတ္တံ့သော အကြောင်းအရာတို့ကို မိန့်တော်မူခဲ့
ပေသည်။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

အကြောင်းအရာကား -

တစ်နေ့သောအခါ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် အရှင်လက္ခဏတို့ ဆွမ်းခံရန်အလို့ငှါ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်တော်မူလာကြသည်။ တစ်နေရာသို့ရောက်လျှင် အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်ပြုံးတော်မူ၏။ ထိုအခါ အရှင်လက္ခဏက “ငါ့ရှင်-အဘယ့်ကြောင့် ပြုံးဘိသနည်း” ဟု မေးလတ်သော် အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်က “ငါ့ရှင် -ဤအကြောင်းကို ဤနေရာတွင် မမေးပါလင့်၊ ရှင်တော်ဘုရား ထံမှောက်သို့ ရောက်မှမေးပါ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဆွမ်းခံပြန်၍ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓထံမှောက် ရောက်လေလျှင် အရှင်လက္ခဏက ယခင်နည်းအတိုင်း မေးတော်မူပြန်၏။ ထိုအခါ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်က “ငါ့ရှင်လက္ခဏ- ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တွင် အပုပ်နံ့၊ အညှို့နံ့တို့ဖြင့် မကောင်းသောအနံ့ရှိသည့် မြင်ရသူ ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ မကောင်းသော ရုပ်အဆင်းရှိသည့် မိန်းမပြိတ္တာတစ်ယောက်ကို မြင်ခဲ့ရ၏။ သူမသည် ကောင်းကင်၌ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ပြေးသွားနေရ၏။ ဘီလူးဖြစ်သော လင်းတ စွန်ရဲတို့သည် နောက်မှလိုက်၍ လိုက်၍ ထိုးဆိတ်နေကြကုန်၏။ ထိုပြိတ္တာမသည် “အမေကယ်ပါ အဖေကယ်ပါ တစ်စာစာ အော်ဟစ် ငြီးတွား ပြေးသွားနေရ၏။ ထိုသို့သော ပြိတ္တာမကို မြင်ခဲ့ရ၏ ငါ့ရှင်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းအချို့က အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ကို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ထိုအခါ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓက “ချစ်သားတို့ - မောဂ္ဂလ္လာန်သည် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို မဟုတ်မမှန်ပြောသည် မဟုတ်ချေ။ စင်စစ်အမှန် ဧကန်ရှိကြောင်း ငါဘုရားလည်း သိမြင်တော်မူ၏။ ဟု မိန့်တော်မူပြီး-

- ဤပြိတ္တာမသည် ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် လူ့အပေါင်းအား မိစ္ဆာအမှုကို ရှုကြည့်စေတတ်သော နတ်ကတော် ဖြစ်ခဲ့

၁၅၆

မှန်ကန်ကိုးကွယ်
နည်းတစ်သွယ်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရောဂန္ထရ
ဒီပနီ၌ - “နတ်များကို တရားသဖြင့် ပ,သခြင်းသည်
သရဏဂုံ ပျက်သည် မဟုတ်၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား
ချီးမွမ်းတော်မူသော အမှုပင် ဖြစ်ပေသည်” ဟု ရေးသားတော်မူခဲ့
ပေသည်။ ဤဝါဒတော်ကြီးသည် မိတ်ဆွေအဖြစ်၌တည်၍ နတ်အများနှင့်
မိတ်အဖြစ် ဆွေအဖြစ်လည်း မပျက်စေရ၊ ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ကိုလည်း မချွတ်ယွင်းစေရပဲ “ရှဉ့်လည်းလျှောက်သာ-ပျားလည်းစွဲသာ”
ဖြစ်အောင် ဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်တိုင်းထွာ၍ ပြုလုပ်ခြင်းမျိုးကိုသာ
ဆိုတော်မူလိုသည်ဟု မှတ်ယူရပေမည်။

ကျေးဇူးရှင်ကြီး
မိတ်ဖွဲ့နည်း

ထို့ကြောင့် နတ်အများကို တရားသဖြင့် ပသပုံကို
ကျေးဇူးရှင်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့
သည်ကား -

- ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော၊
ကဿပေါ ဂေါတမော မုနိ။
မေတ္ထေယျော ပဉ္စ ဗုဒ္ဓါ တေ၊
သီသေ မေ သေန္တူ သဗ္ဗဒါ။
- ဧတေသံ အာနုဘာဝေန၊
ယက္ခာ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
သဗ္ဗေပိ သုခိတာ ဟောန္တူ၊
မမ မိတ္တာ သဟာယကာ။

ကကုသန္ဓော=ကကုသန်ဟု နာမံဂုဏ်ဟိတ် ရွှေဘွဲ့ချိတ်တော်မူ
သော၊ မုနိ=မုနိထွဋ်တင် ဘုရားရှင်သည်လည်းကောင်း၊ ကောဏ
ဂမနော=ကောဏဂုံဟု ဂုဏ်တော်ရွှန်းဖိတ် ရွှေဘွဲ့ချိတ်တော်မူသော၊

မုနိ=မုနိထွဋ်တင် ဘုရားရှင်သည်လည်းကောင်း၊ ကဿပေါ=ကဿပဟု နာမဂုဏ်ဟိတ် ရွှေဘွဲ့ချိတ်တော်မူသော၊ မုနိ=မုနိထွဋ်တင် ဘုရားရှင် သည်လည်းကောင်း၊ မေတ္တေယျာ=အရိမေတ္တေယျဟု နာမဂုဏ်ဟိတ် ရွှေဘွဲ့ချိတ်တော်မူသော၊ မုနိ=မုနိထွဋ်တင် ဘုရားရှင်သည်လည်းကောင်း၊

ဣတိ=ဤသို့၊ ပဉ္စ=ငါးဆူကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ=ထိုဘုရားရှင် ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးတို့သည်၊ မေ=ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ် ကြည်ယုံ ရှုန်းအိ တပည့်တော်၏၊ သီသေ=ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါအထက်၌၊ သဗ္ဗဒါ=နေ့ညမကွာ အခါခပ်သိမ်း၌၊ သေန္တု=မှီဝဲချဉ်းကပ် ကိန်းဝပ် စံပယ်တော်မူကြပါစေ ကုန်သတည်း။

ဧတေသံ=ထိုငါးဆူကုန်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီးတို့၏၊ အာနုဘာဝေန=တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ=ကြီးဘိ ထန်ဖြိုး တန်ခိုးရှိကြပေကုန်သော၊ သဗ္ဗေ=ရေ မြေ သစ်ပင် ကောင်းကင် အရပ် မှီကပ်ဖုံဖုံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယက္ခာပိ=သူရဲ သဘက် ယက္ခိသ် တစ္ဆေ ခေါ်ထွေမည်လျှင် ဘီလူးမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါပိ= လောကပါလ စရှိသောင်းသောင်း နတ်အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုခိတာ=ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကြည်သာရွှင်ပြ ချမ်းသာကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မမ=အကျွန်ုပ်၏၊ မိတ္တာ=မေတ္တာသက်ဝင် ခင်မင်ရင်းနှီး မိတ် ကောင်း ဆွေကောင်းကြီးတို့သည်၊ ဟောန္တု=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သဟာယကာ=ချမ်းသာမကွဲ ဆင်းရဲအမျှ တကွရွှင်ပျော် အဖော် ကောင်း အပေါင်းကောင်းကြီးတို့သည်၊ ဟောန္တု=ဖြစ်ကြပါစေကုန် သတည်း။

ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပေသည်၊ ဤအရာ၌ ဆိုလိုရင်း အစီအစဉ်ကား -

မဟာသရဏာဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ ၁၃

- (၁) ရှေးဦးစွာ ဘုရားစသော ရတနာမြတ်တို့အား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ရမည်။
 - (၂) ထို့နောက် နတ်အပေါင်းတို့အား မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်း ပြုရမည်။
 - (၃) ထို့နောက် ရင်းနှီးခင်မင်စွာ မိတ်ဆွေဖွဲ့ရမည်။
- ဟူသည်တို့ ဖြစ်ပေသည်။

ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ဟောပြခဲ့တဲ့ ပူဇော်ပုံ	မှန်လှစွာ၏၊ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓက လည်း သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော် မဟာ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ -
--	--

- ယသ္မိံ ပဒေသေ ကပ္ပေတိ၊
ဝါသံ ပဏ္ဍိတဇာတိယော။
သီလဝန္တေတ္ထ ဘောဇေတွာ၊
သညတေ ဗြဟ္မ စာရယော။ ။
- ယာ တတ္ထ ဒေဝတာ အာသုံ၊
တာသံ ဒက္ခိဏ မာဒိသေ။
တာ ပူဇိတာ ပူဇယန္တိ၊
မာနိတာ မာနယန္တိ နံ။ ။

ယသ္မိံ ပဒေသေ=အကြင်အရပ်၌၊ ပဏ္ဍိတဇာတိယော=ရှေ့နောက် မြော်သိ ပညာရှိသော၊ ယောနရော=အကြင်သူသည်၊ ဝါသံ=နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ=ပြု၏၊ သောနရော=ထိုသူသည်၊ စတ္ထ=ဤအရပ်၌၊ သီလဝန္တေ= သီလနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သော၊ သညတေ=ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးကြ ကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရယော=မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကြကုန် သောသူတို့ကို၊ ဘောဇေတွာ=ဆွမ်းကျွေး၍၊

တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ယာ ဒေဝတာ=အကြင်နတ်တို့သည်၊ အာသံ= ရှိသည်ဖြစ်ကြကုန်၏။ တာသံ ဒေဝတာနံ=ထိုနတ်တို့အား၊ ဒက္ခိဏံ= အလှူရေစက်ကို၊ အာဒိသေ=အမျှပေးဝေရာ၏။ ကသ္မာ=အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပူဇိတာ=အမျှဝေလတ် ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ တာ ဒေဝတာ=ထိုနတ်တို့သည်၊ နံ=ထိုမနစင်ဖြူ မျှဝေသူကို၊ ပူဇယန္တိ= တုံ့ပြန်သောထွေ ပူဇော်ကြလေကုန်၏။ မာနိတာ=မျှဝေပေးလတ် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ တာ ဒေဝတာ=ထိုနတ်တို့သည်၊ နံ=ထိုမနစင်ဖြူ မျှဝေသူကို၊ မာနယန္တိ=တုံ့ပြန်သောထွေ မြတ်နိုးကြလေကုန်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ဤအရာ၌လည်း-

- မိမိက ဆွမ်းကျွေးခြင်းစသော ကုသိုလ်အမှုတို့ကို ပြုလုပ် ရမည်။
- မိမိ၏နေရာ အနီးအပါးရှိ နတ်အများတို့အား အမျှပေး ဝေရမည်။

ဤသို့ပြုရမည်ကို ရည်ရွယ်၍ “ပူဇိတာ ပူဇယန္တိ-မာနိတာ မာနယန္တိ” ဟု ဟောတော်မူသည်ဟု မှတ်ယူရပေမည်။

နတ်စင် နတ်ကွန်းတို့၌ ဆီမီးတိုင် မီးမွှေးတိုင် ထွန်းညှိပြီး ရှိခိုးခြင်း၊ မိမိလိုချင်တာတွေကို တစ်စုတစ်ပြုံကြီး အော်ဟစ်တောင်းဆိုနေခြင်းမျိုးကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ချေ။

ပညာရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကုသိုလ်ပြုကာ အမျှဝေသည်ကို သာဓု နုမော် ခေါ်ဆိုလိုက်ရသော နတ်တို့သည် နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာ တိုးပွားလာမည်မှာ သေချာလှပေသည်။ နတ်ဩဇာ နတ်ထမင်း နတ်ပန်း နတ်နံ့သာ နတ်တန်ဆာတို့သည် နတ်ယုံကြည်စွဲလမ်းသူ လူတစ်စု တို့ တင်သကြသော လှူထမင်း လှူဟင်းစသည်တို့ထက် အဆပေါင်းများစွာ

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ရာထောင်မက သာလွန်ရကား ထိုနတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို သာ လွန်စွာတပ်မက်နှစ်သက်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ သတိကောင်းကောင်း ရှိကြရန် သင့်ပေသည်။ လမ်းလွဲရောက်နေသူတွေ့ရှိကြ၍ ထိုက်သင့်သမျှ ဖွင့်ထုတ်ရေးသားလိုက်ရသည်။ “လမ်းလွဲကိုရှောင် - လမ်းမှန်ကိုဆောင်” နိုင်ကြပါစေ။

သုံးပါးရတနာ - ကိုးကွယ်ရာ

စစ်မှန်သော ကိုးကွယ်မှု ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၏ အလိုကျ စစ်မှန်သော ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်မှုသည် ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာ မြတ် သုံးပါးတို့ကို ဆည်းကပ်မှု ကိုးကွယ်မှုမျိုးကိုသာ ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော် (နာ-၁)၌ -

- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဒုတိယံပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဒုတိယံပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဒုတိယံပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- တတိယံပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
တတိယံပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
တတိယံပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဟူ၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရမည့် အမှန်တရား သုံးချက်ကို အကွက်ချကာ ဟောမြှောက်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ဤရတနာသုံးပါး အမြတ်တရားတို့သည် -

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဟိံသတီတိ သရဏံ၊ သရဏဂတာနံ တေနေဝ
သရဏဂမနေန ဘယံ သန္တာသံ ဒုက္ခံ ဒုဂ္ဂတီံ ပရိက္ခိလေသံ
ဟိံသတိ ဝိမေတိ နိဟရတိ နိရောဓေတိ။

ယံ ရတနတ္ထယံ=အကြင် ရတနာသုံးပါး အပေါင်းသည်၊ ဘယံ
သန္တာသံ=ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဟိံသတိ=ညှဉ်းဆဲတတ်၊
ပယ်ဖျောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ တံ ရတနတ္ထယံ=ထို
ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်၊ သရဏံ=သရဏမည်၏။ သရဏဂတာနံ=
ရတနာသုံးပါးအပေါင်းကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော
သူတို့၏။ တေနေဝ သရဏဂမနေန=ထိုသို့ မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသို့
ရောက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘယံ သန္တာသံ=စိတ်၏ကြောက်ခြင်း
ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဒုဂ္ဂတီံ=အပါယ်လေးပါးကို၊
ပရိက္ခိလေသံ=စိတ်၏ ပူပန်ခြင်းကို၊ ဟိံသတိ=ညှဉ်းဆဲတတ် ပယ်ဖျောက်
တတ်၏။ ဝိမေတိ=မှုတ်လွင့်တတ်၏။ နိဟရတိ=ထုတ်ဆောင်တတ်၏။
နိရောဓေတိ=ချုပ်ဆုံးစေတတ်၏။

ဟူ၍ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ (နှာ-၆)၌ မိန့်ခဲ့သောကြောင့်
ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သူတို့၏ ကြောက်ခြင်း လန့်ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်
နိုင်၏။ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို မှုတ်လွင့်ပယ်ရှား
နိုင်၏။ အပါယ်လေးမျိုး ဒုက္ခဆိုးမှ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်နိုင်၏။ စိတ်၏
ပူပန်ခြင်း သောကစုကို ချုပ်ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ဤသို့သော အနိဋ္ဌမျိုး
ဆိုးကျိုးတို့ကို ပယ်ချိုး သုတ်သင်နိုင်စွမ်း ဧကန်အမှန်ရှိမှသာ ကိုးကွယ်မှု
မည်သည် ဖြစ်ကြပေမည်-ဟု အဆုတ်အသည်း၌ ပန္နက်သဲရိုက်၍
တစ်ထစ်ချ မှတ်ယူကြရပေမည်။

ထိုမှတစ်ပါး အလိုရှိအပ်သော ကောင်းကျိုးများတို့ကို ပေးရာ၌-
ဗုဒ္ဓေါတိ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ၊

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ၊ ကသိဏေနာပိ ဇမ္မဒီပဿ။

- ဓမ္မောတိ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ၊
ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ၊ ကသိဏေနာပိ ဇမ္မဒီပဿ။

- သံယောတိ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ၊
ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ၊ ကသိဏေနာပိ ဇမ္မဒီပဿ။

ဗုဒ္ဓေါတိ=သုံးလူ့သင်းကျစ် ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ ဘုရားဟူ၍၊ ကိတ္တ
ယန္တဿ=ပြုံးရွှင်ကြည်နူး သဒ္ဓါမြူးလျက် မြွက်ကျူးရွတ်ဆိုသောသူ၏၊
ကာယေ=ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ် အာရုံဇောကပ် သောမနသ်နှင့် ပြည့်ကျပ်တုံလျင်း
ကိုယ်အတွင်း၌၊ ယာ ပီတိ=ထုံအိရွှမ်းရွှမ်း ဆီထိဂွမ်းသို့ အကြင်နှစ်လို
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဘဝတိ=မုချမသွေ ဖြစ်ပေါ်လာပေ၏၊ သာ ပီတိ=
ထိုသဒ္ဓါဓာတ်မျိုး ဆော်ဖန်နိုး၍ ဖွံ့ဖြိုးသောပီတိသည်၊ ဇမ္မဒီပဿ=
ယူဇနာပေါင်း တစ်သောင်းကျယ်ဝန်း ဇမ္မဒီပိကျွန်း၏၊ ကသိဏေနာပိ=
ဧကရာဇ်စကြာ များစွာဖုံဖုံ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာထက်၊
ဝရမေဝဟိ=သာလွန်ကဲတင့် တံခွန်လွှင့်သို့ မြင့်မြတ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဓမ္မောတိ=မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်ချမ်းသာ ပေးတတ်စွာသား
မြတ်တရားဟူ၍၊ ကိတ္တယန္တဿ=ပြုံးရွှင်ကြည်နူး သဒ္ဓါမြူးလျက် မြွက်ကျူး
ရွတ်ဆိုသောသူ၏၊ ကာယေ=ဓမ္မ၏ဂုဏ် အာရုံဇောကပ် သောမနသ်နှင့်
ပြည့်ကျပ်တုံလျင်း ကိုယ်အတွင်း၌၊ ယာ ပီတိ=ထုံအိရွှမ်းရွှမ်း ဆီထိဂွမ်းသို့
အကြင်နှစ်လို ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဘဝတိ=မုချမသွေ ဖြစ်ပေါ်
လာပေ၏၊ သာပီတိ=ထိုသဒ္ဓါဓာတ်မျိုး ဆော်ဖန်နိုး၍ ဖွံ့ဖြိုးသောပီတိသည်၊
ဇမ္မဒီပဿ=ယူဇနာပေါင်း တစ်သောင်းကျယ်ဝန်း ဇမ္မဒီပိကျွန်း၏၊
ကသိဏေနာပိ=ဧကရာဇ်စကြာ များစွာဖုံဖုံ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်
ချမ်းသာထက်၊ ဝရမေဝဟိ=သာလွန်ကဲတင့် တံခွန်လွှင့်သို့ မြင့်မြတ်

သည်သာလျှင်တည်း။

သံယောတိ-မဂ်တည် ဖိုလ်တည် ရှစ်လီသတ်မှတ် သံဃာတော် အရှင်မြတ်ဟူ၍၊ ကိတ္တယန္တဿ-ပြုံးရွှင်ကြည်နူး သဒ္ဓါမြူးလျက် မြွက်ကျူး ရွတ်ဆိုသောသူ၏၊ ကာယေ-သံဃာ၏ဂုဏ် အာရုံဇောကပ် သောမနဿ နှင့် ပြည့်ကျပ်တုံလျင်း ကိုယ်အတွင်း၌၊ ယာ ပီတိ-ထုံအိရွမ်းရွမ်း ဆီထိ ဝှမ်းသို့ အကြင်နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဘဝတိ-မုချမသွေ ဖြစ် ပေါ်လာပေ၏၊ သာ ပီတိ-ထိုသဒ္ဓါဓာတ်မျိုး ဆော်ဖန်နိုး၍ ဖွံ့ဖြိုးသော ပီတိသည်၊ ဇမ္ဗုဒီပဿ-ယူဇနာပေါင်း တစ်သောင်းကျယ်ဝန်း ဇမ္ဗုဒီပိက္ခန်း ၏၊ ကသိဏေနာပိ-ဧကရာဇ်စကြာ များစွာဖုံဖုံ အလုံးစုံသော စည်းစိမ် ချမ်းသာထက်၊ ဝရမေဝဟိ-သာလွန်ကဲတင့် မြင့်မြတ်သည်သာလျှင် တည်း။

အမှာ။ ။ ပရိယတ္တိစာပေအား နည်းပါးကြသော အမျိုးသား အမျိုးသမီးတို့အား ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်၍ ပေယျာလ မြှုပ်ကွက်မထားပဲ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ သုံးပုဒ်လုံးကို ဖော်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်၊ အကျယ်ချဲ့ကာ စာမျက်နှာဖြန်းသည်ဟု မှတ်တော် မမူကြစေကုန် သတည်း။

ဤပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သီလက္ခန္ဓ အဋ္ဌကထာ(နှာ-၅၄) ၌လာသည့် ဂါထာတို့ဖြင့် သိစွမ်းနိုင်လောက်ပေသည်။

ဤဂါထာဖြင့် ကြည်လင်ရွှင်ပျသော သဒ္ဓါဓာတ်အား ဘုရား ဘုရား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရား တရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံဃာ သံဃာ ဟူ၍လည်းကောင်း နှုတ်မှမြွက်ဆိုကျူးရင့်သော ခဏ၌ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှု သောကတို့သည် ကင်းငြိမ်းလျက် ဗုဒ္ဓါရမ္မဏပီတိတို့ဖြင့် အုပ်ဖုံးလွမ်းခြုံပြီး

ကိုယ်လုံးထုံနေပေတော့သည်။

ထိုသို့ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကို ကြည်ယုံချီးကျူးလိုက်ရသော ကံသည်လည်း ကောင်း၊ ပီတိလွမ်းခြုံ ကိုယ်လုံးထုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဤဇမ္ဗုဒိပ် တစ်ကျွန်းလုံးမှာရှိသော သူကြွယ်စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ သူဌေးစည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ ပဒေသရာဇ် မင်းစည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ စကြာဝတေးမင်း စည်းစိမ်ချမ်းသာထက်ကျူးလွန်၍ ထူးချွန်မွန်မြတ်လှပေ၏ - ဟု ဆိုလိုပေသည်။

မှန်လှပေ၏။ ထိုကဲ့သို့သော ဗုဒ္ဓပူဇော်မှု ကုသိုလ်ကံသည်သူကြွယ်စည်းစိမ်ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်၏။ သူဌေးကြီး စည်းစိမ်ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်၏။ ပဒေသရာဇ် ဧကရာဇ်မင်းစည်းစိမ်ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်၏။ စကြာဝတေးမင်း စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသော လူ့စည်းစိမ်ချမ်းသာထက် အဆများစွာ သာလွန်ကောင်းမြတ်သော နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်၏။ ဝိဝဋ္ဌဉာဏ်ဓာတ်များ သက်ဝင်ခဲ့ပါမူကား လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ အဖြာဖြာတို့နှင့် မနှိုင်းသာ မယှဉ်သာ ခြားကွာ မြင့်မြတ်လှစွာသော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော လောကုတ္တရာချမ်းသာထူး ချမ်းသာမြတ်ကြီးကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်၏။

သရဏဂုံ
မွမ်းထုံသူအား
ဘီလူးမစား

ချဲ့၍ဆိုပေအံ့၊ ထိုဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံယဂုဏ်ကို အာရုံပြုကာ ရွတ်ဆိုမိသောကြောင့် ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ လက်ထက် တော်က ထင်းခွေသော လှည်းသမား သားအဖ ဝတ္ထု၌ ဘီလူး စားခံရမည့်ဘေးမှလည်း ကင်းဝေးခဲ့ရ၏။ တစ်သိန်းတန်သော ရွှေခွက်ကို ရရှိကာ သူကြွယ်အဖြစ် သူဌေးအဖြစ်သို့လည်း ရောက်ခဲ့ရဖူးလေသည်။

သာဓကတစ်လီ
မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ

မိဘမျိုးရိုးစဉ်ဆက်အားဖြင့် မိစ္ဆာအယူကို ယူစွဲလာခဲ့သည့် မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ သတို့သားသည် ဒါနလည်း မပေးမလှူခဲ့ရ၊ သီလလည်းမဆောက်တည်ခဲ့ရပဲ

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှသာ ဖြစ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာပီတိဖြင့် ဘုရားရှင်အား လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးရသော ကောင်းမှုကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၏ အစွမ်းဖြင့် အပါယ်လမ်းသို့ မမြန်းရပဲ တာဝတိံသာနတ်ရွာတို့၌ တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာရှိသော နတ်ဗိမာန်နှင့် စံစားနေရကြောင်းကို ဝိမာန အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် အပါယ်ဘေးကိုလည်း ကင်းဝေးစေခြင်း၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရမှု ဘဝသမ္ပတ္တိစုကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်ခြင်းတို့သည် ထင်ရှားလှ ပေသည်။

သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာ
ပါယ်ရွာမလား

ပိယဥ္ဗဟ မထေရ် အလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်
သည် ဝိပဿီဘုရားရှင်အား၊ သုနာဂမထေရ်
အလောင်း ပုဏ္ဏားသည် သိခီဘုရားရှင်အား

ကြည်ညိုဖူးမြင်သော စိတ်အစဉ်ကြောင့် သုံးဆယ်တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး အပါယ်ငရဲသို့ မကျရောက်ရပဲ သုဂတိဘဝတွင်သာ ဘဝသမ္ပတ္တိ ဘောဂ သမ္ပတ္တိတို့ကို ခံစားစံစားခဲ့ရကြောင်းကို ထေရဂါထာ အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုခဲ့၏။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် (နာ- ၂၅) ၌လည်း -

- ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
- န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ။
- ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
- ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။ ။

ယေ ကေစိ= ဗုဒ္ဓအာရုံ ကိုယ်လုံးထုံကြသည့် ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဇနာ= သူတော်စင်ဓာတ် ကိန်းဝပ်ခိုအောင်း သူ့အပေါင်းတို့သည်၊ “ဗုဒ္ဓံ=
သစ္စာလေးဆူ ဆရာမကူပဲ သယမ္ပုဉာဏ်မြတ် ဉာဏ်ဥက္ကဋ္ဌဖြင့် ပိုင်းဖြတ်
သိမြင် ဘုရားရှင်ကို” သရဏံ= ဆင်းရဲကိုဖျောက် ချမ်းသာရောက်အောင်
ကယ်ထောက် ပို့ဆောင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတာသေ= နှလုံးစိတ်ထဲ ပန္နက်စွဲသို့

မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ=“ဗုဒ္ဓအာရုံ” စွဲထုံညွတ်ပျောင်းထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အပါယဘူမိ=ချမ်းသာကင်းကွာ ပါယ်လေးရွာသို့၊ န ဂမိဿန္တိ=မလားရောက်ကြရကုန်လတ္တံ့၊ မာနုသံ=ကံကောင်းထောက်၍ လာရောက်ကြုံကြိုက် ဒုလ္လဘစစ် လှူနှိုက်ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ=လေးမဟာဘုတ် ခန္ဓာရုပ်ကို သမုတ်ခေါ်ပြော အတ္တဘောကို၊ ပဟာယ=ဘဝနိဂုံး ချုပ်ကုန်သုဉ်းလျက် သေဆုံးစွန့်ပယ်ကြကုန်၍၊ ဒေဝကာယံ=နတ်ဟုခေါ်သော ကိုယ်အတ္တဘောကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ=ပင့်မြှောက်တင်တုံကံအဟုန်ကြောင့် ပြည့်စုံကြရကုန်လတ္တံ့။

ဟူ၍လည်း သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတစ်ဦးက ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား လျှောက်ကြားခဲ့ဖူး၏။ ဤစကား၌ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်တစ်ပါးတည်းကိုသာ ဆိုခဲ့သော်လည်း ဓမ္မသံဃတို့တွင်လည်း သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သောကြောင့် -

- ယေ ကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊
 န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ၊
 ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
 ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။ ။

- ယေ ကေစိ သံဃံ သရဏံ ဂတာသေ၊
 န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ၊
 ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
 ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။ ။

ဟူ၍လည်း ရတနာသုံးပါးပြည့်စုံအောင် ထည့်သွင်းရွတ်ဆို ပြောဟော ယူဆလျှင်လည်း မှားယွင်းရန် အကြောင်းမရှိချေ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်သည်သာတည်း။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

[အမှာ -ယခုဆိုခဲ့သော ဂါထာနှစ်ပုဒ်၌ “ဗုဒ္ဓံ” ပုဒ်၏အနက်တွင် “ဓမ္မံ=မဂ်ကလေးသွယ် ဖိုလ်ဝယ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်, ပရိယတ်ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို” လည်းကောင်း၊ “သံယံ=မဂ်တည် ဖိုလ်တည် ရှစ်လီအရိယာ မြတ်သံဃာကို” လည်းကောင်း၊ “ဗုဒ္ဓအာရုံတွင်” တွင် “ဓမ္မအာရုံ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “သံဃအာရုံ” ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောင်းလဲ ဆိုရုံမျှသာ ထူး၏။ တစ်ပါးသော အနက်များ အတူတူဟု သိမှတ်ကြပါကုန်။]

ဤအခန်းတွင် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သား, ပိယဉ္ဇဟ မထေရ်အလောင်း, သုနာဂမထေရ် အလောင်းတို့သည် သရဏဂုံ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်မှုကြောင့် လောကီဖြစ်သော ဘဝသမ္ပတ္တိ ဘောဂ သမ္ပတ္တိတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်သာ မဟုတ်၊ လောကုတ္တရာဓမ္မရရှိရေးအတွက် အကြောင်းအထောက်အပံ့အဖြစ် ပေးခဲ့သည်ကိုလည်း ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင် သိမြင်သင့်လှပေသည်။

လောင်းလျာမှန်က
တည်ကြသရဏဂုံ

ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမက ပွင့်တော်မူသွားကြသည့်
ဘုရားရှင်တို့သည် အလောင်းတော်ဘဝနှင့်
ပါရမီဖြည့်ခဲ့စဉ် မည်သည့် အလောင်းတော်

ပင်ဖြစ်စေ သရဏဂုံ ဆည်းကပ်မှုမှ အစပြုခဲ့သည် ချည်းသာ ဖြစ်၏။ နောင်ပွင့်လတ္တံ့သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အလောင်းတော်တို့သည်လည်း ဤသရဏဂုံဆည်းကပ်မှုမှ အစပြုရမည်ချည်းသာ ဖြစ်ပေလတ္တံ့။ နိဗ္ဗာန်အောင်ပွဲဆင်နွှဲကြပြီး ဆင်နွှဲကြလတ္တံ့သော ပစ္စေကဗောဓိဆု, အဂ္ဂမဟာသာဝကဆု, အဂ္ဂသာဝကဆု, ပကတိသာဝကဆုတို့ကို ပန်ယူပြီး ပန်ယူလတ္တံ့ဖြစ်ကြသော မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်စေ သရဏဂုံ ခံယူ ဆောက်တည် ဆည်းကပ်မှုနှင့် မကင်းနိုင်ကြပေ။ နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ် ရယူ

လိုသူမှန်သမျှ သရဏဂုံမှ အရင်းစကြရပေမည်၊ ဦးစွာ ပထမပြုကြရ မည့်တရား ဖြစ်သည်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သတိပြုကြရပေမည်။

ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်

သရဏဂုံကို မှန်ကန်စွာ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်မှုနှင့်
ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရခြင်း၏ အကျိုးကို ပြဆိုသောအခန်း
အပြီးသတ်သတည်း။

-----*-----

သရဏဂုံတွင် - အမွမ်းတင်

သစ္စာနှစ်ရပ်
ပိုင်းဖြတ်တီထွင်
အမွမ်းတင်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သရဏဂုံ ဆည်းကပ်မှုစသော ကောင်းမှုကုသိုလ် အရာတွင် မည်သည့်အရာကိုပဲ ပြုသည်ဖြစ်စေ သူတကာထက် တစ်ပန်းသာရမှ- ထူးချွန်လွန်ကဲရမှ နှစ်သိမ့် အားရ တော်မူလေ့ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိသူတစ်ပါး နှစ်ပါးစုံတို့၌ ဝိဇ္ဇာ၊ စရဏနှစ်ဌာနနှင့်ပြည့်စုံသည့် သရဏဂုံဆောက်တည် ဆည်းကပ်မှု ဖြစ်စေရန်၊ ကလျာဏလောင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်လည်း သမုတိသစ္စာ ပရမတ္ထသစ္စာဟူသော သစ္စာနှစ်ပါးတို့ကို ခွဲခြားဝေဖန် သိမြင်နိုင်စေရန် “တစ်ချက်ခုတ်-နှစ်ချက် ပြတ်” ရည်ရွယ်လျက် သစ္စာနှစ်ရပ်တို့ကို သတ်မှတ်ခွဲခြားပြီး အမွမ်းတင်ကာ ရှိခိုးပြတော်မူခဲ့ပေသည်။ သစ္စာနှစ်ရပ် ဟူသည်ကား -

- ဒွေ ဟိ သစ္စာနိ သမ္မုတိသစ္စံ ပရမတ္ထသစ္စံ။

(ပရမတ္ထဒီပနီ-သင်္ဂြိုဟ်မဟာဋီကာဆစ်)

ဟိ သစ္စံ=မှန်လှစွာ၏။ သစ္စာနိ=သစ္စာတို့သည်။ သမ္မုတိသစ္စံ= သမ္မုတိသစ္စာ လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထသစ္စံ=ပရမတ္ထသစ္စာလည်းကောင်း၊

ဣတိ=ဤသို့၊ ဒွေ=နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။

ဟု ကျေးဇူးရှင်ကြီး ရေးသားတော်မူခဲ့ပေသည်။

သမုတိသစ္စာ
ဆိုသည်မှာ

လောကဝေါဟာရအားဖြင့် ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲနေကြ
သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊
မိန်းမ၊ ခြေ၊ လက်၊ ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ မျက်နှာ၊ ရင်၊

ဝမ်းစသော ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ နှစ်ဌာနလုံးမှ အသုံးအနှုန်း မှန်သမျှ
တို့သည် သူ့လောက သူ့နယ်နှင့် သူ့စကား ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှုအတွက်
မှန်ကန်စွာ သမုတ်ထားသည့် အချက်များ ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ခေါ်ဝေါ်
ပြောဆိုမှုကြောင့် မုသာဝါဒကံ မထိုက်နိုင်ချေ။ သူ့နယ်နှင့် သူ့ဝေါဟာရ
မှန်ကန်နေကြပေသည်။ ထိုသို့ မှန်ကန်နေမှုမျိုးကို သမုတိသစ္စာဟု
ဆိုပေသည်။

ပရမတ္ထသစ္စာ
ဆိုသည်မှာ

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ
ထိုက်သော စိတ်တရား၊ စေတသိက်တရား၊ ရုပ်
တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတို့သည်ကား သမုတိသစ္စာ

တို့ကဲ့သို့ နောက်တစ်ဖုံ ခုတစ်မျိုး ဖောက်ပြန်တတ်၊ ချွတ်ယွင်းတတ်၊
ပြောင်းလဲတတ်သောတရားမျိုး မဟုတ်ပဲ မဖောက်ပြန်၊ မချွတ်ယွင်း၊
မပြောင်းလဲတတ်သောတရား၊ မြဲသောမှန်သော တရားမျိုးဖြစ်ပေသည်။

မှန်လှစွာ၏။ ထိုတရားတို့သည် ကမ္ဘာပေါင်း အသင်္ချေအနန္တ
ပြောင်းလဲ၍ သွားကြစေကာမူ ဆင်းရဲမှုသဘော၊ သာယာနှစ်သက်မှု
သဘော၊ ချုပ်ငြိမ်းမှုသဘော၊ ချုပ်ငြိမ်းမှုသို့ရောက်ကြောင်းသဘောတို့မှ
တစ်ဆံဖျားမျှ ပြောင်းလဲ ရွှေ့ရှားသွားမှုမရှိပဲ မြဲ၍မှန်၍သာ နေပေသည်။
ယင်းသို့ မဖောက်မပြန် မြဲမှန်နေမှုကို မရမတ္ထသစ္စာ ဟုခေါ်ဆိုပေသည်။

ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဤမဟာသရဏဂုံတော်
ကြီးကို -

(က) ထူးခြားသော လေးနက်သော သရဏဂုံ ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်မှုကိစ္စ၊

(ခ) သစ္စာ နှစ်ရပ် ခွဲခြားသတ်မှတ်၍ သိမြင်နိုင်မှုကိစ္စ၊

ဤကိစ္စနှစ်ရပ်ကို တစ်ချိန်တည်း တစ်ခါတည်း၌ သူတော်စင်
အပေါင်းတို့ ပြီးစီးနိုင်စေရန် ရည်သန်မှုအာသီသဖြင့် ရေးသားစီရင်
တော်မူသည်ဟု သိမြင်ရပေသည်။

သမုတိသစ္စာ
ဝေါဟာရဒေသနာဖြင့်
ရှိခိုးခြင်း

ဤ သစ္စာ နှစ်ရပ်တို့တွင် အန္တပုထုဇဉ်
ကလျာဏပုထုဇဉ် နှစ်မျိုးလုံးက သိနေ မြင်
နေ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုနေကြသော သမုတိ
သစ္စာ ဝေါဟာရဒေသနာတို့ကို သုံးစွဲလျက်-

(က) အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

(ခ) ဒုတိယံပိ အဇ္ဇတဂ္ဂေ (ပ) ဂစ္ဆာမိ၊

(ဂ) တတိယံပိ အဇ္ဇတဂ္ဂေ (ပ) ဂစ္ဆာမိ၊

ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို
ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤသရဏဂုံ ဆည်းကပ်မှုတွင် “ယနေ့” ဟူသော “အသက်”
ဟူသော အများသူငါ လူတိုင်း လူတိုင်းက သိနေကြ ခေါ်ဝေါ်နေကြသည့်
သမုတိသစ္စာ စကားလုံးတို့ကို အမွမ်းတင်ထည့်သွင်း သုံးစွဲရှိခိုးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။ ယနေ့ နက်ဖြန် သန်ဘက်စသော အသက်ရှိသည် မရှိသည်
စသော စကားအသုံးအနှုန်းတို့သည် သမုတိသစ္စာတို့ပေတည်း။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ရှေးပညာရှင်
အစီအစဉ်

ဤသရဏဂုံပါဠိ၌ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်တွင် “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” စသည်ဖြင့်သာ လာရှိခဲ့ပေသည်။ “အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ” ဟူသော ပါဠိကိုကား

အမွမ်းတင်ရှေ့ထား၍ နောက်နောက်ဖြစ်သော ရှေးပညာရှိ အကျော် ဆရာတော်များထည့်သွင်း စီစဉ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆရပေသည်။ “အတိုင်း ထက်အလွန် တံခွန်နှင့်ဘုရား” ဆိုသကဲ့သို့ အထူး သင့်လျော်လျောက် ပတ်သော အစီအစဉ်များ ဖြစ်ပေသည်။

ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်၌ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ရာဇာယတနသတ္တာဟ-လင်းလွန်ပင် ရင်းတွင် ခုနစ်ရက် စံနေတော်မူဆဲအခါ တပုဿနှင့် ဘလ္လိက ကုန်သည် ညီနောင် တို့က-

ဧတေ မယံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မဉ္စ၊
ဥပါသကေ နော ဘဂဝါ ဓာရေတု အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ
သရဏံ ဂတေ။

ဟူ၍ လျှောက်ကြားခဲ့ဖူးပေသည်။ သီလက္ခန္ဓပါဠိတော် သာမည ဖလသုတ်၌ အဇာတသတ်မင်းကလည်းကောင်း၊ သောဏဒဏ္ဍသုတ်၌ သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကလည်းကောင်း၊ ကုဋဒန္တသုတ်၌ ကုဋဒန္တပုဏ္ဏားက လည်းကောင်း -

ဧသာဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မဉ္စ
သံယဉ္စ၊ ဥပါသကံ မံ ဘဂဝါ ဓာရေတု အဇ္ဇတဂ္ဂေ
ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတံ။

ဟူ၍လျှောက်ကြားခဲ့ကြဖူးလေပြီ။ ဘုရားရှင်အား မဖူးမြော်ရမီ မိစ္ဆာအယူရှိကြပြီး ဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ရပြီးနောက်တွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူသို့ သက်ဝင်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဤသို့ လျှောက်ကြားကြသည်ကို

ပါဠိတော်အရပ်ရပ်၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရပေသည်။

ဤသို့လျှောက်ကြားသော ပါဠိမှ “အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ” ပါဠိနှင့် ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်မှ လာသော “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ပါဠိတို့ကို ရှေ့နောက်စပ်လျက် သင့်မြတ်လျောက်ပတ်စွာ ရှေးဆရာတော် ပညာကျော်တို့ စီစဉ်ခဲ့ကြပေသည်။ ထိုနည်းကိုပင် ယူငင်၍ ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးလည်း ထည့်သွင်းစီစဉ်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ထို့ထက် တစ်မူထူးခြားလျက် -

(ဃ) ဘဝပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(ဓမ္မံ - သံယံ)

ဘဝအဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ -ဟူ၍ ရှိခိုးတော်မူခဲ့ပေ၏။

ဤစကားရပ်၌ “ဘဝဆုံးသည်တိုင်အောင်” ဟူသည် ယခုရရှိဆဲ ဖြစ်သော ဘဝကြီးသည် အသက်တမ်းကုန်၍ သေဆုံးသွားသည်တိုင် အောင်-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကိလေသာအာသဝကြောင့် ဖြစ်နေရသော ဘဝပေါင်းများစွာ သံသရာဆုံးသည်တိုင်အောင်-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပါယ်နက်နစ်မျိုးထွက်၏ နောက်ဖြစ်သော အဓိပ္ပါယ်နက်သည်ကား အထူးလေးနက်လှပေ၏။

(င) အတ္တဘာဝပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(ဓမ္မံ - သံယံ)

ကိုယ်ခန္ဓာအတ္တဘောကြီး ပုပ်ပွပျက်စီး ကုန်သုဉ်းခြင်း အဆုံးရှိ သည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ

ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

(စ) ကာယပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(ဓမ္မံ - သံယံ)

ဤမဟာဘူတ ရုပ်ကာယကြီး ပုပ်ပွပျက်စီး ကုန်သုဉ်းခြင်း အဆုံးရှိ သည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

(ဆ) အင်္ဂပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(ဓမ္မံ - သံယံ)

ဤမဟာဘူတ ရုပ်အပေါင်းတွင် သမ္ပတိသစ္စာဖြင့် တင်စား ခေါ်ဝေါ်ကြသော ခေါင်း၊ ခါး၊ ခြေ၊ လက်၊ မျက်နှာ၊ ရင် ဝမ်းစသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေ သေဆုံးပြီးနောက် တစ်ပိုင်းစီ တစ်စစီ ပြုတ်ကျ ပြိုပျက် လွင့်ပါးပျက်စီးကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

(ဇ) ဒီဝိတပရိယန္တံ အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(ဓမ္မံ - သံယံ)

ဤလောက၌ အသက်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသော ဒီဝိတိန္ဒြေရုပ်ကြီး ပျက်စီးရကား သူသေကောင်ပုပ်ကြီး ဖြစ်သည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား သမုတိသစ္စာအားဖြင့် ခေါ်ဆိုနေကြသော ခေါ်ဆိုနေရုံတွင်မကပဲ တကယ့်အရှိထား၍ စွဲလမ်းသာယာနေကြသော ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ခြေ၊ ငါ့လက် စသည်တို့သည် သေတတ် ပျောက်တတ် ပျက်စီး တတ်၏။ သေလွယ် ပျောက်လွယ် ပျက်စီးလွယ်၏။ သေဆုံးပြီးနောက် ဖွဲ့ထင်းတုံးလောက်မျှ အသုံးမကျ ပုပ်ပွပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် အားကိုးစရာ အားထားစရာ ဘာမျှ မရှိချေ။ ဘုရား တရား သံဃာသာလျှင် အားကိုးအားထားစရာ အစစ် အမှန်ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့သော အမြင်ဉာဏ်သန်သန်နှင့် မှန်ကန်စွာ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်နိုင်ကြစေရန် ကလျာဏလောင်း သူတော်ကောင်း တို့အား မရဏာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်တွဲဘက်ကာ သရဏဂုံ ဆောက် တည်နိုင်ရေး နည်းပေးလမ်းညွှန်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးကဲ့သို့ပင် သီဟိုဠ်ကျွန်း အရှင်သံဃ ရက္ခိတ မထေရ်မြတ်ကြီးကလည်း -

- မတ္တကဋ္ဌိ မတဿာပိ။
- ရဇောဘာဝံ ဝဇန္တု မေ။
- ယတော ပုညေန တေ သေန္တု။
- ဇိနပါဒမ္ပုဇ ဒွယေ။

(သုဗောဓာလင်္ကာရ - နှာ - ၂၁၈)

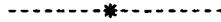
မတဿာပိ-စုတိကမ္မဇရုပ် ပြုတ်ကျမနေ သေခဲ့ရသည်လည်း ဖြစ်သော၊ မေ-ဘုတ်ကြီးလေးတန် အမာခံ၍ အရံရုပ်သေး နှစ်ဆယ့်လေး တို့ ပေါင်းထွေမျှညီ အဋ္ဌဝီသ ရုပ်ကာယကို အတ္တသမုတ် အကျွန်ုပ်၏။ မတ္တကဋ္ဌိ-ဦးခေါင်းအင်္ဂါ တွင်ကာသတ်မှတ် အရိုးဓာတ်တို့သည်၊ ရဇော ဘာဝံ-မြူမှုန်မြူနု၏အဖြစ်သို့၊ ဝဇန္တု-ကြေညက်သောထွေ ရောက် ဤ ပါစေကုန်သတည်း၊ ယတော-အကြင် ဗုဒ္ဓအာရုံ မြဲထုံသတိ မြတ်ပီတိ ကြောင့်၊ မေ-ဗုဒ္ဓဓမ္မ သံယဉ်္ဌသာ ကိုးကွယ်ရာဟု ကောင်းစွာမြင်သိ အကျွန်ုပ်၏၊ ပုညေန-ရတနာသုံးရပ် မြတ်ထက်မြတ်ကို တုပ်ဝပ်ခယမ်း ကောင်းမှုစွမ်းကြောင့်၊ တေ-ထိုမြူမှုန်မြူနု ဦးခေါင်းရိုး အစုတို့သည်၊ ဇိနပါဒမ္ပုဇဒွယေ-တစ်ရာရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာ ဝတ်မှုန်လွှာတို့ဖြင့် လွန်စွာတင့်ဆန်း ဘုရားရှင်၏ခြေတော်အစုံ တည်းဟူသော ပဒုမ္မာကြာ

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ပန်း၌၊ သေန္တု=လောကထွတ်မှူး ခေါင်ညွန့်ဖူးကို ဦးညွတ်သောထွေ
မို့ဝဲဆည်းကပ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဟူ၍ ချီးကျူးပူဇော် ဆည်းကပ်ခဲ့ဖူးလေပြီ။

ဤမျှလောက်သော စကားအစဉ်ဖြင့် သမုတိသစ္စာ
ဝေါဟာရဒေသနာနှင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပုံ
နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်သတည်း။

သစ္စဝဏ္ဏနာ ပဏာမ

(က)သစ္စပဋိဝေဓ

ပရမတ္ထသစ္စာနယ်ဖြင့်
ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်ခြင်း

ယခုအခါ ပရမတ္ထ သစ္စာကို ဦးတည်
အမွမ်းတင်ထားလျက် သရဏဂုံမြတ်
သုံးပါးတို့ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်မှု ပြု
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍-

(၁) စတုသစ္စပဋိဝေဓပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂ -၃) ဓမ္မံ - သံယံ

သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်
တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍
ဆည်းကပ်ပါ၏။

အစရှိသည်တို့ကို ပြုစီရင်တော်မူ၏။ ဤအရာ၌ သစ္စာဟူသည်-
- သန္တဿ ဓမ္မဿ ဘာဝေါ သစ္စံ။

သန္တဿ ဓမ္မဿ=မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော တရား၏။ ဘာဝေါ=
အဖြစ်တည်း။ သစ္စံ=မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောတရား၏အဖြစ်။

ပရမတ္ထတရားတို့၏ ဆင်းရဲမှုဒုက္ခစသော သဘောလေးချက်တို့၏ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော သဘောသည် သစ္စာမည်၏။

ထိုသစ္စာတို့သည် -

- (၁) ဒုက္ခသစ္စာ=ဆင်းရဲမှုသဘောအမှန်၊
- (၂) သမုဒယသစ္စာ=နှစ်သက်သာယာ စွဲလမ်းမှုသဘောအမှန်၊
- (၃) နိရောဓသစ္စာ=ဒုက္ခ, သမုဒယတို့ ချုပ်ငြိမ်းမှု အေးချမ်းမှု သဘော အမှန်၊
- (၄) မဂ္ဂသစ္စာ=ဒုက္ခချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းတရား သဘောအမှန်။

အမှန်လေးချက် သဘောနက်

ဤ အမှန်လေးပါး သစ္စာတရားတို့၏ သဘော အဓိပ္ပါယ်ကို ဉာဏ်နုသူများ, ပရတောယောသ=သူ တစ်ပါးထံမှ သင်ကြား နာယူမှု မရှိသူများ သိမြင်နိုင် ရန်ခဲယဉ်းကြပေကုန်၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် “အမှန်လေးချက်-သဘော နက်” ဟု ကျေးဇူးရှင်ကြီး မိန့်တော်မူခဲ့ဖူးလေသည်။ ရှေးပညာရှိ အကျော် အမော် ဆရာတော်တို့ကလည်း “အပြောခက် အဟောခက်, သဘောနက် သည်တရား” ဟုလည်း မိန့်တော်မူခဲ့ကြကုန်၏။

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်မြတ်ကလည်း -

- သစ္စံ သတ္တော ပဋိသန္နိ၊ ပစ္စယာကာရမေဝ စ။
- ဒုဒ္ဓသာ စတုရော ဓမ္မာ၊ ဒေသေတုဉ္စ သုဒုက္ကရာ။

(သမ္မောဟဝိနောဒနီ၊ နှာ-၁၁၃)

သစ္စံ စ-အမှန်လေးပါး သစ္စာတရားလည်းကောင်း၊ သတ္တော စ- သင်္ခါရတရားတို့၌ သတ္တဝါဟုခေါ်ဝေါ်မှု ဝေါဟာရလည်းကောင်း၊ ပဋိသန္နိ စ-ပဋိသန္ဓေ တည်နေရပုံ အခြင်းအရာလည်းကောင်း၊ ပစ္စယာကာရမေဝ

စ=ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အခြင်းအရာလည်းကောင်း၊ စတုရော=လေးပါးကုန်
သော၊ ဣမေ ဓမ္မာ=ဤတရားတို့သည်၊ ဒုဒ္ဒသာ=ဉာဏ်နှင့်ထင်ထင်
မြင်နိုင်ခဲ့ကြကုန်၏။ ဒေသေတုဉ္စ=နာသုခပင်း ဉာဏ်မြင်ရှင်းအောင်
ဟောကြားခြင်းငှါလည်း၊ သုဒုက္ကရာ=သဘောနက်နဲ၍ အလွန်အလွန်ပင်
ခက်ခဲကြပေကုန်၏။

- အမှန်လေးပါး သစ္စာတရား၊
- သင်္ခါရဓမ္မတို့၌ သတ္တဝါဟုဝေါဟာရ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ
အခြင်းအရာ၊
- သတ္တဝါတို့ ပဋိသန္ဓေ တည်နေပုံ အခြင်းအရာ၊
- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်ပုံအခြင်းအရာ၊

ဤလေးပါးတို့သည် သိနိုင်ခဲ့ မြင်နိုင်ခဲ့လှစွာ၏။ ဟောကြားခြင်းငှါ
လည်း အလွန်ခဲယဉ်း၏- ဟု ခဲယဉ်းသည့်တရား ဤလေးပါးကို ထုတ်ဆို
မိန့်ကြားခဲ့ပေသည်။

ဤအရာဝယ် မေးဖြေဖွယ် ဤမျှခက်ခဲနက်နဲသော တရားစုကို သိမြင်မှု မလွယ်
လျှင် စိတ်ဆင်းရဲခဲ၍ သိဖို့ရန် ကြိုးစားဖွယ် လိုအပ်ပါ
အံ့လော-ဟုမေးဆိုဖွယ် ရှိ၏။ လိုအပ်ပါ၏-ဟု ဖြေ
ဆိုရပေမည်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ဤတရားစုလေးခုကို သိမြင် ပေါက်
ပိုင် ဆင်ခြင်နိုင်မှ သံသရာစက်ရဟတ်မှ ထွက်ရပ်လမ်း ရနိုင်မည်ကို
သတိပြုဖို့လိုပေသည်။

ဥပမာ- မိုးကုတ်မြို့နယ်တွင် ကျောက်ရှာဖွေကြကုန်သော သူတို့
သည် အရည်အသွေးပြည့် ကျောက်ကိုရမှသာ လိုအပ်သော စီးပွား
ချမ်းသာကို ခံစားကြရမည်။ အရည်မပြည့်သည့်ကျောက်ဖြုန်း ကျောက်
ကာတို့နှင့် စီးပွားချမ်းသာ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကျောက်ဖြုန်း ကျောက်ကာ

တို့ကား နေရာတကာပေါများလှစွာ၏။ အရည်ပြည့် ကျောက်ပတ္တမြားကား ရှားပါးလှစွာ၏။ ထို့ကြောင့် အဖြုန်းကိုပယ်ခွါ-အကာကို ပယ်ရှား အရည်ပြည့် ပတ္တမြားကို ကြိုးစားရှာဖွေကြရသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုနည်းတူစွာ ခက်ခဲနက်နဲလှသည်ဟု အားမာန်လျော့ရန် မလိုပဲ ဇွဲစိတ်မာန် သန်သန် ထား၍ ထိုလေးပါးသောတရားတို့ကို သိမြင်နိုင်ရန် မသိမနေ ကြိုးစား အားထုတ်ကြပေရ၏။

သဘောငါးချက်
အဟောခက်

ဤ၌စကားတစ်ရပ် ညှပ်လိုက်ပါဦးအံ့။ ယခု ရေးသား ဖွင့်ဆိုဆဲဖြစ်သော “မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး” သည် လည်း သစ္စာလေးဝကို ကိစ္စလေးဖြာ လှည့်လည်

ကာဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလုံပဋိလုံတို့နှင့်တကွ အသီးအသီး ခွဲခြမ်း ဝေဖန်၍ စီစဉ်တော်မူခဲ့ရကား သိမြင်ဖို့ခက်ခဲ၊ ဟောကြားဖို့ ခက်ခဲသည့် အတွက်ကြောင့်လည်း -

- သစ္စံ သတ္တော ပဋိသန္နိ၊ ပစ္စယာကာရမေဝ စ။
- ဒုဒ္ဒသာ သရဏံ ပဉ္စ၊ ဒေသေတုဉ္စ သုဒုက္ကရာ။ ။

သစ္စံ=အမှန်လေးပါး သစ္စာတရားလည်းကောင်း၊ သတ္တော စ= သင်္ခါရတရားတို့၌ သတ္တဝါဟု ခေါ်ဝေါ်မှုဝေါဟာရလည်းကောင်း၊ ပဋိသန္နိ စ=ပဋိသန္ဓေ တည်နေရပုံ အခြင်းအရာလည်းကောင်း၊ ပစ္စယာကာရမေဝ စ=ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အခြင်းအရာလည်းကောင်း၊ သရဏဉ္စ=လယ်တီထေရ်ရှင် စီရင်ပြုတုံ မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးလည်းကောင်း၊ ပဉ္စ=ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မာ=ဤတရားတို့သည်၊ ဒုဒ္ဒသာ=ဉာဏ်နှင့်ထင်ထင် မြင်နိုင်ခဲ ကုန်၏။ ဒေသေတုဉ္စ=နာသုခပင်း ဉာဏ်မြင်ရှင်းအောင် ဟောကြားခြင်း ငှါလည်း၊ သုဒုက္ကရာ=သဘောနက်နဲ အလွန်အလွန်ပင် ခက်ခဲကြပေ ကုန်၏။

ဟု မဟာသရဏဂုံတော်ကြီးတစ်ပါး ခက်ခဲခြင်းတရားအဖြစ်

ထည့်သွင်း၍ ခက်ခဲခြင်းတရား ငါးပါးထုတ်ဆိုရလျှင်လည်း မှားနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ဤသစ္စာလေးပါးအမှန်တရားတို့သည်-

- ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း ပရိညာကိစ္စ၊
- သမုဒယသစ္စာကို အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်ခြင်း ပဟာနကိစ္စ၊
- နိရောဓသစ္စာကို ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ဆိုက်ရောက်ခြင်း သစ္စိကရဏကိစ္စ၊
- မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများခြင်း ဘာဝနာကိစ္စ၊

ဟူ၍လည်း သူ့သစ္စာနှင့်သူ့ကိစ္စ သီးခြားကန့်သတ်လျက်ရှိပေသည်။ ထိုသစ္စာလေးပါး သဘောအဓိပ္ပါယ်များကို ညဉ့်အမှောင်တိုက်၌ မီးမောင်း ထိုးပြလိုက်သလို ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ ထင်ထင် လင်းလင်းကြီး သိရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည့်တိုင်အောင် သရဏဂုံမြတ်ကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ပါ၏ - ဟုစီစဉ်တော်မူချက်သည် အထူးနှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းလှပေ၏။

(၄) ဒုက္ခသစ္စာပဋိဝေဓ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

(၅- ၆) ဓမ္မံ - သံယံ

ဒုက္ခသစ္စာကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသည် တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

(၇) သမုဒယသစ္စ ပဋိဝေဓပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

(၈ - ၉) ဓမ္မံ - သံယံ

သမုဒယသစ္စာကို ပဟာနကိစ္စဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလျှင် အဆုံး

ရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

(၁၀) နိရောဓသစ္စ ပဋိဝေဓပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
(၁၁ - ၁၂) ဓမ္မံ - သံယံ

နိရောဓသစ္စကို သစ္စိကရဏကိစ္စဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည့်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

(၁၃) မဂ္ဂသစ္စ ပဋိဝေဓ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
(၁၄ - ၁၅) ဓမ္မံ - သံယံ

မဂ္ဂသစ္စကို ဘာဝနာကိစ္စဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည် တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤသို့ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော သူ သည် သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကို သိမြင်၏။ သစ္စာလေးချက် သဘော နက်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်မှသာလျှင် ဘေးရန်မရှိသော ကိုးကွယ်ရာ၊ မြင့်မြတ်သော ကိုးကွယ်ရာ၊ မှန်ကန်သော ကိုးကွယ်ရာ မည်၏။ ထိုသို့ သော ကိုးကွယ်မှုကို အစွဲပြု၍ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ကင်းလွတ် ထွက်မြောက်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မပဒပါဠိတော် (နာ - ၄၂)

- ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊ သံယဉ္စ သရဏံ ဂတော၊
စတ္တာရိ အရိယာသစ္စာနိ၊ သမ္ပပ္ပညာယ ပဿတိ။
- ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဿ စ အတိက္ကမံ၊
အရိယ စ ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ ဒုက္ခုပဿမဂါမိနံ။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

- ဧတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ ဧတံ သရဏ မုတ္တမံ၊
 ဧတံ သရဏ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗာ ဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။ ။

ယော စ=ပါရမီဓာတ် ဝင်ကပ်ခိုအောင်း အကြင်သူတော်ကောင်း သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ=သုံးလူဥက္ကဋ္ဌ ဘုရားမြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ= ဆယ်ဖြာသတ်မှတ် တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံယဉ္စ=ရှစ်ရပ် ထင်စွာ အရိယာ သံယာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ=ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေးအောင် ကွယ်ပေးတတ်စွာ ကိုးကွယ် ရာဟူ၍၊ ဂတော=မာန်ညွန့်ကိုချွေ ရိုသေတုပ်ဝပ် ဆည်းကပ်ပေ၏။ သော=ရတနာသုံးရပ် ဆည်းကပ်ကြည်ဖြူ ထိုသို့သောသူသည်၊ ဒုက္ခံ= ဆင်းရဲမှန်လှ ဒုက္ခသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒ်=ဒုက္ခဖြစ်ရန် အကြောင်းမှန်လှ သမုဒယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ=သံသရာ သမုတ်ကြ ခန္ဓာဒုက္ခကို၊ အတိက္ကမဉ္စ=ထွက်မြောက်လွန်ရာ နိရောဓသစ္စာ လည်းကောင်း၊ အရိယံ=ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် လွန်ကောင်းမြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကံ=သမ္မာဒိဋ္ဌိ စရှိဖြာဖြာ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဒုက္ခံပသမဂါမိနံ= ဒုက္ခချုပ်ရာ မြတ်စွာနိဗ္ဗာန် ရောက်ရန်အကြောင်းဖြစ်ပေသော၊ မဂ္ဂံ= ကိလေသာစက် ချိုးပယ်ဖျက်သည့် မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣတိ=ဤသို့၊ စတ္တာရိ=လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ=မဖောက်မပြန် ဖြောင့်မှန်မြဲစွာ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ သမ္မာ=သမ္မဇဉ်ညှိ သတိယှဉ်ကာ ကောင်းမွန်စွာ၊ ပညာယ=မဂ်နှင့်ယှဉ်လတ် ပညာဓာတ်ဖြင့်၊ ပဿတိ=ကိလေသာစုတ် ရန်အနုတ်ကို ပယ်ဖြုတ်မှုန်းချေ သမုစ္ဆေဖြင့် သိမြင်ပေ၏။

ဧတံ=ဤအမြတ်သုံးဖြာ ရတနာသည်၊ ခေါ=မလွဲဧကန် အမှန် စင်စစ်အားဖြင့်၊ ခေမံ=ကိလေသာညစ်ကြေး ကင်းဝေးတုံဘိ ဘေးမရှိ သော၊ သရဏံ=အားထားမှီတွယ် ကိုးကွယ်ရာမည်ပေ၏၊ ဧတံ=ဤ အမြတ်သုံးဖြာ ရတနာသည်၊ ဥတ္တမံ=ညစ်ကြေးကင်းပြတ် မြင့်မြတ်စွာ

သော၊ သရဏံ=အားထားမှီတွယ် ကိုးကွယ်ရာမည်ပေ၏။ ဧတံ=ဤ အမြတ်သုံးဖြာ ရတနာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ= လုံးစုံခဲပဲ ဝဋ်ဆင်းရဲမျှ၊ ပမုစ္စတိ=ချမ်းသာဆိက်ရောက် လွတ်မြောက်ရ ပေ၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

သစ္စာလေးပါးအဖွင့် ပြီး၏။

-----*-----

ဒုက္ခသစ္စာ ပရိညာကိစ္စ

ခန္ဓဝဏ္ဏနာ ပဏာမ

(၁) ဒုက္ခသစ္စာပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂-၃) ဓမ္မံ - သံယံ

ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော ခန္ဓာငါးပါး၊ အာယတန တစ်ဆယ့် နှစ်ပါး၊ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့သည် ပရိညာ ကိစ္စဖြင့် သိသင့်သိထိုက်သော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးတွေ ဖြစ်ကြ ကုန်၏။ ထိုတရားစုတို့သည် -

(၁) ပီဠနဋ္ဌ-နိပ်စက်အပ်၊ နိပ်စက်တတ်၊ နှိက်စက်ခြင်း သဘော၊

(၂) သင်္ခတဋ္ဌ-အဖန်ဖန် ပြုပြင်အပ်၊ ပြုစုပျိုးထောင်အပ်သော သဘော၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

- (၃) သန္တာပဌ-အဖန်ဖန် ပူလောင်စေတတ်၊ ပူပန်စေအပ်၊ ပူပန်ခြင်းသဘော၊
- (၄) ဝိပရိဏာမဌ -ဖရိဖရဲ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ဖြစ်တတ်သော သဘော၊

ဤဒုက္ခသစ္စာအနက် အချက်လေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။ တေဘူမက သင်္ခါရတရားစုသည် ဤလေးပါးသော ဒုက္ခသဘော ဒုက္ခအနက် ဒုက္ခအချက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ချည်းဖြစ်၍ ဒုက္ခချည်းသာ အမှန်ဖြစ်ပေ၏။

ပိဋနဌ ဒုက္ခ ဤအရာ၌ ဒုက္ခအချက် အနက်သဘောကို ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပရမတ္ထဒီပနီ သဂြိုဟ်မဟာဋီကာသစ်မှလာသော ဥပမာကို ထုတ်ဆောင် ပြဆိုပေအံ့။

တစ်ယောက်သော သူဆင်းရဲမ၏ ဝမ်း၌ ဝမ်းတွင်းရောဂါ အနာအမျိုးမျိုး စွဲကပ်လျက်ရှိသော တစ်ယောက်သော သားသည် ပဋိသန္ဓေတည်နေ၏။ ထိုသူငယ်သည် အမျိုးမျိုးသော ရောဂါတို့ဖြင့် အမြဲနှိပ်စက်အပ်သောသူ ဖြစ်သဖြင့် သုတ်သင်မှု၊ စောင့်ရှောက်မှု အစရှိသော ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မိခင်ကိုလည်း အမြဲနှိပ်စက်တတ်၏။ ထိုသို့ ဝမ်းတွင်းကပင် အနာရောဂါ ကပ်လျက်ရှိသော သူငယ်၏ အမိဝမ်းတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်လာခြင်းသည် အမိအပေါ်၌ နှိပ်စက်ခြင်းကြီး တစ်ခုဖြစ်နေ၏။

ထိုဥပမာနှင့်တူစွာ စက္ခုအစရှိကုန်သော ဒုက္ခသစ္စာ သဘောရှိသော (တေဘူမက) တရားတို့သည် ခယ ဝယ ဇရာ မရဏ တရားတို့၏နှိပ်မှုတို့ကို ခံရသောတရားများဖြစ်ကုန်သောကြောင့် ဇရာ မရဏတို့သည် အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်အပ်သော ပိဋနဌ တရားတို့သာ ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုဇရာ မရဏစသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော တရားတို့သည် ပြုပြင်မှု၊ စောင့်ရှောက်မှုအစရှိသော ဒုက္ခတို့ဖြင့် စက္ခုစသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော သတ္တဝါကိုလည်း အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်လည်းနှိပ်စက်တတ် ကုန်၏။ နှိပ်စက်တတ်သော ပိဋနဋ္ဌတရားတို့သာ ဖြစ်ကုန်၏။

သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ထိုစက္ခုစသည်တို့၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် သတ္တဝါတို့၏ အပေါ်မှာ နှိပ်စက်ခြင်းကြီး တစ်ခုပင် ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့်-

- ယော ဘိက္ခုဝေ စက္ခုဿ ဥပ္ပါဒေါ ဌိတိ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ ပါတုဘာဝေါ၊ ဒုက္ခဿေသော ဥပ္ပါဒေါ ၊ ရောဂါနံ ဌိတိ ၊ ဇရာမရဏဿ ပါတုဘာဝေါ။

(သဠာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော်၊ နှာ-၂၄၇)

ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ စက္ခုဿ=စက္ခု၏၊ ယော ဥပ္ပါဒေါ=အကြင် ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယာ ဌိတိ=အကြင်၌ အနေအားဖြင့် တည်ခြင်းသည်၊ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ=အကြင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ ယော ပါတု ဘာဝေါ=အကြင်ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ဧသော= ထိုစက္ခု၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခဿ=ဒုက္ခ၏၊ ဥပ္ပါဒေါ=ဖြစ်ခြင်းမည်၏၊ ရောဂါနံ=ရောဂါတို့၏၊ ဌိတိ=တည်ခြင်းမည်၏၊ ဇရာမရဏဿ=အိုခြင်း သေခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝေါ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်း မည်၏။

စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။

သင်္ခတဋ္ဌ အဖန်ဖန် ပြုပြင်အပ်၏ ဟု ဆိုရာ၌ -
ဒုက္ခ

- ၁။ ကံဖြင့် အဖန်ဖန် ပြုပြင်ရမူ သင်္ခတဒုက္ခ၊
- ၂။ စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ပြုပြင်ရမူ သင်္ခတဒုက္ခ၊

လယ်တီအရှင်ကောလာသ

၃။ ဥတုဖြင့် အဖန်ဖန် ပြုပြင်ရမှု သင်္ခတဒုက္ခ၊

၄။ အာဟာရဖြင့် အဖန်ဖန် ပြုပြင်ရမှု သင်္ခတဒုက္ခ၊

ဟူ၍ လေးမျိုး ခွဲခြား သတ်မှတ်ကာ သိရန် လိုအပ်ပေ၏။

ကံဖြင့်
ပြုပြင်ပုံ

ယခု ပစ္စုပ္ပန် လူ့ဘဝ ရရှိရေးအတွက် ဒါနမှု သီလမှု
ဘာဝနာမှု ကုသိုလ်ကံစုတို့ကို အတိတ်ဘဝတို့က
အဖန်ဖန် ပြုလုပ် ကြိုးကုပ်ကြရကုန်၏။ ဤသို့

ပြုလုပ် စီမံကြရသည်ကိုပင် ကံဖြင့် အဖန်ဖန် ပြုပြင်မှုသင်္ခတဋ္ဌ ဒုက္ခ
အနက်ဟု မြော်သိပေရာ၏။ ယခုရရှိနေသည့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင်လည်း
ရရှိလာသောခန္ဓာသည် ဇာတိဒုက္ခဖြင့် ရင်းနှီးလာခဲ့ရကား ဇာတိ၏
အကျိုးတရား ဇရာဒုက္ခ ဗျာဓိဒုက္ခ မရဏဒုက္ခတို့သည်လည်း ကပ်လျက်
ချပ်လျက် နောက်မှလိုက်ပါလာခဲ့ကြကုန်၏။ သို့သော်လည်း ထိုဗျာဓိတရား
မရဏတရားတို့ကို မည်သူမျှ အလိုမရှိကြကုန်၊ သို့အတွက် အနာကင်းရေး
ကျန်းမာရေး အသက်ရှည်ရေးကို အလိုရှိကြကုန်၍ အန္တရာယ်ကင်း
ပရိတ်တရားနာခြင်း၊ ဘုရားကိုးဆူ ပူဇော်ခြင်း၊ ဘုရားကို ရေချမ်းလှူခြင်း၊
ပန်းလှူခြင်း၊ ဆီမီးလှူခြင်း၊ ထီး တံခွန် ကြက်လျှာလှူခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊
ညောင်ထောက်ခြင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာ ဓာရဏပရိတ်ရွတ်ဆို စီးဖြန်းခြင်း
စသည့် ကောင်းမှုကံတို့ဖြင့် ပြုပြင်နေရမှု အနန္တကို သင်္ခတဒုက္ခ အနက်ဟု
မြော်သိပေရာ၏။

စိတ်ဖြင့်
ပြုပြင်ပုံ

ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့တွင် တစ်ခုသောသွားမှု
ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကြာမြင့်ခဲ့လျှင် ညောင်းညာမှု ဖြစ်
ခဲ့၏။ ထိုအခါ ရပ်ခြင်းဣရိယာပုထ် တစ်ခုသို့

ပြောင်းလဲလိုစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ရပ်ခြင်းဣရိယာပုထ်တစ်ခုသို့
ပြောင်းလဲမှု ပြုလုပ်ရ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် တစ်ခုသော ဣရိယာပုထ်မှ

တစ်ခုသော ဣရိယာပုထ်သို့ ပြောင်း၍ပြောင်း၍ ပြုပြင် စီစဉ်ရ၏။ ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့ ပြောင်းတိုင်း ပြောင်းတိုင်း ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နှင့် မြော်ကြည့်ကြလေ။

ပူမှု လွန်ကဲလာလျှင် အေးလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ရေချိုးရ၏။ ယပ်လေခပ်ရ၏။ အေးသော အရပ်ဒေသကို ရှာဖွေ နေထိုင်ရ၏။ အေးမှုလွန်ကဲလာလျှင် ပူနွေးလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ နေပူ မီးပူ ရှာရ၏။ ပူနွေးသော အဝတ်အထည် အခြံအရံတို့ ဝတ်ဆင်ရမှု အတွက် စိတ်ဖြင့်ကြံစည်ပြုပြင်ရ၏။ ထိုသို့ စိတ်အကြံ ဖြစ်ပေါ်မှုကြောင့် ပြုပြင်မှု မှန်သမျှ အနန္တတို့ကို သင်္ခတဒုက္ခအနက်ဟု မြော်သိပေရာ၏။

ဥတုဖြင့်
ပြုပြင်ပုံ

အေးသော ရာသီဥတု ဒေသအရပ်တို့၌ အအေးလွန်လျှင် အပူဖြင့် ပြုပြင်ရမှု၊ ပူသောရာသီ ဥတုဒေသ အရပ်တို့၌ အပူလွန်လျှင် အအေးဖြင့် ပြုပြင်ရမှုတို့သည်လည်းကောင်း၊ အအေးရောဂါ အအေးနာဖြစ်လျှင် အပူဆေးဝါး အပူဓာတ်စာတို့ကို သုံးဆောင် မှီဝဲမှု အပူရောဂါ အပူနာဖြစ်လျှင် အအေးဆေးဝါး အအေးဓာတ်စာတို့ကို သုံးဆောင် မှီဝဲမှုမှန်သမျှ အနန္တတို့ကို သင်္ခတဒုက္ခအနက်ဟု မြော်သိပေရာ၏။

အာဟာရဖြင့်
ပြုပြင်ပုံ

အလုံးစုံသော သတ္တဝါ မှန်သမျှတို့ သည် အာဟာရကို မှီတွယ် ရပ်တည်နေကြရ၏။ အာဟာရမမှီဝဲရလျှင် အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်ကလာပ်တို့သည် ဆီကုန်သောမီးနှယ် တစ်စတစ်စ ကွယ်ပျောက်ကြရကုန်၏။ ထမင်းဆာသည်ဟု ပြောဆိုကြရာဝယ် အစာအိမ်တွင် ထမင်းစသော အာဟာရတို့ မရှိကြ၍ ထိုအစာအိမ်ခေါ်သော ဘူတရုပ်တို့ကို ပါစကဓာတ်မီးတို့က လောင်မြိုက်ကြကုန်၏။ အစာအိမ်ကို ပါစကဓာတ်မီး

လောင်မြိုက်သည်ကိုပင် ထမင်းဆာသည်ဟု ပြောဆိုကြရ၏။ ထိုအချိန်တွင် အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်တို့သည် အားနည်းခဲ့ ကုန်ခန်းခဲ့ကြကုန်၏။ ပါစကဓာတ်မီး လောင်မြိုက်ခြင်းဘေးကို ကာကွယ်ရန် နံနက်တစ်ခါ ညနေတစ်ခါ အစာအာဟာရတို့ကို မျှိုသွင်းကြရကုန်၏။ အာဟာရမျှိုသွင်းရမှု ကိစ္စကြောင့် ရှာရဖွေရ ချက်ရပြုတ်ရစသော ပြုပြင်နေရမှု အနန္တတို့ကို သင်္ခတဒုက္ခအနက်ဟု မြော်သိပေရာ၏။

ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးအတွက် မြော်ကြည့်လျှင် တစ်သက်တာ တစ်ဘဝလုံး လောကကြီးတစ်ခုလုံး တရုန်းရုန်းနှင့် သွားလာလှုပ်ရှား နေကြရသမျှသည် သင်္ခတအနက် ဒုက္ခအချက်စုတွေချည်း ဖြစ်ပေ၏။ ဉာဏ်နှင့်ချဲ့ထွင်ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

သန္တာပဒုက္ခ

စက္ခု အစရှိသော (တေဘူမက) ဒုက္ခသစ္စာ တရားတို့သည် ရာဂမီး ဒေါသမီး အစရှိသော မီးတစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့ အမြဲဖြစ်ပွားရာ လောင်မြိုက်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ပူပန်စေအပ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် (နာ- ၂၅၀) အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်၌ -

စက္ခု ဘိက္ခုဝေ အာဒိတ္တံ၊ ရာဂဂ္ဂိနာ ဒေါသဂ္ဂိနာ
မောဟဂ္ဂိနာ အာဒိတ္တံ၊ ဇာတိယာ ဇရာယ မရဏေန
သောကေဟိ ပရိဒေဝေဟိ ဒုက္ခေဟိ ဒေါမနဿေဟိ
ဥပါယာံသေဟိ အာဒိတ္တန္တိ ဝဒါမိ။

ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ စက္ခု=စက္ခုကို၊ အာဒိတ္တံ=အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်အပ်၏။ ကေန=အဘယ်တရားသည်၊ အာဒိတ္တံ=အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်အပ်သနည်း၊ ရာဂဂ္ဂိနာ=ရာဂမီးသည်၊ အာဒိတ္တံ=အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်အပ်၏။ ဒေါသဂ္ဂိနာ=ဒေါသမီးသည်၊ အာဒိတ္တံ=အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်

လောင်အပ်၏။ မောဟဂ္ဂိနာ-မောဟမီးသည်။ အာဒိတ္တံ=အလျှံတပြောင်
ပြောင် တောက်လောင်အပ်၏။ ဇာတိယာ=ဇာတိမီးသည်။ ဇရာယ-
ဇရာမီးသည်။ မရဏေန=မရဏမီးသည်။ သောကေဟိ=သောကမီးတို့
သည်။ ပရိဒေဝေဟိ=ပရိဒေဝမီးတို့သည်။ ဒုက္ခေဟိ=ဒုက္ခမီးတို့သည်။
ဒေါမနဿေဟိ=ဒေါမနဿမီးတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ=ဥပါယာသမီး
တို့သည်။ အာဒိတ္တံ=အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်အပ်၏။ ဣတိ=
ဤသို့၊ ဝဒါမိ=ဟောတော်မူ၏။

ဤပါဠိတော်၌ စက္ခုဟူ၍ ဟောတော်မူသော်လည်း စက္ခုနှင့်
အလားတူစွာ တေဘူမက တရားမှန်သမျှကို ကုန်စင်အောင် ယူဆသိမြင်
ဆင်ခြင်ပါလေ။

- ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုအရင်းပြု၍ လိုချင်နှစ်သက် တွယ်တာ
သာယာမှု ရာဂမီးသည် တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်
နေ၏။
- မနှစ်သက်မှု ပြစ်မှားမှု အမျက်ထွက်မှု ဒေါသမီးသည်
လည်း တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေ၏။ မသိမှု မိုက်မဲမှု
တွေဝေမှု မောဟမီးသည်လည်း တဟုန်းဟုန်း တောက်
လောင်နေ၏။

ဤရာဂ ဒေါသ မောဟမီးတွေ တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်
တပြောင်ပြောင် ဖုတ်မြိုက်ခြင်းခံရ၍ မကောင်းမှုအကုသိုလ် ဒုစရိုက်ကို
မကောင်းမှု အကုသိုလ်ဟု မသိနိုင် မမြင်နိုင်ကြဘဲ ပြုရဲလုပ်ရဲနိုင်ကြ၏။
ပြုလွယ် လုပ်လွယ်ရှိကြ၏။ လူ့အလယ် ရှင့်အလယ်၌ လူ့ကျင့်ဝတ်
လူ့သိက္ခာ ရှင့်ကျင့်ဝတ် ရှင့်သိက္ခာ ရဟန်းကျင့်ဝတ် ရဟန်းသိက္ခာတို့မှ
လျှောကျလျက် မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်နှင့် အရှက်ကွဲခံကြရ၏။ ဤသည်
ကား ရာဂစသော မီးလောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။

လယ်တီအရှင်ကောလာသ

- ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ မိမိတို့ဖြစ်နေကြရသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ပဋိသန္ဓေ နေရမှုမီးသည် ရှေးဦးစွာ လောင်မြိုက်ခဲ့၏။ မိမိတို့ ကိုယ်တွေ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း အတိတ်ကာလ လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ သတိမေ့လျော့ကာ အမှတ်မထင် ဖြစ်နေကြပေသည်။ ဤ ဇာတိမီး၏ အစမထင် သံသရာတစ်ခွင်၌ အစဉ်တစိုက် တဟုန်းဟုန်း လောင်မြိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရဖူး၏။ ခန္ဓာဝဋ်ဇာတ် လွတ်လပ်မှု မရသေးသမျှ အနာဂတ်ဘဝတို့၌လည်း တဟုန်း ဟုန်းလောင်မြိုက်ခြင်းကို ခံကြရဦးမည်သာတည်း။
- ယခုလည်း တွေ့ကြုံနေရဆဲ 'နောင်လည်း တွေ့ကြုံရလတ္တံ့ ဖြစ်သော ဇရာမီး လောင်မြိုက်မှုကို မရှောင်သာ မလွဲသာ တွေ့နေကြရ၏။ အမှတ်ထင်ထင် တွေ့မြင်နေကြရ၏။ တရွေ့ ရွေ့နှင့် အိုနေကြရ၏။ တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် တစ်လထက် တစ်လ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် မျက်စိမှုန် နားထိုင်း ခါးကိုင်း သွားကျိုး ဆိုးရွားဟောင်းမြင်း အိုမင်းရင့်ရော်ရမှုသည် ဇရာမီး တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။
- ဖျားမှု နာမှု နာကျင်ကိုက်ခဲမှု ရောဂါစွဲကပ်မှုသည် ဗျာဓိမီး တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခအချက်ပေတည်း။
- ထွက်သက်ဝင်သက် ရှူရှိုက်မှု မလုပ်နိုင် မပြုနိုင်တော့ဘဲ ပြင်းထန်စွာ စွဲကပ်သော ဝေဒနာကြောင့် သတိမရဘဲ မေ့မြော လျက် အသက်ထွက်သည်ဟု ခေါ်ဆိုရသည့် ထွက်သက် ဝင်သက်လေ ချုပ်သုဉ်းပြီး သေဆုံးရမှုသည် မရဏမီး တဟုန်း ဟုန်းတောက်လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။
- ဤအိုမှု နာမှု သေမှုတို့ ဆိုက်ရောက်လာမည်ကို ကြောက်ရွံ့မှု ထိတ်လန့်မှု စိုးရိမ်မှုသည် သောကမီး တဟုန်းဟုန်းတောက်

လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။

- အဆွေအမျိုး ပျက်စီး သေဆုံးမှု စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံ အသင်း အပင်း ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်မှုစသော အကြောင်းကြောင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းမှုသည် ပရိဒေဝမီး တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။
- ဇာတိစသော တရားတို့ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာကြီး၌ ပင်ပန်း နွမ်းနယ်မှု ဆင်းရဲမှုသည် ဒုက္ခမီးတဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။
- ဇာတိ စသော အကြောင်းတို့ကြောင့် စိတ်နှလုံး မရွှင်မလန်း မချမ်းမသာ ပင်ပန်းစွာဖြစ်မှုသည် ဒေါမနဿမီး တဟုန်း ဟုန်းတောက်လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။
- ရင်ခတ်လက်တီး သက်ကြီးရွှိုက်ငင် ပင်ပင်ပန်းပန်း ဖြစ်မှုသည် ဥပါယာသမီး တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်မှု သန္တာပဒုက္ခ အချက်ပေတည်း။

ဤတစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးတို့သည် မိမိတို့သန္တာန်၌ တစ်ခုမဖြစ် တစ်ခုဖြစ်၊ တစ်ခုမတွေ့ တစ်ခုတွေ့သောအားဖြင့် အမြဲမပြတ် တဟုန်း ဟုန်း လောင်မြိုက်ခြင်းကို ခံနေရခြင်းသည်ပင်လျှင် သန္တာပဒုက္ခမည်၏။

ဝိပရိဏာမ
ဒုက္ခ

အတိတ်ဘဝ ကာလများစွာ အနမတဂ္ဂ သံသရာ တွင် မိမိတို့ သေခဲ့ကြရသော ဘဝတို့ကား များပြား လှစွာ၏။ မရေမတွက်နိုင်လောက် အောင်ပင်

များပြားစွာ၏။

ထို့ကြောင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် (နာ - ၃၄၉ -) ၌ -

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဧကသေကေန ကပွေန၊
 ပုဂ္ဂလဿဋ္ဌိ သဉ္ဇယော။
 သိယာ ပဗ္ဗတသမော ရာသိ၊
 ဣတိ ဝုတ္တံ မဟေသယော။ ။

ဧကေန ကပွေန=မဟာကပ်ဟု ပညတ်ဝေါဟာ တစ်ကမ္ဘာ၌၊ မတဿ=အရိုးရှိပါ သတ္တဝါဘဝဖြင့် သေခဲ့ရသော၊ ဧကဿပုဂ္ဂလဿ=သံသရာတွင် ကျင်လည်ပြေးလျောက် တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဋ္ဌိသဉ္ဇယော=ဉာဏ်ဖြင့်ယူတုံ အရိုးပုံ အရိုးစုသည်၊ ပဗ္ဗတသမော=ဝေပုလ္လဟု မည်ရမြင့်ခေါင် တောင်နှင့် တူမျှသော၊ ရာသိ=အပုံအစုသည်၊ သိယာ=ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ=ဤသို့၊ မဟေသိနာ=လောကမျက်ရှု သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည်၊ ဝုတ္တံ=မမှားပုံသေ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေ၏။

ဤပါဠိတော်၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား တစ်ကပ်တစ်ကမ္ဘာတွင် သေခဲ့ရသော သတ္တဝါတစ်ယောက်တစ်ယောက်သည် အရိုးမပါသော တီဘဝ၊ မျော့ဘဝ မျိုးစသည်ဖြင့် သေခဲ့ရသည်ကား အလွန်များပြားလှစွာ၏၊ အရိုးပါသော သတ္တဝါဘဝမျိုးဖြင့် သေခဲ့ရသည်ကား အလွန်နည်းပါးလှစွာ၏၊ ထိုအရိုးပါသော သတ္တဝါအဖြစ်ဖြင့် သေခဲ့ရသောဘဝမှ အရိုးတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် မြော်ရှုစုပုံခဲ့လျှင် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် ဝေပုလ္လတောင်နှင့် တူမျှသော အရိုးစုအရိုးပုံ ရှိခဲ့ပေရာ၏-ဟူ၍ ဟောတော်မူလိုရင်း ဖြစ်ပေသည်။

မိမိတို့သည် ဤမျှလောက်ပင် သေခဲ့ရသည်ဟု မြော်ထောက်ကြည့်လျှင် ဝိပရိဏာမဒုက္ခအချက်ကို အကွက်ကျသိမြင်နိုင်ပေ၏၊ အရိုးရှိသော သတ္တဝါမျိုးပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း ကလလရေကြည် အခိုက်အတန့်၊ အမြှုပ်၏အခိုက်အတန့်၊ သွေးခဲ၏အခိုက်အတန့်၊ သားတစ်၏အခိုက်အတန့်တို့တွင် ဝိပရိဏာမဒုက္ခ ဒဏ်ချက်ဖြင့် အသက်

ထွက်ခဲ့ရ သေခဲ့ရပေါင်းလည်း များလှပေပြီ။

ယခုဘဝတွင်လည်း မွေးဖွားခါစ သူငယ်ဘဝမှ တစ်စထက် တစ်စ ကြီးမြင့်လာမှု၊ ရင့်ရော်လာမှု ဇရာ၏လက်တွင်း သက်ဆင်းကျရောက် လာခဲ့ရမှု၊ ယခု ဤစာကို ကြည့်ရှုနေစဉ် အချိန်အရွယ်တိုင်အောင် ပြောင်းလဲလာမှု၊ တစ်ချိန်ထက် တစ်ချိန်၊ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့၊ တစ်ရက် ထက် တစ်ရက်၊ တစ်လထက် တစ်လ အသီးအသီး ပြောင်းလဲလာမှု၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးလာမှု၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခ ဒဏ်ချက်စုကို ဉာဏ်နှင့် မြော်ရှု လျှင် တွေ့မြင်ရပေလတ္တံ့၊ ထင်အောင်မြင်အောင် ရှုကြည့်ကြပါကုန်။

နောက်လာလတုံသော နေ့၊ ရက်၊ လ၊ နှစ်တို့တွင်လည်း သင်္ခတ အမှုတွေ ဘယ်လောက်ပင် ပြုပြင်စေကာမူ သန္တာပအမှုတွေနှင့် ဘယ် လောက်ပင် စိုးရိမ်ပူပန်စေကာမူ ပြုပြင်တိုင်းမရ ပူပန်တိုင်းမနေဘဲ ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခသဘောသို့ လိုက်လျော၍သာ အိုရ၊ နာရ၊ သေရမည်မှာ မလွဲမသွေ ဧကန်ဖြစ်ရပေသည်။

ဒုက္ခသုံးချက် ရှောင်ထွက်မရ ပီဠနသဘော ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဒုက္ခအချက် အနက်လေးပါး တို့တွင် သင်္ခတဋ္ဌ၊ သန္တာပဋ္ဌ၊ ဝိပရိဏာမဋ္ဌ သုံးပါးတို့ သည် ပီဠနဋ္ဌသဘော၏ အတွင်းသို့ သက်ဆင်း ဝင် ရောက်ကြကုန်၏။ ပြုပြင်မှု ပူပန်စိုးရိမ်မှု၊ ဖောက် ပြန်မှု သဘောအချက်တို့ဖြင့် ပြည့်နက်ကာ ထွက်ရှောင်ပုန်းအောင်းမရဘဲ ဒုက္ခဝဲလည်နေခြင်းကိုပင် ပီဠနဋ္ဌ ခေါ်သည်ဟု မှတ်ကြပါကုန်။

အရေမရှိ နွား၏ဥပမာ ပီဠနဋ္ဌသဘာဝိ ထင်မြင်နိုင်စရာ ဥပမာကား၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်က ဦးခေါင်းမှစပြီး အမြီးအထိ ရှိသမျှအပေါ်ရေကို အရှင်လတ်လတ် ခွါချခြင်းကို ခံရသော နွားအိုကြီးသည် မည်သည့်အရပ်တွင်

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

နေနေ မည်သည့်အချိန်ခါပင်ဖြစ်ဖြစ် နာကျင်မှုမှ သက်သာရာ မရဘဲ အလွန်ဆင်းရဲသည့် ဘေးဒုက္ခဒဏ်ကို တိမ်းမရ ရှောင်မရ အကျဉ်းအကျပ် ခံနေရရှာပေသည်။ အိပ်သော်လည်းကောင်း၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပြေးသွားနေသော်လည်းကောင်း ဆင်းရဲဒုက္ခမှ သက်သာရာ မရနိုင်ချေ။ လယ်ယာကွင်းပြင် သို့ ထွက်ပြန်လျှင် မှက်၊ ခြင်၊ ယင်တို့၏ ကိုက်ခဲခြင်းကို ခံရ၏။ တောချုံတွင်းသို့ ဝင်ပြန်လျှင်လည်း ဆူးတွေ နွယ်တွေနှင့် ထိခိုက်မိပြန်ကာ နာကျင်မှု ဒုက္ခဒဏ်ကို အပြင်းအထန် ခံရပြန်၏။ ဘယ်လိုဘဲနေနေ ဘယ်လိုဘဲသွားသွား နာကျင်မှု ဆင်းရဲမှုတွေကို တစ်ရံမစဲ အမြဲခံရပေ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေကို ခံနေရသနည်း- ဟု စိစစ်မေးလာပါမူ ဤမျှလောက်သော ဆင်းရဲဒုက္ခ တွေကို အမြဲအပြတ် အကျဉ်းအကျပ်ခံနေရခြင်းသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ကြီး၌ အရေမရှိသောကြောင့်ပေတည်း-ဟု ဖြေဆိုရပေမည်။

ဤအတူ သင်္ခတဓာတ် ပရမတ် ရုပ်နာမ်မှန်သမျှတို့သည်၊ ခိုင်မြဲမှု- ရဝအနှစ်၊ တင့်တယ်မှု-သုဘအနှစ်၊ ချမ်းသာမှု-သုခအနှစ်၊ ငါဟု ခေါ်ဆိုထိုက်မှု-အတ္တအနှစ်ဟူသော သာရလေးထွေ အရေကင်းသုဉ်း နေသည့်အတွက် ဒုက္ခအချက် အနက်လေးပါးတို့ဖြင့် နေ့မနား ညမနား ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့်သာ တွေ့ကြုံနေရပေသည်။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ဝဋ် ဇာတ်မြဲကြီးတွင် ဘယ်ဘုံဘယ်ဘဝမှ ဒုက္ခနှင့်မကင်းနိုင်၊ ဆင်းရဲမှုဒုက္ခကို ပိုင်ပိုင်နှင့် မြိုင်မြိုင်ကြီး ခံနေကြရပေသည်။ ဉာဏ်နှင့်ချိန်၍ အကြိမ်ကြိမ် ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

နောက်နောက်သော ဒုက္ခသစ္စာထိုက်သော တရားစုတို့တွင် ဤနည်းအတိုင်းပင် ဉာဏ်သက်ဝင်ကြပါကုန်။ အထူးမရေးတော့ပြီ။ ဤဒုက္ခသစ္စာအချက် အနက်လေးပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို သိလို ပါမူ ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ စတုသစ္စ ဒီပနီ စသည်တို့တွင် ဉာဏ်ကုန်နှင့်၍

ရှုကြပါကုန်။

ပဉ္စက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ

- (၄) ပဉ္စက္ခန္ဓဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- (၅-၆) ဓမ္မံ - သံယံ

ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော ဒုက္ခတုံး၊ ဒုက္ခခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍ မိမိကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံး ရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်း ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ခန္ဓာငါးပါးဟူသည်ကား--

- ၁။ ရူပက္ခန္ဓာ = ဖောက်ပြန်မှု ရုပ်အပေါင်း ရုပ်အစု၊
 - ၂။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ = ခံစားမှု ဝေဒနာအပေါင်း ဝေဒနာအစု၊
 - ၃။ သညာက္ခန္ဓာ = မှတ်သားမှု သညာအပေါင်း သညာအစု၊
 - ၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ = စေ့ဆော်ပြုပြင် စီရင်တတ်မှု သင်္ခါရအပေါင်း သင်္ခါရအစု၊
 - ၅။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ = သိမှုစိတ် ဝိညာဉ်အပေါင်း ဝိညာဉ်အစု၊
- ဤတရားစုတို့ပေတည်း။

ခန္ဓာမည်ခြင်း ဤအရာ၌ အဘယ့်ကြောင့် ဤတရားစုတို့သည်
 အကြောင်းရင်း ခန္ဓာမည်ကြကုန်သနည်း -

ရာသီလက္ခဏာခန္ဓာ။

(သမ္မောဟ ဝိနောဒနိ၊ နှာ-၂)

ခန္ဓာ=ခန္ဓာတို့သည်၊ ရာသီလက္ခဏာ=အပေါင်းအစု၏ အဖြစ်ဟူ

သော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ ရှိကြကုန်၏။

အပေါင်းအစု၏ အဖြစ်ဖြင့် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိသောကြောင့် ခန္ဓာမည်၏ဟု သိမှတ်ပေရာ၏။ ဤစကားရပ်၌ စပါးပုံ ဆန်ပုံတို့ကဲ့သို့ ဖြစ် သဏ္ဍာန်နှင့် ရုပ်တွေ ဝေဒနာတွေ တစ်စုတည်း တစ်ပုံတည်း စုပုံနေသောကြောင့် ခန္ဓာမည်၏- ဟူ၍ကား မမှတ်သင့် မမှတ်ထိုက်၊ ပရမတ္ထဓမ္မတို့မည်သည် ဖြစ်သဏ္ဍာန် မရကောင်းချေ။

အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်းပါဠိတော် (နာ- ၁) ၌-

ယံကိဉ္စိ ရူပံ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟီနံ ဝါ ပဏီတံဝါ
ဒူရေ ဝါ သန္တိကေ ဝါ၊ တဒေကဇ္ဈံ အဘိသညူဟိတွာ
အဘိသဒ္ဓိပိတွာ အယံ ဝုစ္စတိ ရူပက္ခန္ဓာ။

ယံကိဉ္စိ=ခပ်သိမ်းသော၊ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ=အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ အကျမ်းဝင်သော၊ အဇ္ဈတ္တံ ရူပံ ဝါ=အဇ္ဈတ္တ ရုပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါရူပံ ဝါ=ဗဟိဒ္ဓရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩဠာရိကံ ရူပံ ဝါ=ဩဠာရိက ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ သုခုမံ ရူပံ ဝါ=သုခုမ ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟီနံ ရူပံ ဝါ=ဟီနရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတံ ရူပံ ဝါ=ပဏီတရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဒူရေ ရူပံ ဝါ=အကြင်ဒူရ ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံ သန္တိကေ ရူပံ ဝါ=အကြင် သန္တိကရုပ် သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ တံ သဗ္ဗံ=ထိုအလုံးစုံကို၊ ဧကဇ္ဈံ= တစ်ပေါင်းတည်း၊ အဘိသညူဟိတွာ=စုရုံး၍၊ အဘိသဒ္ဓိပိတွာ=ချဉ်း၍၊ (အကျဉ်းရုံး၍) အယံ သဘာဝေါ=ဤသဘောကိုပင်လျှင်၊ ရူပက္ခန္ဓာတိ= ရူပက္ခန္ဓာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။ ဤပါဠိတော်၏ ခန္ဓာငါးခုအစုံခြုံငုံ၍-

- လွန်ခဲ့ပြီးသော ချုပ်ခဲ့ပြီးသော တရားစုတို့သည် အတိတ် တရားတို့မည်ကုန်၏။
- နောင်လာလတ္တံ့သော ကာလတို့၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော တရားစု တို့သည် အနာဂတ်တရားတို့ မည်ကုန်၏။
- ယခုမျက်မှောက်ကာလဖြစ်ဆဲသော တရားစုတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ မည်ကုန်၏။
- မိမိတို့၏ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော တရားစုတို့သည် အဇ္ဈတ္တတရားတို့ မည်ကုန်၏။
- မိမိမှ တစ်ပါးသော သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော တရားစုတို့သည် ဗဟိဒ္ဓတရားတို့မည်ကုန်၏။
- ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောသဘောရှိကုန်သော တရားစု တို့သည် သြဋ္ဌာရိကတရားတို့ မည်ကုန်၏။
- သိမ်မွေ့နူးညံ့သော သဘောရှိကုန်သော တရားစုတို့သည် သုခုမတရားတို့ မည်ကုန်၏။
- အယုတ်အားဖြင့် သိအပ်, အလေးအမြတ် မပြုအပ်ကုန် သော တရားတို့သည် ဟိနတရားတို့ မည်ကုန်၏။
- အမြတ်အားဖြင့် သိအပ်, အလေးအမြတ် ပြုအပ်ကုန်သော တရားစုတို့သည် ပဏိတတရားတို့ မည်ကုန်၏။
- ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ရန် မလွယ်၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ရန် မနီးစပ် သော ဝေးကုန်သောတရားစုတို့သည် ဒူရတရားတို့ မည် ကုန်၏။
- ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ရန် လွယ်သော, ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ရန် နီးစပ်ကုန်သော တရားစုတို့သည် သန္တိကတရားတို့ မည်

ကုန်၏။

ဤသို့ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဩဋ္ဌာရိက၊ သုခမ၊ ဟိနု၊ ပဏီတ၊ ဒူရ၊ သန္တိကဟု တစ်ဆယ့်တစ်ပါး ကွဲပြားခြားနားသော်လည်း ဉာဏ်ဖြင့်စုပေါင်း၍ ဖောက်ပြန်မှု သဘောခြင်းတူရာ တရားစုကို ရူပက္ခန္ဓာ၊ ခံစားမှုသဘောခြင်းတူရာ တရားစုကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ မှတ်သားမှုသဘောခြင်းတူရာ တရားစုကို သညာက္ခန္ဓာ၊ ပြုပြင်စီရင်မှု သဘောခြင်းတူရာ တရားစုကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ သိမှုသဘောခြင်းတူရာ တရားစုကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟု ပေါင်းစုရသောကြောင့် ခန္ဓာမည်၏။

တစ်နည်းကား-

(က) ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ ဒုက္ခာ ဒီဟိ အနေကေဟိ ဒုက္ခေဟိ ခဇ္ဇတိ ခါဒီယတိတိ ခန္ဓော။

(အဘိဓာနပုဒ်ပိကာသုစိ)

ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ ဒုက္ခာဒီဟိ-ဇာတိဒုက္ခ ဇရာဒုက္ခ ဗျာဓိဒုက္ခ မရဏဒုက္ခ အစရှိကုန်သော၊ အနေကေဟိ-များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ-ဒုက္ခတို့သည်၊ ခဇ္ဇတိ-ခါဒီယတိ-ခဲစားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ခန္ဓော-ခန္ဓာမည်၏။

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား ခန္ဓာဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ဇာတိဒုက္ခ ဗျာဓိ ဒုက္ခ မရဏဒုက္ခ အစရှိကုန်သောများစွာသော ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တွေ့ကြုံရဆုံရ၏။ ထိုဒုက္ခမျိုးတို့မှ မလွတ်နိုင် မကင်းနိုင်ချေ၊ ထိုဒုက္ခတို့ ကိုက်စား ဝါးမျိုအပ်သောကြောင့် ခန္ဓာမည်၏-ဟု ဆိုလိုပေသည်။

တစ်နည်းကား-

(ခ) ခံ အတ္တနိစ္စာဒီဟိ သုညံ ဓာရေန္တိတိ ခန္ဓာ။

(အဘိဓာနပုဒ်ပိကာသုစိ)

အတ္တနိစ္စဒီဟိ- အတ္တ- ငါဟူသောအနှစ်သာရ၊ နိစ္စ- မြဲ၏ဟူသော အနှစ်သာရ စသည်တို့မှ၊ ခံ သူည-သုဉ်းဆိတ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဓာရေန္တိ-ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ခန္ဓာ-ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်၏။

ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ် ငါးပါးသော ခန္ဓာတရားတို့သည် ငါဟူသော အနှစ်သာရ၊ မြဲ၏ဟူသော အနှစ်သာရ၊ ချမ်းသာ၏ဟူသော အနှစ်သာရ၊ တင့်တယ်၏ဟူသော အနှစ်သာရတို့မှ သုဉ်းဆိတ်ခြင်းသဘောကို ဆောင် တတ်သောကြောင့် ခန္ဓာမည်၏ဟု ဆိုလိုပေသည်။

တစ်နည်းကား-

- အတ္တေန ဝါ အတ္တနိယေန ဝါ တုစ္ဆတ္တာ ခံ သုညာကာရံ ဓာရေတီတိ ခန္ဓော။

အတ္တေန ဝါ-ငါဟူသောအတ္တမှလည်းကောင်း၊ အတ္တနိယေန ဝါ-ငါ့ဥစ္စာဟူသော အတ္တနိယမှလည်းကောင်း၊ တုစ္ဆတ္တာ-အကျိုးမပြီး အချည်းနှီး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခံ သုညာကာရံ-သုဉ်းဆိတ်သော အခြင်း အရာကို၊ ဓာရေတိ-ဆောင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ခန္ဓော- ခန္ဓာမည်၏။

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ် ခန္ဓာငါးပါး တရားတို့သည် ငါဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ငါ့ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း စွဲဆိုဖွယ်မရှိချေ၊ စွဲဆိုရန် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်ရကား သုဉ်းဆိတ်သော အခြင်းအရာကို ဆောင်တတ် သောကြောင့် ခန္ဓာမည်၏။

ထို့ကြောင့် ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် (နာ- ၁၆၆) ၌-

ဖေဏပိဏ္ဍူပမံ ရူပံ၊
ဝေဒနာ ပုဗ္ဗဠူပမာ။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

မရီစိကူပမာ သညာ၊
သင်္ခါရာ ကဒလူပမာ။
မာယူပမဉ္စ ဝိညာဏံ၊
ဒေသိတာဒိစ္စဗန္ဓနာ။ ။

ရူပံ=ဖောက်ပြန်တတ်ငြား ရုပ်တရားသည်။ ဖေဏပိဏ္ဍူပမံ= ငါဟုစွဲလမ်း အားထားစရာ အနှစ်သာရ ဘာမျှမရှိ ပေါင်းငြိစုတွဲ ရေမြုပ် ခဲကြီးနှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ ဝေဒနာ=ခံစားတတ်ငြား ဝေဒနာ တရားသည်။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌူပမာ=ငါဟုစွဲလမ်း အားထားစရာ အနှစ်သာရ ဘာမျှမဖက် ဆူဝေတတ်သည့် ရေပွက်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ သညာ=မှတ်သားတတ်ငြား သညာတရားသည်။ မရီစိကူပမာ=ငါဟုစွဲလမ်း အားထားစရာ အနှစ်သာရ ဘာမျှမကပ် တံလှုပ်နှင့်တူသော ဥပမာ ရှိ၏။ သင်္ခါရာ=ဖဿစေတနာ အစဖြာသော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ကဒလူပမာ=ငါဟုစွဲလမ်း အားထားစရာ အနှစ်သာရ ရှာမရသော ငှက်ပျောတုံးကြီးနှင့်တူသော ဥပမာရှိကြကုန်၏။ ဝိညာဏံ=သိမှုအမှန် စိတ်ဝိညာဏ်သည်။ မာယူပမံ=ငါဟုစွဲလမ်း အားထားစရာ အနှစ်သာရ မရတုံဘိ မျက်လှည့်ပြသော အမှုကြီးနှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ ဣတိ=ဤသို့ အာဒိစ္စဗန္ဓနာ=အာဒိစ္စန္တယ်ဖွား မြတ်ဘုရားသည်။ ဒေသိတာ=ရွှေကြာ ကုမုဒိ နှုတ်မြွက်ဖွင့်ကြူ ဟောတော်မူ၏။

ဟူ၍ဟောတော်မူခဲ့ပေ၏။

ရူပက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ

- (၇) ရူပက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- (၈-၉) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

ဖောက်ပြန်တတ်မှု သဘောအစု ရူပက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား

ဆုံးဖြတ်၍ မိမိခန္ဓာ ကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ် ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဖောက်ပြန်မှု သဘောအစု ရုပ်နှစ်ဆယ့်ရှစ်ခုကို ရူပက္ခန္ဓာ ဆိုသည်။ ရုပ်နှစ်ဆယ့်ရှစ်ခု ဟူသည်ကား-

မဟာဘုတ်လေးပါး

- ၁။ ပထဝီဓာတု=နူးညံ့ခြင်း၊ ခက်မာခြင်း လက္ခဏာရှိသော ပထဝီမြေဓာတ်တစ်ပါး။
- ၂။ အာပေါဓာတု=ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ယိုစီးခြင်း လက္ခဏာရှိသော အာပေါ ရေဓာတ်တစ်ပါး။
- ၃။ တေဇောဓာတု=ပူခြင်း၊ အေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော တေဇော မီးဓာတ်တစ်ပါး။
- ၄။ ဝါယောဓာတု=ထောက်ကန်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော ဝါယောလေဓာတ် တစ်ပါး။

ဤလေးပါးသော ရုပ်တရားတို့သည် ကြီးကျယ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် မဟာဘူတ=မဟာဘုတ်ရုပ်ဓာတ်တို့ မည်ကုန်၏။

ဥပါဒါရုပ်နှစ်ဆယ့်လေးပါး

ပသာဒရုပ်ငါးပါး

- ၁။ စက္ခုပသာဒ=ရူပတဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ကံ ကြောင့်ဖြစ်သည့် မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော မျက်စိအကြည် ရုပ်တစ်ပါး။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

- ၂။ သောတပသာဒ=သဒ္ဓတဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ကံကြောင့်ဖြစ်သည့် မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော နားအကြည်ရုပ် တစ်ပါး။
- ၃။ ယာနပသာဒ=ဂန္ဓတဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ကံကြောင့်ဖြစ်သည့် မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော နှာခေါင်းအကြည်ရုပ် တစ်ပါး။
- ၄။ ဇိဝှိပသာဒ=ရသတဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ကံကြောင့်ဖြစ်သည့် မဟာဘုတ်ရုပ်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော လျှာအကြည်ရုပ် တစ်ပါး။
- ၅။ ကာယပသာဒ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ကံကြောင့်ဖြစ်သည့် မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ကိုယ်အကြည်ရုပ် တစ်ပါး။

ဤငါးပါးသော ရုပ်တို့သည် အကြည်အလင်ဖြစ်သောရုပ်များ ဖြစ်သောကြောင့် ပသာဒရုပ်တို့ မည်ကုန်၏။

ဂေါစရရုပ်ငါးပါး

- ၁။ ရူပ=စက္ခုပသာဒ၌ ထင်ခြင်း ထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော အဆင်း ဝဏ္ဏရုပ်တစ်ပါး။
- ၂။ သဒ္ဓ=သောတပသာဒ၌ ထင်ခြင်း ထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော အသံသဒ္ဓရုပ်တစ်ပါး။
- ၃။ ဂန္ဓ=ယာနပသာဒ၌ထင်ခြင်း ထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ သော အနံ့ရုပ်တစ်ပါး။
- ၄။ ရသ=ဇိဝှိပသာဒ၌ ထင်ခြင်း ထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ရသာရုပ်တစ်ပါး။

၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ=ကာယပသာဒ၌ ထင်ခြင်းထိခိုက်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော အထိအတွေ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရုပ်တစ်ပါး။

[မှတ်ချက်- ဤ၌ဖောဋ္ဌဗ္ဗရုပ်ဟူသည် ပထဝီ တေဇော ဝါယော မဟာဘူတ ရုပ်သုံးခုပင်တည်း။ အာရုံအားဖြင့်ယူလျှင် အာရုံငါးပါး၊ ရုပ်အရေအတွက်အားဖြင့်ယူလျှင် ဂေါစရရုပ်ခုနစ်ပါးဟုဆိုရ၏။ ရုပ် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ရေတွက်လျှင် မယူအပ်သေးသည်ကိုသာ ယူရသော အဂ္ဂဟိတဂဟဏနည်းအားဖြင့် ဤဖောဋ္ဌဗ္ဗ ရုပ်သုံးခု ကို ထည့်သွင်း မယူရတော့ပေ။]

ဤရုပ်ငါးပါးကို ခြောက်ဒွါရ၌ဖြစ်သောစိတ်တို့၏ အာရုံပြုရာ ကျက် စားရာဖြစ်သောကြောင့် ဂေါစရရုပ်တို့ ဟူ၍လည်းခေါ်ဆိုနိုင်၏။

ဘာဝရုပ် နှစ်ပါး

၁။ ဣတ္ထိဘာဝ = မိန်းမဟု သိကြောင်း လက္ခဏာရှိသော ဣတ္ထိန္ဒြေရုပ် တစ်ပါး။

၂။ ပုမ္မာဝ = ယောက်ျားဟုသိကြောင်း လက္ခဏာရှိသော ပုရိသိန္ဒြေရုပ် တစ်ပါး။

ဤရုပ်နှစ်ပါးတို့သည် မိန်းမ ယောက်ျားဟု သိကြောင်းလက္ခဏာ ရှိသောကြောင့် ဘာဝရုပ်တို့မည်ကုန်၏။

ဟဒယဝတ္ထုရုပ် တစ်ပါး

၁။ ဟဒယဝတ္ထု=မနောဓာတ် မနောဝိညာဏဓာတ်ဟူသော စိတ်တို့၏ မှီရာမှီကြောင်း၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိသော ဟဒယ ဝတ္ထုရုပ်တစ်ပါး။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဇီဝိတရုပ် တစ်ပါး

၁။ ဇီဝိတ=သဟဇာတ်=အတူတကွဖြစ်သော ရုပ်တို့ကိုအစဉ်
စောင့်ရှောက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဇီဝိတရုပ်တစ်ပါး။

အာဟာရရုပ် တစ်ပါး

၁။ အာဟာရ=ရုပ်အပေါင်းတို့ကို ဆောင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော
အာဟာရရုပ် တစ်ပါး။

ဤသို့အားဖြင့် မဟာဘုတ်ရုပ် ၄-ပါး၊ ပဿာဒရုပ် ၅-ပါး၊ ဂေါစရရုပ်
၄-ပါး၊ ဘာဝရုပ် ၂-ပါး၊ ဟဒယရုပ် ၁-ပါး၊ ဇီဝိတရုပ် ၁-ပါး၊ အာဟာရရုပ်
၁-ပါး၊ ပေါင်း (၄+၅+၄+၂+၁+၁+၁+၁)တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည် ကံ
စိတ် ဥတု အာဟာရဟူသော အကြောင်းလေးပါးစုံတို့သည် ပြီးစေအပ်
ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် နိပ္ပန္နရုပ်တို့မည်ကုန်၏။

အနိပ္ပန္နရုပ် ဆယ်ပါး

ပရိစ္ဆေဒရုပ် တစ်ပါး

၁။ အာကာသ=ရုပ်ကလာပ်တို့ကို မရောမယှက်လေအောင်
ပိုင်းခြားတတ်သော လက္ခဏာရှိသော အာကာသရုပ်တစ်ပါး၊ (ပရိစ္ဆေဒ
ရုပ်လည်းခေါ်၏။)

ဝိညတ်ရုပ် နှစ်ပါး

၁။ ကာယဝိညတ်=လှုပ်ရှားသောကိုယ်အမှုအရာဖြင့် သိစေ
တတ်, သိစေအပ်သော လက္ခဏာရှိသော ကာယဝိညတ်
ရုပ်တစ်ပါး။

၂။ ဝစီဝိညတ်=ပြောဆိုအပ်သော စကားသံအမှုအရာဖြင့်
သိစေတတ်, သိစေအပ်သော လက္ခဏာရှိသော ဝစီ

ဝိညတ်ရုပ်တစ်ပါး။

ဝိကာရရုပ် သုံးပါး

- ၁။ ရူပဿလဟုတော=ရုပ်၏နဲ့နှေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော လဟုတာရုပ် တစ်ပါး။
- ၂။ ရူပဿမုဒုတာ=ရုပ်၏ မခက်မာခြင်း နူးညံ့ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော မုဒုတာရုပ်တစ်ပါး။
- ၃။ ရူပဿကမ္မညတာ=ရုပ်၏အမှုအမျိုးမျိုးတို့၌ ခံခြင်း ကောင်း ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ကမ္မညတာရုပ်တစ်ပါး။

လက္ခဏာရုပ် လေးပါး

- ၁။ ဥပစယ=ရုပ်တို့ ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း အထက်၌ပွားခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဥပစယရုပ် တစ်ပါး။
- ၂။ သန္တတိ=ရုပ်တို့၏အစဉ်တည်၍ အခွန်ရှည်စွာ ဖြစ်နေခြင်း လက္ခဏာရှိသော သန္တတိရုပ်တစ်ပါး။
- ၃။ ဇရတာ=ရုပ်တို့၏ ရင့်ခြင်း အိုမင်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဇရတာရုပ် တစ်ပါး။
- ၄။ အနိစ္စတာ=ရုပ်တို့၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပျက်စီးခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော အနိစ္စတာရုပ်တစ်ပါး။

ဤသို့အားဖြင့် ပရိစ္ဆေဒရုပ် ၁-ပါး၊ ဝိညတ်ရုပ် ၂-ပါး၊ ဝိကာရရုပ် ၃-ပါး၊ လက္ခဏာရုပ် ၄-ပါး၊ ပေါင်း (၁+ ၂+ ၃+ ၄+ ၁၀) တစ်ဆယ်သော ရုပ်တို့သည် ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရဟူသော အကြောင်းလေးပါး အစုံ တို့သည် ပြီးစေအပ်သည် မဟုတ်သောကြောင့် အနိပ္ပန္နရုပ်တို့မည်ကုန်၏။

ဤသို့လျှင် နိပ္ပန္နရုပ်တစ် ၁၈-ပါး၊ အနိပ္ပန္နရုပ် ၁၀-ပါး၊ ပေါင်း

၆(A)

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

(၁၈+ ၁၀= ၂၈) နှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ရုပ်အစုကို ရူပက္ခန္ဓာ ဖောက်ပြန်မှု ရုပ်သဘော ရုပ်အစုမည်ပေ၏။

ဤမှ နောက်တွင် ဒုက္ခသစ္စာပရိညာကိစ္စထိုက်သော တရားတို့၏ ဒုက္ခအချက် အနက်လေးပါးတို့ကို ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ပိုင်းခြားဝေဖန် သိမြင်ကြကုန်ရာ၏။

ဝေဒနာက္ခန္ဓဒုက္ခပရိညာ

(၁၀) ဝေဒနာက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၁-၁၂) ဓမ္မံ - သံယံ

ခံစားမှု သဘောအစု ဝေဒနာက္ခန္ဓ တည်းဟူသော ဒုက္ခတုံး ဒုက္ခခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍ မိမိ ခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ခံစားမှု ဝေဒနာသဘော ဝေဒနာအစု ဟူသည်-

၁။ စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ=စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာ သဘော။

၂။ သောတသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ=သောတသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ် သော ဝေဒနာ သဘော။

၃။ ယာနသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ=ယာနသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာ သဘော။

၄။ ဇိဝှိသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ=ဇိဝှိသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာ သဘော။

၅။ ကာယသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ=ကာယသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော

ဝေဒနာ သဘော။

၆။ မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ=မနောသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော
ဝေဒနာ သဘော။

ဟူ၍ ဒွါရခြောက်ပါး၌ဖြစ်သော ဝေဒနာခြောက်ပါးကို
ဝေဒနာက္ခန္ဓာဟု ဆိုပေသည်။ မိမိတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ တစ်ခုမဖြစ်
တစ်ခုဖြစ်နေ၏။

ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် (နာ-၃၂၈)၌-

စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ။

တိဏ္ဏံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။

စက္ခုဉ္စ=စက္ခုပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ ရူပေစ=အဆင်းရူပါရုံတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=စွဲ၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ=မြင်သိစိတ် စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ=စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊
သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ ဖဿော=ဖဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=
ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ သမ္ဘဝတိ=
ဖြစ်၏။

စက္ခုပသာဒ၌ ရူပါရုံတို့ တိုက်ခိုက်မှုတို့ကို အစွဲပြု၍ စက္ခုဝိညာဏ်
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုစက္ခုပသာဒရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် သုံးပါးအစုံ ဆုံမိသည်
ကို ဖဿဟုဆို၏။ ဖြစ်ပေါ်ရာဌာနကို အစွဲပြု၍ ထိုဖဿကို စက္ခု
သမ္ပဿဟုခေါ်ဆိုသည်။ ထိုစက္ခုသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့်
ဝေဒနာကို စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ ဟုခေါ်သည်။ မျက်စိ၌ဖြစ်သော
ခံစားမှုဝေဒနာပေတည်း။ ဤနည်းကိုမို့၍ ကြွင်းသော ငါးဒွါရမှ ဝေဒနာ
ငါးမျိုးတို့ကို သိကြပါကုန်။ လူ့ဥပါသကာများအတွက် ရည်ရွယ်၍
ကြွင်းသောပါဠိတော်နှင့် အနက်များကိုသာ ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပေအံ့။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

သောတဉ္စ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သောတဝိညာဏံ၊
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။

သောတဉ္စ=သောတပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေစ=အသံ
သဒ္ဓါရုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=စွဲမှီ၍၊ သောတဝိညာဏံ=ကြားသိစိတ်
သောတဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်၏၊ တိဏ္ဍံ=သောတပသာဒ၊ သဒ္ဓါရုံ
သောတဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ ဖဿော=
ဖဿမည်၏၊ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=
ဝေဒနာသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်၏။

(သောတသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာအတွက်)

ယာနဉ္စ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယာနဝိညာဏံ၊
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။

ယာနဉ္စ=ယာနပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေစ=အနံ့ ဂန္ဓာရုံ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=စွဲမှီ၍၊ ယာနဝိညာဏံ=နံသိစိတ် ယာန
ဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်၏၊ တိဏ္ဍံ=ယာနပသာဒ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ယာန
ဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ ဖဿော=ဖဿ
မည်၏၊ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=
ဝေဒနာသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်၏။

(ယာနသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာအတွက်)

- ဇိဝုဉ္စ ပဋိစ္စ ရသေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝုဝိညာဏံ
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။

ဇိဝုဉ္စ=ဇိဝုပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ ရသေ စ=အရသာ ရသာရုံကို
လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=စွဲမှီ၍၊ ဇိဝုဝိညာဏံ=စားသိစိတ် ဇိဝုညာဉ်သည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်၏၊ တိဏ္ဍံ=ဇိဝုပသာဒ၊ ရသာရုံ၊ ဇိဝုဝိညာဉ် သုံးပါးတို့၏။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ ဖဿော=ဖဿမည်၏၊ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿ
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်၏။

(ဇိဝှိ သမ္မဿဇာ ဝေဒနာအတွက်)

- ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ၊
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။

ကာယဉ္စ=ကာယပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ=အတွေ
အထိ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=စွဲမှီ၍၊ ကာယဝိညာဏံ=
တွေ့သိစိတ် ကာယဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်၏၊ တိဏ္ဍံ=ကာယပသာဒ၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ကာယဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊
ဖဿော=ဖဿမည်၏၊ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်၏။

(ကာယသမ္မဿဇာ ဝေဒနာအတွက်)

- မနဉ္စ ပဋိစ္စ ဓမ္မေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ၊
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။

မနဉ္စ=ဘဝင်စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ=(စေတသိက် ၅၂-သုခုမ
ရုပ်-၁၆-နိဗ္ဗာန်ဟူသော)ခြောက်ဆယ့်ကိုးပါး ဓမ္မဓာတ်များကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဋိစ္စ=စွဲမှီ၍၊ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်၏၊
တိဏ္ဍံ=ဘဝင်စိတ်၊ ဓမ္မာရုံ၊ မနောဝိညာဉ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ
မိခြင်းသည်၊ ဖဿော=ဖဿမည်၏၊ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်၏။

(မနောသမ္မဿဇာ ဝေဒနာအတွက်)

ဤဝေဒနာခြောက်ပါးတို့သည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်စသော
တစ်ဆယ့်တစ်ပါး အပြားရှိကုန်သော်လည်း သဘောတူရာကို တစ်ပေါင်း
တည်း ပေါင်းစုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

မရုဏစသော များစွာသော ဘေးဒုက္ခတို့သည် ခဲစားအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တ အတ္တနိယ စသည်တို့မှ သုဉ်းဆိတ်သော အခြင်း အရာကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဝေဒနာက္ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်၏။

သညာက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ

(၁၃) သညာက္ခန္ဓဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၄-၁၅) ဓမ္မံ - သံဃံ

မှတ်သားမှု သဘောအစု သညာက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာ တုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ်၍ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ မှတ်သားမှု သညာသဘော အစုဟူသည်

ဝိဘင်းပါဠိတော် (နာ-၅) ၌-

- ၁။ စက္ခုသမ္ပဿဇာ သညာ=စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော မှတ်သားမှု သညာသဘော။
- ၂။ သောတသမ္ပဿဇာ သညာ=သောတသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော မှတ်သားမှု သညာသဘော။
- ၃။ ယာနသမ္ပဿဇာ သညာ=ယာနသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော မှတ်သားမှု သညာသဘော။
- ၄။ ဇိဝှါသမ္ပဿဇာ သညာ=ဇိဝှါသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော မှတ်သားမှု သညာသဘော။
- ၅။ ကာယသမ္ပဿဇာ သညာ=ကာယသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော

မှတ်သားမှု သညာသဘော။

၆။ မနောသမ္ပဿဇာ သညာ=မနောသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော
မှတ်သားမှု သညာသဘော။

ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် (နာ- ၄၉) ၌-

၁။ ရူပသညာ=ရူပါရုံ၌ မှတ်သားမှု သညာသဘော၊

၂။ သဒ္ဓသညာ=သဒ္ဓါရုံ၌ မှတ်သားမှု သညာသဘော၊

၃။ ဂန္ဓသညာ=ဂန္ဓာရုံ၌ မှတ်သားမှု သညာသဘော၊

၄။ ရသသညာ=ရသာရုံ၌ မှတ်သားမှု သညာသဘော၊

၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ မှတ်သားမှု သညာသဘော၊

၆။ ဓမ္မသညာ=ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်သားမှု သညာသဘော၊

ဟူ၍ ပါဠိတော်နှစ်ဌာနတို့တွင် အမည်နှစ်မျိုးလာရှိ၏။

ပထမဝိဘင်းပါဠိတော်၌ စက္ခုသမ္ပဿဇာ သညာစသော
အမည်ကို မှီရာဝတ္ထုကြောင့် ရအပ်သောအမည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။
ဒုတိယ သံယုတ်ပါဠိတော်၌ ရူပသညာ စသော အမည်ကို အာရုံကြောင့်
ရအပ်သော အမည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ- (နာ -၁၈) ၌-

စက္ခုသမ္ပဿဇာသညာ (ပ) ကာယသမ္ပဿဇာ သညာတိပိ
တဿာ ယေဝ ဝတ္ထုတော နာမံ၊

ရူပသညာ (ပ) ဖောဋ္ဌဗ္ဗ သညာ တိပိ

တဿာ ယေဝ အာရမ္မဏတော နာမံ။

စက္ခုသမ္ပဿဇာ သညာ (ပ) ကာယသမ္ပဿဇာ သညာတိပိ-စက္ခု
သမ္ပဿဇာ (ပ) ကာယသမ္ပဿဇာ သညာ ဟူသော အမည်သည်လည်း၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

တဿာယေဝ=ထိုသညာ၏သာလျှင်၊ ဝတ္ထုတော=မိုရာဝတ္ထုကြောင့်၊
လခွံ=ရအပ်သော၊ နာမံ=အမည်ပေတည်း။

ရူပသညာ (ပ)ဖောဋ္ဌဗ္ဗ သညာတိပိ ရူပသညာ (ပ)ဖောဋ္ဌဗ္ဗ
သညာဟူသော အမည်သည်လည်း၊ တဿာယေဝ=ထိုသညာ၏သာ
လျှင်၊ အာရမ္မဏတော=အာရုံကြောင့်၊ လခွံ=ရအပ်သော၊ နာမံ=အမည်
ပေတည်း။

ဟူ၍ မိန့်ဆိုရကား ဒွါရခြောက်ဖြာ၌ အာရုံခြောက်ပါးတို့ တိုက်
ဆိုင်မှုကြောင့်ဖြစ်သော ထိုသညာခြောက်ပါး၏ အမည်တို့ပေတည်း။
အတူတူဟု မှတ်အပ်၏။

ထိုသညာ ခြောက်ပါးတို့သည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်စသော
တစ်ဆယ့်တစ်ပါး အပြားရှိကုန်သော်လည်း သဘောတူရာကို တစ်ပေါင်း
တည်း ပေါင်းစုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ
မရဏစသော များစွာသော ဘေးဒုက္ခတို့သည် ခဲစားအပ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အတ္တ အတ္တနိယ စသည်တို့မှ သုဉ်းဆိတ်သော အခြင်း
အရာကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သညာက္ခန္ဓာတို့
မည်ကုန်ဟု သိမှတ်အပ်၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ

(၁၆) သင်္ခါရက္ခန္ဓ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၇- ၁၈) ဓမ္မံ - သံယံ

ပြုပြင်စီရင်တတ်မှု သဘောအစု သင်္ခါရက္ခန္ဓာတည်းဟူသော
ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင်ပိုင်းခြား၍
မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ပြုပြင်စီရင်တတ်မှု သဘောအစုဟူသည် ဝိဘင်း ပါဠိတော် (နာ - ၈-) ၌ -

- ၁။ စက္ခုသမ္ပဿဇာ စေတနာ=စက္ခုသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ပြုပြင်စီရင်မှု စေတနာသဘော။
- ၂။ သောတသမ္ပဿဇာ စေတနာ=သောတသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ပြုပြင်စီရင်မှု စေတနာသဘော။
- ၃။ ယာနသမ္ပဿဇာ စေတနာ=ယာနသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ပြုပြင်စီရင်မှု စေတနာသဘော။
- ၄။ ဇိဝှါသမ္ပဿဇာ စေတနာ=ဇိဝှါသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ပြုပြင်စီရင်မှု စေတနာသဘော။
- ၅။ ကာယသမ္ပဿဇာ စေတနာ=ကာယသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ပြုပြင်စီရင်မှု စေတနာသဘော။
- ၆။ မနောသမ္ပဿဇာ စေတနာ=မနောသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ပြုပြင်စီရင်မှု စေတနာသဘော။

ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် (နာ - ၄၉ -) ၌-

- ၁။ ရူပသဉ္ဇေတနာ=ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်ပြုပြင် စီရင်မှု စေတနာ သဘော။
- ၂။ သဒ္ဓသဉ္ဇေတနာ=သဒ္ဓါရုံ၌ စေ့ဆော်ပြုပြင် စီရင်မှု စေတနာ သဘော။
- ၃။ ဂန္ဓသဉ္ဇေတနာ=ဂန္ဓာရုံ၌ စေ့ဆော်ပြုပြင် စီရင်မှု စေတနာ သဘော။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

- ၄။ ရသသဉ္ဇေတနာ=ရသာရုံ၌ စေ့ဆော်ပြုပြင် စီရင်မှု စေတနာ သဘော။
- ၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသဉ္ဇေတနာ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌စေ့ဆော် ပြုပြင်စီရင်မှု စေတနာ သဘော။
- ၆။ ဓမ္မသဉ္ဇေတနာ=ဓမ္မာရုံ၌စေ့ဆော်ပြုပြင် စီရင်မှုစေတနာ သဘော။

ဟူ၍ပါဠိတော်နှစ်ဌာနတို့တွင် အမည်နှစ်မျိုးဖြင့်လာရှိ၏။ ရှင်းချက် အဓိပ္ပါယ်ကို သညာကုန္ဒာ၌ ရေးခဲ့ပြီးသော နည်းကိုမှီ၍ သိကြပါကုန်။

ထိုစေတနာခြောက်ပါးတို့သည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်စသော တစ်ဆယ့်တစ်ပါးအပြားရှိသော်လည်း သဘောတူရာကို တစ်ပေါင်းတည်း ပေါင်းစုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏစသော များစွာသော ဘေးဒုက္ခတို့သည် ခဲစားအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တ အတ္တနိယစသည်တို့မှ သုဉ်းဆိတ်သော အခြင်းအရာကို ဆောင် တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သင်္ခါရကုန္ဒာတို့မည်ကုန်၏- ဟု သိမှတ်အပ်၏။

ဝိညာဏကုန္ဒ ဒုက္ခပရိညာ

(၁၉) ဝိညာဏကုန္ဒဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
(၂၀- ၂၁) ဓမ္မံ - သံယံ

သိမှုစိတ် ဝိညာဉ်သဘောအစု ဝိညာဏကုန္ဒာတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ်၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ် ပါ၏။

ဤအရာ၌ သိမှု စိတ်ဝိညာဉ် သဘောဟူသည်-

- ၁။ စက္ခုဝိညာဏ=စက္ခုပသာဒ၌ မှီ၍ ရူပါရုံကို သိမှုဟူသော စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်။
- ၂။ သောတဝိညာဏ=သောတပသာဒ၌ မှီ၍ သဒ္ဒါရုံကို သိမှုဟူသော သောတဝိညာဉ်စိတ်။
- ၃။ ယာနဝိညာဏ=ယာနပသာဒ၌ မှီ၍ ဂန္ဓာရုံကို သိမှုဟူသော ယာန ဝိညာဉ်စိတ်။
- ၄။ ဇိဝှိဝိညာဏ=ဇိဝှိပသာဒ၌ မှီ၍ ရသာရုံကို သိမှုဟူသော ဇိဝှိဝိညာဉ်စိတ်။
- ၅။ ကာယဝိညာဏ=ကာယပသာဒ၌ မှီ၍ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို သိမှုဟူသော ကာယဝိညာဉ်စိတ်။
- ၆။ မနောဝိညာဏ=ဟဒယဝတ္ထု၌ မှီ၍ (တစ်နည်း) မနောဒွါရဘဝင်စိတ်၌မှီ၍ ဓမ္မာရုံကို သိမှုဟူသော မနောဝိညာဉ်စိတ်။

ထိုဝိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့သည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်စသော တစ်ဆယ့်တစ်ပါး အပြားရှိုကုန်သော်လည်း သဘောတူရာကို တစ်ပေါင်းတည်း ပေါင်းစုအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏစသော များစွာသော ဘေးဒုက္ခတို့သည် ခဲစားအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တ အတ္တနိယ စသည်တို့မှ သုဉ်းဆိတ်သော အခြင်းအရာကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိညာဏက္ခန္ဓာတို့ မည်ကုန်၏-ဟုသိမှတ်အပ်၏။

ဤခန္ဓာငါးပါး တရားအစုတို့ကို-

- “ဖေဏပိဏ္ဍူပမံ ရူပံ” ရူပက္ခန္ဓာသည် ရေမြုပ်စိုင် ရေမြုပ်ခဲနှင့်

တူသော ဥပမာရှိ၏

- “ဝေဒနာ ပုဗ္ဗဠုပမာ” ဝေဒနာကုန္တာသည် ရေပွက်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။
- “မရီစိကူပမာ သညာ” သညာကုန္တာသည် တံလှုပ်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။
- “သင်္ခါရာကဒလူပမာ” သင်္ခါရကုန္တာသည် ငှက်ပျောတုံးနှင့် တူသော ဥပမာရှိ၏။
- “မာယူပမဉ္စ ဝိညာဏံ” ဝိညာဏကုန္တာသည် မျက်လှည့်ပြသော အမှုနှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။

ဟူ၍ ဖေဏပိဏ္ဍောပမသုတ်၌ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒေသနာ တော်၏ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ပုထုဇဉ်တို့သည် ငါငါ ငါ့ကိုယ် ငါ့အိမ် ငါ့ယာ ငါ့ဥစ္စာ အရှိထား၍ စွဲမှားနေကြ၏။ စင်စစ်အမှန် ဧကန်ရှိသော အရာ ဌာနမျိုးကား ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ခန္ဓာငါးပါး တရားအစုတို့ပေတည်း။

ထိုတရားအစုတို့သည် ရေမြုပ်ရေပွက်တံလှုပ် ငှက်ပျောတုံး မျက်လှည့်ပြသော အမှုနှင့်သာတူကြကုန်၏။ ဥပမာ ဥပမေယျ နှစ်ဌာန လုံးကို ဉာဏ်ငုံကြည့် မည်သည့်အရာဝတ္ထုမျှ ခိုင်မာမှု ဓုဝ၊ တယံတင်မှု သုဘ၊ ချမ်းသာမှု သုခ၊ ငါ့ကိုယ်ဟု စွဲလမ်းဖွယ်မှု အတ္တဟူသော အနှစ် သာရတို့ မရှိကြချေ။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် ပျက်စီးရသော သဘောနှင့်သာ တွေ့ဆုံကြုံနေကြရ၏။ ပျက်စီးရမှုသဘောက ကပ်လျက် ချပ်လျက်ပါခဲ့ကြပေတော့သည်။

ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓဓမ္မံ။
(ဝိနည်း မဟာဝါပါဠိတော်-နာ-၁၆)

ယံကိဉ္စိ=အလုံးစုံကုန်သော ခန္ဓာငါးဝ သင်္ခါတတရားအစုသည်။

သမုဒယဓမ္မ=ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗ=ထိုအလုံးစုံသော ခန္ဓာငါးဝ သင်္ခတတရားစုသည်။ နိရောဓ ဓမ္မ=ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။

ဤခန္ဓာငါးခု သာရလေးလုံး ကင်းသုဉ်းမှုအချက်၌ နှစ်သက် ယုံကြည်စွာဖြင့် ဆင်ခြင်ရှုကြည့်ကြပါလေ။ သို့မှသာ သာသနာနှင့် တွေ့ကြုံရကျိုး နပ်ကြမည်။ သေခြင်းကင်းရာ ပြည်အမတာသို့ ရောက်ရန် မှန်ကန်သော မဂ္ဂင်လမ်းကြောင်းကြီးကို တွေ့ရပေမည်။ အကျိုးမရှိသည့် နိရတ္တက တရားစကားကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် ဘုရားသခင်သည် အပင် အပန်းခံ၍ ဟောမည် မဟုတ်။ အကျိုးရှိသည့်စကား၊ အကျိုးရှိသည့် တရားမို့ ဟောကြားခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဓမ္မပဒပါဠိတော် (နာ- ၃၉) ၌-

ယထာ ပုဗ္ဗဠကံ ပဿေ၊
ယထာ ပဿေ မရီစိကံ၊
ဧဝံ လောကံ အဝေက္ခန္တံ၊
မစ္စုရာဇာ န ပဿတိ။

ဘိက္ခုဝေ=သေဘေးလွတ်ရာ ပြည်ခေမာကို ဖွေရှာကြငြား အို-
ချစ်သားတို့၊ ပုဗ္ဗဠကံ=ဖွားခနဲဖြစ်၊ လှစ်ခနဲချုပ်၊ သုတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်
ရေပွက်ငယ်ကို၊ ပဿေယထာ=ဖြစ်၍ပျက်သွား ထိုနှစ်ပါးကို မျက်ဝါး
ထင်ထင် ရှုမြင်ရလေသကဲ့သို့၊ လောကံ=ရုပ်ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ
ဝိညာဏဟု ဓမ္မထွေလှာ ငါးခန္ဓာတည်းဟူသော သင်္ခါရလောကကြီးကို၊
ပဿေ=ဖြစ်ပျက်မှန်စွာ ဓမ္မတာဟု ဉာဏ်မှာစေ့ငု ထင်မြင်အောင်ရှု
ပေရာ၏။ မရီစိကံ=တောသားသမင် ရေအယဉ်ဟု ထင်မြင်လွဲရိုး
တံလှုပ်မျိုးကို၊ ပဿေယထာ=မဟုတ်ရေယဉ် အလွဲပင်ဟု အမြင်ဖြောင့်စွာ
ရှုမြင်ရာသကဲ့သို့၊ လောကံ=သင်္ခတတံထွာ ခန္ဓာငါးဝ သင်္ခါရလောက
ကြီးကို၊ ပဿေ=သူငါထင်လွဲ မြင်အစွဲတို့ ခွါရှဲဉာဏ်တွင် ထင်မြင်အောင်

ရှုပေရာ၏။ ဧဝံ=ရေပွက်ပုံကပ် တံလှုပ်ပုံနှိုင်း ဤယခုပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း၊
လောကံ=ဖောက်ပြန်ခံစား မှတ်သားပြုပြင် စိတ်ဝိညာဏ်ဟု ငါးအင်
သဘောမျှ သင်္ခါရလောကကြီးကို၊ အဝေက္ခန္တံ=ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်
ကောင်းစွာထင်ထင် ရှုမြင်သောသူကို၊ ရာဇာ=သတ္တဝါဖုံဖုံ အလုံးစုံကို
မြို့ပါမကြွင်း ဖြိုသတ်ခွင်းသည့် ရှင်သေမင်းသည်၊ နပဿတီ=အမတမှန်
ဓာတ်ခေမံဟု နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီး ဝင်စံပြီး၍ ဘယ်နည်းနှင့်မှ မမြင်ရ
ပေတော့သတည်း။

ဒုက္ခသစ္စာ
ခန္ဓာငါးပါးအဖွင့် ဘုရားရှိခိုး
ပြီးပြီ

အာယတနဝဏ္ဏနာ ပဏာမ
အာယတန ဒုက္ခပရိညာ

၁။ ဒွါဒသာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၂-၃) ဓမ္မံ - သံယံ

အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး
ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍
မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ
ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ဟူသည်ကား-

- ၁။ စက္ခာယတန=စက္ခုပသာဒ မျက်စိအကြည် ရုပ်တရား။
- ၂။ သောတာယတန=သောတပသာဒ နားအကြည် ရုပ်
တရား။

၃။ ယာနာယတန=ယာနပသာဒ နှာခေါင်းအကြည် ရုပ်တရား။

၄။ ဇိဝှိယတန=ဇိဝှိပသာဒ လျှာအကြည် ရုပ်တရား။

၅။ ကာယာယတန=ကာယပသာဒ ကိုယ်အကြည် ရုပ်တရား။

၆။ မနာယတန=စိတ်အကျဉ်း (၈၉) ပါး နာမ်တရား။

ဤခြောက်ပါးတို့သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် အတွင်းထားကာ သိမ်းပိုက်အပ်သောကြောင့် အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ မည်ကုန်၏။

၁။ ရူပါယတန=ရူပါရုံဟု ဆိုအပ်သော အဆင်းရုပ်တရား။

၂။ သဒ္ဓါယတန=သဒ္ဓါရုံဟု ဆိုအပ်သော အသံရုပ်တရား။

၃။ ဂန္ဓာယတန=ဂန္ဓာရုံဟု ဆိုအပ်သော အနံ့ရုပ်တရား။

၄။ ရသာယတန=ရသာရုံဟု ဆိုအပ်သော အရသာရုပ်တရား။

၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟု ဆိုအပ်သော အတွေ့အထိ ရုပ်တရား။

၆။ ဓမ္မာယတန=ဓမ္မာရုံဟု ဆိုအပ်သော စေတသိက် ၅၂- ပါး၊ သုခုမရုပ် ၁၆- ပါး၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်နာမ် အစုံ တရား။

ဤခြောက်ပါးတို့သည် အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကဲ့သို့ ကြီးမား ပြင်းထန်စွာ အတွင်းထားကာ သိမ်းပိုက်မှု မရှိသောကြောင့် ဗာဟိရာယတနတို့မည်ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကို အတွင်းအာယတန ဗာဟိရာယတနတို့ကို အပြင်အာယတနဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏။

အာယတနမည်ခြင်း ဤအရာ၌ အဘယ့်ကြောင့် အာယတန မည်ပါ အကြောင်းရင်း သနည်း။

အာယတန္တိ အတ္တနော ဖလုပ္ပတ္တိယာ ဥဿဟန္တာဝိယ

လယ်တီအရင်ကေလာသ

ဟောန္တီတိ အာယတနာနိ။

အာယတန္တိ=အားထုတ်တတ်ကုန်၏။ အတ္တနော=မိမိ၏။ ဖလုပ္ပတ္တိယာ= အကျိုးကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဥဿဟန္တာဝိယ=အားထုတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဟောန္တိ=ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်။ အာယတနာနိ=အာယတနတို့မည်ကုန်၏။

ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ စက္ခုပသာဒစသော တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော တရားတို့သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော အကျိုးတရားတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေရန်အား ထုတ်သောတရားတို့ဖြစ်သောကြောင့် အာယတနတို့မည်ကုန်၏-ဟု ဆိုလိုသည်။

အာယတန သဒ္ဓါသည်-

၁။ လွန်စွာဖြစ်ပွားရာဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗာတိဒေသအနက်၊

၂။ တည်နေရာဟု ဆိုအပ်သော နိဝါသ အနက်၊

၃။ ပြီးပြွမ်းရာဟု ဆိုအပ်သော အာကာရ အနက်၊

ဤသုံးပါးတို့သည် အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၌ ဟော၏။ (ဝါ) သက်ဆိုင်၏။

၄။ တကွပေါင်းဆုံ၍ သက်ဆင်းကျရောက်ရာဟုဆိုအပ်သော သမောသရဏ အနက်၊

ဤတစ်ပါးသည် ဗာဟိရာယတနတို့၌ ဟော၏။ (ဝါ) သက်ဆိုင်၏။

၅။ ဖြစ်ကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော ကာရဏအနက်။

ဤတစ်ပါးသည် အဇ္ဈတ္တိကာယတန, ဗာဟိရာယတန နှစ်မျိုးတို့၌ ဟော၏။ (ဝါ) သက်ဆိုင်၏။

ထိုအနက်တို့တွင် အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့သည်-

၁။ စိတ်စေတသိက်တရားတို့သည် တစ်ခုသောဘဝ၌လည်းကောင်း၊ အနမတဂ္ဂ သံသရာ၌လည်းကောင်း၊ အဖန်ဖန် အတူတကွ ဖြစ်ပွားကြကုန်သည်ရှိသော် အခြားသောဌာနတို့၌ မဖြစ်ကြကုန်၊ စက္ခုစသော ဒွါရခြောက်ပါးတို့၌သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

(ဤကား သဗ္ဗာတိဒေသအနက်၌ ဖြစ်ပုံတည်း။)

၂။ စိတ်စေတသိက် တရားတို့သည် အစဉ်မပြတ် ဆက်လက် ဖြစ်ပွားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် တည်နေကြကုန်သည်ရှိသော်လည်း အခြား၌ တည်နေကြကုန်သည်မဟုတ်ကုန်၊ စက္ခုစသောဒွါရခြောက်ပါးတို့၌သာ တည်နေကြကုန်၏။

(ဤကား နိဝါသအနက်၌ ဖြစ်ပုံတည်း။)

၃။ စိတ်စေတသိက်တို့သည် အနမတဂ္ဂသံသရာ အနန္တသတ္တဝါတို့၌ ဖြန့်ကြ၍ ထားအပ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း အခြား၌ ပြီးပြွမ်း၍ မဖြစ်ကြကုန်၊ စက္ခုစသည်တို့၌သာလျှင် ဖြန့်ကြ၍ ထားအပ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့ ပြီးပြွမ်းလျက် ဖြစ်ကြကုန်၏။

(ဤကား အာကာရအနက်၌ ဖြစ်ပုံတည်း။)

ဗဟိရာယတနတို့သည်-

၄။ အစာအာဟာရနှင့် အရိပ်သင်္ခမ်းကို အလိုရှိကုန်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည် ထိုထိုအရပ်ဒေသတို့မှလာကြကုန်၍ အသီးအပွင့် အရိပ်အာဝါသတို့နှင့်ပြည့်စုံ၍ အေးမြ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သော သစ်ပင်ကြီးတို့၌သာလျှင် တစ်ပေါင်းတည်း

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

သက်ဆင်းကျရောက်ကြကုန်၏။ ထိုသစ်ပင်ကြီးတို့သည်
ငှက်အပေါင်းတို့၏ သက်ဆင်းရာ ကျရောက်ရာ စုဝေးရာ
နားနေရာဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရူပါရုံစသော ဌာနခြောက်ပါး
တို့၌ စိတ်စေတသိက်တို့သည် အာရုံပြုခြင်းအကျိုးငှါ အမြဲ
မပြတ်ကျရောက် နားနေလာကြကုန်၏။ ထိုရူပါရုံ အစရှိသည်
တို့သည် စိတ်စေတသိက်တို့၏ ကျရောက်ရာ စုဝေးရာ
နားနေရာဖြစ်၏။

(ဤကား သမောသရဏအနက်၌ ဖြစ်ပုံတည်း။)

အဇ္ဈတ္တိကာယတန ဗာဟိရာယတန နှစ်မျိုးစုံတို့သည်-

၅။ အနမတဂ္ဂသံသရာ အနန္တသတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ စိတ်
စေတသိက်တို့၏ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်နေခြင်းသည် အဇ္ဈတ္တိကာ
ယတန၊ ဗာဟိရာယတန နှစ်မျိုးတို့ကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်၍
နေကြကုန်၏။ ထို အာယတနတို့မရှိကြကုန်လျှင် စိတ်
စေတသိက်တို့သည် ဖြစ်ကြကုန်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြကုန်။
ထို့ကြောင့် အာယတနတို့သည် စိတ်စေတသိက်တို့၏ဖြစ်
ကြောင်း ကာရဏတရားတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။

(ဤကား ကာရဏအနက်၌ ဖြစ်ပုံတည်း။)

ရွာပျက်ကြီးနယ်
ခြောက်သွယ်အာယတန
အဇ္ဈတ္တ

ဤ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့တွင်
အတွင်း အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါးတို့ကို
သဠာယတန သံယုတ်ပါဠိတော် (နာ- ၃၈၃)
၌ -

သုညော ဂါမောတိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဆန္နေတံ အဇ္ဈတ္တိကာနံ
အာယတနာနံ အဓိဝစနံ။

ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ သုညောဂါမောတိ ဧတံ=ရွာပျက်ကုန်းကြီး ရွာဆိုးကုန်းကြီးဟူသော ဤအမည်သည်၊ ဆန္ဒ=ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနံ အာယတနာနံ=အတွင်းအာယတနတို့၏၊ အဓိဝစနံ= အမည်ပေတည်း။

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား အတွင်းအာယတန ခြောက်ပါးတို့သည် ရွာပျက်ကုန်ကြီး ရွာဆိုးကုန်းကြီးတို့နှင့် တူကြကုန်၏-ဟု ဆိုလိုပေသည်။

မှန်လှစွာ၏။ ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီးတို့သည် အုပ်ချုပ်သူ စောင့်ရှောက်သူတို့မှ ကင်းမဲ့ကြကုန်၏။ နေထိုင်ကြသည့် ရွာသူ ရွာသားတို့ မရှိရကား စည်းရုံးတံခါးများမရှိကြကုန်၊ သူခိုး ဓားပြစသော လူဆိုး သူခိုးတို့သည် တံခါးမရှိ ဓားမရှိ အလိုရှိတိုင်း ဝင်ထွက်သွားလာ နေထိုင်ကြကုန်၏။ ဖုတ် ပြိတ္တာ တစ္ဆေ မြေစောင့်ဘီလူးတို့၏နေထိုင် ပျော်ပါးရာလည်းဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက် ကုန်းကြီးတို့တွင် နေထိုင်သွားလာခဲ့မှု သဲထိတ် ရင်ဖိုစရာ ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး ဘေးရန်အများဆုံးနေရာဌာနကြီးတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုဥပမာအတူ စက္ခာယတနစသော အတွင်းအာယတနတို့သည် ကိလေသာမျိုး သူခိုးဓားပြတို့ ဝင်ရောက် ခိုအောင်းရာ သဒ္ဓါစသော သူတော်ကောင်း ဥစ္စာရတနာတို့ကို ခိုးယူလုယက်ရာတို့ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုကိလေသာမျိုး သူခိုးဓားပြတို့ကြောင့် အပါယ်သံသရာသို့ ကျရောက်စေ နိုင်သော အကုသိုလ်ကံပေါင်းအနန္တကိုလည်း ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ထိုကံ၏ အကျိုးတရား အပါယ်လေးပါးသို့လည်း ကျရောက်ကြရကုန်၏။ ထို့ကြောင့် စက္ခာယတန စသော အတွင်းအာယတနခြောက်ပါးတို့သည် အလွန် ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသော ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကြီးတို့ပေတည်းဟု ဟောတော်မူ၏။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

သုညဂါမသင်္ခါတေသု၊
စက္ခုအာဒိသု သဗ္ဗဒါ။
နိဝုဋ္ဌာဝ ဝိလုပ္ပန္နိ၊
ကိလေသာ သဒ္ဓါဓနံ ဝရံ။ ။

(လယ်တီပဏ္ဍိတ ရစနာဂါထာ)

သုညဂါမသင်္ခါတေသု=ရွာဆိုးကုန်းတို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သော၊
စက္ခုအာဒိသု=စက္ခုအစရှိသော အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးတို့၌၊
ကိလေသာ=ကိလေသာရန်သူကြီးတို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ=အခါခပ်သိမ်း၊
နိဝုဋ္ဌာဝ=ကိန်းအောင်း ခိုင်ကြံ့ကုန်၍သာလျှင်၊ ဝရံ=မြတ်လှစွာသော၊
သဒ္ဓါဓနံ=သူတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာရတနာများတို့ကို၊ ဝိလုပ္ပန္နိ=အတင်း
လှယ်ကံကြကုန်၏။

စက္ခယတန ဒုက္ခပရိညာ

- (၄) စက္ခယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- (၅-၆) ဓမ္မံ - သံယံ

စက္ခယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို
ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌
သိမြင်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ
မှီခိုရာ ပုန်းအောင်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ စက္ခယတနဟူသည်ကား မျက်လုံးအိမ်အတွင်း၌
ခဏမစဲ အမြဲမပြတ် တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေသော လွန်ခဲ့သော အတိတ်
ဘဝတို့က ရူပတဏှာ အကြောင်းရင်း မူလရှိသဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော
ကံကြောင့်ဖြစ်ပေါ်နေသော ကမ္မဗေဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်မှု ပသာဒ
သည် စက္ခယတနမည်၏။

ထိုစက္ခုယတနခေါ်သော စက္ခုပသာဒသည် မျက်ဖြူဝန်းတို့ဖြင့် ဝိုင်းရံအပ်သော မျက်နှက်ဝန်း၏ အလယ်တည့်တည့်၌ သန်းဦးခေါင်း ပမာဏရှိသော အရပ်၌တည်၏။ ခုနစ်ထပ်သော ဝါဂွမ်းစိုင်တို့ကို ဆီဖြင့် ပျံ့နှံ့စိမ့်စိုစေလျက် တည်နေသကဲ့သို့ စက္ခုပသာဒသည်လည်း မျက်လွှာ ခုနစ်ထပ်တို့ကို ပျံ့နှံ့စိမ့်စိုလျက် တည်နေ၏။

ဤစက္ခုယတနသည် ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီး တစ်ခု ပေတည်း၊ မြင်မှုဖြစ်ပေါ်ခဲ့လျှင် “စက္ခုနာ သံဝေရာ သာဓု” ဟု ဟော တော်မူသောအတိုင်း ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာနှင့် စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း နိုင်ခဲ့ပါမူ သံသရာမှလွတ်ကြောင်း ကောင်းလှပေ၏။ မစောင့်ရှောက် မထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ပါမူ လောဘစသော အနုသယကိလေသာမီးကြီး ညီးညီးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်လာမည်မှာ မလွဲပါပေ။ ထိုအနုသယ ကိလေသာမီး၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်သော ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ ဝိတိက္ကမ ကိလေသာတို့သည် သူ့အကြောင်းနှင့် သူ့အကျိုး သူ့မျိုးစေ့နှင့် သူ့သစ်ပင် အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ပေါ်လာကြမည်မှာ မလွဲတံတွာပင် ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် သဠာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော် (နာ-၃၈၄)၌-

စက္ခုန္တိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ
ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ။

စက္ခုန္တိယံ=စက္ခုန္တေကို၊ အသံဝုတံ=မစောင့်ရှောက် မပိတ်မဆို မူ၍၊ ဝိဟရန္တံ=နေသောသူကို၊ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ=အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါပကာ=အကြမ်းအကြုတ် အယုတ်အမာ ဖြစ် ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ=မကောင်းဆိုးဝါးတရားအမှိုက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အန္ဓာဿဝေယျံ=မီးခိုးကြွက်လျှောက်လျှင် ကပ်ရောက် ဝင်ပူး အရူးတိုက်ခြင်းစသည်ကို ပြုကြကုန်ရာ၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

သောတာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၇) သောတာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၈- ၉) ဓမ္မံ - သံယံ

သောတာယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ သောတာယတန ဟူသည်ကား နားအိမ်အတွင်း၌ ခဏမစဲ မမြဲမပြတ် တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေသော လွန်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝ တို့က သဒ္ဓတဏှာ အကြောင်းရင်းမူလရှိသဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ကံကြောင့်ဖြစ်ပေါ်နေသော ကမ္မဇ မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်မှု သောတပသာဒသည် သောတာယတနမည်၏။

ထိုသောတာယတနခေါ် သောတပသာဒသည် နား၏ အတွင်း၌ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သော အမွှေးနီကလေးတို့ ပေါက်ရောက်၍ နေသော ကြေးနီလက်စွပ် ကွင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော အရပ်ဌာနကို ပျံ့နှံ့လျက်တည်၏။ ဤသောတာယတနသည်လည်း ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီးတစ်ခုပေတည်း။ ဤမှစ၍ လာလတ္တံ့သော အတွင်းအာယတန ငါးပါးတို့၏ ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီးနှင့် တူပုံကို စက္ခာယတန၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် အကျယ်ဖွင့်၍ သိကြလေကုန်။

သောတိန္ဒြိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ။

|အမှာ- သောတိန္ဒြိယံ=သောတိန္ဒြေကို၊ ဤမျှသာ အနက်ထူး၏။ ကြွင်းသော ပါဠိ၏အနက်များ စက္ခာယတန၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

နည်းအတိုင်း သိကြကုန်၊ နောက်အာယတနများတို့
တွင်လည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ သိကြပါလေ။]

ယာနာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၁၀) ယာနာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၁- ၁၂) ဓမ္မံ - သံယံ

ယာနာယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ယာနာယတန ဟူသည်ကား နှာခေါင်းအိမ်အတွင်း၌ ခဏမစဲ မမြဲမပြတ် တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်နေသော လွန်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝ တို့က ဂန္ဓ တဏှာ အကြောင်းမူလရှိသဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော ကမ္မဇ မဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်မှု ယာနပသာဒ သည် ယာနာယတန မည်၏။

ထိုယာနာယတနခေါ် ယာနပသာဒသည် နှာခေါင်းပေါက်၏ အတွင်း၌ ဆိတ်ခွါသဏ္ဍာန်ရှိသောဌာနကို ယုံ့နဲ့လျက်တည်၏။ ဤ ယာနာယတနသည်လည်း ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီး တစ်ခု ပေတည်း။

ယာနိန္ဒြိယံ အသံဝုတ် ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ ပါပကာ
အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျ။

ဇိဝှိယတနဒုက္ခပရိညာ

(၁၃) ဇိဝှိယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၄- ၁၅) ဓမ္မ - သံယံ

ဇိဝှိယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဇိဝှိယတန ဟူသည်ကား လျှာပေါ်၌ ခဏမစဲ အမြဲမပြတ် တဖွားတဖွား ဖြစ်ပေါ်နေသော လွန်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝတို့က ရသတဏှာ အကြောင်းရင်းမူလရှိသဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ကံကြောင့်ဖြစ်ပေါ်နေသော ကမ္မဇမဟာဘုတ်တို့၏ ကြည်လင်မှု ဇိဝှိပသာဒသည် ဇိဝှိယတန မည်၏။

ထိုဇိဝှိယတန ဇိဝှိပသာဒသည် လျှာ၏အလယ်ဗဟိုချက်တွင် ကြာရွက် ဖျားသဏ္ဍာန်ရှိသော ဌာနကို ပျံ့နှံ့၍ တည်၏။

ဤဇိဝှိယတနသည်လည်း ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီး တစ်ခုပေတည်း။

ဇိဝှိနိယံ အသံဝုတ် ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ။

ကာယာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၁၆) ကာယာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၁၇-၁၈) ဓမ္မ - သံယံ

ကာယာယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီး ကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ

ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ကာယာယတန ဟူသည်ကား အတွင်းအပဖြစ်သော တစ်ကိုယ်လုံး၌ ခဏမစဲ အမြဲမပြတ် တစ်ဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်နေသော လွန်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝတို့က ဖောဗုဋ္ဌတဏှာ အကြောင်းရင်းမူလ ရှိသဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ကံကြောင့်ဖြစ်ပေါ်နေသော ကမ္မဇမဟာဘုတ် တို့၏ ကြည်လင်မှု ကာယပသာဒသည် ကာယာယတနမည်၏။

ထိုကာယာယတနခေါ် ကာယပသာဒသည် ဆံပင် မွေးညင်း ခြေသည်းဖျား လက်သည်းဖျား သွားအရိုး ခြောက်ထပ်သောအရေတို့မှ ကြွင်းကျန်သော အတွင်းအပြင်တစ်ကိုယ်လုံးကို ယှံ့နှံ့၍တည်၏။ ဤ ကာယာယတနသည်လည်း ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်ကြီး တစ်ခု ပေတည်း။

ကာယိန္ဒြိယံ အသံဝုသံ ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ။

မနာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၁၉) မနာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၂၀- ၂၁) ဓမ္မံ - သံယံ

မနာယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ မနာယတနဟူသည်ကား မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ သော စိတ်မှန်သမျှတို့သည် မနာယတနတို့ မည်ကြကုန်၏။

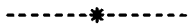
လယ်တီအရှင်ကေလာသ

(တစ်နည်း) စိတ်အကျဉ်း ၈၉-ပါး၊ အကျယ်-၁၂၁-ပါးတို့သည် မနာယတနတို့ မည်ကြကုန်၏။ ဤမနာယတနသည်လည်း ရွာဆိုး ကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီးတစ်ခုပေတည်း။

မနိန္ဒြိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ။

မနိန္ဒြိယံ=မနိန္ဒြေကို၊ အသံဝုတံ=မစောင့်ရှောက် မပိတ်ဆို့မှု၍၊ ဝိဟရန္တံ=နေသောသူကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ=အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါပကာ=အကြမ်းအကြုတ် အယုတ်အမာဖြစ် ကုန်သော၊ အကုသလာ ဓမ္မာ=မကောင်းဆိုးဝါး တရားအမှိုက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အန္ဓာဿဝေယျံ= မီးခိုးကြွက်လျှောက်လျှင် ကပ်ရောက် ဝင်ပူး အရူးတိုက်ခြင်းစသည်ကို ပြုကြကုန်ရာ၏။

အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးအတွက် ပြီးပြီ။

ရူပါယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၂၂) ရူပါယတနဒုက္ခ ပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂၃- ၂၄-) ဓမ္မံ - သံယံ

ရူပါယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာ ကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်း လျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

တပ်ဓားပြနယ်
ခြောက်သွယ်အာယတန
ဗာဟိရ

ဤအရာ၌ ရူပါယတန ဟူသည်အဆင်းမျိုးစုံ
ရူပါရုံပင်တည်း၊ ဤရူပါယတနသည် လူယူ
တိုက်ဖျက်တတ်သော ခိုးသူကြီး တစ်ယောက်
ပေတည်း။

ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် (နှာ-၃၈၃) ၌-
စောရာ ဂါမယာတကာတိခေါ ဘိက္ခဝေ ဆန္ဓေတံ ဗာဟိရာနံ
အဓိဝစနံ။

စောရာ ဂါမယာတကာတိ=ရွာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော သူပုန်ကြီး
ဓားပြကြီးတို့ဟူသော၊ ဧတံ=ဤမည်သည်ကား၊ ဆန္ဓံ=ခြောက်ပါးကုန်
သော၊ ဗာဟိရာနံ အာယတနာနံ=ဗာဟိရာယတနတို့၏၊ အဓိဝစနံ=
အမည်ပေတည်း။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား ရွာနိဂုံးစသည်
တို့ကို တိုက်ဖျက်လုယူတတ်သော ခိုးသူ ဓားပြကြီးတို့ဟူသည် ဗာဟိရာ
ယတနခြောက်ပါးတို့၏ အမည်ပေတည်း၊ ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါး
တို့သည် ရွာနိဂုံးတို့ကို တိုက်ဖျက်လုယူတတ်သော ခိုးသူ ဓားပြကြီး
တို့နှင့်တူ၏-ဟုဆိုလိုပေသည်။

မှန်လှစွာ၏။ ပညာဉာဏ် အမြော်အမြင် ကင်းမဲ့ကြကုန်သော
သူတို့သည် အုပ်ချုပ်သူ စောင့်ရှောက်သူမရှိသော ရွာဆိုးကုန်း ရွာပျက်
ကုန်းကြီးတို့တွင် အားကိုးတစ်ခုပြုလုပ် နေထိုင်ကြကုန်၏။ သူခိုး ဓားပြတို့
သည် လာကြကုန်၍ ထို ရွာဆိုးကုန်း ရွာပျက်ကုန်းကြီးကို ဝိုင်းဝန်း ဖျက်ဆီး
မီးတိုက်ကြကုန်၏။ ရွာတွင်းမှ ပြေးထွက်လာသော သူတို့ထံမှ ရွှေ ငွေ
ရတနာတို့ကို လုယက် ယူငင်ကြကုန်၏။ ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်ကြကုန်၏။
အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင်သော်လည်း နှိပ်စက်ကြကုန်၏။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ထို့အတူ ရူပါယတနတည်းဟူသော ဓားပြ သူခိုးတို့သည် စက္ခာယတန တည်းဟူသော ရွာဆိုးကုန်းကြီး ရွာပျက်ကုန်းကြီးကို ရာဂစသော မီးတို့ဖြင့် ဝိုင်းဝန်း ဖျက်ဆီး မီးတိုက်ကြကုန်၏။ သဒ္ဓါစသော သူတော်ဥစ္စာ ရတနာတို့ကို လုယက် ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။ ယုတ်မာ ဆိုးဝါး အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပြုစေကြကုန်၏။ အပါယ်လေးပါး ဒုဂ္ဂတိဘုံဘဝ များသို့ အရောက်ပို့ဆောင်ကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် သဠာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိ (နာ - ၃၈၃) ၌ -

- စက္ခူ ဘိက္ခဝေ ဟညတိ မနာပါမနာပေသု
ရူပေသု၊

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနာပါမနာပေသု=စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်ကုန်သော၊ ရူပေသု=ရူပါရုံတို့သည်။ စက္ခူ=စက္ခပသာဒကို၊ ဟညတိ=ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်အပ်၏။

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား ရူပါရုံတို့သည် စက္ခပသာဒ၌ တိုက်ဆိုင် လာခဲ့သော် ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင် မရှိသော ဗာလပုထုဇဉ်တို့၏ စက္ခပသာဒ၌ နှစ်သက်အပ်သော ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်ခဲ့သော ရာဂမီးသည်လည်း ကောင်း၊ မနှစ်သက်အပ်သော အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်ခဲ့လျှင် ဒေါသမီးသည် လည်းကောင်း ညီးညီးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကြကုန်၏-ဟု သိမှတ်ပေရာ၏။

- ဂါမယာတသဒီ၊ တေဟိ၊
တိက္ခာဝုဓေဟိ သဗ္ဗဒါ။
ရူပါဒိဟိတိ ဟညန္တိ၊
သတ္တာ ရူပါဒိသဋ္ဌိတာ။ ။

(လယ်တီ ပဏ္ဍိတ ရစနာဂါထာ)

ဂါမယာတသင်္ခါတေဟိ=ရွာကို တိုက်ဖျက်တတ်သော ဓားပြကြီး တို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ တိက္ခာဝုဓေဟိ=ထက်မြက်သော လက်နက် ရှိကြကုန်သော၊ ရူပါဒီဟိ=ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးတို့သည်၊ ရူပါဒီသဗ္ဗိတာ=ရူပါရုံစသည်တို့၌ တပ်မက်ငြိစွန်း၍ နေကြကုန်သော၊ သတ္တာ=သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ အတိဟညန္တိ= အတင်း စီး၍ အားကြီးတိုက်ဖျက်သတ်ဖြတ်ကြကုန်၏။

ဤရူပါယတန၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း ကြွင်းကျန်သော အာယတနတို့၌ အကျယ်ချဲ့၍ သိကြပါကုန်။

သဒ္ဓါယတနဒုက္ခပရိညာ

- (၂၅) သဒ္ဓါယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- (၂၆ - ၂၇) ဓမ္မံ - သံဃံ

သဒ္ဓါယတန တည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

သဒ္ဓါယတနဟူသည် အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံပေတည်း။

- သောတံ ဘိက္ခဝေ ဟညတိ မနာပါမနာပေသု သဒ္ဓေသု။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနာပါမနာပေသု=စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓေသု=သဒ္ဓါရုံတို့သည်၊ သောတံ=သောတပသာဒကို၊ ဟညတိ=ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်အပ်၏။

ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဤသဒ္ဓါယတနသည်လည်း လူယူ တိုက်ဖျက်တတ်သော ခိုးသူကြီးတစ်ယောက်ပေတည်း။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဂန္ဓာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၂၈) ဂန္ဓာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂၉- ၃၀) ဓမ္မံ - သံယံ

ဂန္ဓာယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဂန္ဓာယတနဟူသည် အနံ့မျိုးစုံဂန္ဓာရုံပေတည်း။

- ယာနံ ဘိက္ခဝေ ဟညတိ မနာပါမနာပေသု
ဂန္ဓေသု။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနာပါမနာပေသု=စိတ်နှစ်လုံးကို ပွါးစေတတ် စိတ်နှစ်လုံးကို မပွါးစေတတ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓေသု=ဂန္ဓာရုံတို့သည်၊ ယာနံ= ယာနပသာဒကို၊ ဟညတိ=ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်အပ်၏။

ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဤဂန္ဓာယတနသည်လည်း လူယက်တိုက်ဖျက်တတ်သော ခိုးသူကြီးတစ်ယောက်ပေတည်း။

ရသာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၃၁) ရသာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၏

(၃၂-၃၃) ဓမ္မံ - သံယံ

ရသာယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ရသာယတနဟူသည် အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံပေတည်း။

- ဇိဝှိ ဘိက္ခဝေ ဟညတိ မနာပါမနာပေသု
ရသေသု။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနာပါမနာပေသု=စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်၊
စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ရသေသု=ရသာရုံတို့၌၊ ဇိဝှိ=
ဇိဝှိပသာဒကို၊ ဟညတိ=ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်အပ်၏။

ဟုဟောတော်မူသောကြောင့် ဤရသာယတနသည်လည်း
လူယက်တိုက်ဖျက်တတ်သော ခိုးသူကြီးတစ်ယောက်ပေတည်း။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၃၄) ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(၃၅-၃၆) ဓမ္မံ - သံယံ

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန တည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို
ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင်
အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်း
အောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနဟူသည် အတွေ့အထိမျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံပေတည်း။
- ကာယော ဘိက္ခဝေ ဟညတိ မနာပါမနာပေသု
ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနာပါမနာပေသု=စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်၊
စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်၊
ကာယော=ကာယပသာဒကို၊ ဟညတိ=ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်အပ်၏။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဤဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနသည်လည်း လူယူ ဖျက်ဆီးတတ်သော ခိုးသူကြီးတစ်ယောက်ပေတည်း။

ဓမ္မာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၃၇) ဓမ္မာယတန ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၃၈ - ၃၉) ဓမ္မံ - သံယံ

ဓမ္မာယတနတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဓမ္မာယတန ဟူသည် စေတသိက်-၅၂-ပါး၊ သုခုမရုပ်-၁၆-ပါး၊ ဟုဆိုအပ်သော နာမ်ရုပ်အစုံ ဓမ္မာရုံတို့ပေတည်း။

[သတိပြုရန်- ဓမ္မာယတနထိုက်သော တရားတို့တွင် နိဗ္ဗာန်သည် ဒုက္ခာသစ္စာ မထိုက်၊ နိရောဓသစ္စာသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မာယတန သာမညကောက်လျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုထည့်၍ ကောက်၊ ဒုက္ခသစ္စာဖွဲ့ခဲ့လျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုချန်လှပ်၍ ထားကြပါကုန်။]

- မနော ဘိက္ခဝေ ဟညတိ မနာပါမနာပေသု ဓမ္မေသု။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနာပါမနာပေသု=စိတ်နှလုံးကို ပြီးစေတတ်၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=ဓမ္မာရုံတို့သည်၊ မနော=မနောဒွါရကို၊ ဟညတိ=ညှဉ်းဆဲနိုင်စက်အပ်၏။

ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ဤဓမ္မာယတနသည်လည်း လူယူ
တိုက်ဖျက်တတ်သော ခိုးသူကြီး တစ်ယောက်ပေတည်း။

ဒုက္ခသစ္စာ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးအဖွင့်
ဘုရားရှိခိုးပြီးပြီ။

ဓာတုဝဏ္ဏနာ ပဏာမ

ဓာတုဒုက္ခ ပရိညာ

(၁) အဋ္ဌာရသဓာတု ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂-၃) ဓမ္မံ ၊ သံသံ

ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာ
ခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌
သိမြင်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ
မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးဟူသည်ကား -

- ၁။ စက္ခုဓာတု = စက္ခုပသာဒ မျက်စိအကြည်ရုပ်။
- ၂။ သောတဓာတု = သောတပသာဒ နားအကြည်ရုပ်။
- ၃။ ယာနဓာတု = ယာနပသာဒ နှာခေါင်းအကြည်ရုပ်။
- ၄။ ဇိဝှါဓာတု = ဇိဝှါပသာဒ လျှာအကြည်ရုပ်။
- ၅။ ကာယဓာတု = ကာယပသာဒ ကိုယ်အကြည်ရုပ်။
- ၆။ မနောဓာတု = ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း-၁၊ သမ္ပဋိဋ္ဌိန်း-၂- ဟု ဆိုအပ်သော စိတ်-၃ -ခု။

ဤဓာတ်ခြောက်ပါးတို့သည် ရူပါရုံစသော ထိခိုက်လာသည့် အာရုံ

ခြောက်ပါးတို့ကို ခံလင့်တတ်သောကြောင့် အခံဓာတ်တို့ မည်ကုန်၏။

- ၁။ ရူပဓာတ် = ရူပါရုံ အဆင်းရုပ်။
- ၂။ သဒ္ဓဓာတ် = သဒ္ဓါရုံ အသံရုပ်။
- ၃။ ဂန္ဓဓာတ် = ဂန္ဓာရုံ အနံ့ရုပ်။
- ၄။ ရသဓာတ် = ရသာရုံ အရသာရုပ်။
- ၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ် = ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အတွေ့အထိရုပ်။
- ၆။ ဓမ္မဓာတ် = ဓမ္မာရုံ စေတသိက်-၅၂၊ သုခုမရုပ်-၁၆၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ရုပ်နာမ်အစုံ။

ဤဓာတ်ခြောက်ပါးတို့သည် အခံဓာတ်ခြောက်ပါးတို့၌ ထိရောက် တိုက်ခိုက်တတ်သောကြောင့် အတိုက်ဓာတ် အခိုက်ဓာတ်တို့ မည်ကုန်၏။

- ၁။ စက္ခုဝိညာဏဓာတ် = စက္ခုဒွါရ၌ဖြစ်သောမြင်သိစိတ်။
 - ၂။ သောတဝိညာဏဓာတ် = သောတဒွါရ၌ဖြစ်သော ကြားသိစိတ်။
 - ၃။ ယာနဝိညာဏဓာတ် = ယာနဒွါရ၌ဖြစ်သော နံသိစိတ်။
 - ၄။ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတ် = ဇိဝှိဝါဒွါရ၌ဖြစ်သော လျှက်သိစိတ်။
 - ၅။ ကာယဝိညာဏဓာတ် = ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သောတွေ့သိစိတ်။
 - ၆။ မနောဝိညာဏဓာတ် = မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော တွေးသိကြံသိစိတ်။
- (တစ်နည်း) ပဉ္စဝိညာဉ်-၁၀-မနောဓာတ်-၃-ခုမှကြွင်းသောစိတ်-
၇၆-ခု။

ဤဓာတ်ခြောက်ပါးတို့သည် အခံဓာတ်နှင့်အတိုက်ဓာတ်တို့ ထိ ခိုက်မှုကြောင့်ဖြစ်သော အပွင့်ဓာတ်, အပေါ်ဓာတ်တို့မည်ကုန်၏။

ဓာတ်မည်ရခြင်း ဤအရာ၌ အဘယ့်ကြောင့် ဓာတ်မည်ပါ
အကြောင်းရင်း သနည်းဟု မေးခဲ့ပါမူ-

(က) အတ္တနော ဧဝ သဘာဝံ ဓာရေတီတိ ဓာတု။

အတ္တနောဧဝ=မိမိ၏သာလျှင်၊ သဘာဝံ=သဘောကို၊ ဓာရေတိ=ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ဓာတု=ဓာတ်မည်၏။

ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါ၏ လည်းကောင်း၊ လူ၏လည်းကောင်း၊ နတ်၏လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာ၏လည်းကောင်း အလိုမလိုက် အကြိုက်မပါမူ၍ မိမိ၏သဘောကိုသာလျှင် တည့်တည့်မတ်မတ် ဆောင်ရွက်တတ်သောကြောင့် ဓာတ်မည်၏-ဟု ဆိုလိုပေသည်။

(ခ) ယထာ သဘာဝံ ဓာရိယတိ သလ္လက္ခိယတိ ဝဝတ္ထ ပီယတီတိ ဓာတု။

ယထာသဘာဝံ=သဘောအားလျော်စွာ၊ ဓာရိယတိသလ္လက္ခိယတိ=ကောင်းစွာမှတ်အပ်၏၊ ဝဝတ္ထပီယတိ=ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ဓာတု=ဓာတ်မည်၏။

ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကား ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့်သာ အသီးသီး ပိုင်းခြား မှတ်သားအပ်သောကြောင့် ဓာတ်မည်၏။ ပရမတ္ထသဘောမှ တစ်ပါးတစ်ခြားသော သတ္တသဘော၊ အတ္တသဘော၊ ဇီဝသဘော စသည် အားဖြင့် မပိုင်းခြား မသတ်မှတ်အပ်ချေ-ဟု ဆိုလိုပေသည်။

(ဂ) နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝဋ္ဌေန ဓာတု။

နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝဋ္ဌေန=သတ္တမျိုး ဇီဝမျိုး မဟုတ်သော အနက်ကြောင့် ဓာတု=ဓာတ်မည်၏။

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား သူမျိုး ငါမျိုး သတ္တမျိုးစသော အခြင်း

အရာမှ ကင်းဆိတ်သော နိဿတ္တအနက် သဘောရှိသောကြောင့်လည်း ကောင်း အသက်ရှိ၏ဟူသော ဇီဝသဘောမှ ကင်းဆိတ်သော နိဇ္ဇိဝ အနက် သဘောရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဓာတ်မည်၏-ဟု ဆိုလိုပေ သည်။

ဤသုံးပုဒ်တို့ဖြင့် စက္ခုစသော တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရား တို့သည် လူ့အလိုသို့လည်း မလိုက်၊ နတ်အကြိုက်သို့လည်း မပါ၊ ဗြဟ္မာ ဖန်ဆင်းသည်လည်းမဟုတ်ဘဲ အသီးသီး ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်သော မိမိသဘာဝအလျောက် ဖြစ်သည့်သဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် ဓာတ်မည်၏။ အသက်မျိုးဇီဝမျိုး သတ္တဝါမျိုးအတ္တမျိုးများ မဟုတ်ချေ။ ဤသို့သိမှတ်ပေရာ၏။

ဤနေရာ၌ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့၏ ဒုက္ခပရိညာကိစ္စတို့ကို ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အာယတနတို့နှင့်တူပြီးဖြစ်၍ သီးခြားထပ်မံ၍ မပြ တော့ပြီ။ အဓိပ္ပါယ်ကို နှီးနွယ်ဆက်စပ်၍သာ သိကြလေကုန်။ ကလျာဏ နွယ်ဝင် သူတော်စင်တို့ အမြင်ရှင်းစေရန် ပဿာဒ၊ ဝတ္ထု၊ ဒွါရ၊ အာယတန၊ ဓာတ်တို့ကိုသာ တွဲစပ်ဖော်ပြခဲ့ပေအံ့။

- စက္ခုပဿာဒ၊ စက္ခုဝတ္ထု၊ စက္ခုဒွါရ၊ စက္ခုာယတန၊ စက္ခုဓာတ် ဤငါးပါးအတူတူမှတ်။
- သောတပဿာဒ၊ သောတဝတ္ထု၊ သောတဒွါရ၊ သောတာ ယတန၊ သောတဓာတ် ဤငါးပါးအတူတူမှတ်။
- ယာနပဿာဒ၊ ယာနဝတ္ထု၊ ယာနဒွါရ၊ ယာနာယတန၊ ယာနဓာတ် ဤငါးပါးအတူတူမှတ်။
- ဇိဝှိပဿာဒ၊ ဇိဝှိဝတ္ထု၊ ဇိဝှိဒွါရ၊ ဇိဝှိယတန၊ ဇိဝှိဓာတ် ဤငါးပါးအတူတူမှတ်။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

- ကာယပသာဒ၊ ကာယဝတ္ထု၊ ကာယဒွါရ၊ ကာယာယတန၊ ကာယဓာတ် ဤငါးပါးအတူတူမှတ်
- မနောတွင်ကား အလုံးစုံအတူတူဟု မမှတ်ပါလင့်၊ မနောပသာဒဟု မရှိချေ၊ ပသာဒဟူသောစကားသည် ပသာဒရုပ်ငါးပါးတွင်သာ သုံးစွဲရိုးရှိ၏။ ဝတ္ထုတွင်လည်း မနောဝတ္ထုဟု မရှိချေ၊ ဝတ္ထုအစဉ်တွင် မနောနေရာ၌ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်တရားဟုမှတ်။

ဒွါရအစဉ်တွင် မနောဒွါရသည် ဘဝင်စိတ် (၁၉)ခုတို့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်တစ်ယောက်တွင် စိတ်တစ်ခုတစ်ခုစီသာရ၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်နာမ်တရားဟုမှတ်။

သတိပြုဖွယ် ဤအချက်တွင် မနောဒွါရနှင့် ဟဒယဝတ္ထုတို့ကို ယောင်ဝါးတွဲစပ် ကောက်ယူမိ၍ မနောဒွါရရုပ်ဟု ယွင်းမှားစွာ သုံးမိကြသည်ကို တွေ့ရဖူး၏။ သတိပြုကြပါကုန်။

- * အာယတန အစဉ်တွင် မနာယတနသည် စိတ်အကျဉ်း (၈၉) ပါး နာမ်တရားဟုမှတ်။
- * ဓာတ်အစဉ်တွင် မနောဓာတ်သည် ပဉ္စဒွါရဝဇ္ဇန်းစိတ်-၁-ပါး၊ သမ္ပဋိဋ္ဌိုင်း စိတ်- ၂-ပါးပေါင်းသုံးပါး နာမ်တရားဟုမှတ်။

ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ကို အခံဓာတ်၊ အတိုက်ဓာတ်၊ အပွင့်ဓာတ် အားဖြင့် သူဒွါရနှင့် သူ့အာရုံဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာသုံးပါးစီ တွဲစပ်ဖော်ပြခဲ့ပေအံ့။

- စက္ခုဓာတ်-၁၊ ရူပဓာတ်-၁၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်-၁၊
- စက္ခုဒွါရ၌ ဤဓာတ်သုံးပါးတစ်စုံ။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

- စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ။

(အနက်ကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ ပေးခဲ့ပြီး)

စက္ခုဒွါရ၌ ရူပါရုံတိုက်ဆိုင်လာသောအခါ မြင်သိစိတ်စက္ခုဝိညာဉ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပမာကား စည်မျက်နှာပြင်နှင့် စည်လက်ခတ်တို့ တိုက် ခတ်မှုကြောင့် စည်သံဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ ပေတည်း။

- သောတဓာတ်-၁ ၊ သဒ္ဓဓာတ်-၁ ၊ သောတဝိညာဏဓာတ်-၁၊
သောတဒွါရ၌ ဤဓာတ်သုံးပါး တစ်စုံ။

- သောတဉ္စ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ။

သောတဒွါရ၌ သဒ္ဓါရုံ တိုက်ဆိုင်လာသောအခါ ကြားသိစိတ် သောတဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပမာကား မှန်ပြင်နှင့် မျက်နှာတို့ တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့် မှန်ရိပ်ဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ပေတည်း။

- ယာနဓာတ်-၁၊ ဂန္ဓဓာတ်-၁၊ ယာနဝိညာဏဓာတ်-၁၊
ယာနဒွါရ၌ ဤဓာတ်သုံးပါးတစ်စုံ။

- ယာနဉ္စ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယာနဝိညာဏံ။

ယာနဒွါရ၌ ဂန္ဓာရုံ တိုက်ဆိုင်လာသောအခါ နာမ်သိစိတ် ယာန ဝိညာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပမာကား ကြံချောင်းနှင့် ကြံညှပ်စက်တို့ တွေ့ဆုံကြိတ်ဝါးမိသောအခါ ကြံရည် ဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ပေတည်း။

- ဇိဝှိဓာတ်-၁ ၊ ရသဓာတ်-၁၊ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတ်-၁၊
ဇိဝှိဒွါရ၌ ဤဓာတ်သုံးပါး တစ်စုံ။

- ဇိဝှဉ္စ ပဋိစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝှိဝိညာဏံ။

ဇိဝှိဒွါရ၌ ရသာရုံ တိုက်ဆိုင်လာသောအခါ ဇိဝှိဝိညာဏ် ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ ဥပမာကား နှမ်းစေ့နှင့် ဆီကြိတ်စက်တို့တွေ့ဆုံ ကြိတ်ဝါး မိသောအခါ ဆီဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ပေတည်း။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ . ၉၇

- ကာယဓာတ်-၁၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်-၁၊ ကာယဝိညာဏဓာတ်-၁၊
ကာယဒွါရ၌ ဤဓာတ်သုံးပါး တစ်စုံ။

- ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ။

ကာယဒွါရ၌ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရုံ တိုက်ဆိုက်လာသောအခါ ကာယဝိညာဉ်
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပမာကား မီးခြစ်တိုက်ခွံ၌ ရှိသော ယမ်းနှင့် မီးခြစ်ဆံ
ယမ်းတို့ တိုက်ခိုက်မိသောအခါ မီးဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ပေတည်း။

- မနောဓာတ်-၁၊ ဓမ္မဓာတ်-၁၊ မနောဝိညာဏဓာတ်-၁၊
မနောဒွါရ၌ ဤဓာတ်သုံးပါး တစ်စုံ။

ဤသို့ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ရေတွက်ရာ ပြောဆိုရာ၌ ဤကဲ့သို့
တွဲစပ်ယူကြကုန်ရာ၏။ သို့သော်လည်း မနောဓာတ်သည် အခံဓာတ်
ခြောက်ပါးတွင် ထည့်သွင်းယူကြခြင်းကား များရာသို့လိုက်၍ အခံဓာတ်
ခေါ်ဆိုကြသည်ဟု မှတ်ကြပါကုန်၊ စင်စစ်မူကား မနောဓာတ်ထိုက်သော
တရားတို့သည် စက္ခုစသော ငါးဒွါရ၌သာဖြစ်၍ ရူပါရုံစသော အာရုံ
ငါးပါးကိုသာ အာရုံပြုကြပါကုန်၏။

ရှင်းလင်းချက် ထုတ်ပြပေအံ့၊ ထိုမနောဓာတ် ထိုက်
ရှေ့တော်ပြေးနှင့် သောတရားမှ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်သည် စက္ခုဝိညာဉ်
နောက်ပါငယ်ကျွန် စိတ်စသော ပဉ္စဝိညာဏ်စိတ်၏ ရှေ့မှဖြစ်ရကား
ရှေ့တော် ပြေးနှင့်တူသောစိတ် ဖြစ်၏။ သမ္ပဋိစ္ဆိန် စိတ်နှစ်ခုတို့သည်
ပဉ္စဝိညာဉ်စိတ်၏ နောက်မှလိုက်ရကား နောက်တော်ပါ ငယ်ကျွန်နှင့်
တူသော စိတ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပရမတ္ထဒီပနီဋီကာကြီး၌-

- မနောဓာတု ပန ယထာသမ္ပဝတော စက္ခုဝိညာဏဓာတု
အာဒိနံ ပုရေစရာနုစရာဝိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

မနောဓာတုပန-မနောဓာတ်သည်ကား၊ ယထာသမ္ဘဝတော-
ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတုအာဒိနံ-စက္ခုဝိညာဏ
ဓာတ် စသည်တို့၏၊ ပုရေစရာ နုစရာဝိယ-ရှေ့သွားနောက်လိုက်ကဲ့သို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-မှတ်အပ်ကုန်၏။

ဟူ၍ ကျေးဇူးရှင်ကြီး မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်ရကား မနောဓာတ်
သည် မနောဝိညာဏဓာတ်ဖြစ်ရန် အကြောင်းရင်းမှန် အခံဓာတ်ကား
မဟုတ်ချေ။ မနောဝိညာဏ်ဖြစ်ရန် အကြောင်းမှန်ကား မနဉ္စ- ဟုဖော်ပြ
လတံ့သော ဘဝင် စိတ်တစ်ဆယ့်ကိုးခုမှ ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာဖြစ်သော
တစ်ခုခုသော စိတ်သာ ဖြစ်၏-ဟု ရှင်းလင်းစွာ မှတ်သားကြပါကုန်။

ဤသည်တို့ကား အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်လာ စကားရပ်များ
ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ရူပွားစရာ အရာဌာနမျိုးကား မဟုတ်ချေ။
အရိယာသာဝကလောင်း သူတော်ကောင်းတို့ဉာဏ်တွင် ပိုင်နိုင်ရန်
ခဲယဉ်းလှပေ၏။ ဝိပဿနာ ရှုကွက်အနေဖြင့် ရေးလိုက်သည်ကား မဟုတ်။
ဓမ္မသာကတ္ထာမဖြစ်ဘဲ အချင်းချင်း ငြင်းပွဲခုန်ပွဲကြီးဖြစ်ကာ ဝိပဿနာ
မဖြစ်ဘဲ ငြင်းပြဿနာ ဖြစ်မည်စိုး၍ ရေးထည့်လိုက်သည်။ ဓမ္မသာကတ္ထာ
ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။

- မနဉ္စ ပဋိစ္စ ဓမ္မေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ။

မနောဒွါရ၌ ဓမ္မာရုံ တိုက်ဆိုင်လာသောအခါ မနောဝိညာဏ်
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပမာ လက်ခုပ်လက်ဝါးတို့ကို တီးခတ်သောအခါ
လက်ခုပ်သံ ဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ပေတည်း။

ဒုက္ခသစ္စာ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး
အဖွင့်ဘုရားရှိခိုး ပြီးပြီ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဝဏ္ဏနာပဏာမ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဒုက္ခပရိညာ

(၁) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂-၃) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်း လျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဤအရာ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဟူသည်ကား - မည်ပုံ

- ပဋိစ္စဖလံ သမုပ္ပဇ္ဇတိ ဧတသ္မာတိ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။

ဧတသ္မာ=ထိုအကြောင်းမှ၊ ပဋိစ္စ=စွဲ၍၊ ဖလံ=အကျိုးတရားသည်၊ သမုပ္ပဇ္ဇတိ=ကောင်းစွာဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ=ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။

အကျိုးတရားတို့ စွဲမှီ၍ ဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းတရားဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသည်တို့သည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ ချဲ့၍ဆိုပေဦးအံ့၊ သင်္ခါရသည် အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကိုစွဲမှီ၍ ဖြစ်ရ၏။ ထိုသင်္ခါရတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏-ဟု မှတ်အပ်၏။ ဝိညာဏ်မှ ထောက်ဆလျှင် အကြောင်းဖြစ်သော သင်္ခါရသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ နာမ်ရုပ်မှ ထောက်ဆလျှင် အကြောင်းဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ ဤနည်းဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မည်ပုံကို အဆင့်ဆင့် သိပေရာ၏။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

တစ်နည်းကား -

ပစ္စယံ ပဋိစ္စ သမုပ္ပဇ္ဇတီတိ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။

ပစ္စယံ=အကြောင်းတရားကို၊ ပဋိစ္စ=စွဲ၍၊ သမုပ္ပဇ္ဇတိ=ကောင်းစွာ
ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ=ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
မည်၏။

အကြောင်းတရားတို့ကိုစွဲမှီ၍ ဖြစ်ပေါ်တတ်သော သင်္ခါရစသော
အကျိုးတရားတို့သည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ ဤသည်လည်း အကျိုး
တရားများ ဖြစ်ကြသည့် သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်စသည်တို့ကို
အဆင့်ဆင့် ဉာဏ်နှင့်မျှော်၍ သိကြကုန်။

တစ်နည်းကား -

သမုပ္ပဇ္ဇနံ သမုပ္ပါဒေါ။

သမုပ္ပဇ္ဇနံ=ကောင်းစွာဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သမုပ္ပါဒေါ=ကောင်းစွာ
ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

- ယထာသကံ ပစ္စယံ ပဋိစ္စ တေန အဝိနာဘာဝီ ဟုတွာ
သမုပ္ပါဒေါ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။

ယထာသကံ=မိမိတို့၏ဆိုင်ရာ ပိုင်ရာဖြစ်သော၊ ပစ္စယံ=အကြောင်း
ကို၊ ပဋိစ္စ=စွဲမှီ၍၊ တေန=ထိုအကြောင်းနှင့်၊ အဝိနာဘာဝီ=မကွေမကွာ
ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ ဟုတွာ=ဖြစ်၍၊ သမုပ္ပါဒေါ=ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းတည်း၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ=မိမိတို့ဆိုင်ရာ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ထိုအကြောင်းနှင့်
မကွေမကွာ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်း။

အလုံးစုံသော ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါတတရားတို့၏
ဆိုင်ရာအကြောင်းနှင့် စပ်၍ ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော
အလုံးစုံသော သင်္ခါတတရားတို့နှင့်ဆက်ဆံသော သာမညသာဓာရဏာ

သဘောလက္ခဏာတစ်ခုသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ဒေသနာ၏
နက်နဲပုံ

ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော်သည် မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ အလယ်ဌာန၌ ရှိသောရေကဲ့သို့ နက်ယောင်လည်းထင်ရ၏။ စင်စစ်အားဖြင့် နက်လည်းနက်နဲ၏။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အချက်ကို ကောင်းစွာ မသိကြခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် မဖြေနိုင်၊ မရှင်းနိုင် ငေးမှိုင်လက်ပိုက် အကြံအိုက်ရသည့် ကြွက်ကိုက် ရှုပ်ပွေနေသော မိစ္ဆာချည်ထွေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဆုံး အစရှာမရအောင် ရှုပ်ထွေးပွေလိမ်နေသော စာပေါင်းသိုက် အိမ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း အဆုံးလည်းရှာမရ အစလည်း မမြင်နိုင်သည့် ဖြူဆံမြက်ထွေး ပြိန်းမြက်ထွေး ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း အဆုံးအစ ရှာမရကြကုန်ဘဲ ရှုပ်ထွေးပွေလိမ်နေကြကုန်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာဇာတ်ရှုပ်ကို မရှင်းနိုင်ကြကုန်သဖြင့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သံသရာအရှုပ် ဒုက္ခဝဋ်မြဲ အရှုပ်ချုံကြီးအတွင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြပဲ တဝဲလည်လည် ရှိကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် နိဒါန ဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော် (၃၁၈) ၌ -

- ဂမ္ဘီရောစာယံ အာနန္ဒ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ
ဧတဿ အာနန္ဒ ဓမ္မဿ အနနုပောဓာ အပ္ပဋိဝေဓာ ဧဝမယံ
ပဇာ တန္တကုလကဇာတာ ဂုဋိကုဏ္ဍိကဇာတာ မုဗ္ဗပဗ္ဗဇဘူတာ
အပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ သံသာရံ နာတိဝတ္တတိ။

အာနန္ဒ=အာနန္ဒာ၊ အယံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ=ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်၊ ဂမ္ဘီရောစာ=စင်စစ်နက်လည်းနက်နဲ၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ=စင်စစ် နက်ယောင်လည်းထင်၏။ အာနန္ဒ=အာနန္ဒာ၊ ဧတဿ ဓမ္မဿ=ဤပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ အနနုပောဓာ=လျော်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဋိ

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဝေဓာ=ထိုးထွင်းအမှန် အသိဉာဏ် မပေါက်ခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံ=ဤသို့၊ အယံပဇာ=ဤပုထုဇဉ်သတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊ တန္တာကုလကဇာတာ= မဖြေနိုင် မရှင်းနိုင် ငေးမှိုင်းလက်ပိုက် အကြံအိုက်ရသည့် ကြွက်ကိုက်သော မြိတ်ဆာချည်ထွေးကြီးကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးပွေလိမ်၍နေ၏။ ဂုဠီကုဏ္ဍိက ဇာတာ=အဆုံးအစ ရှာမရအောင် ရှုပ်ပွထွေးလိမ်နေသော စာပေါင်း သိုက်အိမ်ကဲ့သို့ ပွေလိမ်ရှုပ်ထွေး၍ နေ၏။ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇဘူတာ= အဆုံးလည်း ရှာမရ၊ အစလည်း မမြင်နိုင်သည့် ဖြူဆံမြက်ထွေး ပြိတ်မြက်ထွေးကြီး ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးလိမ်ယှက်၍နေ၏။ အပါယံ=ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော၊ ဒုဂ္ဂတိ=မကောင်းသူတို့ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ=ဆောက်တည်ရာမရ ဖရိုဖရဲကျရာဖြစ်သော၊ သံသာရံ=သံသရာဝဋ်မြို့ အရှုပ်ချုံကြီးကို၊ နာတိ ဝတ္တတိ=မလွန်မြောက်နိုင်ချေ။

ဟု ဟောတော်မူ၏။ ထိုသို့ နက်နဲ ခက်ခဲလှသောကြောင့် အပြော ခက်၊ အဟောခက်၊ သဘောခက်၍ အသိခက်လှသော တရားပင်ဖြစ်၏။ မည်မျှပင် နက်နဲခက်ခဲသည်ပင်ဖြစ်စေ၊ သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်ပွဲ လွတ်ပွဲ ဆင်နွဲလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှ မသိလျှင်မဖြစ်သော တရားမျိုးပင် ဖြစ် ပေသည်။

မဟာသမုဒ္ဒရာကြီးသည် အလွန်ကျယ်ဝန်း နက်ရှိုင်းလှသော်လည်း ရေတစ်ပေါက်မျှ မသောက်ရလျှင် မဖြစ်နိုင်ကြသော သမင် ဒရယ် ယုန် သူငယ်လေးတို့သည် မိမိတို့ အလှမ်းမှီရာဌာနတို့မှ တတ်စွမ်းသမျှ သောက်ကြရကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကလျာဏန္ဓယ်ဝင် သူတော်စင်တို့က လည်း မိမိတို့၏ ဉာဏ်အစွမ်း လက်လှမ်းမှီသမျှ နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင် ကြရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ရေးသား ဟောပြောကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့က လည်း ဉာဏ်စွမ်းမှီသမျှ ရေးသားဟောပြောကြရမည့် တာဝန်ရှိပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ဒီပနီကျမ်းများကို မှီငြမ်းပြု၍

ဉာဏ်စွမ်းမိသမျှဖြင့် ရေးသားခဲ့ပေမည်။ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို သိလိုကြ သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒီပနီတွင် ကြည့်ရှု ကြပါကုန်။

ယခုအခါ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အချက်ကို အကွက်ကျကျ သိနိုင်ကြ စေရန် ဝိဘင်္ဂပါဠိတော်မှလာသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဥဒ္ဒေသပါဠိတော် အနက်တို့ဖြင့် ပန္နက်ချ ဖော်ပြခဲ့ပေအံ့။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဥဒ္ဒေသပါဠိတော်

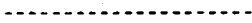
- အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပံ၊ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ၊ သဠာယတန ပစ္စယာ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဧဝမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ=အဟုက်အမှန်ကို မသိမမြင် မထင်မလင်းမှု ဟူ သော (အဝိဇ္ဇာ) အကြောင်းတရား ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာ= ပစ္စုပ္ပန်အမှု၊ သံသရာအမှုတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရ တို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ=ဖြစ်ပွားကုန်၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ=ပစ္စုပ္ပန်အမှု၊ သံသရာ အမှုတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတရား ထင်ရှား ရှိနေခြင်း ကြောင့်၊ ဝိညာဏံ=ဘဝသစ်ဝိညာဏ်သစ်ဖြစ်ပေါ်မှုသည်၊ သမ္ဘဝတိ= ဖြစ်ပွား၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ=ဝိညာဏ်သစ်ဖြစ် ပေါ်မှုကြောင့်၊ နာမရူပံ= နာမ်အစုရုပ်အစုသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်ပွား၏။ နာမရူပပစ္စယာ=နာမ်အစု ရုပ်အစုဖြစ်ပွားမှုကြောင့်၊ သဠာယတနံ=ဒွါရခြောက်မည် အကြည်ခြောက်

ပါး သဠာယတနတရားစုသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်ပွား၏၊ သဠာယတန
 ပစ္စယာ=ဒွါရခြောက်မည် အကြည်ခြောက်ပါး ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်၊
 ဖဿော=အာရုံကိုတွေ့မှုဟူသော ဖဿခြောက်ပါးသည်၊ သမ္ဘဝတိ=
 ဖြစ်ပွား၏၊ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿခြောက်ပါး ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်၊
 ဝေဒနာ=အာရုံကို ခံစားမှုဟူသောဝေဒနာခြောက်ပါးသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်
 ပွား၏၊ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာခြောက်ပါး ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်၊
 တဏှာ=ဝတ္ထုအာရုံကာမဂုဏ်ကို ခင်မင်တွယ်တာ သာယာကပ်ငြိသော
 တဏှာခြောက်ပါးသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်ပွား၏၊ တဏှာပစ္စယာ=တဏှာ
 ခြောက်ပါး ထင်ရှားရှိနေမှုကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ=မလွတ်နိုင် မခွါနိုင် ပိုင်ပိုင်
 စေးခွဲ တွယ်တာမြဲသောဥပါဒါန်တရားသည်၊ သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်ပွား၏၊ ဥပါဒါန
 ပစ္စယာ=ဥပါဒါန်တရားထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့်၊ ဘဝေါ=လောက အစီး
 အပွား သံသရာအစီးအပွားဟူသော ကံတရား ဝိပါက်တရားစုသည်၊
 သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်ပွား၏၊ ဘဝပစ္စယာ=ပစ္စုပ္ပန်စီးပွားမှု သံသရာစီးပွားမှု ထင်ရှား
 ရှိနေခြင်းကြောင့်၊ ဇာတိ=အဖန်ဖန်ပဋိသန္ဓေနေမှု ထင်ရှားရှိနေခြင်းသည်၊
 သမ္ဘဝတိ=ဖြစ်ပွား၏၊ ဇာတိပစ္စယာ=ပဋိသန္ဓေနေမှု ထင်ရှားရှိနေခြင်း
 ကြောင့်၊ ဇရာမရဏံ=အဖန်ဖန်အိုမင်း ရင့်ဆွေးမှု သေဆုံးမှုသည်လည်း
 ကောင်း၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနသု ပါယာသာ=စိုးရိမ်ပူဆွေးမှု၊
 ဝိကြွေးမြည်တမ်းမှု၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲမှု၊ နှလုံးမသာမယာမှု၊ သက်ကြီးရွှက်ငင်
 ပင်ပန်းမှုတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝန္တိ=ဖြစ်ပွားကြကုန်၏၊ ဧဝံ=ဤသို့၊
 ကေဝလဿ=သုခမဖက် သက်သက်သော၊ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ=ဤ
 ဒုက္ခအစု၏၊ သမုဒယော=ဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဥဒ္ဓေသပါဠိတော်အနက်

ပြီးပြီ။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ဓမ္မစေတီကျောင်းနှင့်အတူ
လူနတ်တို့
ပူဇော်ခံထိုက်ပုံ

ဤနေရာ၌ စကား တစ်
ရပ် ညှပ်၍ ဆိုလိုက်
ဦးအံ့၊ ကျေးဇူး ရှင်ကြီး၏
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဒီပနီ၌ -

- ဓာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီ
ဟူ၍ စေတီလေးပါးရှိသည်တွင် ဓမ္မစေတီကိုကိုးကွယ်လို
သောသူသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာပါဠိတော်ကြီးများကို
ရွှေပြားငွေပြားမှာရေး၍ ကိုးကွယ်ရသည်ဟု ကျမ်းဂန်တို့မှာ
လာသည်တစ်ရပ်၊ ဓမ္မာနုဿတိတည်ရှိသောသူ၏ ခန္ဓာ
ကိုယ်သည် စေတီကျောင်းနှင့်အလားတူသည်၊ လူနတ်တို့
ပူဇော်ထိုက်သည်ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာမှာလာသည်
တစ်ရပ်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်သည်
ငါဘုရားကိုယ်တော်စား ဘုရားအရာ၌ တည်သည်ဟု ဟော
တော်မူသည် တစ်ရပ်၊ ဤသို့လာသော အရာများကို
ထောက်၍ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာ အကျဉ်းအကျယ်
ပါဠိတော်ကြီးများကို အရကျက်၍ အသက်ထက်ဆုံး အမြဲ
ဆောင်ရွက်သောသူသည် ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ
ဓမ္မစေတီကျောင်းနှင့်တူ၏၊ လူနတ်တို့ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို
ခံထိုက်၏ - ဟုသိအပ်၏။

ဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် ယခုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ဥဒ္ဓေသ=အကျဉ်းပြပါဠိတော်၊ ပြဆိုအပ်လတ္တံ့သော နိဒ္ဓေသ=အကျယ်ပြ
ပါဠိတော်တို့ကို နှုတ်ငုံဆောင်ထားအပ်၏၊ အနက်ကိုကား ရနိုင်ဆောင်
နိုင်လျှင်ကောင်း၏၊ အခွင့်အခါအားလျော်စွာ နှုတ်ငုံမရနိုင်ပါမှ ပါဠိတော်
ရွတ်ဆိုလျှင် အဓိပ္ပါယ်သဘော မြင်နိုင်စွမ်းရှိရုံ အာရုံပြုကြည့်ရှုထားသင့်

ပေ၏။ နောက်တွင် ဖော်ပြလတ္တံ့သော နိဒ္ဒေသပါဠိတော်တို့ကို အစဉ်
မပျက်စေဘဲ အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်တိုင်း (*) ခရေပွင့်ပြု၍ ဖော်ပြခဲ့ပေအံ့။
အလေးဂရုပြုလျက်ကြည့်ရှု ကျက်မှတ်ကြပါကုန်။

ဥဒ္ဒေသပါဠိတော်၌ အကျဉ်းအဓိပ္ပါယ်ကား အဝိဇ္ဇာအကြောင်း
ကြောင့် သင်္ခါရတို့ဖြစ်ကြ၏။ သင်္ခါရတို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။
ဝိညာဏ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်၏။ နာမ်ရုပ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
သဠာယတနဖြစ်၏။ သဠာယတနဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဖဿဖြစ်၏။ ဖဿ
ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်၏။ ဝေဒနာဖြစ်ခြင်းကြောင့် တဏှာ ဖြစ်၏။
တဏှာဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်၏။ ဥပါဒါန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဘဝ
ဖြစ်၏။ ဘဝဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဇာတိဖြစ်၏။ ဇာတိဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဇရာ
မရဏတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ
ဥပါယာသတို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ချမ်းသာမဖက်
သက်သက်သော ဒုက္ခအစုဖြစ်ပွားရ၏-ဟု သိမှတ်အပ်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
စက်ရဟတ်လည်ပုံ

ဤဥဒ္ဒေသပါဠိတော်အရ အဝိဇ္ဇာသည် အကြောင်း
တရားအစသာဖြစ်၍ ဇရာမရဏစသည်တို့မှာ-အ
ဆုံးအကျိုးတရားတို့သာဖြစ်၏-ဟုထင်မှားဖွယ်
ရှိပေ၏။ ထိုသို့ကား မဟုတ်ပေ။ ဇရာတရား မရဏတရားစသည်တို့
အမြဲမပြတ် နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် အာသဝတရားတို့ဖြစ်ကြကုန်၏။
ထိုအာသဝတို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဝိဇ္ဇာတရားအကျိုးဖြစ်ပွားရပြန်၏။
ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟမည်သော လက်သန်းအဋ္ဌကထာ၌-

ဇရာ မရဏ မုစ္ဆာယ၊
ပီဠိတာန မဘိဏှသော၊
အာသဝါနံ သမုပ္ပါဒါ၊
အဝိဇ္ဇာ စ ပဝတ္တတိ။

ဇရာမရဏမုတ္တယ=အိုခြင်းတစ်ထွေ သေခြင်းတစ်ချက် သက်ပြင်း
 ငင်ရွိုက် ပန်းဟိုက်ပျော့ခွေ တွေဝေမိန်းမောခြင်းဖြင့်၊ အဘိဏ္ဍသော=
 သံသရာထဲ ဝယက်ဝဲ၌ အမြဲမပြတ်သောအားဖြင့်၊ ပီဠိတာနံ=ဝဋ်ဘုံ
 ထုံးတမ်း အပြင်းဖန်း၍ ညှဉ်းပန်းအပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊
 အာသဝါနံ=ကာမာဝေါ ဒိဋ္ဌော အဝိဇ္ဇာ လေးဖြာထင်ရှား အာသဝတရား
 တို့၏၊ သမုပ္ပါဒါ=ကြောင်းကျိုးဆက်ရန် အမှန်ဖြစ် ပေါ်လာခြင်းကြောင့်၊
 အဝိဇ္ဇာစ=မိုက်မဲစွာလှ မှောင်ကြီးချသည့် မောဟမည်စွာ အဝိဇ္ဇာသည်
 လည်း၊ ပဝတ္တတိ=ဖလအကျိုး ပွားတိုးသောထွေ ဖြစ်ပေါ်လာရပေ၏။

ဟု အရှင်အနုရုဒ္ဓါဆရာ မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်
 အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရတို့ဖြစ်၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်ဖြစ် စသည်ဖြင့်
 ဇရာမရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသတိုင်အောင်
 ဖြစ်ကြရကုန်၏။ နောက်တစ်ဖန် ဇရာမရဏ စသည်တို့အရင်းခံ
 အကြောင်းပြုခြင်းကြောင့် အဝိဇ္ဇာဖြစ်ရပြန်၏။ တစ်ဖန်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 စက်ရဟတ်လည်ရပြန်၏။ ဤသို့ပင် အစကိုလည်း မမြင်နိုင်ချေ အရိယာ
 မဂ်ကို မရသေးသမျှ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်၏ အဆုံးကိုလည်း မမြင်
 နိုင်ပေ။ ဤသို့လျှင် အစမမြင် အဆုံးမထင်ဘဲ အစဉ်အမြဲ တဝဲလည်လည်
 ဖြစ်နေသည်ပင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်တရားဟူ၍ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ
 ဟောပြောတော်မူခဲ့ပေ၏။

ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟမည်သော လက်သန်းအဋ္ဌကထာ
 ၌-

ဝဋ္ဋမာဗန္ဓမိစ္ဆေဝံ၊
 တေဘူမက မနာဒိကံ။
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊
 ပဌပေသိ မဟာမုနိ။

လယ်တီအရှင်ကောလာသ

ဝေဝ-ကြောင်းကျိုးနှစ်ရပ် ဆက်နွယ်စပ်၍ မပြတ်လှည့်စိုင်း ဤယခု ပြခဲ့သည့်အတိုင်း၊ အာဗန္ဓုမရပ်မတည် မပြတ်လည်ထသော၊ အနာဒိကံ- ဘယ်တရားမှ ရင်းအစဟု မှန်းဆဉာဏ်တွင် အစမထင်ထသော၊ တေဘူမကံ-ကာမရူပ အရူပဟု လောကသုံးပြင် ဘုံသုံးခွင်၌ အစဉ် ဖြစ်ထသော၊ ဝဋ္ဋ-ကိလေကမ္မ ဝိပါကဟု သုံးဝထင်ရှား ဝဋ္ဋတရားကို၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ-အကြောင်းစွဲလတ် ကျိုးဖြစ်တတ်သည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားဟူ၍၊ မဟာမုနိ-မုနိငါးပါး ခေါင်ဖျားထွဋ်တင် ဘုရားရှင်သည်၊ ပဌပေသီ-ဝေနေယျများ သိထင်ရှားအောင် ဟောကြားပညတ်တော် မူခဲ့ပါပေ၏။

၁။ အဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခပရိညာ

(၄) အဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၆-၇) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

သစ္စာလေးချက် သဘောအနက်ကို ဖုံးဝှက်ကွယ်ကာအဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ် ပါ၏။

ဤအရာ၌ အဝိဇ္ဇာ ဟူသည်ကား-

- စတုသစ္စ ဓမ္မံ ဝိဒတိ ပါကဋံ ကရောတီတိ ဝိဇ္ဇာ။

စတုသစ္စဓမ္မံ-သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဝိဒတိ-သိတတ်၏၊ ပါကဋံ- ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောတိ-ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ-ဝိဇ္ဇာမည်၏။

သစ္စာလေးပါးကို ထင်ရှားစွာ သိတတ်သောကြောင့် ဝိဇ္ဇာမည်၏။

ဝိဇ္ဇာအမည်ရသော စတုသစ္စပဋိဝေဓဉာဏ်ကို ကောက်ယူရမည်။

- ဝိဇ္ဇာ ပဋိပက္ခာတိ အဝိဇ္ဇာ၊

ဝိဇ္ဇာပဋိပက္ခာ=ဝိဇ္ဇာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း၊ ဣတိတဿာ=ထို့ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ=အဝိဇ္ဇာမည်၏။

သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်တတ်သော စတုသစ္စပဋိဝေဓဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည် အဝိဇ္ဇာမည်၏။ သစ္စာလေးပါးကို မသိ မမြင်နိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းကွယ်ကာတတ်သည့် မောဟစေတသိက်ကို ကောက်ယူရမည်။ ထိုမောဟတရားကိုပင်လျှင်-

- ‘ မိုက်မလင်းနိုင်လို့ မြိုက်ခင်းညာဆီမှာ’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊
- ‘ အဝိဇ္ဇာ ပိတ်ကာဆို့၊ မိစ္ဆာမြို့ပြင်ပြင်’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊
- ‘ မိုက်မဲစွာလှ၊ မှောင်ကြီးချ၊ မောဟ အဝိဇ္ဇာ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
- ‘ အမှန်လေးချက်၊ သဘောနက်ကို၊ ဖုံးဝှက်ကွယ်ကာ၊ အဝိဇ္ဇာဟု၊ မဟာမတ၊ မှောင်ကြီးကျလျက်’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

စကားအသွယ်သွယ် ဝေဝုဇ်ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ကျေးဇူးရှင်ကြီး ရေးသား သုံးစွဲတော်မူခဲ့ပေသည်။

ထိုအဝိဇ္ဇာကို ဝိဘင်းပါဠိတော် (နာ-၁၄၂) ၌ -

* တတ္ထ ကတမာ အဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခေ အညာဏံ၊ ဒုက္ခသမုဒယေ အညာဏံ၊ ဒုက္ခနိရောဓေ အညာဏံ၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ အညာဏံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ အဝိဇ္ဇာ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိတော်၌၊ အဝိဇ္ဇာ=အဝိဇ္ဇာဆိုသည်ကား၊ ဒုက္ခေ=ဒုက္ခသစ္စာတရား၌၊ အညာဏံ=မသိခြင်းအမှုလည်းတစ်ပါး၊ ဒုက္ခသမုဒယေ=ဒုက္ခပွားများကြောင်းဖြစ်သော အမြစ်မူလတရား၌၊ အညာဏံ=မသိခြင်းအမှုလည်း တစ်ပါး၊ ဒုက္ခနိရောဓေ=ဒုက္ခ၏ကုန်ဆုံး

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ချုပ်ငြိမ်းရာတရား၌၊ အညာဏံ=မသိခြင်းအမှုလည်းတစ်ပါး၊ ဒုက္ခနိရောဓ
ဂါမိနိယာပဋိပဒါယ=ဒုက္ခကုန်ဆုံး ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သော အကျင့်တရား၌၊ အညာဏံ=မသိခြင်း အမှုလည်းတစ်ပါး၊ အယံ=
ဤမသိခြင်းလေးပါးကို၊ အဝိဇ္ဇာ=အဝိဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=မိန့်ဆိုအပ်၏။

ဟု ဟောတော်မူ၏။ ထို ဝိဘင်းပါဠိတော်အရ အဝိဇ္ဇာသည်-

- ၁။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ မသိမမြင်နိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းခြင်းတစ်ပါး၊
- ၂။ သမုဒယသစ္စာ၌ မသိမမြင်နိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းခြင်းတစ်ပါး၊
- ၃။ နိရောဓသစ္စာ၌ မသိမမြင်နိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းခြင်းတစ်ပါး၊
- ၄။ မဂ္ဂသစ္စာ၌ မသိမမြင်နိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းခြင်းတစ်ပါး၊

ဤသို့လေးပါးဖြစ်သည်။ ယင်းလေးပါးတို့တွင်-

- ၁။ အတိတ်ဖြစ်သော ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သည့် ခန္ဓာအာယတန
ဓာတ်တို့ကို မသိမှု၊ မသိနိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းမှုပုဗ္ဗန္တ တစ်ပါး၊
- ၂။ အနာဂတ်ဖြစ်သော နောက်အဖို့၌ဖြစ်သည့် ခန္ဓာအာယတန
ဓာတ်တို့ကို မသိမှု၊ မသိနိုင်အောင်ဖုံးလွှမ်းမှု အပရန္တ
တစ်ပါး၊
- ၃။ နှစ်ပါးစုံသောအဖို့၌ဖြစ်သည့် ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့ကို
မသိမှု၊ မသိနိုင်အောင်ဖုံးလွှမ်းမှု ပုဗ္ဗန္တာပရန္တတစ်ပါး၊
- ၄။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ကို မသိမှု၊ မသိနိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းမှု
ဣဒပ္ပဝ္စယတာ တစ်ပါး။

ဤလေးပါးနှင့်တကွ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော် (နာ- ၂၁၆) ၌လာသော
အားဖြင့် ရှစ်ပါးဖြစ်ပေသည်။

ဤအဝိဇ္ဇာမည်သော မောဟတရားသည် အရေအတွက်အားဖြင့်
လေးပါး ရှစ်ပါးဟုဆိုသော်လည်း သဘောအားဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကွယ်ကာ

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

တတ်သော သဘောတစ်ခုတည်းသာဖြစ်၏။ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်၌ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်သော စတုသစ္စပဋိဝေဓဉာဏ်ကို မရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝမ်းတွင်းမှကန်းလာသော ဝမ်းတွင်းကန်းသည် လောက၌မည်သည့်အရာ ဝတ္ထုကိုမျှ မသိမမြင်နိုင်သကဲ့သို့ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အရာတို့၌ မြင်သိခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ပေ။ မြင်သိလိုသော ဆန္ဒမျှပင်မရှိချေ။

၁။ လက္ခယံ နေ၊ ည၊ ဖြစ်ခြင်း၊

၂။ သန်းခေါင် အချိန် ဖြစ်ခြင်း၊

၃။ အရပ် ရှစ်မျက်နှာ မိုးမှောင် တိမ်လွှာတို့ အုပ်ဖုံးနေခြင်း၊

၄။ ကြီးစွာသော တောအုပ်ကြီး အတွင်းဖြစ်ခြင်း။

ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အမိုက်တိုက်သည် လောက၌ အလွန်မိုက်သော မဟာမတမှောင်ကြီးဟု ဆိုကြကုန်၏။ ထိုအမိုက်မှောင်သည် အဘယ်မျှကြာအောင် တည်နေမိုက်နေနိုင်မည်နည်း၊ အလွန်တည်နေမိုက်နေနိုင်ပါမှ တစ်ညဉ့်တာမျှသာ ရှိပေမည်။ နံနက် အရုဏ်တက်လာသည်မှစ၍ ထိုအမိုက်မှောင်သည် နေရောင်ထွန်းတက်လာတိုင်း တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်သွားရပေမည်။

ဤမောဟအမိုက်မှောင်သည်ကား နေရောင်လရောင် အလင်းဆောင်၍ မရနိုင်နေပေါင်းတစ်ထောင် လပေါင်းတစ်ထောင် တစ်ပြိုင်နက် အလင်းဆောင်သော်လည်း ထိုမောဟအမိုက်မှောင် မပျောက်နိုင်ပေ။ သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌ ကမ္ဘာ့ကမ္ဘာမည်မျှကြာပြီဟု မသိနိုင်သော သံသရာတစ်လျှောက်လုံး အုပ်ဖုံးလာခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မဟာတမခေါ်ကြသည့် လောကအမိုက်မှောင်ထက် ထိုမောဟ အမိုက်မှောင်သည်သာ လျှင် လွန်ကဲသော အမိုက်မှောင်ဖြစ်ပေသည်။

လယ်ကီအရှင်ကေလာသ

စတုရဂီကံ အန္ဓကာရံ၊
 မဟာတမံတိ ဘာသရေ။
 မောဟာဓိကံတိ ဆန္ဒတ္တာ၊
 ပဏ္ဍိတာတွေဝ ဘာသရေ။

(ရစနာ)

လောကေ-ဗာလုဿုက္က လူဗာလတို့ များစွာပျော်မိုး လောကကြီး၌၊
 ဇနာ=သညာသတ်မှတ် မည်ပညတ်ကို ပြုတတ်ကြစွာ လူများစွာတို့သည်၊
 စတုရဂီကံ=သန်းခေါင်လကွယ်တောအုပ်လယ်၌ ရှစ်နယ်ပတ်ကုံး အပြည့်
 ဖုံးသား မိုးလုံး တိမ်တိုက်လျှပ်မကြိုက်သည့် အမိုက်အပြား အင်လေးပါးနှင့်
 ထင်ရှားပြည့်စုံသော၊ အန္ဓကာရံ=အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်
 ရော်ရမ်း မြင်မစွမ်းဘဲ ကန်းခြင်းကိုပြုတတ်သော အမိုက်တိုက်ကို၊
 မဟာတမံတိ=အမိုက်တကခုခေါင်ဖျား ကြီးမားစွာလှ မဟာတမဟူ၍၊
 ဘာသရေ=နှုတ်တွင်ရွရွ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာတု=ကြောင်းကျိုး
 မြင်သိ ပညာရှိတို့သည်ကား၊ စတုသစ္စံ=အမှန်လေးပါး သစ္စာတရားကို၊
 ဆန္ဒတ္တာ=မသိမထင် ဉာဏ်မမြင်အောင် ပိတ်ပင်ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဟံ=ဘဝသံသရာ ကမ္ဘာဘာက ကိုယ်မှာကိန်းဝပ်
 စွဲမှီကပ်သည့် ဓာတ်အနုသယ မိုက်မောဟကို၊ တတော=မဟာတမ
 ခေါ်ဆိုကြသည့် ထိုလောကအမှောင်ထက်၊ အဓိကံတိ=မနှိုင်းအပ်ရာ
 မယှဉ်သာဘဲ လွန်ပိုက်သည့် အမိုက်တုံးအမိုက်ခဲကြီးဟူ၍၊ ဘာသရေ
 ဧဝ=ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္ပယုတ်ဇောဖြင့် ဖွင့်ဟောတော်မူကြပေကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း။

-----*-----

သင်္ခါရ ဒုက္ခပရိညာ

(၇) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၈-၉) ဓမ္မံ ၊ သံဃံ

အဝိဇ္ဇာအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရတည်းဟူသော ဒုက္ခတုံး ဒုက္ခခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်သောသင်္ခါရဟူသည်ကား--

သင်္ခတံ ကာယဝစီမနောကမ္မံ အဘိသင်္ခရောန္တိ ဧတေဟိတိ သင်္ခါရာ။

ဧတေဟိ=ထိုတရားတို့ဖြင့်၊ သင်္ခတံ=ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ကာယဝစီ မနောကမ္မံ=ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံများကို၊ အဘိသင်္ခရောန္တိ=ပြုပြင်စီရင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ=ထိုသို့ပြုပြင်စီရင်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတို့မည်ကုန်၏။

ဤစကားရပ်၌ -

- ၁။ ပါဏာတိပါတ=သူ့အသက်ကိုသတ်မှု၊
- ၂။ အဒိန္နာဒါန=သူ့ဥစ္စာကိုခိုးယူမှု၊
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ=သူ့အိမ်ရာ သားမယားကို ပြစ်မှား ကျူးလွန်မှု၊

ဤသည်ကား ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော ကာယကံ သုံးပါးတည်း။

- ၁။ မုသာဝါဒ=မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုမှု၊
- ၂။ ပိသုဏဝါစာ=ချောပစ်ကုန်းတိုက်၍ပြောဆိုမှု၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

၃။ ဖရုသဝါစာ=ကြမ်းတမ်းယုတ်မာစွာပြောဆိုမှု၊

၄။ သမ္ပပ္ပလာပဝါစာ=လောကုတ်လောကီ နှစ်လီအကျိုး ပွားတိုးမှုမရှိ ပြန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုမှု၊

ဤသည်ကား ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော ဝစီကံလေးပါးတည်း။

၁။ အဘိဇ္ဈာ=သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကို မတရားသဖြင့် လိုချင်တောင့်တမှု၊

၂။ ဗျာပါဒ=သူတစ်ပါးပျက်စီးစေလိုမှု၊

၃။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ=ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကံ၏အကျိုးတရားကိုလည်းကောင်း၊ ယုံကြည်မှုမရှိပဲ အယူအကျင့် မှောက်မှား လွဲချော်မှု။

ဤသည်ကား မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော မနောကံသုံးပါးတည်း။ ဤဒုစရိုက်ကံ ၁၂-ပါးတို့သည် အကုသိုလ်နှင့်ဆိုင်ရာ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံတို့ပေတည်း။

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ=သူ့အသက်ကို သတ်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊

၂။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိ=သူ့ဥစ္စာခိုးယူမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊

၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာဝေရမဏိ=သူ့အိမ်ရာသားမယားကို ပြစ်မှား ကျူးလွန်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု။

ဤသည်ကား ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော ကာယကံ သုံးပါးတည်း။

၁။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ=မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊

၂။ ပိသုဏဝါစာဝေရာမဏိ=ချောပစ်ကုန်းတိုက်၍ ပြောဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊

၃။ ဖရုသဝါစာဝေရမဏိ=ကြမ်းတမ်းယုတ်မာစွာ ပြောဆိုမှုမှ

ရှောင်ကြဉ်မှု၊

- ၄။ သမ္ဗုပ္ပလာပဝါစာဝေရမဏိ=လောကုတ်လောကီ နှစ်လီ
အကျိုး ပွားတိုးမှုမရှိ ပြန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုမှုမှ
ရှောင်ကြဉ်မှု။

ဤသည်ကား ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော ဝစီကံ လေးပါးတည်း။

- ၁။ အနဘိဇ္ဈာ=သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကို မတရား မလိုလား
မတောင့်တမှု၊

၂။ အဗျာပါဒ=သူတစ်ပါး မပျက်စီးစေလိုမှု၊

- ၃။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ=ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကံ၏အကျိုးတရားကို
လည်းကောင်း ယုံကြည်သောအားဖြင့် အယူအကျင့်
မှန်ကန်မှု၊

ဤသည်ကား မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော မနောကံ သုံးပါးတည်း။

ဤသုစရိုက် ကံ ၁၂-ပါးတို့သည် ကုသိုလ်နှင့်ဆိုင်ရာ ကာယကံ
ဝစီကံ မနောကံတို့ပေတည်း။

- ၁။ ပထမဈာန် ကုသိုလ်ကံ၊
- ၂။ ဒုတိယဈာန် ကုသိုလ်ကံ၊
- ၃။ တတိယဈာန် ကုသိုလ်ကံ၊
- ၄။ စတုတ္ထဈာန် ကုသိုလ်ကံ၊
- ၅။ ပဉ္စမဈာန် ကုသိုလ်ကံ၊

ဤသည်ကား ရူပါဝစရ ကုသိုလ်ကံ ငါးပါးတည်း။

- ၁။ အာကာသာနဉ္စာယတန ကုသိုလ်ကံ၊
- ၂။ ဝိညာဏဉ္စာယတန ကုသိုလ်ကံ၊
- ၃။ အာကိဉ္စညာယတန ကုသိုလ်ကံ၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

၄။ နေဝသညာနာသညာယတန ကုသိုလ်ကံ၊

ဤသည်ကား အရူပါဝစရ ကုသိုလ်ကံ လေးပါးတည်း။

ဤနှစ်ရပ်ပေါင်း ၉-ပါးသော ကံတို့ကို မဟဂ္ဂုတ်ကံ ဟုဆို၏။ ထိုမဟဂ္ဂုတ်ကံသည် မနောဒွါရ၌သာဖြစ်သောကြောင့် မနောကံမည်၏။

ဆိုခဲ့ပြီးသော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော-

၁။ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂-ခုနှင့်ယှဉ်သော အကုသိုလ်စေတနာ ၁၂-ခုသည် အပုညာဘိသင်္ခါရမည်၏။

၂။ မဟာကုသိုလ်၈-ခု၊ ရူပကုသိုလ် ၅-ခု၊ ပေါင်း ၁၃-ခုနှင့် ယှဉ်သော စေတနာ ၁၃-ခုသည် ပုညာဘိသင်္ခါရ မည်၏။

၃။ အရူပကုသိုလ်စိတ် ၄-ခုနှင့်ယှဉ်သော ကုသိုလ်စေတနာ ၄-ခုသည် အာနဇ္ဈာဘိသင်္ခါရမည်၏။

ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်းပါဠိတော် (နှာ-၁၄၂) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ နိဒ္ဒေသ၌ -

* တတ္ထ ကတမေ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရော၊ ပုညာဘိ သင်္ခါရော၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော၊ အာနဇ္ဈာဘိ သင်္ခါရော၊ ကာယ သင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရော၊ စိတ္တသင်္ခါရော။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိ၌၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ=အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ=ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတို့သည်၊ ကတမေ=အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော=ပုညာဘိ သင်္ခါရလည်းတစ်ပါး၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော=အပုညာဘိသင်္ခါရလည်း တစ်ပါး၊ အာနဇ္ဈာဘိသင်္ခါရော=အာနဇ္ဈာဘိသင်္ခါရလည်းတစ်ပါး၊ (ဤ သုံးပါးတစ်ရပ်)

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ ၁၁၇

ကာယသင်္ခါရော=ကာယသင်္ခါရလည်းတစ်ပါး၊ ဝစီသင်္ခါရော= ဝစီသင်္ခါရလည်းတစ်ပါး၊ စိတ္တသင်္ခါရော=စိတ္တသင်္ခါရလည်း တစ်ပါး၊ (ဤသုံးပါး တစ်ရပ်)

* တတ္ထ ကတမော ပုညာဘိသင်္ခါရော၊ ကုသလာစေတနာ ကာမာဝစရာ ရူပါဝစရာ ဒါနမယာ သီလမယာ ဘာဝနာ မယာ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ပုညာဘိ သင်္ခါရော။

တတ္ထ=ထိုသုံးပါးစုနှစ်ရပ်မှ ပထမသုံးရပ်တို့တွင်၊ ကတမော= အဘယ် တရားသည်၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော=ပုညာဘိသင်္ခါရ မည်သနည်း၊ ကာမာဝစရာ=ကာမာဝစရဖြစ်သော၊ ဒါနမယာ=ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ သီလမယာ=သီလဖြင့်ပြီးသော၊ ဘာဝနာမယာ=ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ ကုသလာစေတနာ=ကုသိုလ်စေတနာသည်လည်းကောင်း၊ ရူပါဝစရာ= ရူပါဝစရဖြစ်သော၊ ဘာဝနာမယာ=ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ ကုသလာ စေတနာ=ကုသိုလ်စေတနာသည်လည်းကောင်း၊ အယံ=ဤတရားစုကို၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော=ပုညာဘိသင်္ခါရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

* တတ္ထ ကတမော အပုညာဘိသင်္ခါရော၊ အကုသလာ စေတနာ ကာမာဝစရာ၊ အယံ ဝုစ္စတိ အပုညာဘိသင်္ခါရော။

တတ္ထ=ထိုပထမသုံးရပ်တို့တွင်၊ ကတမော=အဘယ်တရားသည်၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော=အပုညာဘိသင်္ခါရမည်သနည်း၊ ကာမာဝစရာ= ကာမာဝစရဖြစ်သော၊ အကုသလာစေတနာ=အကုသလာစေတနာ တည်း၊ အယံ=ဤအကုသိုလ် စေတနာကို၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော= အပုညာဘိသင်္ခါရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

* တတ္ထ ကတမော အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရော၊ ကုသလာ စေတနာ အရူပါဝစရာ၊ အယံ ဝုစ္စတိ အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရော။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

တတ္ထ=ထိုပထမသုံးရပ်တို့တွင်၊ ကတမော=အဘယ်တရားသည်၊ အာနန္ဓာဘိသင်္ခါရော=အာနန္ဓာဘိသင်္ခါရမည်သနည်း၊ အရူပါဝစရော=အရူပါဝစရဖြစ်သော၊ ကုသလာစေတနာ=ကုသိုလ်စေတနာတည်း၊ အယံ=ဤကုသိုလ်စေတနာကို၊ အာနန္ဓာဘိသင်္ခါရော=အာနန္ဓာဘိသင်္ခါရ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

* တတ္ထ ကတမော ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသဉ္ဇေတနာ ကာယသင်္ခါရော၊ ဝစီသဉ္ဇေတနာ ဝစီသင်္ခါရော၊ မနောသဉ္ဇေတနာ မနောသင်္ခါရော၊ ဣမေ ဝုစ္စန္တိ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။

တတ္ထ=ထိုဒုတိယသုံးရပ်တို့တွင်၊ ကတမော=အဘယ်တရားသည်၊ ကာယသင်္ခါရော=ကာယသင်္ခါရမည်သနည်း၊ ကာယသဉ္ဇေတနာ=ကာယဒုစရိုက် ကာယသုစရိုက် စေတနာစုသည်၊ ကာယသင်္ခါရော=ကာယသင်္ခါရမည်၏၊ ဝစီသဉ္ဇေတနာ=ဝစီဒုစရိုက် ဝစီသုစရိုက် စေတနာစုသည်၊ ဝစီသင်္ခါရော=ဝစီသင်္ခါရ မည်၏၊ မနောသဉ္ဇေတနာ=မနောဒုစရိုက် မနောသုစရိုက် စေတနာစုသည်၊ စိတ္တသင်္ခါရော=စိတ္တသင်္ခါရမည်၏၊ ဣမေ=ဤတရားတို့ကို၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ=အဝိဇ္ဇာဟူသောကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ=ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ=သင်္ခါတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ=ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း သက္ကရာဇ် ၁၂၅၇-ခုနှစ်အတွင်း မဟာဗောဓိနှင့်တကွ ဗာရာဏသီစသော မဇ္ဈိမ တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးများသို့ အသွားတွင် မန္တလေးမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ထွက်ခွာလာသော စာပို့ရထားပေါ်တွင် စီရင်ရေးသားသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပျို့လင်္ကာ အကျဉ်းချုပ် ၁၃-ပုဒ်တွင်-

- ဗောဓိရတနာ၊ ယာဉ်စကြာဖြင့်၊
သစ္စာလေးရပ်၊ လေးကျွန်းပတ်သား၊

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဦးကာ

နတ် ဝိသုဒ္ဓိ၊ တုမရိအား၊
 တြိဒ္ဓါရာ ရှိခိုးခလျက်၊
 ဘဝ သုံးပါး၊ ဟုန်းဟုန်းသွားသည့်၊
 ရထား သံသရာ၊ ယာဉ်စကြာ၏၊
 ခြင်းရာ ထူပွတ်၊ သမုပ္ပါဒ်ကို၊
 အတပ် သိရန်၊ နိဒါန်း ပြန်ပိမ့်၊
 အမှန် လေးချက်၊ သဘောနက်ကို၊
 ဖုံးဝှက် ကွယ်ကာ၊ အဝိဇ္ဇာဟု၊
 မဟာတမ၊ မှောင်ကြီးကျလျက်၊
 ဘဝမြဲသိုက်၊ ရှိန်ရှိန်အိုက်သား၊
 အမှိုက်မီးစာ၊ ဤခန္ဓာကို၊
 တွယ်တာသမှု၊ အကြောင်းပြု၍၊
 အကုသလ၊ ဓမ္မညစ်ဆိုး၊ အပြစ်မျိုးကို၊
 ကြီးကြီးပမ်းပမ်း၊ နေ့စဉ်ထမ်းသည်၊
 ပါယ်လမ်းဗီဇ အပူညန့်နှင့်။ ။
 ဘဝနောင်ခါ၊ သံသရာဝယ်၊
 လူ့ရွာ နတ်ငြမ်း၊ စည်းစိမ်သွမ်းကို၊
 ချမ်းသာ အတိ၊ အထင်ငြိလျက်၊
 ဂတိ နောင်ကို၊ ကောင်းစေလို၍၊
 ကုသိုလ် အရိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊
 ကြီးကြီးစားစား၊ ပြုတုံငြားကာ၊ ဆယ်ပါးပူည၊
 အာနန္ဓဟု၊ ဘဝနီးရင်း၊ ပွားတုံလျင်းသည်။ ။
 ဝဋ်ခင်း ဝဋ်နွယ် ရှည်သတည်း။ ။

ဟုဖွဲ့ဆိုရေးသားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဤအဘိဓမ္မာ ဝိဘင်းပါဠိ

တော်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပျို့လင်္ကာ၌ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ဤသို့ သိအပ်၏။

**အကြောင်းအဝိဇ္ဇာနှင့်
အပညာဘိသင်္ခါရ**

အဝိဇ္ဇာကြောင့် အပညာဘိသင်္ခါရဖြစ်ပုံမှာ
သံသရာတွင် ကျင်လည်ကြရဖြစ်ကြရသည့်
ဘဝများစွာတို့နှင့် ဤခန္ဓာစုသည် ဒုက္ခတုံး

ဒုက္ခခဲကြီးသာလျှင် အမှန်ဖြစ်၏။ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း အဝိဇ္ဇာ အမှောင်
ဓာတ်ကြီး ဖုံးပိတ်ကွယ်ကာထားမှုကြောင့် ဒုက္ခအနေအားဖြင့် မထင်နိုင်
မမြင်နိုင်ကြကုန်၊ သုခအနေအားဖြင့်သာလျှင် ထင်ကြမြင်ကြကုန်၏။
ထို့ကြောင့်ငါငါ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့အသက်၊ ငါ့လိပ်ပြာစသည်ဖြင့် ခင်မင် စွဲလမ်း
ကြကုန်၏။ ထိုသို့ ခင်မင် စွဲလမ်းမှုကြောင့် ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကိုယ်ကို
ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်မှုအတွက်နှင့် သူ့အသက်သတ်မှုစသော ဒုစရိုက်
တရားတို့ကို ပြုမှားကြကုန်၏။ ဤဒုစရိုက်ဆယ်ပါး အကုသိုလ်တရား
တို့ကိုပင်လျှင် အပညာဘိသင်္ခါရဆိုပေသည်။ ဤကားအဝိဇ္ဇာကြောင့်
အပညာဘိသင်္ခါရ ဖြစ်ပုံတည်း။

**အဝိဇ္ဇာကြောင့်ပညာဘိသင်္ခါရ
အာနန္ဒာဘိသင်္ခါရဖြစ်ပုံ**

အဝိဇ္ဇာကြောင့် ပညာဘိသင်္ခါရ၊
အာနန္ဒာဘိသင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကြပုံကား-
နောင် အနာဂတ် ဖြစ်ရလတ္တံ့သော

လူ့ခန္ဓာစု နတ်ခန္ဓာစု ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာစုသည်လည်း ဒုက္ခစု ဒုက္ခခဲသာ အမှန်
ဖြစ်၏။ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း အဝိဇ္ဇာအမှောင်ဓာတ်ကြီး ပိတ်ဆီး
ကွယ်ကာထားမှုကြောင့် ဒုက္ခစု ဒုက္ခခဲအားဖြင့် မမြင်နိုင်ကြပေ။ သုခ
အနေအားဖြင့်သာ ထင်ကြမြင်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်
ခန္ဓာပျက်ဆုံးလျှင် ကောင်းမြတ်သော ဘုံဘဝတို့တွင် လူ့ခန္ဓာ၊ နတ်ခန္ဓာ၊
ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာ အသစ်အသစ်တို့ကို ရလိုခံစားလိုသော တဏှာဓာတ်ကြောင့်
ဒါနမှု သီလမှု ဘာဝနာမှု သုစရိုက်ဆယ်ပါး ကုသိုလ်စုများ စသည်တို့ကို

ကြီးကြီးစားစား အားထုတ် ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ထိုသုစရိုက် စသည်တို့တွင် ကာမကုသိုလ်ကံ၊ ရူပကုသိုလ်ကံတို့သည် ပုညာဘိသင်္ခါရ မည်ကုန်၏။ အရူပကုသိုလ်ကံသည် အာနန္ဒာဘိသင်္ခါရမည်၏။ ဤသည်ကား အဝိဇ္ဇာကြောင့် ပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အာနန္ဒာဘိသင်္ခါရတို့ ဖြစ်ပုံတည်း။

ဤသို့လျှင် အဝိဇ္ဇာရှိသောသူသည် ဟုတ်မှန်သည့် ဒုက္ခသစ္စာ အနက်အရာတို့ကို ကောင်းစွာမထင်နိုင် မမြင်နိုင်သဖြင့် ဒုက္ခအတိသ္မာ ဖြစ်သော တေဘူမက ဝဋ်ဒုက္ခတရားအစု၏ အပြစ်အာဒိနဝကို မထင်နိုင် မမြင်နိုင်ချေ။ တဏှာအစေး အချွဲဓာတ်ဖြင့် ကောင်းမြတ်သာယာဖွယ် ဟူ၍သာ မှတ်မှား ထင်မှားကြလေ၏။ ထိုသို့ အဝိဇ္ဇာအကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရဓမ္မတို့ကို ပြုမှားကြပုံ၌ ထင်မြင်လွယ်သော ဥပမာကား-

- နတ်သမီးကို အလိုရှိသည့်အတွက် နက်စွာသော ချောက်နုရက်ကြီးအတွင်းသို့ ခုန်ဆင်းမိသော သူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
- မီးရောင်ကို ခင်မင်၍ မီးတောက်တွင်းသို့ ပျံဆင်း သက်ရောက်သော ပိုးပရန်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
- ပျားရည်စက်ကို နှစ်သက်မက်မော၍ ပျားရည်ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော၊ သံလျက်သွားကို လျှာနှင့်လျှက်မှားသော သူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
- ဉာဏ်အမြင်ဝေး သူငယ်ကလေးသည် မစင်ပျော့ကို ကိုင်ဆော့ကစားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
- သေစေလို၍ အဆိပ်ကို မျိုစားသော သူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
- မျက်စိလည် လမ်းမှားသည့် ခရီးသွားယောက်ျားသည်

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

တစ္ဆေ၊ မြေဖုတ်တို့ ဖန်ဆင်းသည့် မြို့တွင်းသို့ ဝင်မှားသကဲ့
သို့လည်းကောင်း။

ပညာမျက်စိကန်းကြသည့် ပုထုဇဉ်အန္တတို့သည် ဒုက္ခဝဋ်ဘုံ ကရွတ်
မြဲကြီးဝယ် တဝဲလည်လည်နှင့် သင်္ခါရသုံးပါး ကမ္မဝဋ်တရားတို့ကို ပြုမှား
မိကြကုန်၏။

ထိုသို့သော အဓိပ္ပါယ်လာ သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ (နာ-
၁၃၈) မှ ဥပမာစကားစုတို့ကို အတိုချုပ် ပြုလုပ်ထားသည့် -

- မရူပပွါတံ ဒီပစ္စို၊
မဓုလိတ္တဿ လေဟနံ။
ဂူထကီဠံ ဝိသံ ခါဒံ၊
ပိသာ စ နဂရံ ယထာ။
- ဗာလော ကရောတိ သင်္ခါရေ၊
တိဝိဓေ ဒုက္ခဟေတဝေါ။
တသ္မာ သတိ အဝိဇ္ဇာယ၊
ဘာဝတော ဟောတိ ပစ္စယော။

မရူပပွါတံ=ရှု၍မငြီး နတ်သမီးကို ထန်သည်းစုံမက် လွန်နှစ်သက်၍
နရက်ချောက်တွင်း ခုန်ဆင်းမိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒီပစ္စို=ကောင်း
ဆိုးနှစ်ခု ကြောင်းကျိုးစုကို မြင်မှုမသန် ပိုးပရန်သည် အလျှံထိန်ဝင်း
ဆီမီးတွင်းသို့ သက်ဆင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မဓုလိတ္တဿ လေဟနံ=
ပျားရည်လူးထား သံလျက်သွားကို လျင်လျားစုံမက် လျှာဖြင့်လျှက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဂူထကီဠံ-ဉာဏ်မြင်နွံနွေး သူငယ်လေးတို့ အထွေးသွပ်ပေါ့
မစင်ပျော့ကို ကိုင်ဆော့ကစားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသံခါဒံ-လောက
ခံဆိုး တစ်မျိုးမျိုးနှင့် ဝင်တိုးမိလျှင် ထိုခါစဉ်၌ ငြိုငြင်သောထွေ သောက
ပွေ၍ သေချင်စိတ်ထား အဆိပ်စားသုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပိသာစ

နဂရံ-ကြပ်နှင့်တစ္ဆေ မြေဖုတ်ဘီလူး အထူးဖန်ဆင်း မြို့အတွင်းသို့ မှားယွင်းတုံဘိ ဝင်နေမိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာရဘိယထာ-မြော်မြင် ဉာဏ်ပါး လူယောက်ျားတို့ အားထုတ်မှားလေဘိသကဲ့သို့-

ဗာလော-မှောင်အဝိဇ္ဇာ လျှောင်ပိတ်ကာ၍ ပညာစခန်း မြင်မစွမ်း သည့် ပုထုဇဉ် အကန်းအမိုက်သည်၊ ဒုက္ခဟေတဝေါ-သံသရာ သမုတ်ကြ ခန္ဓာဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်ကြကုန်သော၊ တိဝိဓေသင်္ခါရေ-ပုညာပုည အာနဉ္စဟု သုံးဝထင်ရှား သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ ကရောတိ-ပုထုဇ္ဇန သဘာဝ တံထွာ သာယာကြီးကုတ် အားထုတ်ပြုလုပ်မိရှာလေ၏၊ တသ္မာ-ကြောင်း ကျိုးနှစ်ရပ် ဆက်စပ်မမြင် ထင်ရာအမှု ပြုအပ်တုံရှောင်း ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ-သစ္စာလေးတန် ပုဗ္ဗန်အပရ နှစ်ဝပေါင်းစပ် ဣဒပ္ပစ္စယထာ ဤရှစ်ဖြာကို ကွယ်ကာပိတ်ဆီး မိုက်အားကြီးစွာ အဝိဇ္ဇာ သည်၊ သတိ-သမုစ္ဆေဒပဟာနဖြင့် ပယ်ချသမှု မပြုနိုင်ငြား ထင်ရှားရှိ လတ်သော်၊ ဘာဝတော-သင်္ခါရတရား ယင်းသုံးပါးတို့ ဖြစ်ပွားလာခြင်း ကြောင့်၊ ပစ္စယော-မိုက်အဝိဇ္ဇာ ဟူသည်မှာကား သင်္ခါရ၏အကြောင်း ပစ္စည်းဟူ၍၊ မတော-ဉာဏ်တွင်သွင်းထား ယွင်းမမှားရအောင် ထင်ရှား စွာ သိအပ်လှပေသတည်း။

ဤဂါထာအရ ဥပမာ ဥပမေယျတို့ကို ဆောင်ကပ်၍ ပြရပါမူ-
- လူ့ရွာနတ်ငြိမ်း စည်းစိမ်သွမ်းကို ချမ်းသာအတိ အထင်ငြိ၍ ပုညာဘိသင်္ခါရကို ပြုမိမှားသောသူသည် နတ်သမီးကို လိုချင်မှု ရမ္မက်ဇောဖြင့် ချောက်နရက်တွင်း ခုန်ဆင်းသော သူနှင့်လည်းတူ၏။ အရောင်အလင်း၌ တပ်နှစ်သက်ခြင်း ကြောင့် မီးလျှံအတွင်းသို့ သက်ဆင်း ဝင်တိုးသည့် ပိုးဖလံ မျိုးနှင့်လည်း တူ၏။ ပျားရည် လိမ်းသုတ်ထားသည့် သံလျက်သွားကို လျှာဖြင့်လျှက်မှားသော သူနှင့်လည်း

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

တူ၏။

- အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ သားမယားရေး၊ မိမိကိုယ်ရေး တို့ကြောင့်-အပူညာဘိသင်္ခါရကို ပြုမိမှားသောသူသည် မစင်ပျော့ကို ကိုင်ဆော့ကစားသော ကလေးသူငယ်နှင့် လည်းတူ၏။

စိတ်ပျက်ငြိုငြင် သေချင်သောအလိုဖြင့် အဆိပ်ကို မျိုစား သောသူနှင့်လည်း တူ၏။

- အရူပတဏှာ သာယာတပ်မက် စွဲလမ်းချက်ဖြင့် အာနဉ္ဇာဘိ သင်္ခါရကို ပြုမိမှားသော သူသည် မျက်စိလည်လမ်းမှား၍ ဖုတ်ကြပ်တစ္ဆေတို့ ဖန်ဆင်းထားသော မြို့ရွာတွင်းသို့ သက်ဝင်မိသော ခရီးသွားယောက်ျားနှင့်လည်းတူ၏။

ဤသို့ အသီးအသီး ဥပမာ ဥပမေယျ ကပ်၍ သိပေရာ၏။

ဥပမာ တစ်နည်းကား ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသော ဝမ်းတွင်း ကန်းသည် ရှေ့ဆောင် တုတ်ဆွဲ လမ်းပြမရှိဘဲ ခရီးလမ်းကို လျှောက်သွား လေလျှင် တစ်ရံတစ်ခါ အခန့်သင့်စွာ လမ်းဖြောင့်လမ်းမှန်ကိုလည်း သွားမိပေရာ၏။ တစ်ရံတစ်ခါ လမ်းကောက် လမ်းမှားကိုလည်း သွားမိ ပေရာ၏။

- ထိုဥပမာ၌ စတုသစ္စပဋိဝေဓ ဉာဏ်မရှိသော ပုထုဇ္ဇန အန္ဓ သည် ဝမ်းတွင်းကန်းနှင့်တူ၏။
- ရှေ့ဆောင်တုတ်ဆွဲ လမ်းပြသည် စတုသစ္စ ပဋိဝေဓဉာဏ် နှင့် တူ၏။
- တစ်ရံတစ်ခါ လမ်းဖြောင့်လမ်းမှန် သွားမိသည်နှင့် ပုညာဘိ သင်္ခါရ အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရတို့ကို ရံဖန်ရံခါ ပြုမိသည်နှင့် တူ၏။

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ ၁၂၅

- တစ်ရံတစ်ခါ လမ်းကောက် လမ်းမှားသွားမိသည်နှင့် အပညာဘိသင်္ခါရကို ရံဖန်ရံခါ ပြုမိသည်နှင့်တူ၏။

ဤသို့လည်း ဥပမာ ဥပမေယျ ကပ်၍ သိပေရာ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ (နာ- ၁၄၂) ၌-

- ယထာပိ နာမ ဇစ္စန္ဓော၊
နရော အပရိဏာယကော။
ဧကဒါ ယာတိ မဂ္ဂေန၊
ကုမ္မဂ္ဂေနာပိ ဧကဒါ။
- သံသာရေ သံသရံ ဗာလော၊
တထာ အပရိဏာယကော။
ကရောတိ ဧကဒါ ပုညံ၊
အပုညမပိ ဧကဒါ။ ။

ယထာပိ နာမ=သိမြင်လွယ်စွာ လောကဥပမာ မည်သည်ကား၊ အပရိဏာယကော=လမ်းမှန်လမ်းမှား ခွဲခြားညွှန်ပြ ရှေ့မှအမြဲ တုတ်ဆွဲ လမ်းပြမှကင်းသော၊ ဇစ္စန္ဓော=ဒွိဟိတ်ဩမက ကုသလဟု ကမ္မပစ္စည်း ဆက်သွယ်မိ၍ မျက်စိနှစ်ကွင်း မြင်မလင်းသည့် ဝမ်းတွင်းကန်းဖြစ်သော၊ နရော=အဟိတ်သုဂတိ စိတ်သန္နိဖြင့် လူ၏ဘဝ လူဌာနကို ရရှိလာသော သူသည်၊ ဧကဒါ=ရည်မှန်းတည့်စွာ တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ မဂ္ဂေန=လိုရာစခန်း ဖြောင့်တည့်တန်းလျက် လမ်းမှန်လမ်းဖြောင့်ဖြင့်၊ ယာတိ=မမှားမဖောက် သွားရောက်နိုင်ပေ၏၊ ဧကဒါ=ရည်မှန်းချက်ကွာ တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ ကုမ္မဂ္ဂေနာပိ=လိုရာမပေါက် လမ်းစပျောက်၍ လမ်းကောက် လမ်းမှားဖြင့် လည်း၊ ယာတိ=မမှန်ယွင်းဖောက် သွားရောက်ရရှာပေ၏။

တထာ=ပမာနှိုင်းယူ ထို့အတူ၊ သံသာရေ=ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဆုံ လည်ရစ်သို့ ဖြစ်ကြဖန်ခါ သံသရာ၌၊ သံသရံ သံသရန္တော=စုံဆန်မနား

ပြေးသွား ကျင်လည်နေရသော၊ အပရိဏာယကော-သစ္စပဋိဝေဓဉာဏ် အမြင်မှန်တည်းဟူသော ရှေ့ဆောင်တုတ်ဆွဲမှကင်းသော၊ ဗာလော-မသိရုပ်နာမ် မမှန်စရိုက် ပုထုဇဉ် အဂ္ဂုးအမိုက်သည်၊ ဧကဒါ-စိတ်ကောင်း ဝင်ခိုက် တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ ပုည-လူ့ရွာနတ်ဌာန် ရောက်ရန်ကောင်းမှု ကုသိုလ်စုကို၊ ကရောတိ-ကြက်ကန်းဆန်အိုး ဝင်ကာတိုးသို့ ကြိုးကုတ် ထင်စွာ ပြုမိရှာ၏၊ ဧကဒါ-စိတ်မိုက်ဝင်လာ တစ်ရံတစ်ခါ၌၊ အပုညပိ-ဒုစရိုက်စု မကောင်းမှုကိုလည်း၊ ကရောတိ-မျက်ကန်းတစ္ဆေ မကြောက် လေသို့ ယွင်းသွေဖောက်ပြား ပြုမိမှားရှာလေ၏။

၃။ ဝိညာဏ ဒုက္ခပရိညာ

(၁၀) သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၁-၁၂) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

သင်္ခါရအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝိညာဏတည်းဟူသော ဒုက္ခတုံးဒုက္ခခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ သင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သော ဝိညာဏ် ဆိုရာတွင်-

- ၁။ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသော အကုသိုလ် စေတနာ၊
- ၂။ ပဋိသန္ဓေအခိုက်၌ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သော စေတနာ၊
- ၃။ အဟောသိကံသို့ ရောက်ပြီးသော စေတနာ၊

ဤစေတနာကံစုသည် ကြဉ်အပ်သော အလုံးစုံသော ပုညာဘိ သင်္ခါရ၊ အပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ တရားစုသည် သင်္ခါရ

မည်၏- ဟု မှတ်ပါလေ။

ဝိညာဏ ဟူသည်မှာလည်း-

ဝိဇာနာတိတိ ဝိညာဏံ၊

ဝိဇာနာတိ=အထူးသိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ဝိညာဏံ= ဝိညာဏ်မည်၏။

တစ်နည်းကား-

ဝိဇာနန္တိ ဧတေနာတိ ဝိညာဏံ၊

ဧတေန=ဤတရားဖြင့်၊ ဝိဇာနန္တိ=အထူးသိကြကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ဝိညာဏံ=ဝိညာဏ်မည်၏။

ဟူ၍ ကျေးဇူးရှင်ကြီး ပရမတ္ထဒီပနီ၌ မိန့်ဆိုသောကြောင့် အထူး သိတတ်သောကြောင့် ဝိညာဏ်မည်၏။ (တစ်နည်း) အထူးသဖြင့် သိကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဝိညာဏ်မည်၏။ ထိုဝိညာဏ်တို့မည်သည် မှာ အဘယ်တရားတို့နည်းမေးမူ-

* တတ္ထ ကတမံ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု ဝိညာဏံ၊ သောတ ဝိညာဏံ၊ ယာနဝိညာဏံ၊ ဇိဝှိ ဝိညာဏံ၊ ကာယ ဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏံ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိတော်၌၊ သင်္ခါရပစ္စယာ=သင်္ခါရအကြောင်း ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံ=ဝိညာဏ်ဟူသည်၊ ကတမံ=အဘယ် တရားနည်း၊ စက္ခုဝိညာဏံ=မျက်စိ၌ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်လည်း ကောင်း၊ သောတဝိညာဏံ=နား၌ဖြစ်သော သောတဝိညာဏ်လည်း ကောင်း၊ ယာနဝိညာဏံ=နားခေါင်း၌ဖြစ်သော ယာနဝိညာဏ်လည်း ကောင်း၊ ဇိဝှိဝိညာဏံ=လျှာ၌ဖြစ်သော ဇိဝှိဝိညာဏ်လည်းကောင်း၊

ကာယဝိညာဏ်=ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပြင် တစ်ခုလုံး၌အနှံ့ဖြစ်သော ကာယ
ဝိညာဏ်လည်းကောင်း၊ မနောဝိညာဏ်=နှလုံးအိမ်အတွင်း၌ဖြစ်သော
မနောဝိညာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ=ဤဝိညာဏ်ခြောက်ပါးကို၊ သင်္ခါရ
ပစ္စယာ=သင်္ခါရအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏ်=ဝိညာဏ်
ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ အဘိဓမ္မာဝိတင်း ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူ၏၊ ကျေးဇူးရှင်
ဆရာတော်ကြီးကလည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပျို့လင်္ကာ၌ -

- ဝဋ်ခင်း ဝဋ်နွယ်၊ ရှည်ကြောင်း ရွယ်သား၊
- ဆယ်ဖြာ ပုည၊ အပုညနှင့်၊
- ဘဝနီးရင်း၊ ပွါးတုံလျင်းသော်၊
- လေးသင်းပါယ်ရွာ၊ အဖြာဖြာလျှင်၊
- ဗြဟ္မာ လူ နတ်၊ ဘုံသုံးရပ်၌၊
- ဓာတ် ပဓာန၊ ပြဋ္ဌာန်းလှသား၊
- ဒွါရသခင်၊ ခြောက်ဝိညာဉ်ဟု၊
- အရှင်ဓာတ်မင်း၊ ပေါ်တုံလျင်း၍၊
- ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပြင်၊ ထွက်ဝင်တံခါး အင်ခြောက်ပါး၌၊
- အများရုပ်နာမ်၊ အတန်တန်လျှင်၊
- ဝန်းရံဖြိုးဖြိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊
- အုပ်စိုးဆောင်ရွက်၊ လျှမ်းလျှမ်းတက်လျှင်၊
- ထက်မြက် တေဇာ၊ သူ့ရှိန်ဝါကြောင့်၊
- ငါငါသူသူ၊ လူပဲနတ်ပဲ၊ အထင်လွဲလျက်၊
- ငရဲ အပါယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊
- ဝဋ်နွယ်ရှည်လျား၊ တမားမားသည်။
- ခြောက်ပါးဝိညာဉ် စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍လည်း ရေးစပ်တော်မူခဲ့ရကား ခွါရခြောက်ပါး၌ဖြစ်သော ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးကို ကောက်ယူရပေမည်။ ဤဝိညာဏ်ခြောက်ပါးဟု ဆိုရာတွင်လည်း-

- သန္တိ၊ ပဝတ္တိ၊ နှစ်မျိုးရှိ၊ ဝိပါက် ဝိညာဏာ။

ဟူသော ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပရမတ္ထသံခိပ်အရ (၁) ပဋိသန္ဓေအခါ။

(၂) ပဝတ္တိအခါဟု နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားမှတ်ယူသင့်ပေ၏။ ပဋိသန္ဓေ အခါ၌ -

- အပါယ်လေးဘုံသားတို့တွင် အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာ သန္တိရဏ ဟုဆိုအပ်သော ဒုဂ္ဂတိအဟိတ် ပဋိသန္ဓေစိတ်-၁ -ခု၊

- ကာမဘုံသား ဝမ်းတွင်းကန်း၊ ဝမ်းတွင်းပင်း၊ ဝမ်းတွင်းရူး စသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့တွင် ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာ သန္တိရဏဟု ဆိုအပ်သော သုဂတိအဟိတ် ပဋိသန္ဓေ ၁- ခု၊

- ဝမ်းတွင်းကန်း စသည်မှ တစ်ပါးသော ကာမသုဂတိဘုံသား တို့တွင် မဟာဝိပါက်ဖြစ်သော သုဂတိအဟိတ် ပဋိသန္ဓေ စိတ် ၈- ခု၊

- ရူပါဝစရ ဘုံသားတို့တွင် ရူပဝိပါက် ပဋိသန္ဓေစိတ် ၅- ခု၊

- အရူပါဝစရ ဘုံသားတို့တွင် အရူပဝိပါက် ပဋိသန္ဓေ စိတ် ၄- ခု၊

ဤပဋိသန္ဓေစိတ် ၁၉- ခုတို့သည်သာ ဝိညာဏ်အရ ဖြစ်ပေသည်။ ပဝတ္တိအခါ၌-

- စက္ခုဝိညာဏ် ဒွေ=စက္ခုပသာဒ၌ မြင်သိစိတ် ၂-ခု၊

- သောတဝိညာဏ် ဒွေ=သောတပသာဒ၌ ကြားသိစိတ် ၂-ခု၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

- ယာနဝိညာဏ် ဒွေ=ယာနပသာဒ၌ နံသိစိတ် ၂-ခု၊
- ဇိဝှိဝိညာဏ် ဒွေ=ဇိဝှိပသာဒ၌ လျှက်သိစိတ် ၂-ခု၊
- ကာယဝိညာဏ် ဒွေ=ကာယပသာဒ၌ တွေ့သိစိတ် ၂-ခု၊
- သမ္ပဋိစ္ဆိန်နံး ဒွေ=အာရုံကို လက်ခံသိမ်းပိုက်သော စိတ် ၂-ခု၊
- သန္တိရဏ=အာရုံကို စိစစ်သော စိတ် ၃- ခု၊
- မဟာဝိပါက်စိတ် ၈-ခု၊ မဟဂ္ဂုတ် ဝိပါက်စိတ် ၉-ခု၊

ဟူသော လောကီဝိပါက်စိတ် ဗာတ္တိသ (=၃၂-ခု)တို့သည် ဝိညာဏ် အရတို့ ဖြစ်ပေသည်။

များစွာဝါဒ
ထုတ်ညွှန်ပြ

ဝိဘင်းပါဠိတော်လာ စက္ခုဝိညာဏ်စသော
ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးတို့ဖြင့် အလုံးစုံကုန်သော
လောကီဝိပါက်တို့ကို ယူအပ် ယူထိုက်၏။

(သုတ္တန္တ ဘာဇနီနည်းဖြစ်၍) လောကုတ္တရာ ဝိပါက် ဝိညာဏ်တို့ကိုကား
ဝဋ်စက်လည်ပုံပြ စကားရပ်၌ မယူအပ် မယူသင့်ချေ။ ဤကား သမ္မောဟ
ဝိနောဒနီနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ အဋ္ဌကထာတို့မှ လာသော စကားရပ်ပေတည်း။

အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် ကြိယာစိတ် ၂၀-ကြဉ်သော လောကီ
လောကုတ္တရာ စိတ်ပေါင်း ၆၉- ပါးတို့သည် ဝိညာဏ် မည်ကုန်၏။ ဤကား
ပရမတ္ထဒီပနီဋီကာကြီး၏ မိန့်ဆိုချက်ပေတည်း။

ကြိယာစိတ်သည်လည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရား ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း- ဤ ဝိညာဏ်အရာ၌ မဂ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်များလည်း
ပါဝင်လျက်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ကြိယာစိတ်ကို မကြဉ်ပဲ စိတ်
၈၉- ပါးသည် ဝိညာဏ်မည်၏ဟု ဆိုသော်လည်း အမှား မဆိုသင့်ပေ။
ဤကား ပရမတ္ထသံခိပ်ဋီကာ၏ မိန့်ဆိုချက်ပေတည်း။

[ရှင်းလင်းချက် - ဤစကားရပ်စု၌ လောကီဝိပါက်ဗာတ္ထိသ (=၃၂ - ၃၃) ကောက်ယူရာတွင် စက္ခုဝိညာဏ်ဒွေ=မြင်သိစိတ် ၂-ခုစသော စကား၌ အလိုမရှိအပ်သော မြင်ရာ၊ ကြားရာ၊ အနိဋ္ဌာရုံကို နံရာ၊ လျှက်ရာ၊ တွေ့သိရာတို့၌ ဖြစ်ကြသော စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဏ်၊ ယာနဝိညာဏ်၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဏ်၊ သမ္ပဋိစ္ဆိန်၊ သန္တီရဏတို့ကို အကုသလဝိပါက်=အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးတရားပြု၍ တစ်ခုစီ ဟောတော်မူခဲ့ပေသည်။ အလိုရှိအပ်သော ဣဋ္ဌာရုံကို မြင်ရာစသည်တို့၌ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့ကို ကုသလဝိပါက်=ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးတရားပြု၍ တစ်ခုစီ ဟောတော်မူခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စက္ခုဝိညာဏ် စသည်၌ အကုသလဝိပါက် တစ်ခု၊ ကုသလဝိပါက်တစ်ခုပြု၍ ဒွေ=နှစ်ခုဟုဆိုသည် မှတ်ပါလေ။ ဤအရာ၌ ပရိယတ္တိအင်အား မရှိရာကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ရှင်းလင်းချက် ပေတည်း။]

၄။ နာမရူပ ဒုက္ခပရိညာ

(၁၃) ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၄- ၁၅) ဓမ္မံ ၊ သံသံ

ဝိညာဏ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တည်းဟူသော ဒုက္ခတုံး ဒုက္ခခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်၏-ဟုဆိုရာတွင် နာမ်ရုပ်

ဟူသည်မှာ-

အာရမ္မဏေ နမတီတိ နာမံ၊

အာရမ္မဏေ=အာရုံ၌၊ နမတီ=ညွတ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ နာမံ=နာမ်မည်၏။

ရူပတီတိ ရူပံ။

ရူပတီ=အချမ်းအပူ စသည်တို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ရူပံ=ရုပ်မည်၏။

အာရုံကို သိတတ်သော နာမ်တရား၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော ရုပ်တရားတို့ကိုပင်လျှင် နာမ်ရုပ်ဟုဆိုသည်။

ဤအရာ၌ ဝိညာဏ်ဖြစ်သော နာမ်ကို ပစ္စည်းအရာ၌ ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၍ နာမ်အရ စေတသိက်နာမ်ကိုသာ ကောက်ယူရာ၏။

အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌-

* တတ္ထ ကတမံ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ။ အတ္ထိ နာမံ၊
အတ္ထိ ရူပံ၊ တတ္ထ ကတမံ နာမံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊
သညာက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ နာမံ။

* တတ္ထ ကတမံ ရူပံ၊ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ စတုန္ဒူ
မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယရူပံ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ရူပံ၊ ဣတိ ဣဒ္ဓ
နာမံ ဣဒ္ဓ ရူပံ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဓေသပါဠိတော်၌၊ ဝိညာဏပစ္စယာ=ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်သော၊ နာမရူပံ=နာမ်ရုပ်ဟူသည်၊ ကတမံ=အဘယ်တရားနည်း၊ နာမံ=နာမ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ရူပံ=ရုပ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ တတ္ထ=ထိုနာမ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ နာမံ=နာမ်ဟူသည်၊ ကတမံ=အဘယ်တရားနည်း၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော=ဝေဒနာက္ခန္ဓာလည်း

ကောင်း၊ သညာက္ခန္ဓာ=သညာက္ခန္ဓာလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ=
သင်္ခါရက္ခန္ဓာလည်းကောင်း၊ ဣဒံ=ဤတရားစုကို၊ နာမံ= နာမ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=
ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ=ထိုနာမ်ရုပ် နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ရူပံ=ရုပ်ဟူသည်၊ ကတမံ=
အဘယ်တရားနည်း၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာစ=မြေ၊
ရေ၊ လေ၊ မီးဟူသော ဘုတ်ကြီးလေးပါးတို့လည်းကောင်း၊ စတုန္ဒံ=
လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ=မဟာဘုတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ=စွဲမှီ၍၊
ပဝတ္တံ=ဖြစ်သော၊ ရူပံ=အရုံရုပ်သေး နှစ်ဆယ့်လေးခုလည်းကောင်း၊
ဣဒံ=ဤတရားစုကို၊ ရူပံ=ရုပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ=ဤသို့၊ ဣဒဉ္စ
နာမံ=ဤနာမ်တရားစုလည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္စရူပံ=ဤရုပ်တရားစုလည်း
ကောင်း၊ ဣဒံ=ဤတရားနှစ်ပါးကို၊ ဝိညာဏပစ္စယာ=ဝိညာဏ်အကြောင်း
တရားကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်သော၊ နာမရူပံ=နာမ်ရုပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးကလည်း
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပျို့လင်္ကာ၌-

- ခြောက်ပါးဝိညာဉ် စွမ်းရည်အင်ကြောင့်၊
မီးတွင် ရှိန်ဝါ၊ ထပ်ကြပ်ပါသို့၊
မကွာတူကွ၊ ဖြစ်ပေါ်ကြသား၊
ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ စေတနာနှင့်၊
သညာ၊ ဝိတက်၊ ရောင်စုံယှက်သည်၊
အမျက်ကြောင်ဝယ်၊ ကြိုးစုံခြယ်သို့၊
အသွယ်အသွယ်၊ အနွယ်နွယ်လျှင်၊
ဆန်းကြယ်စွာလှ၊ နာမ်ကာယနှင့်၊
ဘူတ ဟူပေ၊ မြေ ရေ လေ မီး၊
ဓာတ်ကြီး လေးတန်၊ အမာခံလျက်၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

အရံ ရုပ်သေး၊ နှစ်ဆယ့်လေးတည့်၊
 ပေါင်းထွေးမျှညီ၊ အဋ္ဌဝိသ၊ ရုပ်ကာယ ဟု။
 နာမ ရူပ၊ ဓမ္မအပြား၊ ဤနှစ်ပါးလည်း၊
 ထင်ရှား စုံစွာ၊ နာနာကာယ၊ အနန္တလျှင်၊
 ရူပ ရုပ်ဟန်၊ သဏ္ဍာန်အမှု၊ ဇာတ်မတူသည်၊
 လူ အရပ်ရပ်၊ နတ် အထွေထွေ၊ ရေမျိုး ကုန်းမျိုး၊
 ကောင်းဆိုး ယုတ်ညံ့၊ အကန့်ကန့်လျှင်၊
 ခြားသန့် ပေါ့ယယ်၊ သောသောကြွယ်သည်။
 နှစ်သွယ် နာမ်ရုပ် စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍ ဖွဲ့ဆိုရေးသားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ယင်းပါဠိတော်နှင့် ပျို့လင်္ကာတို့၏ မိန့်ဆိုချက်အရ-

- သုတ္တန်နည်းအားဖြင့် လောကီဝိညာဏ်စုနှင့်တကွဖြစ်သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးသည် နာမ်မည်၏။ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ကမ္မဇရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိအခါ၌ စိတ္တဇရုပ်သည်လည်းကောင်း ရုပ်မည်၏။
- အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ဝိညာဏ် အကုသိုလ်ဝိညာဏ် ဝိပါက်ဝိညာဏ်စုနှင့် ယှဉ်သော စေတသိက် ခန္ဓာသုံးပါးသည် နာမ်မည်၏။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ် ပဝတ္တိစိတ္တဇရုပ်များသည် ရုပ်မည်၏။ အဋ္ဌကထာ၌ကား ပစ္စာဇာတ ပစ္စည်းရသော အလုံးစုံသော စတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်ကို ဤအရာ၌ ရုပ်ဟူ၍ ကောက်ယူ တော်မူ၏။

ထို နာမ်ရုပ်ကိုလည်း-

ဝိညာဏ် နည်းတူ၊ နှစ်မျိုးယူ၊ အတူ ယှဉ်မကွာ၊

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ ၁၃၅

ဟူသော ပရမတ္ထသံခိပ်အရ ဝိညာဏ်ကို ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ် ပဝတ္တိ ဝိညာဏ်ဟု နှစ်မျိုးကောက်ယူသကဲ့သို့ နာမ်ရုပ်ကိုလည်း ပဋိသန္ဓေ နာမ်ရုပ် ပဝတ္တိနာမ်ရုပ်ဟု နှစ်မျိုးခွဲ၍ ကောက်ယူရပေမည်။

- ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော စေတ သိက်စုသည် ပဋိသန္ဓေနာမ်မည်၏။ ပဋိသန္ဓေ အခိုက်၌ ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်သည် ပဋိသန္ဓေရုပ်မည်၏။
- ပဝတ္တိအခါ၌ ဖြစ်ပေါ်သော ဝိညာဏ်စုနှင့်ယှဉ်သော စေတ သိက်စုသည် ပဝတ္တိနာမ် မည်၏။ ပဝတ္တိအခိုက် စိတ် ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်သည် ပဝတ္တိ ရုပ်မည်၏။

ဟု သိကြကုန်ရာ၏။ ထို့ထက် အလွန်ချဲ့၍ဆိုသဖြင့် အမြင်ဉာဏ် ရှုပ်ထွေး ကြမည်စိုး၍ မဆို မရေးတော့ပြီ။

၅။ သဠာယတန ဒုက္ခပရိညာ

(၁၆) နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၇- ၁၈) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

နာမ်ရုပ် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော သဠာယတနတည်း ဟူသော ဒုက္ခတုံး ဒုက္ခခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးကြောင့် သဠာယတန ဖြစ်၏- ဟု ဆိုရာ၌ နာမ်ရုပ်အရကား- လောကီဝိပါက် ဗာတ္ထိသ(၃၂ပါး)နှင့် ယှဉ်သော စေတသိက်- ၃၅-ပါးတည်းဟူသော ခန္ဓာသုံးပါးသည် နာမ်မည်၏။

[မှတ်ချက်- လောကီဝိပါက်-၃၂-ပါးတို့တွင် ရူပဝစရဝိပါက်စိတ်သည်
 စေတသိက်အများဆုံး -၃၅-ယှဉ်၍ ကြွင်းသောစိတ်တို့၏
 ယှဉ်ဘက် စေတသိက်တို့သည် ဤစေတသိက်-၃၅-ပါး၌
 အတွင်းဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် စေတသိက်-၃၅-ဟု
 ဆိုသည်။ မဟာဝိပါက်စိတ်၌-၃၃-ပါး၊ အရူပဝစရ ဝိပါက်
 စိတ်၌-၃၀-ပါး၊ ဒုဂ္ဂတိအဟိတ် သုဂတိအဟိတ် ပဋိသန္ဓေ
 စိတ်၌-၁၀-ပါး အသီးသီး ယှဉ်ကြသည်ကိုလည်း သိထား
 ပေရာ၏။]

ကမ္မဇ မဟာဘုတ်လေးပါး စက္ခု သောတ ယာန ဇိဝှိ ကာယ
 ဟဒယ ဇီဝိတ ဩဇာ ဤ-၁၂-ပါးသည်ရုပ်မည်၏။

ဤအရာ၌ သဠာယတန ဟူသည်မှာ-

- * တတ္ထ ကတမံ သဠာယတနံ၊ စက္ခာယတနံ သောတာ
 ယတနံ ယာနံယတနံ ဇိဝှိယတနံ ကာယာယတနံ
 မနာယတနံ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ နာမရူပ ပစ္စယာ
 သဠာယတနံ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသ ပါဠိတော်၌၊ နာမရူပ ပစ္စယာ=နာမ်ရုပ်ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်သော၊ သဠာယတနံ=တည်ရာခြောက်ပါး
 တံခါးခြောက်ခုဟူသည်။ ကတမံ=အဘယ်နည်း၊ စက္ခာယတနံ=စက္ခု
 ဟူသော အကြည်ဓာတ်မှန် တံခါးလည်းတစ်ပါး၊ သောတာယတနံ=
 သောတဟူသော အကြည်ဓာတ်မှန်တံခါးလည်းတစ်ပါး၊ ယာနာယတနံ=
 ယာနဟူသော အကြည်ဓာတ်မှန် တံခါးလည်းတစ်ပါး၊ ဇိဝှိယတနံ=
 ဇိဝှိဟူသော အကြည်ဓာတ်မှန် တံခါးလည်းတစ်ပါး၊ ကာယာယတနံ=
 ကာယဟူသော အကြည်ဓာတ် မှန်တံခါးလည်းတစ်ပါး၊ မနာယတနံ=
 မနဟူသောအကြည် ဓာတ်မှန်တံခါးလည်းတစ်ပါး၊ ဣဒံ=ဤတရားစုကို၊

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

နာမရူပ ပစ္စယာ-နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော၊
သဠာယတနံ-ဓာတ်မှန်အကြည် တည်ရာခြောက်ပါး တံခါးခြောက်ခုဟူ၍၊
ဂုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူ၏၊ ကျေးဇူးရှင်
ဆရာ တော် ဘုရားကြီးကလည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပျို့လင်္ကာ၌-

- ထင်ရှားစေစုံ၊ အပုံပုံလျှင်၊
တည်တံ့နာမ်ရုပ်၊ ကိုယ်သမုတ်သား၊
အထုပ်အထည်၊
ကြီးငယ် ကာယ၊ ပေါ်ပြန်ကလည်း၊
ဒွါရတွင်မည်၊ ဖိတ်ဖိတ်လည်သည်၊
အကြည်ခြောက်မျိုး၊ ကိုယ်လုံးဖြိုးလျက်၊
အရိုး စီစဉ်-

- အမြင် = စက္ခု၊
- ကြားမှု = သောတာ၊
- ယာန = အနံ၊
- လျက်မုန် = ဇိဝှါ၊
- ကာယာ = တွေ့ထိ၊
- အသိ = မနော၊

မရော မယှက်၊ တလက်လက်လျှင်၊
အမျက် စိန်ရည်၊ လဲ့လဲ့ကြည်သို့၊
ခြောက်မည်အာရုံ၊ အလုံးစုံလည်း၊
ပုံသဏ္ဍာန်ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ အကုန်ထင်၍။
ဤရှင် ဤလူ၊ ဤမူ နေလ၊
ရူပသဏ္ဍာန်၊ အသံ အမျိုး၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

အခိုး လှိုင်ပျံ၊ ရနံ့ထိုထို၊
 အချိုအချဉ်၊ ဤလျှင်အပူ၊ ဤမူအအေး၊
 အတွေးအသိ၊ ပြည့်စုံဘိ၍၊
 ငါ၏ဤကိုယ်၊ ငါမင်းပျိုဟု၊
 အဆိုအထင်၊ အမြင်မှောက်မှား၊ စိတ်နေကြွားဖို့၊
 တံခါးခြောက်သင်း၊ ကိုယ်လုံးလင်းသည်။
 ခြောက်သင်း ဓာတ်မှန် စွမ်းရည်တည်း။ ။

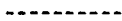
ဟု စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။

ဤသဠာယတနဟူသည် အဇ္ဈတ္တ အတွင်းသဏ္ဍာန်၌ဖြစ်သည့် အာယတနခြောက်ပါး တံခါးခြောက်ခုကို ဆိုလိုသည်။ ဤကဏ္ဍတွင် အာယတနခေါ်ဆိုခြင်း အဓိပ္ပါယ် စသည်နှင့် ပတ်သက်၍ “အာယတန ဒုက္ခပရိညာ” ခန်း၌ ပြဆိုပြီးသောနည်းဖြင့် သိကြလေကုန်။

ထူးသည်ကိုသာ ပြဆိုပေအံ့၊ အာယတန ဒုက္ခပရိညာခန်း၌ စိတ်မှန်သမျှ မနာယတန ကောက်ယူ၏။ ဤကဏ္ဍ၌-

- သဠာယတန၊ ခြောက်ရွဲရ၊ မန ဝိပါက်သာ၊

ဟူသော ပရမတ္ထသံခိပ်အရ- လောကီဝိပါက် ဗာတ္ထိသ (၃၂) ပါးကိုသာ မနာယတနဟု ကောက်ယူရပေလိမ့်မည်။

၆။ ဖဿ ဒုက္ခပရိညာ

(၁၉) သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿ ဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂၀- ၂၁) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

သဠာယတန အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿတည်းဟူသော

ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဖဿဟူသည်မှာ -

(က) ဖုသတီတိ ဖဿော၊

ယော=အကြင်သဘောတရားသည်၊ ဖုသတိ=တွေ့ထိတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ သော=ထိုသဘောတရားသည်၊ ဖဿော=ဖဿမည်၏။

အကြင်ပသာဒ၌ ဆိုက်တိုက်လာသော အာရုံကို တွေ့ထိတတ်သောကြောင့် ဖဿမည်၏။

(ခ) ဖုသန္တိ သမ္ပယုတ္တကာ ဓမ္မာဧတေနာတိ ဖဿော။

ဧတေန=ဤတရားဖြင့်၊ သမ္ပယုတ္တကာ ဓမ္မာ=သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်၊ ဖုသန္တိ=တွေ့ထိကြကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ဖဿော=ဖဿမည်၏။

သမ္ပယုတ္တဓမ္မဖြစ်သော ဝေဒနာစသော တရားတို့သည် အကြည်ပသာဒ၌ တိုက်ဆိုက်လာသော အာရုံကို တွေ့ထိကြကုန်ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်- ဖဿမည်၏။

(ဂ) ဖုသနံ ဖဿော၊

ဖုသနံ=တွေ့ထိခြင်း၊ ဖဿော=တွေ့ထိခြင်း။

အကြည်ပသာဒ၌ အာရုံတို့ တိုက်ဆိုက်တွေ့ထိခြင်းမျှသော အမူအရာ ကြိယာသဘောသည် ဖဿမည်၏။

ဤဖဿကို အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌ -

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

* တတ္ထ ကတမော သဠာယတန ပစ္စယာ ဖဿော၊ စက္ခု သမ္ပဿော၊ သောတသမ္ပဿော၊ ယာနသမ္ပဿော၊ ဇိဝှိ သမ္ပဿော၊ ကာယသမ္ပဿော၊ မနောသမ္ပဿော၊ အယံ ဝုစ္စတိ သဠာယတန ပစ္စယာဖဿော။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသ ပါဠိတော်၌၊ သဠာယတန ပစ္စယာ=သဠာယတန ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နော=ဖြစ်သော၊ ဖဿော=အာရုံကိုတွေ့ ထိမှုဟူသော ဖဿသည်၊ ကတမော=အဘယ်တရားပေးနည်း၊ စက္ခု သမ္ပဿော=စက္ခုအကြည်မှာ တိုက်ဆိုက်လာသော ရူပါရုံကို တွေ့ထိမှု ဟူသော စက္ခုသမ္ပဿလည်းတစ်ပါး၊ သောတသမ္ပဿော=သောတ အကြည်မှာ တိုက်ဆိုက်လာသော သဒ္ဓါရုံကို တွေ့ထိမှုဟူသော သောတ သမ္ပဿလည်းတစ်ပါး၊ ယာနသမ္ပဿော=ယာနအကြည်မှာ တိုက်ဆိုက် လာသော ဂန္ဓာရုံကို တွေ့ထိမှုဟူသော ယာနသမ္ပဿလည်းတစ်ပါး၊ ဇိဝှိသမ္ပဿော=ဇိဝှိအကြည်မှာ တိုက်ဆိုက်လာသော ရသာရုံကို တွေ့ထိ မှုဟူသော ဇိဝှိသမ္ပဿလည်းတစ်ပါး၊ ကာယသမ္ပဿော=တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကာယအကြည်မှာ တွေ့ထိလာသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိမှုဟူသော ကာယသမ္ပဿလည်းတစ်ပါး၊ မနောသမ္ပဿော=စိတ်နှလုံးဟူသော မနောအကြည်မှာ ထင်ပေါ်လာသော ဓမ္မာရုံကို တွေ့ထိမှုဟူသော မနော သမ္ပဿလည်းတစ်ပါး၊ အယံ=ဤတရားစုကို၊ သဠာယတနပစ္စယာ= သဠာယတနဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နော=ဖြစ်သော၊ ဖဿော= ဖဿခြောက်ပါးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

ဤပါဠိတော်လာ ခြောက်ဖြာသော ဖဿတို့ ဖြစ်ပေါ်လာကြပုံ လိုရင်းအကျဉ်းချုပ် အဓိပ္ပါယ်ကား - ပကတိသောဖန်ကြည် မှန်ကြည်တို့၌ နေဝန်း၊ လဝန်း အစရှိသော အထည်ဝတ္ထုသန္တာန်ခြင်စု အမျိုးမျိုးတို့သည်

ထင်လာကြကုန်သကဲ့သို့ ဤခန္ဓာကိုယ်၌ ရှိသော စက္ခုစသောကံကြောင့် ဖြစ်သည့် ဓာတ်မှန်အကြည်ခြောက်မျိုးတို့၌လည်း နေဝန်း၊ လဝန်း အစရှိသော ရူပါရုံ အဆင်းရုပ်စုသည်လည်းကောင်း၊ မိုးသံ၊ လေသံ အစရှိသောသဒ္ဒါရုံ ရုပ်စုသည်လည်းကောင်း၊ အမွှေးနံ့၊ အပုပ်နံ့၊ အစရှိသော ဂန္ဓာရုံ အနံ့ရုပ်စုသည်လည်းကောင်း၊ အချို၊ အချဉ်အစရှိသော ရသာရုံ အရသာရုပ်စုသည်လည်းကောင်း၊ အပူ အအေး အစရှိသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အတွေ့ရုပ်စုသည်လည်းကောင်း၊ အဟောင်းမှတ်မှု အစရှိသော ဓမ္မာရုံ သဘောတရားစုသည်လည်းကောင်း သူ့ဒွါရနှင့် သူ့အာရုံ အသီးသီး အဖုံအဖုံ တိုက်ဆိုင် ထင်ဟပ်ကြကုန်၏။

ထိုသို့တိုက်ဆိုင် ထင်လာကြကုန်သည်ရှိသော် တိုက်ဆိုင်ရာဖြစ်သည့် သက်ဆိုင်ရာ ဒွါရဌာနတို့၌ မြင်မှု=စက္ခုဝိညာဏ်၊ ကြားမှု=သောတဝိညာဏ်၊ နံမှု=ယာနဝိညာဏ်၊ စားမှု=ဇိဝှါဝိညာဏ်၊ တွေ့မှု=ကာယဝိညာဏ်၊ ကြံမှု=မနောဝိညာဏ်တို့သည် ထိုက်သင့်သည့် အားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။

တိမ်တိုက်နှစ်ခုတို့ တိုးဝှေ့တိုက်ဆိုင်မိရာ ဌာန၌ လျှပ်စစ် လျှပ်ပန်းများ ဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကျောက်နှင့် မီးခတ်သံတုံးတို့ ပွတ်တိုက်မိရာဌာန၌ မီးတောက်မီးပွားများ ပွင့်ပေါ်လာသကဲ့သို့လည်းကောင်း ရှုမြင်မှတ်ထင်ပေရာ၏။

ဤစကားရပ်၌ စက္ခုစသော အတွင်းအခံဓာတ် ပသာဒ မှန်အကြည်ဓာတ်ခြောက်ခု၊ ရူပါရုံစသော အပအတိုက်ဓာတ် အာရုံခြောက်ခု၊ မြင်သိမှု စက္ခုဝိညာဏ်စသော အပွင့်ဓာတ်၊ အပေါ်ဓာတ်ခြောက်ခု ထိုအတွင်းအခံဓာတ်၊ အတိုက်အပဓာတ်၊ အပွင့်အပေါ်ဓာတ်တို့၏ ပေါင်းဆုံစုဝေးမိဆဲ အခိုက်အခါ တွေ့ထိသော အမှုအရာ

ကြိယာ သဘာဝတရား ခြောက်ခု၊ ဖြစ်ပေါ်မှုကိုပင်လျှင် ဖဿခြောက်ပါး ဟု ဟောတော်မူပေသည်။

ထို့ကြောင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် (နှာ- ၃၀၁) ၌ -

- စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ၊
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော။

စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခဲ့ပေသည်။ အနက်ယောဇနာချက် နှင့်တကွ ဝေဒနာပိုင်း၌ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထပ်မံမပြဆိုတော့ပြီ။

ဤဖဿအရကိုလည်း -

- ဝိညာဉ် ခြောက်ဝ၊ ယှဉ်တုံကြ၊ ဖဿ ဝေဒနာ။

ဟူသော ကျေးဇူးရှင်ကြီး မိန့်ဆိုချက်အရ ဝိပါက်ဝိညာဏ်နှင့် ယှဉ်သော ဖဿခြောက်ပါးကိုသာ ကောက်ယူရမည်-ဟု သိမှတ်ပါကုန်။

ဤဖဿသည် ဒွါရအာရုံ ပေါင်းဆုံမှု ကွဲပြားသည်ကို အကြောင်း ပြု၍ ဖဿခြောက်ပါးဟု ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူခဲ့သော်လည်း တွေ့ထိမှု သဘောတူရာပေါင်းလျှင် ဖဿတစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်၏။ ဖဿသည် တွေ့ထိခြင်း သဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဤဖဿသည် နာမ် တရားသာ ဖြစ်၏။ နာမ်တရားတို့မည်သည် ကာယပဿာဒနှင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ကဲ့သို့ တိုက်ရိုက် ထိခိုက်နိုင်သော သပ္ပဋိယတရားမျိုး မဟုတ်ချေ။ တိုက်ရိုက်ထိခိုက်မရကောင်းသော အပ္ပဋိယသဘော ရှိကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် နာမ်ဖဿသာ ရှိ၏။ ရုပ်ဖဿ မရှိချေ။ ရုပ်ဖဿ ရှိသယောင် ယောင် အချို့သူများပြောမှားဆိုမှား ရှိတတ်ကြ၏။ သတိပြုကြပါကုန်။

ဤအရာ၌ ဖဿ၏ တွေ့ထိခြင်းဆိုသည်ကား ကောင်းမွန်သော ကုဋ္ဌာရုံ၊ မကောင်းသော အနိဋ္ဌာရုံတို့သို့ ဆိုက်ရောက်ထိခိုက်မှု ယူမှု ပေတည်း။ အာရုံ၏ အရသာအားလျော်စွာ စိတ်အထူးဖြစ်ပေါ်ရန်၊

ဝေဒနာအထူးဖြစ်ပေါ်ရန်ကိစ္စကို ပြီးစေ၏။

ဤဖဿ၏ တွေ့ထိမှုသဘောသည် ချဉ်သီးစားနေဆဲ ဖြစ်သော သူ့ကို မြင်ရာ၌ မြင်တွေ့သော သူ့တစ်ယောက်၏ တံတွေးယိုစီးခြင်း စသည့်အခါတို့၌ ထင်ရှားပေ၏။

ဤဖဿ၏ တွေ့ထိမှုကြောင့် ဝေဒနာတို့ ဖြစ်ပေါ်ကြရကုန်၏။ ဤဖဿသည် ဝေဒနာနှင့် တဏှာတို့ ဖြစ်ပေါ်ရန် အကြောင်းရင်း အမှန် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးရှင်ကြီးသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဒီပနီ၌ -

- ဖဿသန်လျှင် ဝေဒနာသန်၏၊ တဏှာသန်၏။
- ဖဿပျော့လျှင် ဝေဒနာ ပျော့၏၊ တဏှာပျော့၏။

ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒပျို့ လင်္ကာ၌လည်း--

- ဓာတ်မှန်အကြည်၊ ခြောက်မျိုးတည်က၊
 ခြောက်မည် အာရုံ၊ အလုံးစုံသည်၊
 ပုံသဏ္ဍာန်ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ ကိုယ်လုံးထင်၍၊
 ဝိညာဉ် ခြောက်ဆင့်၊ ဖွားဖွားပွင့်က၊
 နှိုင်းသင့်တူမျှ၊ ပမာပြုမူ၊
 သိကြား စက်ရိုန်၊ လက်လက်ထိန်သား၊
 ဝရဇိန်သွား၊ ရွပ်ရွပ်ဝါးသို့၊
 ခြောက်ပါး ဖဿ၊ ဖြန်းဖြန်းထ၍၊
 ရသခြောက်မည်၊ အာရုံရည်ကို၊
 ကြိတ်နည်သောအား၊ တွေ့ထိငြားက၊
 ဤကား ဣဋ္ဌ၊ အနိဋ္ဌနှင့်၊
 ဤမျှမကောင်း၊ ဤမျှကောင်းဟု၊
 အကြောင်းသွေးဆော်၊ အရေးပေါ်လျက်၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ခြောက်ဖော်အာရုံ၊ ရသဂုဏ်တို့၊
အကုန်ပေါ်ထွက်၊ ရွန်းရွန်းတက်၍၊
မက်ဖွယ် မုန်းဖွယ်၊ အနှုန်းခြယ်သည်။
ခြောက်ဖွယ် ဖဿ၊ စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူပေသည် ။

၇။ ဝေဒနာဒုက္ခပရိညာ

(၂၂) ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ ဒုက္ခပရိညာပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ။

(၂၃-၂၄) ဓမ္မံ ၊ သံဃံ

ဖဿအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာတည်းဟူသော ဒုက္ခ
သစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍
မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ
ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဝေဒနာဟူသည်မှာ -

(က) ဝေဒယတီတိ ဝေဒနာ။

ဝေဒယတီ=ခံစားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ဝေဒနာ=
ဝေဒနာမည်၏။

ဤဝေဒနာသည် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားတတ်၏၊ မထင်ရှား
သော အာရုံ၏အရသာကို သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ အပေါ်၌လည်း
ကောင်း၊ ဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသော ဝေဒနာသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌လည်း
ကောင်း ထင်ရှားအောင် ပြုတတ်သောကြောင့် ဝေဒနာမည်၏။

(ခ) ဝိဒန္တိ သတ္တာ သာတံဝါ အသာတံဝါ ဧတာယာတိ ဝေဒနာ။

ဧတာယ=ဤတရားဖြင့်၊ သတ္တာ=သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊
သာတံဝါ=သာယာဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသာတံဝါ=မသာယာဖွယ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝိဒန္တိလဘန္တိ=ရကြကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊
ဝေဒနာ=ဝေဒနာမည်၏။

သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သာယာဖွယ် မသာယာဖွယ်တို့ကို ရကြ
ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဝေဒနာမည်၏။

(ဂ) ဝေဒယိတမတ္တာ ဝေဒနာ၊

ဝေဒယိတမတ္တာ=ခံစားကာမျှသည်၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာမည်၏။

အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားကာမျှသော သဘောသည် ဝေဒနာ
မည်၏-ဟူလိုသည်။

ဤဝေဒနာကို အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌ -

- * တတ္ထ ကတမာ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာ
ဝေဒနာ၊ သောတသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊ ယာနသမ္ပဿဇာ
ဝေဒနာ၊ ဇိဝှိသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊ ကာယသမ္ပဿဇာ
ဝေဒနာ၊ မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊ အယံဝုစ္စတိ ဖဿ
ပစ္စယာ ဝေဒနာ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိတော်၌၊ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ=ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ=ခံစားစံစားခြင်းဝေဒနာ
ဟူသည်၊ ကတမာ=အဘယ်တရားနည်းဟူမူကား၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာ=
စက္ခုအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ=ခံစားစံစားမှုလည်းတစ်ပါး၊
သောတသမ္ပဿဇာ=သောတ အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ=ခံစား
စံစားမှုလည်းတစ်ပါး၊ ယာနသမ္ပဿဇာ=ယာနအတွေ့ ကြောင့် ဖြစ်သော
ဝေဒနာ=ခံစားစံစားမှုလည်းတစ်ပါး၊ ဇိဝှိ သမ္ပဿဇာ= ဇိဝှိအတွေ့

ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ=ခံစားစံစားမှု လည်းတစ်ပါး၊ ကာယ
 သမ္မဿဇာ=ကိုယ်အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ=ခံစားစံစားမှု
 လည်းတစ်ပါး၊ မနောသမ္မဿဇာ=မနောအတွေ့ကြောင့်ဖြစ်သော၊
 ဝေဒနာ=ခံစားစံစားမှုလည်းတစ်ပါး၊ အယံ=ဤတရားစုကို၊ ဖဿ ပစ္စယာ=
 ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ=ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ=ခံစား
 စံစားမှုဝေဒနာ ခြောက်ပါးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။ ဤပါဠိတော်နှင့်လိုက်ဖက်သော ဝေဒနာ
 ခြောက်ပါးဖြစ်ပေါ်လာပုံ အသီးအသီးဖော်ပြသော နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်
 ပါဠိတော်များကို ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဒုက္ခပရိညာပိုင်း
 တွင်ပြန် လည်ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

ဤဝေဒနာဓမ္မ၏ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ အခြင်းအရာနှင့် တကွသော
 အဓိပ္ပါယ်သဘောသွားကို ကျေးဇူးရှင်ကြီးသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖျို့လင်္ကာ၌-

- ဖဿခြောက်မည်၊ သူ့စွမ်းရည်ဖြင့်၊
- ကြိတ်နည်သောအား၊ စက်ရှိန်ဝါး၍၊
- ခြောက်ပါးအာရုံ၊ မြေမြေတုန်လျက်၊
- ခြောက်စုံရသာ၊ အနိဋ္ဌနှင့်၊
- ဣဋ္ဌဟူသည်၊ အရည်ဒီးဒီး၊ ယိုထွက်စီးသော်၊
- ဓာတ်သီးခြောက်ဖြာ၊ ဝေဒနာဟု၊
- ထွေလာအထူး၊ ထွက်ပေါ်မြူး၍၊
- ခြောက်ဦးရွန်းစည်၊ အာရုံရည်ကို၊
- မည်မည်ရရာ၊ ခံစံကြမှ၊
- သုဘ သုဘာ၊ သာ မသာနှင့်၊
- ထွေလာများတောင်း၊ ကောင်းမကောင်းလည်း၊
- ထောင်းထောင်းငေါ်ငေါ်၊ သိထင်ပေါ်၍၊

ကောင်းသော်စိတ်ဝမ်း၊ ဖိတ်ဖိတ်လျှမ်းလျှင်၊
ရွှင်လန်းနှလုံး၊ စွင့်စွင့်ပြုံး၏။ ။

မုန်းဖွယ်တွေက၊ ခြောက်သွေ့နှမ်းညှိုး၊ နှလုံးဆိုး၍၊
အခိုးလူလူ၊ ပွက်ပွက်ဆူမျှ၊
ပူပူပင်ပင်၊ မရွှင်မလန်း၊ စိတ်ကုန်ခမ်း၏။

ချမ်းသာသုခ၊ တစ်ခုမျှ၌၊
လောကအထု၊ အကုန်စု၏။

ပုပုရွရွ၊ မြင်သမျှလည်း၊
သုခဖို့ချည်း၊ လုံ့လသည်း၏။
အရည်းသူမြတ်၊ ပရမတ်ကို၊

ချန်လှုပ်ထား၍၊ အများလောက၊ ရှိသမျှကား၊
ဒုက္ခပွားမှု၊ များစွာပြုသည်။
သုခဝေဒနာ စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍ဖွဲ့ဆိုတော်မူသည်။

ဤပျို့လင်္ကာ၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား--ဖဿ ခြောက်
ပါးတို့သည် မိမိတို့နှင့်တွေ့ထိသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၏ အရသာကို
မပေါ်ပေါ်အောင်ကြိတ်နယ်၍ ထုတ်ဆောင်၏။ ဖဿကြိတ်နယ်မှု
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အာရုံ၏အရသာကို ကောင်းလျှင် ကောင်း
သည့်အလျောက်၊ မကောင်းလျှင် မကောင်းသည့်အလျောက် ဝေဒနာ
သည် ခံစားခံစား၏။ ဝေဒနာသည် အာရုံ၏အရသာကို ခံစား ခံစားမှု၌
အရှင်သခင်ဖြစ်ပေ၏။

သာယာဖွယ်ဖြစ်သော ဣဋ္ဌာရုံနှင့်တွေ့လျှင် ရွှင်ရွှင် လန်း
လန်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခံစား၏။ ထိုအခါ ထိုဝေဒနာနှင့်
ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ကြည်ကြည် လင်

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

လင်ဖြစ်၏။

- မသာမယာဖွယ် မုန်းဖွယ်ရွံ့ဖွယ်သော အနိဋ္ဌာရုံနှင့်တွေ့လျှင် ညှိုးညှိုးနွမ်းနွမ်း မချမ်းမသာ ခံစားရ၏။ ထိုအခါ ထိုဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ပူပူပင်ပင် မရွှင်မလန်းသော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ ခြောက်ခြောက် သွေသွေ ညှိုးညှိုးနွမ်းနွမ်း ဖြစ်ရလေ၏။

ချမ်းချမ်းသာသာ ခံစားမှုတည်းဟူသော သုခဝေဒနာကို သတ္တဝါတိုင်းပင် အလိုရှိကြကုန်၏။ ထိုဝေဒနာအတွက် နေ့နေ့ညည ကြောင့်ကြစိုက်၍ အားထုတ်ကြရကုန်၏။ ဤလောက၌ မြင်မြင်သမျှသော သတ္တဝါတို့၏ ကာယကံလှုပ်ရှားမှု ဝစီကံလှုပ်ရှားမှု ဟူသမျှသည် သုခဝေဒနာအတွက်ကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်ရ၏။ သုခဝေဒနာသို့သာ ကိုင်းရှိုင်းလျက် နေကြ၏။

ထိုသုခဝေဒနာသည် သမုဒယသစ္စာ တဏှာ၏အကြောင်းရင်းကြီးဖြစ်၍ ဒုက္ခမူလကြီးဟု ဆိုထိုက်၏။ ချမ်းသာကို အလိုရှိ၍ သုခဝေဒနာကို ဆည်းပူးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဒုက္ခအထုပ်အထည် ကြီးကိုသာလျှင် မရရကြောင်း ဆည်းပူးသည်သာမည်၏။ ဒုက္ခများအောင် အားထုတ်သည်သာမည်ပေ၏-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူလိုသည်။

-----*

ဂ။ တဏှာ ဒုက္ခပရိညာ

(၂၅) ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂၆-၂၇) ဓမ္မံ ၊ သံဃံ

ဝေဒနာအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော တဏှာတည်းဟူသော ဒုက္ခ

သစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မိမိခန္ဓာ ကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာမှီခိုရာ ပုန်းအောင်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ တဏှာဟူသည်မှာ--

(က) တဿတိ ပရိတဿတိတိ တဏှာ။

တဿတိ ပရိတဿတိ=ထက်ဝန်းကျင်မှတောင့်တတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ တဏှာ=တဏှာမည်၏။

ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်တိုက်ခြင်းကို ခံနေရသောသူသည် အမြဲမပြတ် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးလျက် အာဟာရကို အမြဲတောင့်တ လိုချင်နေဘိ သကဲ့သို့ တဏှာတရားသည် အာရုံခြောက်ပါးအတွက် ရပ်တည်မရ အောင် ခုံတမင်မင် ခင်တများများ လိုလားတောင့်တနေ၏-ဟုဆိုလို သည်။

(ခ) တဿန္တိ ပရိတဿန္တိ သတ္တာ ဧကာယာတိ တဏှာ။

ဧကာယ=ဤတရားသဘောဖြင့်၊ သတ္တာ=သတ္တဝါတို့သည်၊ တဿန္တိ ပရိတဿန္တိ=ထက်ဝန်းကျင်မှ တောင့်တတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ= ထိုသို့တောင့်တကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ တဏှာ=တဏှာမည်၏။

သတ္တဝါတို့သည် အာရုံတရားတို့၌ နှစ်ခြိုက်ခုံမင် လွန်စွာပင် လိုချင်တောင့်တခြင်း၏ အကြောင်းတရားဖြစ်သောကြောင့် တဏှာ မည်၏- ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤတဏှာကို အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌-

- * တတ္ထ ကတမာ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ ရူပ တဏှာ၊ သဒ္ဒတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိတော်၌၊ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ=ဖြစ်သော၊ တဏှာ=တဏှာသည်၊ ကတမာ=အဘယ်တရားနည်းဟူမူကား၊ ရူပတဏှာ=အဆင်း၌သာယာသော ရူပတဏှာသည်လည်းတစ်ပါး၊ သဒ္ဒတဏှာ=အသံ၌သာယာသော သဒ္ဒတဏှာသည်လည်းတစ်ပါး၊ ဂန္ဓတဏှာ=အနံ့၌သာယာသော ဂန္ဓတဏှာသည်လည်းတစ်ပါး၊ ရသတဏှာ=အရသာ၌သာယာသော ရသတဏှာသည်လည်းတစ်ပါး၊ ဖောဠုပ္ပတဏှာ=အတွေ့အထိ၌သာယာသော ဖောဠုပ္ပတဏှာသည်လည်းတစ်ပါး၊ ဓမ္မတဏှာ=ပညတ်ပရမတ်အစုံဓမ္မာရုံ၌သာယာသော ဓမ္မတဏှာသည်လည်းတစ်ပါး၊ အယံ=ဤတရားစုကို၊ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ=ဖြစ်သော၊ တဏှာ=တဏှာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။ ထိုပါဠိတော်အရ စွဲလမ်းသာယာ တောင့်တအပ်သော အာရုံတို့၏ အပြားအားဖြင့်-

၁။ ရူပတဏှာ၊	၄။ ရသတဏှာ၊
၂။ သဒ္ဒတဏှာ၊	၅။ ဖောဠုပ္ပတဏှာ၊
၃။ ဂန္ဓတဏှာ၊	၆။ ဓမ္မတဏှာ၊

ဟူ၍ခြောက်ပါးရှိ၏။ ထိုတဏှာခြောက်ပါး၏၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုကား ဝိဘင်းပါဠိတော်၏အနက်ကို မှီး၍ သိအပ်ပေ၏။

နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် (နာ-၃၀၁) ၌လည်း။

- စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ၊ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ။

စသည်ဖြင့်ဒွါရခြောက်ဖြာ၌ အာရုံခြောက်ခု တိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်ကြရာတွင် တဏှာခြောက်ပါး ပေါက်ဖွားလာကြပုံကို ဟောတော်မူ၏။ ပါဠိတော်၏အနက်ကား ထင်ရှားသိနိုင်လောက်ပေပြီ၊ ဤတဏှာ ခြောက်

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဦးကာ

ပါးကိုပင် အဆင့်ဆင့် မြောက်ပွားပါမူ “တဏှာအစစ်- တစ်ရာရှစ်” ဖြစ်ပေါ်လာ၏-ဟု ရှေးဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြ၏။ တဏှာအစစ်-တစ်ရာရှစ်ဖြစ်ပုံကို နောက်ပြဆိုလတ္တံ့သော သမုဒယသစ္စာခန်းတွင် ရှုကြပါကုန်။

ဒွါရခြောက်ပါး၌ အာရုံခြောက်ပါး တိုက်ဆိုင်လာရာတွင်--

- ဣဋ္ဌာရုံ=အလိုရှိအပ် ကောင်းမြတ်သော အာရုံနှင့် တွေ့ဆုံလျှင် ချမ်းသာမှု သုခဝေဒနာဖြစ်ပေါ်နေသော သူတို့သည်ကား ဆားငန်ရည် သောက်မိသော နွားနောက်သတ္တဝါသည် သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေဘဲ တိုး၍တိုး၍သာ သောက်လိုသကဲ့သို့ တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့် တိုးမြှင့်၍သာ သောက်လိုသကဲ့သို့ တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့် တိုးမြှင့်၍ သုခဝေဒနာတွင် ခုံတမင်မင် ခင်တများများ လိုလားတောင့်တကြကုန်၏။
- အနိဋ္ဌာရုံ=အလိုမရှိအပ်သည့် မကောင်းသောအာရုံနှင့် တွေ့ကြုံပြန်လျှင် ဆင်းရဲမှုဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်၏။ ထိုဒုက္ခဝေဒနာနှင့် တွေ့ကြုံနေသောသူသည် နေပူထီးထီး သဲကန္တာရ ခရီးသွားနေရသောသူသည် အေးမြချမ်းသာသော ပညောင်ပင်ကြီး၏ အရိပ်ကို လိုလားတောင့်တဘိသကဲ့သို့ ဆင်းရဲမှုမှ လွတ်မြောက်၍ ချမ်းသာမှု သုခဝေဒနာကိုသာ မျှော်လင့်တောင့်တမှုဖြစ်ပေါ်လာ၏။
- ဣဋ္ဌမဇ္ဈတ္တာရုံ=ကောင်းသည်လည်းမဟုတ် မကောင်းသည်လည်း မဟုတ်၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော အာရုံတို့နှင့် တွေ့ကြုံပြန်လျှင် ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်၏။ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာသည် ငြိမ်သက်သော သဘောသတ္တိ

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ရှိရကား သုခဝေဒနာသဘောတွင် သက်ဝင်လေ၏။ ထိုသို့
ဖြစ်ပြန်လျှင်လည်း သူ့ကြွယ်စည်းစိမ်ကို ရပြီးသူသည်
ထို့ထက် သာလွန်သော သူ့ဌေးစည်းစိမ်ကို မက်မော
လိုချင်သကဲ့သို့ ထို့ထက်ကောင်းသော သုခဝေဒနာကို
ခံမင်မက်မော နစ်မျောကြကုန်၏။

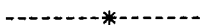
ဤသုခဝေဒနာကို အကြောင်းရင်းခံပြု၍ တဏှာဖြစ်သည်ဆိုရာ
တဏှာဟူသည် အနုသယဓမ္မပေတည်း။ အနုသယမျိုးဓာတ် ချုပ်
ပြတ်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သန္တာန်၌ သုခဝေဒနာပင် ဖြစ်သော်လည်း။
အနုသယကင်းပြတ် ပြီးဖြစ်၍ တဏှာမဖြစ်တော့ပြီ၊ တဏှာမဖြစ်လျှင်
ဘဝဇာတ်ကွက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ထွက်၍ ကပြရန်မလိုတော့ပြီ၊ တဏှာ
အနုသယဓာတ် မပြတ်မစဲသေးသည့် အန္ဓပုထုဇဉ်နှင့် အောက်တန်း
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာကား ဘဝဇာတ်ကွက် ထွက်၍ ကပြရန် ဇာတိတရား
ဘဝ၏ သီးကင်းလေးများ အဖြစ်သို့ရောက်ကြရကုန်၏။

ထို့ကြောင့်ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖျို့လင်္ကာကြီးတွင်--

- သုခဝေဒနာ၊ စွမ်းရည်ဖြာ၍၊
- ရသာမြိန်ရွှမ်း၊ အစိမ့်မွမ်းက၊
- သွန်းသွန်းဆူကြ၊ ထိုသုခ၌၊
- ပိယဟူသား၊ အချစ်ပွား၍၊
- ခြောက်ပါးဝေဒနာ၊ မြိန်ရှက်စွာကို၊
- လွယ်ကာမနေ၊ လိုတိုင်းပေသည့်၊
- သေဌေးရတနာ၊ ပမာအလား၊
- ကြင်လင်မယားနှင့်၊ ဝတ်စားရွှေငွေ၊
- လယ်မြေလုပ်ခင်း၊ ထမင်းဘောဇဉ်၊
- သဘင်ပွဲလမ်း၊ အဆန်းဆန်းတည့်၊

ပန်းမျိုးနံ့သာ၊ အဖြာဖြာလျှင်၊
 ရူပါရမ္မဏ၊ စသည်အပုံ၊
 ပဉ္စာရုံနှင့်၊ ခြောက်စုံဖဿ၊
 စက္ခုစသား၊ ဒွါရခြောက်မည်၊
 အကြည်အလင်း၊ ကိုယ်တွင်းဓာတ်နု၊ အစုစုလျှင်၊
 ဗဟုဘေဒါ၊ များပြားစွာသည်၊
 ဓမ္မာရမ္မဏ၊ ကာမဝတ္ထု၊
 အစုအပုံ၊ ခြောက်အာရုံ၌၊
 ခုံတမင်မင်၊ ခင်တများများ၊ နေ့စဉ်ပွား၍၊
 တရားအချက်၊ သဘောနက်ကို၊
 အိပ်မက်တွင်မျှ၊ မမြင်ရဘဲ၊
 ကာမထောင်တွင်း၊ ခန္ဓာကင်းသည်။
 ခြောက်သင်းတဏှာ စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။

၉။ ဥပါဒါန ဒုက္ခပရိညာ

(၂၈) တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၂၉- ၃၀) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

တဏှာအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဥပါဒါန်တည်းဟူသော
 ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍
 မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ
 ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဥပါဒါန် ဟူသည်မှာ---

ငါးပါးသည်ငါတည်း၊ ကိုယ်တည်းဟု ပြောဆိုစွဲလမ်းမှု သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
ခေါ်သော အတ္တဝါဒုပါဒါန်လည်း တစ်ပါး၊ ဣဒံ=ဤတရားစုကို၊ တဏှာ
ပစ္စယာ=တဏှာအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်သော၊ ဥပါဒါန်=ဥပါဒါန်
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏-ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

ဤဥပါဒါန် လေးပါးတို့တွင်-

ကာမုပါဒါန်

မိမိတို့ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်တကွ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာ၊ ရွှေ၊
ငွေ၊ လယ်ယာ၊ မြေ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သား၊ မယား စသော

ကာမဝတ္ထု၊ ကာမအာရုံစုတို့၌ အပြင်းအထန်စွဲလမ်းသော တဏှာကို
ကာမုပါဒါန်ခေါ်သည်။ ကာမုပါဒါန်၏ တရားကိုယ်အရကား တဏှာ
ပေတည်း။ ထိုကာမုပါဒါန်သည်လည်း -

- ၁။ ရူပါရုံ အဆောက်အဦစုမှာ စွဲလမ်းသော ရူပ
ကာမုပါဒါန်၊
- ၂။ သဒ္ဓါရုံ အဆောက်အဦစုမှာ စွဲလမ်းသော သဒ္ဓ
ကာမုပါဒါန်၊
- ၃။ ဂန္ဓာရုံ အဆောက်အဦစုမှာ စွဲလမ်းသော ဂန္ဓ
ကာမုပါဒါန်၊
- ၄။ ရသာရုံ အဆောက်အဦစုမှာ စွဲလမ်းသော ရသာ
ကာမုပါဒါန်၊
- ၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အဆောက်အဦစုမှာ စွဲလမ်းသော
ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ကာမုပါဒါန်
- ၆။ ဓမ္မာရုံ အဆောက်အဦစုမှာ စွဲလမ်းသော ဓမ္မ
ကာမုပါဒါန်၊

ဟူ၍ ခြောက်ပါး အပြားရှိပေ၏။

၁၅၆

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဒိဋ္ဌါပါဒါနံ

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးသုံးပါး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကိုပင်လျှင် ဒိဋ္ဌါပါဒါနံဆို၏။ ထိုတရားတို့

သည် တရားကိုယ်အားဖြင့် ဒိဋ္ဌိစေတသိက်ပင်ဖြစ်၏။

ဤသည်တို့တွင်-

- သတ္တဝါတို့အား ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူ၍ မရှိချေ။ ဤသို့ စွဲယူခြင်း နတ္ထိက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တစ်ပါး။
- သတ္တဝါတို့မှာ ရှေးအကြောင်းဟူ၍ မရှိချေ။ ဤသို့ စွဲယူခြင်း အဟေတုကမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တစ်ပါး။
- ကောင်းမှုပြုသော်လည်း ကောင်းမှုဟူ၍ မဖြစ်ချေ။ မကောင်းမှုပြု သော်လည်း မကောင်းမှုဟူ၍ မဖြစ်ချေ။ ဤသို့ စွဲယူခြင်း အကိရိယ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတစ်ပါး။

ဤသုံးပါးတို့သည် ကံ ကံ၏အကျိုး (ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ)ကို လုံးလုံးပယ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး သုံးပါးတို့ပေတည်း။ ဤဒိဋ္ဌိသုံးပါးကို မစွန့်ဘဲမြဲစွဲစွာ ခိုင်မာစွာ ယူစွဲသောသူသည်သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ငရဲသို့သာ မသွေမလွဲ အမြဲကျရောက်ရမည်ဖြစ်၍ နိယတ(အမြဲ) ဟူသော ဝိသေသ စကားလုံးဖြင့် တွဲဖက်၍ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုသည်။

ဤအယူဝါဒကို မစွန့်သူမှန်သမျှ ငရဲ၌သာ ကျခံနေကြရပေသည်။ ကမ္ဘာပျက်သော်လည်း ငရဲမှ မလွတ်ရ မကျွတ်ရချေ။ ဤကမ္ဘာပျက်သည် ရှိသော် မပျက်ရာကမ္ဘာသို့သာ ပြောင်းရွှေ့ခံကြရ၏။ ပြစ်မှုကြီးလေးစွာသော ရာဇဝတ်သားသည် ထောင်ပြောင်း၍ ခံရဘိသကဲ့သို့တည်း။

- သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ ဟောတော်မူသော သဿတဒိဋ္ဌိ-၄၄-ပါး၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ-၁၈-

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

ပါး၊ ပေါင်း (၄၄+၁၈=၆၂) ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးကိုပင်
လျှင်=၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုဆိုသည်။

ဤ- ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် လူသာမန်တို့ ဖြစ်နိုင်ကြသည်ကား
မဟုတ်ချေ။ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို ပေးနိုင်သည်လည်းမဟုတ်၊ ထိုအယူကို
မစွန့်သမျှ သံသရာမှ မလွတ်နိုင် မကျွတ်နိုင်ရုံမျှသာဖြစ်ပေ၏။

သီလဗ္ဗတုပါဒါနိန် နွားတို့၏ အလှေအကျင့်၊ ခွေးတို့၏ အလှေအကျင့်
များကိုကျင့်ကြံမှုသည် သံသရာဝဋ်ဒုက္ခမှ ကျွတ်
လွတ်စေတတ်သော အကျင့်ဟူ၍ အပြင်းအထန် အစွဲအလမ်းသန်မှုသည်
သီလဗ္ဗတုပါဒါနိန်မည်၏။ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ဂေါဝတိက
တက္ကတွန်း၊ ကုက္ကုရဝတိက တက္ကတွန်းတို့၏ အကျင့်များကဲ့သို့သော
အကျင့်များပေတည်း။ ဤသည်လည်း တရားကိုယ်အားဖြင့် ဒိဋ္ဌိ
စေတသိက် ပေတည်း။

အတ္တဝါဒုပါဒါနိန် ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ ငါ၊ ငါဟူ၍ပြောကြ ဆိုကြ စွဲလမ်းကြ
မှုများကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုသည်။ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ
သည်ပင်လျှင် အတ္တဝါဒုပါဒါနိန် မည်၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့် ဒိဋ္ဌိ
စေတသိက် ပေတည်း။

ဤနေရာ၌ အလျဉ်းသင့်၍ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှစ်ဆယ့်ကို အကျဉ်းချုပ်
ထုတ်ဆို ဖော်ပြပေအံ့။

- ရူပက္ခန္ဓာ၌ -

“ရူပံ အတ္တတော သမနုပဿတိ”

ရူပကို ငါ ငါ့ကိုယ် ဟူ၍ စွဲမြဲစွာ ရှုမြင်၏။

“ရူပဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ”

လယ်တီအရှင်ကောလာသ

ငါ ငါ့ကိုယ်သည် ရုပ်ရှိ၏ ဟူ၍ စွဲမြဲစွာ ရှုမြင်၏။

“အတ္တနိ ဝါ ရူပံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ ရုပ်သည် စွဲတည်နေ၏ ဟူ၍ စွဲမြဲစွာ ရှုမြင်၏။

“ရူပသ္မိ ဝါ အတ္တာနံ”

ရုပ်၌ ငါ ငါ့ကိုယ်သည် စွဲတည်နေ၏ ဟူ၍ စွဲမြဲ ရှုမြင်၏။

ဤသို့လျှင် ရူပက္ခန္ဓာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလေးချက် စွဲလမ်းစွာ တည်နေ၏။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ -

“ဝေဒနံ အတ္တတော သမနုပဿတိ”

ဝေဒနာကို ငါ ငါ့ကိုယ် ဟူ၍လည်းကောင်း၊

“ဝေဒနာဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ ဝေဒနာရှိ၏ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊

“အတ္တနိ ဝါ ဝေဒနံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ ဝေဒနာသည် တည်စွဲနေ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“ဝေဒနာယ ဝါ အတ္တာနံ”

ဝေဒနာ၌ ငါ ငါ့ကိုယ်သည် စွဲတည်နေ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ဤသို့လျှင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ လေးချက် စွဲလမ်း တည်နေ၏။

သညာက္ခန္ဓာ၌ -

“သညံ အတ္တတော သမနုပဿတိ”

သညာကို ငါ ငါ့ကိုယ် - ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“သညာဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ သညာရှိ၏- ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“အတ္တနိ ဝါသညံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ သညာသည် စွဲတည်နေ၏- ဟူ၍လည်းကောင်း၊

“သညာယ ဝါ အတ္တာနံ ”

သညာ၌ ငါ ငါ့ကိုယ်သည် စွဲတည်နေ၏- ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ဤသို့လျှင် သညာက္ခန္ဓာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလေးချက် စွဲလမ်း တည်နေ၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ -

“သင်္ခါရေ အတ္တတော သမနုပဿတိ”

သင်္ခါရတို့ကို ငါ ငါ့ကိုယ် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“သင်္ခါရဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ သင်္ခါရတို့ ရှိကုန်၏- ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“အတ္တနိ ဝါ သင်္ခါရေ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ သင်္ခါရတို့သည် စွဲတည်နေကြ၏- ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“သင်္ခါရေသု ဝါ အတ္တာနံ”

သင်္ခါရတို့၌ ငါ ငါ့ကိုယ်သည် စွဲတည်နေ၏-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

ဤသို့လျှင် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ လေးချက် စွဲလမ်း တည်နေ၏။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌-

“ဝိညာဏံ အတ္တတော သမနုပဿတိ”

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဝိညာဏ်ကို ငါ ငါ့ကိုယ် ဟူ၍လည်းကောင်း၊

“ဝိညာဏဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ ဝိညာဏ် ရှိ၏ - ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“အတ္တနိ ဝါ ဝိညာဏံ”

ငါ ငါ့ကိုယ်၌ ဝိညာဏ်သည် စွဲတည်နေ၏-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

“ဝိညာဏသ္မိံ ဝါ အတ္တာနံ”

ဝိညာဏ်၌ ငါ ငါ့ကိုယ်သည် စွဲတည်နေ၏-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

ဤသို့လျှင် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလေးချက် စွဲလမ်း
တည်နေ၏။

ဤသို့လျှင် ခန္ဓာတစ်ပါး တစ်ပါးတွင် လေးချက် လေးချက်စီ
စွဲလမ်းရကား ခန္ဓာငါးပါး၌ (၅×၄=၂၀) သက္ကာယဒိဋ္ဌိ နှစ်ဆယ်ဖြစ်
သတည်း၊ ပုထုဇဉ်မှန်သမျှ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိကြသည်ချည်းပေတည်း။

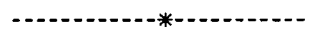
ဤ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် အမြစ်မူလနှင့် တူ၏။ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး
သုံးပါး၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည် ပင်စည်ခက်မတို့နှင့်
တူကြကုန်၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်လှန် နုတ်ပစ်
နိုင်လျှင် ယခင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးများ မဖြစ်နိုင်တော့ပြီ၊ ထိုသို့
မပယ်မနုတ်နိုင်ခဲ့ပါမူ တစ်ချိန်ချိန် တစ်ခါခါ ဘဝတစ်ခုခု၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးများ
ဖြစ်ပွားလာနိုင်ဖွယ်ရှိပေသည်။

ဤဥပါဒါန် လေးပါးသဘောသွားကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ ကျေးဇူး
ရှင်ကြီး၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပျို့လင်္ကာကြီးတွင် -

- ဟဏှာခြောက်မည်၊ အရင်းတည်၍၊
- အရှည်များလျား၊ အစဉ်ပွားကာ၊

လေးပါးအမှန်၊ ဥပါဒါန်လည်း၊
 ခန္ဓာကာယ၊ အဇ္ဈတ္တနှင့်၊
 ကာမအာရုံ၊ အလုံးစုံ၌၊
 အကုန်နှိုးရင်း၊ အစွဲပြင်း၏။
 အသင်းပွားများ၊ သားမယားက၊
 စသည်ဖြာဖြာ၊ မဆုံးရာသား၊
 ကာမဝတ္ထု၊ စွဲလမ်းပြုသည်၊ ကာမုပါဒါန်။
 တစ်ဖန်ထို့ပြင်၊ မိစ္ဆာဉာဉ်ဖြင့်၊
 အမြင်ယွင်းဖောက်၊ အယူမှောက်သည်၊
 ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ပြားသည်ဒိဋ္ဌိ။
 တစ်စိထိုမှ၊ ဂေါသီလကို၊
 ဝဋ်မှထုတ်တတ်၊ စွဲထင်မှတ်သည်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန်။
 ခန္ဓာငါးပါး၊ တရားအစု၊ ဓာတ်အနုကို၊
 ကိုယ်ဟုစွဲကပ်၊ အမြဲမှတ်သည်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်။
 အထန်အပြင်း၊ အယူတင်း၍၊
 ဝဋ်ခင်း ဝဋ်နယ်၊ ဝဋ်ပင်လယ်မှ၊
 လွတ်ဖွယ်မအား၊ တမားမားသည်။
 လေးပါးဥပါဒါန် စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။

၁၀။ ဘဝ ဒုက္ခပရိညာ

(၃၁) ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၃၂-၃၃) ဓမ္မံ ၊ သံဃံ

ဥပါဒါန် အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘဝတည်းဟူသော ဒုက္ခ သစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဘဝဟူသည်မှာ -

(က) ဘဝတီ ဝဗုတီတီ ဘဝေါ။

ဘဝတီ ဝဗုတီ-ဖြစ်ပေါ်တတ် ကြီးပွားတတ်၏။ ဣတိသွာ-ထို့ ကြောင့်၊ ဘဝေါ-ဘဝမည်၏။

ဖြစ်ပေါ်တတ် ကြီးပွားတတ်သောကြောင့် ဘဝမည်၏- ဟု ဆိုလိုသည်။

(ခ) ဘဝန္တိ ဇာယန္တိ ဝဗုန္တိ သုခဒုက္ခာနိ ဧတေနာတီ ဘဝေါ။

ဧတေန-ဤတရားဖြင့်၊ သုခဒုက္ခာနိ-ချမ်းသာမှု ဆင်းရဲမှုအမျိုးမျိုး တို့သည်၊ ဘဝန္တိ ဇာယန္တိ-ဖြစ်လည်းဖြစ်ပေါ်တတ်ကုန်၏။ ဝဗုန္တိ-ကြီးပွား လည်း ကြီးပွားတတ်ကုန်၏။ ဣတိသွာ-ထိုသို့ ချမ်းသာ ဆင်းရဲတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ဘဝေါ-ဘဝမည်၏။

ချမ်းသာမှုအမျိုးမျိုး ဆင်းရဲမှုအမျိုးမျိုးတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဘဝမည်၏-ဟူလို။

ထိုဘဝကို အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ -

- * တတ္ထ ကတမော ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ။
- ဘဝေါ ဒုဝိဓေန အတ္ထိ ကမ္မဘဝေါ။
- အတ္ထိဥပပတ္တိ ဘဝေါ။

တတ္ထ-ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိတော်၌၊ ဥပါဒါန ပစ္စယာ-ဥပါဒါန် အကြောင်း

ကြောင့်၊ ဥပုဇ္ဈာ-ဖြစ်သော၊ ဘဝေါ-အစီးအပွားဟူသည်၊ ဒုဝိဓေန-
ဒုဝိဓော-နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ကမ္မဘဝေါ-ကောင်းမှုကံ၊ မကောင်းမှုကံ
ဟူသော အစီးအပွားသည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဥပပတ္တိ ဘဝေါ-ဘဝ
သစ်သို့ ကပ်ရခြင်းတည်းဟူသော အစီးအပွားသည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူရကား (၁) ကမ္မဘဝ၊ (၂) ဥပပတ္တိဘဝဟူ၍
နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိပေ၏။ ထိုနှစ်မျိုးနှစ်စားတို့တွင် အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိ
တော်၌ -

* တတ္ထ ကတမော ကမ္မဘဝေါ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော၊
အပုညာဘိ သင်္ခါရော၊ အာနဇ္ဇာဘိ သင်္ခါရော၊
အယံဝုစ္စတိ ကမ္မဘဝေါ၊
သဗ္ဗမ္ပိ ဘဝဂါမိကမ္မံ ကမ္မဘဝေါ ။

တတ္ထ-ထိုဘဝနှစ်မျိုးတို့တွင်၊ ကမ္မဘဝေါ-ကံအစီးအပွားဟူသည်၊
ကတမော-အဘယ်နည်း၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော-ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို
ပြုစုအားထုတ်ခြင်းလည်းတစ်ပါး၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော-အကုသိုလ်
မကောင်းမှုကို၊ ပြုစုအားထုတ်ခြင်းလည်းတစ်ပါး၊ အာနဇ္ဇာဘိသင်္ခါရော-
အာနဇ္ဇာခေါ်သော အရူပဈာန်တရားကို ပြုစုအားထုတ်ခြင်းလည်း
တစ်ပါး၊ အယံ-ဤတရားသုံးပါးကို၊ ကမ္မဘဝေါ-ကံအစီးအပွားဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဘဝဂါမိ ကမ္မံ-ဘဝတစ်ပါးသို့
ပို့ဆောင်တတ်သော ကောင်းမှုမကောင်းမှု ဟူသမျှသည်၊ ကမ္မဘဝေါ-
ကံအစီးအပွားချည်းသာတည်း။

ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံရှစ်ပါး၊ ရူပါဝစရ ကုသိုလ်ကံ ငါးပါး (၈+၅=
၁၃) ပေါင်း တစ်ဆယ့်သုံးပါးသော ကုသိုလ်စေတနာ ပုညာဘိသင်္ခါရ
သည်လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်ကံ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်

စေတနာ အပုညာဘိသင်္ခါရသည်လည်းကောင်း၊ အရူပကုသိုလ်ကံ
စေတနာ အာနတ္တာဘိသင်္ခါရသည်လည်းကောင်း၊ ဤကံ နှစ်ဆယ့်ကိုးပါး
သည် ကမ္မဘဝမည်၏။

လောကီဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာ အကုသိုလ်စေတနာတို့နှင့်
ယှဉ်သော အဘိဇ္ဇာ ဗျာပါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနဘိဇ္ဇာ
အဗျာပါဒ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်းကောင်း ကမ္မဘဝမည်ကုန်၏။

- * တတ္ထ ကတမော ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ကာမဘဝေါ၊ ရူပဘဝေါ၊
အရူပဘဝေါ၊ သညာဘဝေါ၊ အသညာဘဝေါ၊ နေဝသညာ
နာသညာဘဝေါ၊ ဧကဝေါဟာရ ဘဝေါ၊ စတုဝေါကာရ
ဘဝေါ၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝေါ။ အယံဝုစ္စတိ ဥပပတ္တိဘဝေါ။

တတ္ထ=ထိုဘဝနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဥပပတ္တိဘဝေါ=ဘဝသစ်သို့ကပ်ရခြင်း
အစီးအပွါးဟူသည်၊ ကတမော=အဘယ်နည်း၊ ကာမဘဝေါ=ကာမဘဝ
လည်းတစ်ပါး၊ ရူပဘဝေါ=ရူပဘဝလည်းတစ်ပါး၊ အရူပဘဝေါ=အရူပ
ဘဝလည်းတစ်ပါး၊

(ဤသည်လည်း ဥပပတ္တိဘဝ သုံးပါး တစ်ရပ်တည်း)

သညာဘဝေါ=စိတ်သညာရှိသော သညာဘဝလည်း တစ်ပါး၊
အသညာဘဝေါ=စိတ်သညာမရှိသော အသညာဘဝလည်း တစ်ပါး၊ နေဝ
သညာနာသညာဘဝေါ=စိတ်သညာရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်
လည်း မဟုတ်သော နေဝသညာနာသညာဘဝလည်း တစ်ပါး၊

(ဤသည်လည်း ဥပပတ္တိဘဝသုံးပါးတစ်ရပ်တည်း။)

ဧကဝေါကာရဘဝေါ=ရုပ်ခန္ဓာတစ်ခုသာရှိသော ဧကဝေါကာရ
ဘဝလည်း တစ်ပါး၊ စတုဝေါကာရဘဝေါ=နာမ်ခန္ဓာလေးခုသာရှိသော
စတုဝေါကာရဘဝလည်း တစ်ပါး၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝေါ=ခန္ဓာငါးခုရှိသော
ပဉ္စဝေါကာရဘဝလည်း တစ်ပါး၊

(ဤသည်လည်း ဥပပတ္တိဘဝ သုံးပါးတစ်ရပ်တည်း။)

အယံ=ဤဘဝကိုးပါးကို၊ ဥပပတ္တိဘဝေါ=ဥပပတ္တိဘဝဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ဟောတော်မူသောကြောင့်--

၁။ ကာမဘဝ	၅။ အသညီဘဝ
၂။ ရူပဘဝ	၆။ နေဝသညီနာသညီဘဝ
၃။ အရူပဘဝ	၇။ ဧကဝေါကာရဘဝ
၄။ သညီဘဝ	၈။ စတုဝေါကာရဘဝ

၉။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝ

ဤကိုးပါးသောဘဝကို ဥပပတ္တိဘဝဟု ဟောတော်မူသည်။

(တစ်နည်း ဘဝကိုးပါး)

- ၁။ နာနာတ္တကာယ နာနာတ္တသညီဘဝ၊
- ၂။ နာနာတ္တကာယ ဧကတ္တသညီဘဝ၊
- ၃။ ဧကတ္တကာယ နာနာတ္တသညီဘဝ၊
- ၄။ ဧကတ္တကာယ ဧကတ္တသညီဘဝ၊
- ၅။ အသညီဘဝ၊
- ၆။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘဝ၊
- ၇။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘဝ၊
- ၈။ အာကိဉ္စညာယတနဘဝ၊
- ၉။ နေဝသညီ နာသညီဘဝ၊

ဤသို့လည်း ဘဝကိုးပါး တစ်မျိုးတခြားလာရှိသေး၏။

ဤအရာ၌ ရေစက်ချ၊ အမျှဝေစသော ရှေးဟောင်းစာတမ်းတို့၌ “သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝ ဝိညာဏဋီတိခုနစ်ပါး” ဟု ပါရှိခဲ့ရာ သိလိုကြသည့်

သုတေသီတို့ လျှောက်ထား မေးမြန်းမှုများသဖြင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြခဲ့ပေ
ဦးအံ့။

သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝ ဟူသည်မှာ-

- ကိုယ်ခန္ဓာသဏ္ဍာန် ထူးထွေကွဲပြားကြသည်ကား နာနာတ္တ
ကာယ မည်၏။
- ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ် ထူးထွေ ကွဲပြားကြသည်ကား နာနာတ္တ
သညီ မည်၏။
- ကိုယ်ခန္ဓာသဏ္ဍာန်တူမျှကြသည်ကား ဧကတ္တကာယ
မည်၏။
- ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ် တူမျှကြသည်ကား ဧကတ္တသညီမည်၏။

နိယံ- သဏ္ဍာန် ခန္ဓာ၊ မတူရာ၊ နာနာကာယ သိ၊
 သန္ဓေ ဝိညာ၊ မတူရာ၊ နာနာသညီ သိ၊
 သဏ္ဍာန် ခန္ဓာ၊ တူညီစွာ၊ ဧကာကာယ သိ၊
 သန္ဓေဝိညာ၊ တူညီစွာ၊ ဧကာသညာ သိ။

ဤသို့အကျဉ်းဝေဖန်၍ သိနှင့်လေဦး။

၁။ ကာမသုဂတိ ခုနစ်ဘုံ၌ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ
ပုံသဏ္ဍာန်လည်း အထူးထူးအထွေထွေ ကွဲပြားကြကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေ
စိတ်လည်း အထူးထူးအထွေထွေ ကွဲပြားကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ကာမ
သုဂတိခုနစ်ဘုံသည် နာနာတ္တကာယ နာနာတ္တသညီဘုံ (၁၀) မည်၏။

နိယံ-- သတ်သုကာမာ၊ ကာသညာ၊ နာနာချည်းသာသိ။

၂။ အပါယ်လေးဘုံ၌ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာပုံသဏ္ဍာန်
အားဖြင့် အထူးထူးအထွေထွေကွဲပြားကြကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်

သည်ကား အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏတစ်ခုသာဖြစ်ကြ၍ တူမျှ ကြကုန်၏။ ပထမဈာန်သုံးဘုံ၌ရှိသော ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့သည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးရှိကြကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်မူကား ပထမဈာန်ဝိပါက် တစ်ခုမျှသာဖြစ်၍ တူမျှကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အပါယ် လေးဘုံနှင့် ပထမဈာန်သုံးဘုံတို့သည် နာနာတ္တကာယ ဧကတ္တသညီ မည်ကုန်၏။

နိယံ- ပ ဈာန်သုံးရပ်၊ ပါယ်လေးရပ်၊ နာနာတ်သေညီ။

၃။ ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံရှိသော ဗြဟ္မာတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာပုံသဏ္ဍာန် တူမျှကြကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်တို့သည်ကား ဒုတိယဈာန်ဝိပါက်၊ တတိယ ဈာန် ဝိပါက်မျိုးတို့ဖြစ်ကြ၍ ထူးထွေကွဲပြားကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံသည် ဧကတ္တကာယ နာနာတ္တသညီမည်၏။

နိယံ--ဒု ဈာန်သုံးဝါ ဧကာယ၊ နာနသညာရှိ။

၄။ တတိယဈာန်သုံးဘုံ၌ရှိသော ဗြဟ္မာတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ ပုံသဏ္ဍာန်လည်း တူကြကုန်၏။ စတုတ္ထဈာန် ဝိပါက်တည်းဟူသော ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်လည်း တူကြကုန်၏။ ဝေဟပ္ဖိလ်ဘုံ သုဒ္ဓါဝါသ ငါးဘုံ၌ ရှိကြသော ဗြဟ္မာတို့သည် ကိုယ်သဏ္ဍာန်အားဖြင့်လည်း တူကြကုန်၏။ ပဉ္စမဈာန်ဝိပါက်တည်းဟူသော ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်လည်း တူကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့်တတိယဈာန်သုံးဘုံ အသညသတ်ကြည်သော စတုတ္ထဈာန် ခြောက်ဘုံ ဤကိုးဘုံတို့သည် ဧကာတ္တကာယ ဧကတ္တသညီမည်ကုန်၏။

နိယံ--တဘုံသုံးဝါ၊ စဘုံဆ၊ ဧကချည်းသာသိ။

၅။ အသညသတ်ဘုံသည် နာမ်မရှိ၍ အသညီဘုံ (ဘဝ) မည်၏။

၆။ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသည် အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံ

(ဘဝ)မည်၏။

၇။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံသည် ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံ (ဘဝ) မည်၏။

၈။ အာကိဉ္စညာ ယတနဘုံသည် အာကိဉ္စညာယတနဘုံ (ဘဝ) မည်၏။

၉။ နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံသည် နေဝသညီ နာသညီ ဘုံ (ဘဝ) မည်၏။

နိယံ- သညသတ်မှာ၊ အသညာ၊ လေးဖြာအရူပိ။
သတ္တဝါသ၊ ဘုံကိုးဝ၊ သိကြလေကုန်ဘိ။

ဤသို့အားဖြင့် “သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝ”တို့ကို ခွဲခြားဝေဖန်၍ သိမှတ်ကြကုန်ရာ၏။

ဝိညာဏဋ္ဌိတိ
ခုနစ်ပါး

ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ခုနစ်ပါးဟူသည်မှာ ဝိညာဏ်၏ တည်ရာဘုံ ခုနစ်ပါးပေတည်း။ ဤဝိညာဏဋ္ဌိတိ ခုနစ်ပါးကို ဤသို့ဝေဖန်၍ သိအပ်၏။ ယခင်ဘဝကြီး ကိုးပါး

တွင် အသညသတ်နှင့် နေဝသညာနာသညာယတန နှစ်ဘုံကို နုတ်၍ ကြွင်းသော ခုနစ်ဘုံသည် ဝိညာဏ်၏တည်ရာဖြစ်၍ “ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ခုနစ်ပါး” ဖြစ်သတည်း။

ဤတွင် အသညသတ်ဘုံမှာ ဝိညာဏ်မရှိသောကြောင့် ပယ်နုတ်ရသည်။ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံမှာ ထင်ရှားသော ဝိညာဏ်မရှိသောကြောင့် ပယ်နုတ်ရသည်။

ဥပပတ္တိဘဝတွင် တရားကိုယ် အရကောက်လျှင် လောကီဝိပါက်စိတ် ဗာတ္တိသ (၃၂)၊ စေတသိက် ပဉ္စတိသ(၃၅)၊ ကမ္မဇရုပ်ဝိသ (၂၀)၊

တို့ပေတည်း။

အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် လောကုတ္တရာဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ကိုလည်း ဘဝအရတွင် ထည့်သွင်းကောက်ယူရသေး၏။

အကျိုးအကြောင်းနှစ်ခု
ခွဲဝေပြု

ဤပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဘဝနှစ်မျိုးတို့တွင် ကမ္မ
ဘဝသည် အကြောင်းတရား၊ ဥပပတ္တိဘဝ
သည် အကျိုးတရားများ ဖြစ်ကြပေသည်။

ထိုတရားတို့တွင်-

အကုသိုလ်ကံ စေတနာ-၁၂-ခုသည် အပုညာဘိသင်္ခါရမည်သော
ကမ္မဘဝ အကြောင်းတရား ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်
ပေါ်သော ပဋိသန္ဓေပဝတ္တိအခါ၌ဖြစ်သည့် အပါယ်ခန္ဓာ အကျိုးဝိပါက်
များသည် ဥပပတ္တိဘဝ မည်ကုန်၏။

မဟာကုသိုလ်ကံ စေတနာ-၈-ခုသည် ပုညာဘိသင်္ခါရမည်သော
ကမ္မဘဝ အကြောင်းတရား ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်သော ပဋိသန္ဓေပဝတ္တိအခါ၌ဖြစ်သော ကာမသုဂတိခန္ဓာ
အကျိုးဝိပါက်များသည် ဥပပတ္တိဘဝတို့မည်ကုန်၏။

ရူပကုသိုလ်ကံ စေတနာ-၅-ခုသည်လည်း ပုညာဘိသင်္ခါရ
မည်သော ကမ္မဘဝအကြောင်းတရား ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်း
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိအခါ၌ဖြစ်သော ရူပါဝစရခန္ဓာ
အကျိုးဝိပါက်များသည် ဥပပတ္တိဘဝတို့မည်ကုန်၏။

အရူပကုသိုလ်ကံစေတနာ-၄-ခုသည် အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရမည်သော
ကမ္မဘဝ အကြောင်းတရားဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်
ပေါ်သော ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိအခါ၌ဖြစ်သော အရူပါဝစရခန္ဓာ အကျိုး

ဝိပါက်များသည် ဥပပတ္တိဘဝတို့မည်ကုန်၏။

ဥပမာကား ကမ္မဘဝတို့သည် မျိုးစေ့များနှင့် တူကြကုန်၏။ ဥပပတ္တိဘဝတို့သည် မျိုးစေ့ကြောင့် ဖြစ်ကြပေါက်ရောက်ကြသော သစ်ပင်တို့နှင့် တူကြကုန်၏။

ထင်ရှားစေဦးအံ့၊ သီးမျိုးပွင့်မျိုးကို ဆောင်ကြကုန်သော သစ်ပင်အမျိုးမျိုးတို့သည် မျိုးစေ့ကြောင့် သစ်ပင်၊ သစ်ပင်ကြောင့် မျိုးစေ့အားဖြင့် အဆင့်ဆင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး ဆက်လက်ဖြစ်ထွန်း နေကြကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ အနမတဂ္ဂသံသရာ၌ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဘဝအဆင့်ဆင့် အားဖြင့် တစ်သံရာလုံး ဖြစ်ပွားနေကြရကုန်၏။ ကမ္မဘဝကြောင့် ဥပပတ္တိဘဝတို့ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ဥပပတ္တိဘဝ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် ကမ္မဘဝကို တစ်ဆင့်ပြုလုပ် ဆည်းပူးကြပြန်၏။ ဤသည့်နည်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်မရသမျှ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကိလေသဝဋ်ကို အကြွင်းမဲ့ မပယ်သတ်နိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး အဖြစ်မဆုံးနိုင်ကြဘဲ သံသရာထဲတွင် တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေကြရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးရှင်ကြီးသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပျို့လင်္ကာကြီး၌-
- စွမ်းရည်ပြင်းထန်၊ ဥပါဒါန်ဖြင့်၊
ခန္ဓာဓမ္မ၊ ကိုယ်ကာယ၌၊
အတ္တအစွဲ၊ မြကြီးမြ၍၊
ရဲရဲရက်ရက်၊ ကိုယ့်အတွက်ကြောင့်၊
သက်သတ်ခိုးမှု၊ စသည်ပြုလျက်၊
အကုသလ၊ ကမ္မဆယ်တန်၊ အပြစ်လျှံ၏။
တစ်ဖန် နောက်နှောင်း၊ ငါလျှင်ကောင်းစိမ့်၊
အကြောင်းရည်ရော်၊ အရှည်မျှော်လျက်၊

သူတော်စလေ၊ ရသေ့ရဟန်း၊
 လှူဒါန်း ဝေငှ၊ ပဉ္စင်နှင့်၊
 အဋ္ဌအင်္ဂါ၊ ဒသဂီတည့်၊
 လေးလီဗြဟ္မ၊ ဝိဟာရဈာန်၊
 ဆယ်တန်ကသိုဏ်း၊ အလှိုင်းများစွာ၊ ဘာဝနာဟု၊
 ဆယ်ဖြာပူည၊ ကုသလကို၊
 လုံ့လကြီးစား၊ ကောင်းမှုပွား၏၊
 နှစ်ပါးကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟု၊
 ထိုထိုဘဝ၊ ဖြစ်သမျှ၌၊
 ဝိဇ္ဇာပြည့်ဖြိုး၊ အမျိုးမျိုးကြောင့်၊
 အကျိုးတရား၊ အရှည်ပွားသည်။
 နှစ်ပါးဘဝ၊ စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။

၁၁။ ဇာတိ ဒုက္ခပရိညာ

(၃၄) ဘဝပစ္စယာ ဇာတိဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၃၅-၃၆) ဓမ္မံ ၊ သံဃံ

ဘဝအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဇာတိတည်းဟူသော ဒုက္ခ
 သစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်ခြား၍
 မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ
 ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဇာတိဟူသည်မှာ-

- ဇနနံ ဇာတိ။

ဇနနံ=ဖြစ်ခြင်း၊ ဇာတိ=ဖြစ်ခြင်း။

ဥပပတ္တိ ဘဝခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဇာတိမည်၏။

(တစ်နည်း) ဇာယန္တိ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ ဧတာယာတိ ဇာတိ။

ဧတာယ=ဤတရားသဘောဖြင့်၊ ဓမ္မာ=သင်္ခါရတရားတို့သည် ဇာယန္တိ ပါတုဘဝန္တိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထိုသို့ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ဇာတိ=ဇာတိမည်၏။

ဇာတိသဘော ရှိခြင်းကြောင့် အလုံးစုံသော သင်္ခတဓမ္မတို့သည် ဖြစ်ပေါ်၍ ဖြစ်ပေါ်၍ နေကြရကုန်၏။ သင်္ခတဓမ္မတို့သည် ဇာတိ သဘောသို့သာ မေးတင်ကာ ဦးညွတ်ကာ ကိုင်းကာ ရှိုင်းကာ နေကြကုန်၏။ ဇာတိနယ်အတွင်းသို့ သက်ဝင်ကြမှသာလျှင် တရားကိုယ် ထင်ရှား ဘွားခနဲ ပေါ်ပေါက် ဖြစ်ပွားနိုင်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဇာတိကို သင်္ခတဓမ္မတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းတရားဟူ၍ ဆိုရလေသည်။ ကမ္မဘဝကြောင့် ဥပပတ္တိဘဝ၏ ရှေးဦးပထမဖြစ်ပေါ်မှုသဘောကို ဇာတိဟု ဆိုရ၏။

- ဇာတိအပြား
သုံးပါး
- ထိုဇာတိသည်
- (၁) ဘဝသစ်၏ ဇာတိတစ်ပါး
 - (၂) သန္တတိ ဇာတိတစ်ပါး
 - (၃) ခဏိကဇာတိ တစ်ပါး

ဤသို့အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။

၁။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် တစ်ခုသော ဘုံဘဝမှ စုတိပြီးနောက် ထိုထို ဘုံဘဝ၌ အစစွာ ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဘဝသစ်ဇာတိ (ပဋိသန္ဓေ ဇာတိ) ဟုဆိုပေသည်။

၂။ တစ်ခုသောဘဝမှာ တစ်နှစ်အတွင်း၊ တစ်လအတွင်း၊

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

တစ်ရက် အတွင်း၊ တစ်နာရီအတွင်း၊ တစ်ထိုင်အတွင်းမှာ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အထူးထူး အထွေထွေ သင်္ခတတရားတို့၏ အသစ်အသစ် တစ်မျိုးတစ်မျိုး ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်မှုကို သန္တတိဇာတိဟု ဆိုပေသည်။

၃။ သင်္ခတဓမ္မတို့၏ ခဏငယ်အစဉ်ဖြင့် ချုပ်၍ ချုပ်၍ အသစ် အသစ်ဖြစ်ပေါ်မှုကို ခဏိကဇာတိဟုဆိုပေသည်။

ဤအရာ၌ကား ဇာတိအရ ပဋိသန္ဓေဇာတိကိုသာ ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာဝိဘင်းပါဠိတော်၌ -

* တတ္ထ ကတမာ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ ဇာတိ သဉ္ဇာတိ ဩက္ကန္တိ နိဗ္ဗတ္တိ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ ခန္ဓာနံ ပါတုဘာဝေါ အာယ တနာနံ ပဋိလာဘော၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဓေသပါဠိတော်၌၊ ဘဝပစ္စယာ=ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပုန္နာ=ဖြစ်သော၊ ဇာတိ=ဇာတိမည်သည်ကား၊ ကတမာ=အဘယ်တရားနည်း၊ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ=ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ=ထိုထိုသတ္တဝါမျိုး အပေါင်း၌၊ ယာဇာတိ=အကြင်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယာသဉ္ဇာတိ=အကြင်ဓာတ်စု ဓာတ်ခဲအားဖြင့်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယာဩက္ကန္တိ=အကြင် အမိဝမ်း၌ ဝင်ရောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယာနိဗ္ဗတ္တိ=အကြင် အသစ် ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ=အကြင်ထင်ရှား စွာဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ခန္ဓာနံ=ရုပ်အစုနာမ်အစုတို့၏၊ ယောပါတု ဘာဝေါ=အကြင်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ အာယတနာနံ=စက္ခု စသော အာယတနတို့ကို၊ ယောပဋိလာဘော=အကြင်အသစ်တစ်ဖန်ရ ပြန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ အယံ=ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဘဝပစ္စယာ=ဘဝ

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သော၊ ဇာတိ-ဇာတိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-
ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဇာတိသည်လည်း--

၁။ ကလလရေကြည်ကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော အမိဝမ်း
တွင်းရှိ သားအိမ်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေဖြစ်ပွားခြင်းသည်
ဇလာဗုဇ ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်းမည်၏။ ဤဇလာဗုဇပဋိသန္ဓေ
ကိုပင်လျှင် ဂဗ္ဘသေယျပဋိသန္ဓေ ဟုလည်းဆို၏။

၂။ ပဒုမာကြာတိုက်၊ သစ်ခေါင်း၊ သစ်ပွေး၊ သစ်ပွင့်၊ သစ်သီး၊
ရွှံ့ညွန့်၊ ရေဟောင်း ရေဆွေး အစရှိသော စိုစွတ်စေးချွံသည့်
ဌာန၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေ ဖြစ်ပွားခြင်းသည် သံသေဒဇ
ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်းမည်၏။

၃။ ကြက်ဘဲစသော သတ္တဝါတို့၏ အဥ၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေ
ဖြစ်ပွားခြင်းသည် အဏ္ဏဇ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်၏။
ဤပဋိသန္ဓေကို ကြက်ဘဲစသော အမိဝမ်းမှ ဖြစ်ရသော
ကြောင့် ဂဗ္ဘသေယျဟုလည်း ဆိုအပ်သေး၏။

၄။ ရုတ်တစ်ရက် ကောင်းကင်မှ ယုံကြလာဘိသကဲ့သို့ နတ်ပြည်
ဗြဟ္မာ့ပြည် ငရဲပြည်တို့၌ ကိုယ်ထင်ရှား ပဋိသန္ဓေ တည်နေ
ဖြစ်ပွားခြင်းသည် သြပပါတိက ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်၏။

ဤသို့လေးမျိုးရှိပေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ပျို့လင်္ကာကြီး၌ -

- ဘဝစွမ်းရည်၊ ကံနှစ်ထွေကြောင့်၊
သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့၊
ဖြစ်ရာဘဝ၊ ဆုံးပြန်ကလျှင်၊

ဧကစတု၊ ငါးခုခန္ဓာ၊
 ကံချရာ၌၊ ဓမ္မတာစစ်၊
 သစ်တလဲလဲ၊ အနည်းနည်းလျှင်၊
 ဖြစ်မြဲဇာတိ၊ သန္ဓေငြိ၍၊
 တြိဘုံပြင်၊ နယ်တစ်ခွင်၌၊
 အစဉ်ဖြစ်ပွား၊ အစားစားလျှင်၊
 မားမား မတ်မတ်၊ ဇာတ်အမျိုးမျိုး၊
 တန်ခိုး ထင်တိမ်၊ ဂုဏ်သိရန်မ့်မြင့်၊
 အကျင့်ဆိုးကောင်း၊ အပေါင်းများစွာ၊ သတ္တဝါဟု၊
 နာနာကာယ၊ ဖြစ်ပြန်ကြသည်။
 လေးဝဇာတိ စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဟူ၍ ရေးစပ်တော်မူခဲ့သည်။

-----*-----

၁၂။ ဇရာမရဏ ဒုက္ခပရိညာ

(၃၇) ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏဒုက္ခပရိညာ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၃၈-၃၉) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

ဇာတိအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဇရာမရဏတည်းဟူသော
 ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍
 မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာ
 ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤအရာ၌ ဇရာမရဏတို့တွင် ဇရာဟူသည်မှာ---

ဇီရဏံ ဇရာ။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ဇီရဏံ=ရင့်ရော်ဆွေးမြည့်ခြင်း၊ ဇရာ=ရင့်ရော် ဆွေးမြည့်ခြင်း။

ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခတတရားတို့၏ ရင့်ရော်ဆွေးမြည့်မှုကို ဇရာဟု ဆိုပေသည်။

(တစ်နည်း) ဇီရန္တိ ဇိဏ္ဏဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိ ဧတာယာတိ ဇရာ။

ဧတာယ=ဤတရားသဘောဖြင့်၊ ဇီရန္တိ=အိုမင်းရင့်ရော်ကုန်၏၊ ဇိဏ္ဏဘာဝံ=အိုမင်းရင့်ရော်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ=ရောက်ကြကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထိုသို့ရင့် ရော်အိုမင်းကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဇရာ= ဇရာမည်၏။

ဇရာသဘောရှိနေသောကြောင့် အလုံးစုံသော သင်္ခတဓမ္မတို့သည် ဖြစ်ပေါ်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဇရာသဘောသို့သာ မေးတင်ကာ ကိုင်းကာ ရှိုင်းကာ ဦးညွတ်နေကြကုန်၏။ ဇရာနယ်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကြ ကုန်၍ နဂိုပကတိအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ရင့်ရော်ဆွေးမြည့်ခြင်းသို့သာ ရောက်ရကုန်၏။ အနည်းငယ်မျှ ပကတိအတိုင်း တည်တံ့၍ နေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြကုန်၊ ဖြစ်ပေါ်သမျှသော သင်္ခတဓမ္မတို့သည် ရင့်ရော်အိုမင်း ခြင်းတည်းဟူသော ဇရာတွင်းသို့သာ ဆင်း၍ဆင်း၍ နေကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့်ဇရာတရားကို သင်္ခတတရားတို့၏ ရင့်ရော်ဆွေး မြည့်ကြောင်း အိုမင်းကြောင်းဟူ၍ ဆိုရပေသည်။ ဇာတိရှိလျှင် ဇရာတရားလည်း အမြဲ ထပ်ကြပ်ပါ၍လာ၏။ အဝိညာဏက သဝိညာဏက=သက်ရှိသက်မဲ့ ဝတ္ထုဟူသမျှတို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကစ၍ ယနေ့တစ်မျိုး နက်ဖြန် တစ်မျိုး နံနက်တစ်မျိုး ညဉ့်တစ်မျိုး အိုမင်းခြင်းသို့သာလျှင် သက်ဆင်း လျောကျ၍ နေကြကုန်၏။

ထိုဇရာသည် -

(၁) ဝယောဝုဒ္ဓိဇရာ၊

(၂) သန္တတိဇရာ၊

(၃) ခဏိကဇရာ၊

အားဖြင့် သုံးမျိုးရှိ၏။ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင်--

၁။ ဝယောဝုဒ္ဓိဇရာ ဆိုသည်ကား ဆံဖြူသွားကြော့ အရေတွန့်လိပ်မှု အကြောပြိုင်းရရိုင်းထမှု၊ ခါးကိုင်းကုန်းကွမှုသို့တိုင်အောင် တစ်ဆင့် တစ်ဆင့် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်မှုသည် ဝယောဝုဒ္ဓိဇရာမည်၏။

ထိုဝယောဝုဒ္ဓိဇရာပင်လျှင် ပရမတ္ထဓမ္မဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့၏ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံပြောင်လဲလာမှုအပေါ်တွင် ပညတ်တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ် အပ်သောကြောင့် “ပညတ္တိဇရာ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမုတိနယ်တွင် မျက်မြင်ထင်ရှား ပေါ်လွင်သောကြောင့် “ပါကဋဇရာ” ဟူ၍လည်း ကောင်း ခေါ်ဆိုရသေး၏။

၂။ သန္တတိဇရာ ဆိုသည်ကား သန္တတိဇာတိ၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း တစ်နှစ်အတွင်း၊ တစ်လအတွင်း၊ တစ်ရက်အတွင်းစသည် တို့မှာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ တစ်မျိုးစီ တစ်ဖုံစီ အသစ်အသစ်ဖြစ်ပေါ်မှုမှ လျော့သက် ဆုတ်ယုတ်မှုကို သန္တတိဇရာ ဟုဆိုသတည်း။

၃။ ခဏိကဇရာ ဆိုသည်ကား ပရမတ္ထဓမ္မသင်္ခတတရားတို့၏ ခဏငယ်အစဉ် ဥပါဒ်ဋီဘင်အားဖြင့်ဖြစ်ပေါ်၍ နေသော ရုပ်တရားနာမ် တရားတို့၏ ဌိခဏကို ခဏိကဇရာဟု ဆိုသတည်း။

ထိုဇရာသုံးမျိုးတို့တွင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်၌ကား ဝယော ဝုဒ္ဓိဇရာသည်သာလျှင် ဟောတော်မူလိုရင်း ဇရာဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌--

* တတ္ထ ကတမံ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ၊ အတ္တိဇရာ၊ အတ္တိ

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

မရဏံ၊ တတ္တကတမာ ဇရာ၊ ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ
တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ ဇရာ ဇီရဏတာ ခဏ္ဍိစ္စံ ပါလိစ္စံ
ဝလိတ္တစတာ အာယုနော သံဟာနိ ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော၊
အယံ ဝုစ္စတိ ဇရာ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိ၌၊ ဇာတိပစ္စယာ=တဖန်အသစ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း
ဟူသော ဇာတိကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ=ဇရာမရဏဟူသည်၊
ကတမံ=အဘယ်နည်း၊ ဇရာ=ဇရာသည်လည်း၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ မရဏံ=
မရဏသည်လည်း၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ တတ္ထ=ထိုဇရာမရဏနှစ်ပါးတို့တွင်၊
ဇရာ=ဇရာဟူသည်၊ ကတမာ=အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ တေသံ တေသံ
သတ္တာနံ=ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ=ထိုထိုသတ္တဝါမျိုး
အပေါင်း၌၊ ယာဇရာ=အကြင်အိုမင်း ရင့်ရော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊
ယာဇီရဏတာ=အကြင်ဟောင်းနွမ်းမှည့်ရွမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊
ယံခဏ္ဍိစ္စံ=အကြင်သွားကျိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယံ ပါလိစ္စံ=အကြင်ဆံဖြူ
ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယာ ဝလိတ္တစတာ=အကြင်တွန့်ခြင်းသည်၊
အတ္ထိ=ရှိ၏၊ အာယုနော=အသက်၏၊ ယာ သံဟာနိ=အကြင်ဆုတ်ယုတ်
ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ဣန္ဒြိယာနံ=စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေတို့၏၊ ယော
ပရိပါကော=အကြင်ရင့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ အယံ=ဤအမှုကို၊ ဇရာ=
ဇရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏၊ ဤသို့ဟောတော်မူသော ဝယောဝုဒ္ဓိ
ဇရာဟူသည်မှာ ရုပ်တရားတို့၏ ကိစ္စသာဖြစ်၏၊ နာမ်တရားတို့၌ ထို
ဇရာမျိုး မရှိချေ၊ ထို့ပြင် ဤဝယောဝုဒ္ဓိဇရာမျိုးသည် ကမ္မဇရုပ်အားနဲ့သော
လူစသောကာမဘုံ သားတို့၌ သာဖြစ်ပေ၏၊ နတ်စသော ကမ္မဇရုပ်
အားကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့၌ မဖြစ်နိုင်ချေ ဟုသိရာ၏။

မရဏ ဟူသည်မှာလည်း--

- မရီယတေ မရဏံ။

မရီယတေ=သေခြင်း၊ မရဏံ=သေခြင်း၊

အသက်ကုန်သုဉ်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းကို မရဏဟုဆိုသည်။

(တစ်နည်း) မရန္တိ သတ္တာ ဧတေနာတိ မရဏံ။

ဧတေန=ဤတရားဖြင့်၊ သတ္တာ=သတ္တဝါတို့သည်၊ မရန္တိ=သေကြရကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထိုသို့သေကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ မရဏံ=မရဏမည်၏။

အလုံးစုံသောသတ္တဝါဟူသမျှတို့သည် မရဏဓာတ်ကြီးပိတ်ဆီးဝန်းဝိုင်းခြင်းကို ခံနေကြရကုန်၏။ မရဏဓာတ်ကြီးဆီသို့သာ အတင်းပြေးဝင်ကြရကုန်၏။ မရဏဓာတ်ကြီးသို့သာ ကိုင်းရှိုင်းကြရကုန်၏။ မရဏဓာတ်အတွက်ကြောင့် သေ၍မဆုံးနိုင် ရှိနေကြကုန်၏။ မရဏနိုင်ငံမှ မလွတ်နိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး သေဖို့ရန်သာ မျှော်လင့်ကြရကုန်၏။ ထို့ကြောင့် မရဏသဘောကို သတ္တဝါတို့၏ သေကြောင်းဟူ၍ ဆိုရ လေသည်။

မရဏအပြား သုံးပါး

မရဏတရားသည်-

- (၁) သမ္ပတိ မရဏ၊
- (၂) သန္တတိ မရဏ၊
- (၃) ခဏိက မရဏ၊

အားဖြင့် သုံးမျိုးရှိ၏။ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင်-

၁။ သမ္ပတိ မရဏဆိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောဘဝတစ်ခု၏ ချုပ်ဆုံးသေ ပျက်မှုသည် သမ္ပတိမရဏမည်၏။

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

၂။ သန္တတိမရဏဆိုသည်ကား အကြောင်းအခွင့်ဆိုက်တိုက်သည် အားလျော်စွာ အထူးထူးအထွေထွေ ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်အစဉ် နာမ်အစဉ်တို့၏ ချုပ်ဆုံးကွယ်ပျောက်မှုသည် သန္တတိမရဏမည်၏။

ထင်ရှားစေဦးအံ့၊ လျောင်းမှု ထိုင်မှု ရပ်မှု သွားမှုဟူသော ဣရိယာ ပုထ်လေးခုတို့၏ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်မှုတို့တွင် သတိပြုလျှင် ထင်ရှားလှ စွာ၏။ လျောင်းလိုသော စိတ်အစဉ်သည် ထိုင်လိုသော စိတ်အစဉ် ဖြစ်ပေါ်လာခိုက်တွင် ပျက်စီးချုပ်ဆုံး ကွယ်ပျောက် သွားရပေ၏။ ရပ်သော စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခိုက်တွင် ထိုင်လိုသော စိတ်အစဉ် ပျက်စီးချုပ်ဆုံး ကွယ်ပျောက် သွားရပေ၏။ လျောင်းလိုသော စိတ်အစဉ် ဖြစ်ပေါ် လာခိုက်တွင် ထိုင်လိုသော စိတ်အစဉ် ပျက်စီးချုပ်ဆုံး ကွယ်ပျောက်သွား ရ၏။ ဤသို့လျှင် ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့တွင် နာမ်အစဉ်လေးမျိုးတို့ အသီးသီး ချုပ်ပျောက် ပျက်စီးသွားရမှု နောက်နောက်သော စိတ်အစဉ် ဖြစ်ပေါ်လာတိုင်း ရှေ့ရှေ့သော စိတ်အစဉ်တို့ ချုပ်စဲကင်း ပျောက်သွားရ မှုတို့သည် နာမ်သန္တတိမရဏတို့ မည်ကုန်၏။

သွားမှုဟူသော လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ရုပ်အစဉ်သည် ရပ်မှု ထိုင်မှု လျောင်းမှုဟူသော ထောက်ကန် ဝါယော ရုပ်အစဉ် ဖြစ်ပေါ်လာခိုက်တွင် တစ်တိုတစ်စမျှ မရှိကြကုန်ဘဲ ချုပ်စဲ ကင်းပျောက်သွားရမှုတို့သည် ရုပ် သန္တတိမရဏတို့ မည်ကုန်၏။ အေးမှုရုပ်အစဉ်မှ ပူမှုရုပ်အစဉ်သို့လည်း ကောင်း၊ ကျန်းမာမှုရုပ်အစဉ်မှ ဖျားနာမှု ရုပ်အစဉ်သို့လည်းကောင်း ပြောင်းရွှေ့ ဖြစ်ပေါ်ရာစသည်တို့တွင် ဉာဏ်ကုန်နှင့်၍ ကြည့်လျှင် သိမြင် ရသော ရုပ်အစဉ်တို့၏ ချုပ်ပျက်မှု မှန်သမျှသည် ရုပ်သန္တတိ မရဏ မည်၏။

၃။ ခဏိကမရဏ ဆိုသည်ကား ရုပ်နာမ်တို့၏ ဥပါဒ်ဋီဘင်

ခဏငယ် အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်နေမှုမှ ပျက်ဆုံးချုပ်ကွယ်ခြင်း ဘင်ခဏသည် ခဏိကမရဏ မည်ပေသည်။

ဤမရဏ သုံးမျိုးတို့တွင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော်၌ကား သမ္မုတိ မရဏသည်သာလျှင် ဟောတော်မူလိုရင်း မရဏဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ -

* တတ္ထ ကတမံ မရဏံ၊ ယာတေသံ တေသံ သတ္တာနံ တမှာ တမှာ သတ္တနိကာယာ စုတိစဝနတာ ဘေဒါ အန္တရဓာနံ မစ္စမရဏံ ကာလကိရိယာ ခန္ဓာနံ ဘေဒေါ ကဋ္ဌေဝရဿ နိက္ခေပေါ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿပစ္စေဒေါ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ မရဏံ၊ ဣတိ အယဉ္ဇ ဇရာ၊ ဣဒဉ္ဇ မရဏံ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ။

တတ္ထ=ထိုဇရာမရဏ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ မရဏံ=မရဏဟူသည်၊ ကတမံ=အဘယ်နည်း၊ တေသံတေသံ သတ္တာနံ=ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တမှာ တမှာ သတ္တနိကာယာ=ထိုထိုသတ္တဝါမျိုးအပေါင်းမှ၊ ယာစုတိ=အကြင်စုတေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ယာစဝနကာ=အကြင်ရွှေ့ပြောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယောဘေဒေါ=အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယံအန္တရဓာနံ=အကြင်ကွယ်လွန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယံမစ္စ=အကြင်သေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယံမရဏံ=အကြင်အသက်ကို စွန့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ယာကာလကိရိယာ=အကြင်သေမှုသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ခန္ဓာနံ=ခန္ဓာတစ်ပါး၊ လေးပါး၊ ငါးပါးတို့၏၊ ယော ဘေဒေါ=အကြင်ပျက်ဆုံးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ=ဇီဝိတိန္ဒြေအစဉ်၏၊ ယော ဥပစ္စေဒေါ=အကြင်ပြတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ဣဒံ=ဤအမှုကို၊ မရဏံ=မရဏဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ=ဤသို့၊ အယဉ္ဇဇရာ=ဤဇရာလည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္ဇမရဏံ=ဤမရဏလည်းကောင်း၊ ဣဒံ=ဤတရားနှစ်ပါးကို၊

ဇာတိပစ္စယာ=တစ်ဖန်အသစ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဟူသော ဇာတိကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ=
ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ=ဇရာမရဏဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် ဇာတိရှိသော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့သည် ဇရာမရဏတို့နှင့်
မကင်းနိုင်ချေ၊ ဇာတိ၏နောက်မှ ဇရာမရဏတို့ ကပ်လျက်ချုပ်လျက်
ပါရှိလာကြ၏။ ထိုသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍။

ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပျို့ လင်္ကာကြီး၌-

- သန္ဓေဇာတိ၊ တစ်ဖန်ငြိ၍၊
- တြိ ဘုံသူ၊ အဆူဆူလျှင်၊
- လူလူ နတ်နတ်၊ အရပ်ရပ်တည့်၊
- မတ်မတ် မားမား၊ ဖြစ်ပြန်ငြားသော်၊
- သုံးပါးအရွယ်၊ စ၊လယ်၊ အဆုံး၊ ရှိမြဲထုံးဖြင့်၊
- အနှုန်း စဉ်စီ၊ သန္ဓေချီက၊
- နာရီ စဉ်သင့်၊ အဆင့်ဆင့်လျှင်၊
- ရင့်မြဲရော်မြဲ၊ တသဲသဲတည့်၊
- မစဲနေည၊ တရွရွလျှင်၊
- ခဏ သန္တတိ၊ အဂ္ဂိဇရာ၊
- နှစ်ဖြာလောင်မီး၊ ရှိန်ရှိန်ညီး၍၊
- အကြီးအငယ်၊ အရွယ် ခြားနား၊ အစားစားလျှင်၊
- အသွား တွင်တွင်၊ မစဲ နှင်၏၊
- လေးအင် သေမှု၊ တစ်ခုခုလည်း၊
- ဗဟုအန္တရာယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊
- နီးနွယ် ရုံးစည်း၊ တစ်လုံးတည်းလျှင်၊
- ကြီးကြီး ငယ်ငယ်၊ အရွယ် မထောက်၊

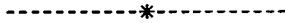
မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဦးကာ

သေချိန်ရောက်ကာ၊

ချုပ်ပျောက်ခန္ဓာ၊ မငြင်းသာသည်။

ဇရာမရဏ စွမ်းရည်တည်း။

ဟူ၍ ရေးစပ်တော်မူ ခဲ့ပေသည်။ ။

၁၃။ သောကာဒိ ဒုက္ခပရိညာ

(၄၀) သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ ဒုက္ခပရိညာ
ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၄၁-၄၂) ဓမ္မံ ၊ သံယံ

သောက=စိုးရိမ်မှု၊ ပရိဒေဝ=ငိုကြွေး မြည်တမ်းမှု၊ ဒုက္ခ=ပင်ပန်း ဆင်းရဲမှု၊ ဒေါမနဿ=နှလုံးမသာယာမှု၊ ဥပါယာသ=သက်ကြီးရိုက်ငင် ပင်ပန်းမှု၊ တည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာတုံး ဒုက္ခသစ္စာခဲကြီးကို ပရိညာ ကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ သည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤငါးမျိုးတို့တွင် -

- သောစနံ သောကော။

သောစနံ=စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ သောကော=စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း။

အဆွေအမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း=ဉာတိဗျသနစသော ဗျသနတရား ငါးပါးတို့နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းတို့ကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုကို သောကဟု ဆိုပေ သည်။

တစ်နည်း -

သောစန္တိ စိတ္တပရိညာဟံ ဂစ္ဆန္တိ ဧတေနာတိ သောကော။

ဧတေန=ဤတရားဖြင့်၊ သောစန္ဒိ=စိုးရိမ်ပူဆွေးကြရကုန်၏။ စိတ္တပရိဋ္ဌာဟံ=စိတ်ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ=ရောက်ကြရကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ=ထိုသို့ စိုးရိမ်ပူဆွေးကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ သောကော=သောကမည်၏။

သောကကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်သော ဒေါမနဿဝေဒနာဓာတ် ရှိမှုကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် လွန်စွာပူဆွေး စိတ်မအေးနိုင်ဘဲ ရှိကြကုန်၏။ သောကအတွက်စိတ်ပူပန်ခြင်း အမျိုးမျိုးကို ရရှိကြကုန်၏။ သောကကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်မှာမူကား တစ်စုံတစ်ရာ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း မရှိချေ။ ပကတိသီတာရေပမာ လွန်စွာချမ်းသာခြင်း တည်းဟူသော သောမနဿ သုခကို ရရှိနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သောကကို ပူဆွေး ကြောင်းတရား၊ စိတ်မအေးနိုင်ကြောင်း တရားဟူ၍ ဆိုရပေသည်။ တရားကိုယ်အားဖြင့် ဒေါမနဿဝေဒနာပေတည်း။

ဗျသနတရား ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် နှိပ်စက်မှုကို ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သောကတရားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုသောကတရား ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်နှလုံးသည် အဆိပ်လူးထားသောမြားဖြင့် ထိုးဆွအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မီး၌အုံးထားအပ်သော ကြိမ်ညွန့် ကြိမ်ဖူးကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်ရှိလေ၏။

ဗျသနတရား ငါးပါး ဆိုသည်ကား -

- ၁။ ဉာတိဗျသန=အဆွေအမျိုး ပျက်စီးခြင်း၊
- ၂။ ဘောဂဗျသန=စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း၊
- ၃။ ရောဂဗျသန=တစ်ခုတစ်ခုသော ရောဂါဖိစီး နှိပ်စက်၍ ပျက်စီးခြင်း၊
- ၄။ သီလဗျသန=စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းသော သီလ၏ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခြင်း၊

၅။ ဒိဋ္ဌိဗျသန=ဖြောင့်မှန်စွာ ယူအပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူ၏ ပျက်စီး ပြုန်းတီးခြင်း၊

ဤငါးပါးတို့ပေတည်း။ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာဝိဘင်းပါဠိတော်၌-

* တတ္ထ ကတမော သောကော၊ ဉာတိဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊
ဘောဂဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ ရောဂဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊
သီလဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊
အညတရညတရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ အည
တရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ သောကော သောစနာ သော
စိတတ္ထံ အန္တောသောကော အန္တောပရိသောကော
စေတသော ပရိဇ္ဈာယနာ ဒေါမနဿံ သောကသလ္လံ၊ အယံ
ဂုစ္စတိ သောကော။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိ၌၊ သောကော=သောကဟူသည်၊ ကတမော=
အဘယ်တရားနည်း၊ ဉာတိဗျသနေန=သားသမီး စသောဆွေမျိုးတို့၏
ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊ ဘောဂ
ဗျသနေန=စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့ထိသောသူ၏
လည်းကောင်း၊ ရောဂဗျသနေန=ချမ်းသာမှုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော
ရောဂါဆိုး အနာဆိုးနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊
သီလဗျသနေန=ကိုယ်ကျင့်သီလ ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သော
သူ၏လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနေန=အယူပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=
တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊ အညတရညတရေန ဗျသနေန=ဆိုခဲ့ပြီး
သည်မှကြွင်းသော အမှတ်မရှိ တစ်ပါးပါးသော ပျက်စီးမှုနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတဿဝါ=ပြည့်စုံသောသူ၏လည်းကောင်း၊ အညတရညတရေန ဒုက္ခ
ဓမ္မေန=အမှတ်မရှိ တစ်ပါးပါးသော ဒုက္ခဓမ္မနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သော
သူ၏လည်းကောင်း၊ သောကော=စိုးရိမ်မှုသည်၊ သောစနာ=ပူပင်မှုသည်၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

သောစိတတ္ထံ=စိတ်ပူပန်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ=ရှိ၏။ အန္တော
သောကော=အတွင်း၌ စိုးရိမ်မှုသည်။ အန္တောပရိသောကော=အတွင်း၌
ထွေထွေလာလာ ပူပန်မှုသည်။ အတ္ထိ=ရှိ၏။ စေတသော=စိတ်၏။
ပရိဇ္ဈာယနာ=ပူလောင်မှုသည်။ ဒေါမနသံ=နှလုံး မသာယာမှုသည်။
သောကသလ္လံ=သောကငြောင့်စူးမှုသည်။ အတ္ထိ=ရှိ၏။ အယံ=ဤအမှုကို၊
သောကော=သောကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ပရိဒေဝ ဟူသည်မှာ -

- ပရိဒေဝနံ ပရိဒေဝေါ။

ပရိဒေဝနံ=ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း၊ ပရိဒေဝေါ=ငိုကြွေး မြည်
တမ်းခြင်း။

အထူးထူး အထွေထွေ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါသမူစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇသဒ္ဓ ရုပ်ပေတည်း။

(တစ်နည်း) တံတံ ပဝတ္ထိံ ပရိကိတ္တေတွာ ဒေဝန္တိ ကန္တန္တိ ဧတေနာတိ
ပရိဒေဝေါ။

ဧတေန=ဤတရားဖြင့်၊ သတ္တာ=သတ္တဝါတို့သည်၊ တံတံ ပဝတ္ထိံ=
ထိုထို အကြောင်းအရာစုကို၊ ပရိကိတ္တေတွာ=ပြောကြား ဖွဲ့နွဲ့ကြကုန်၍၊
ဒေဝန္တိကန္တန္တိ=ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထိုသို့ ငိုကြွေးကြောင်း
ဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ပရိဒေဝေါ=ပရိဒေဝ မည်၏။

ပရိဒေဝတရား ရှိသည့်အတွက်ကြောင့် သောကဖိစီးမှုကို ခံရ
သောသူသည် အောင့်အည်းသည်းခံ၍ နေခွင့်မရဘဲ ငိုကြွေး မြည်
တမ်းရလေ၏။ ပရိဒေဝတရား၏ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်မှုကြောင့် အရှက်
အကြောက်ကို မငဲ့ဘဲ ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ ပြောဆိုငိုကြွေးရလေ၏။ ထို့ကြောင့်
ပရိဒေဝကို ငိုကြွေးကြောင်းတရားဟူ၍ ဆိုရလေသည်။

ငိုကြွေးမှု ဆိုသည်ကား မိမိ၌ ပျက်စီးဆုံးပါးသော ဗျသနငါးခု အရာစုတို့ကို ထုတ်ဖော်မြွက်ကြား၍ ညည်းတွားမြည်တမ်းမှုပေတည်း။ သူတော်ကောင်းတို့၏ မျက်မှောက်၌ပင် သော်လည်း အရှက် အကြောက် ကို မငဲ့ဘဲ နှုတ်တွင်းမှ ပွက်အံသော အနိဋ္ဌသံတို့ဖြင့် မြည်တွန်တောက်တီး ကာ ထွေထွေရာရာ ဖော်ပြ မြွက်ကြားမှုဟူ၍လည်း ဆိုရလေသည်။

ဤပရိဒေဝ ဟူသည်ကား သောကတည်းဟူသော ငြောင့်ဖြင့် စူးဝင်၍ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဖြစ်လာတတ်၏။ တဏှာအားကြီး ပြင်းထန် လျှင် ဥပါဒါန်ဟု ခေါ်ဆိုရ ဖြစ်လာရသကဲ့သို့ သောကအားကြီး ပြင်းထန် လာလျှင် ပရိဒေဝ ခေါ်ဆိုရ ဖြစ်လာရပေသည်။

ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌-

* တတ္ထ ကတမော ပရိဒေဝေါ၊ ဉာတိဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊
ဘောဂဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ ရောဂဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊
သီလဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊
အညတရညတရေန ဗျသနေန သမန္တာဂတဿ၊ အည
တရညတရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ အာဒေဝေါ ပရိဒေဝေါ
အာဒေဝနာ ပရိဒေဝနာ အာဒေဝိတတ္ထံ ပရိဒေဝိတတ္ထံ
ဝါစာပလာပေါ ဝိပ္ပလာပေါ လာလပ္ပေါ လာလပ္ပနာ
လာလပိတတ္ထံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ပရိဒေဝေါ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဓေသပါဠိ၌ ပရိဒေဝေါ=ပရိဒေဝ ဟူသည်။ ကတမော-
အဘယ်တရားနည်း၊ ဉာတိဗျသနေန=သားသမီးစသော ဆွေမျိုးတို့၏
ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊ ဘောဂ
ဗျသနေန=စည်းစိမ်တို့၏ ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သောသူ၏
လည်းကောင်း၊ ရောဂဗျသနေန=ချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

ရောဂါဆိုး အနာဆိုးနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊
 သီလဗျာဒနေန=ကိုယ်ကျင့်သီလ ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သောသူ၏
 လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဗျာဒနေန=အယူပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့
 သောသူ၏လည်းကောင်း၊ အညတရ ညတရေန ဗျာဒနေန=ဆိုခဲ့ပြီး
 သည်မှကြွင်းသော အမှတ်မရှိတစ်ပါးပါးသော ပျက်စီးမှုနှင့်၊ သမန္တာ
 ဂတဿ=ပြည့်စုံသောသူ၏လည်းကောင်း၊ အညတရညတရေန ဒုက္ခ
 ဓမ္မေန=အမှတ်မရှိ တစ်ပါးပါးသော ဒုက္ခဓမ္မနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿဝါ=တွေ့သော
 သူ၏လည်းကောင်း၊ အာဒေဝေါ=ရည်သန်၍ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ ပရိဒေ
 ဝေါ=ပြောကြား၍ ငိုကြွေးမှုသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ အာဒေဝနာ=ရည်သန်၍
 ငိုကြွေးမှုသည်၊ ပရိဒေဝနာ=ပြောကြား၍ ငိုကြွေးမှုသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊
 အာဒေဝိတတ္ထံ=ရည်သန်၍ ငိုကြွေးတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
 ပရိဒေဝိတတ္ထံ=ပြောကြား၍ ငိုကြွေးတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ=
 ရှိ၏၊ ဝါစာပလာပေါ=စကားထွေလာ မြည်တမ်းခြင်းသည်၊ ဝိပုလာပေါ=
 အထူးထူး အထွေထွေ မြည်တမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ လာလပွေါ=
 အဖန်ဖန် မြည်တမ်းခြင်းသည်၊ လာလပုနာ=အဖန်ဖန် မြည်တမ်းမှုသည်၊
 လာလပိတတ္ထံ=အဖန်ဖန် မြည်တမ်းသူ၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊
 အယံ=ဤအမှုကို၊ ပရိဒေဝေါ=ပရိဒေဝဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ= ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

ဒုက္ခ ဟူသည်မှာ -

ခမိတုံ ဒုက္ကရန္တိ ဒုက္ခံ။

ခမိတုံ=သည်းခံ၍ နေခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရံ=ခဲယဉ်းလှစွာ၏၊ ဣတိတသ္မာ=
 ထို့ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ=ဒုက္ခမည်၏။

ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒနာကို အရကောက်အပ်၏၊ ဒုက္ခ

ဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်၍လာလျှင် အလွန်တရာပင် ကျင်နာခံခက်လှသဖြင့် သည်းခံဖို့ရန် ခဲယဉ်းကြပ်တည်းလှစွာ၏။

ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်း ပါဠိတော်၌-

* တတ္ထ ကတမံ ဒုက္ခံ ၊ ယံ ကာယိကံ အသာတံ၊ ကာယိကံ ဒုက္ခံ၊ ကာယသမ္ဗဿဇံ အသာတံ ဒုက္ခံ ဝေဒယိတံ၊ ကာယ သမ္ဗဿဇာ အသာတာ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဒုက္ခံ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဓေသပါဠိ၌၊ ဒုက္ခံ=ဒုက္ခဟူသည်၊ ကတမံ=အဘယ်နည်း၊ ကာယိကံ=ကိုယ်အင်္ဂါ၌မှီသော၊ ယံအသာတံ=အကြင်မသက်သာမှုသည်၊ ကာယိကံ=ကိုယ်အင်္ဂါ၌မှီသော၊ ယံဒုက္ခံ=အကြင်ဆင်းရဲမှုသည်၊ ကာယ သမ္ဗဿဇံ=ကိုယ်အင်္ဂါ၌ တွေ့၍ဖြစ်သော၊ အသာတံ=မသက်သာသော၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲသော၊ ယံဝေဒယိတံ=အကြင်ခံစားမှုသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ကာယသမ္ဗဿဇာ=ကိုယ်အင်္ဂါ၌တွေ့၍ဖြစ်သော၊ အသာတာ=မသက်သာ သော၊ ဒုက္ခာ=ဆင်းရဲသော၊ ယာဝေဒနာ=အကြင်ခံစားမှုသည်၊ အတ္ထိ= ရှိ၏၊ ဣဒံ=ဤအမှုကို၊ ဒုက္ခံ=ဒုက္ခဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

ဒေါမနဿ ဟူသည်မှာ-

- ဒုမနဿ ဘာဝေါ၊ ဒေါမနဿံ။

ဒုမနဿ=နှလုံး မကောင်းသောသူ၏၊ ဘာဝေါ=ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဒေါမနဿံ=နှလုံးမကောင်းသောသူ၏ ဖြစ်ကြောင်း။

စိတ်၌ဖြစ်သော စေတသိက ဒုက္ခဝေဒနာကို အရကောက်အပ်၏။

ထိုဒေါမနဿကိုပင်လျှင် အဘိဓမ္မာဝိဘင်းပါဠိတော်၌-

* တတ္ထ ကတမံ ဒေါမနဿံ၊ ယံစေတသိကံ အသာတံ၊

လယ်တီအရှင်ကေလာသ

စေတသိကံ ဒုက္ခံ၊ စေတော သမ္ဗဿဇံ အသာတံ ဒုက္ခံ
ဝေဒယိတံ၊ စေတော သမ္ဗဿဇာ အသာတာ ဒုက္ခာ
ဝေဒနာ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဒေါမနဿ။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဓေသပါဠိ၌၊ ဒေါမနဿ=ဒေါမနဿဟူသည်။ ကတမံ=အဘယ်နည်း၊ စေတသိကံ=စိတ်၌မို့သော၊ ယံ အသာတံ=အကြင်မသက်သာမှုသည်။ စေတသိကံ=စိတ်၌မို့သော၊ ယံ ဒုက္ခံ=အကြင်ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ=ရှိ၏။ စေတော သမ္ဗဿဇံ=စိတ်နှလုံး၌တွေ့၍ဖြစ်သော၊ အသာတံ=မသက်သာသော၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲသော၊ ယံ ဝေဒယိတံ=အကြင်ခံစားမှုသည်။ စေတော သမ္ဗဿဇာ=စိတ်နှလုံး၌တွေ့၍ ဖြစ်သော၊ အသာတာ=မသက်သာသော၊ ဒုက္ခာ=ဆင်းရဲသော၊ ယာဝေဒနာ=အကြင်ခံစားမှုသည်။ အတ္ထိ=ရှိ၏။ ဣဒံ=ဤအမှုကို၊ ဒေါမနဿ=ဒေါမနဿဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ပြဆိုအပ်ခဲ့သော ဒုက္ခနှင့် ဒေါမနဿတို့တွင် ဒုက္ခဟူသည်မှာ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း သောကဟူသော ငြောင့်တံသင်း စူးဝင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ အသည်းတွင်း၊ နှလုံးတွင်း၊ ရင်တွင်း၊ ဝမ်းတွင်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပူပန်မှု၌ ပင်ပန်းမှုတို့ပေတည်း။

ဒေါမနဿ ဟူသည်မှာ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း သောကဟူသော ငြောင့်တံသင်း သည် စူးဝင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်အစဉ်၌ တရိပ်ရိပ် တငွေ့ငွေ့နှင့် မမေ့နိုင်၊ မပျောက်နိုင်၊ မကြည်နိုင်၊ မချမ်းနိုင်ဖြစ်ခါ စိတ်၌ဖြစ်သော မကြည်မသာ ဆင်းရဲပင်ပန်းမှုပေတည်း။

ဥပါယာသ ဟူသည်မှာ -

- ဘုသော အာယာတနံ ဥပါယာသော၊

ဘုသော=ပြင်းထန်စွာ၊ အာယာတနံ=ပင်ပန်းခြင်းတည်း၊ ဥပါယာသော=ပြင်းထန်စွာ ပင်ပန်းခြင်း။

ပြင်းထန်စွာ ပင်ပန်းခြင်းဆိုသည်ကား ဒေါသမီးလောင်သည့် အတွက် စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်းရုံမျှမက နစ်၍ မျော၍ သွားမှု၊ သေငယ်ဇောဖြင့် မေ့လျော့သွားမှု၊ ရှိုက်ကြီးငင်ကြီးဖြစ်မှု၊ ရင်ထဲတွင် ဆို့နှင့်လာမှု၊ ဖြေမဆည်နိုင်ဘဲ ယိုင်လဲသွားမှုများပေတည်း။ သေရိဝ ဇာတ်တော်မှ ဒေဝဒတ်အလောင်း ရွဲကုန်သည်၏ ဖြစ်ပုံမျိုးပေတည်း။

ထို ဥပါယာသကိုပင်လျှင် အဘိဓမ္မာဝိဘင်းပါဠိတော်၌-

* တတ္ထ ကတမော ဥပါယာသော၊ ဉာတိ ဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဘောဂဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ ရောဂဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ သီလဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနေန ဝါ ဖုဋ္ဌဿ၊ အညတရညတရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ အညတရညတရေန ဒုက္ခ ဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ အာယာသော ဥပါယာသော အာယာသိတတ္ထံ ဥပါယာသိတတ္ထံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဥပါယာသော။

တတ္ထ=ထိုဥဒ္ဒေသပါဠိ၌၊ ဥပါယာသော=မရူနိုင် မဆည်နိုင် အရှိက် အငင် ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ကတမော=အဘယ်နည်း၊ ဉာတိ ဗျသနေန= သားသမီးစသော ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ ဝါ=တွေ့သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ဘောဂဗျသနေန=စည်းစိမ်တို့၏ ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ ဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊ ရောဂ ဗျသနေန=ချမ်းသာကို ဖျက်ဆီး တတ်သော ရောဂါဆိုး အနာဆိုးနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ ဝါ=တွေ့သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ သီလဗျသနေန=ကိုယ်ကျင့် သီလ ပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ ဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဗျသနေန=အယူပျက်စီးမှုနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ ဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊ အညတရညတရေန ဗျသနေန=ဆိုခဲ့ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော အမှတ်မရှိ တစ်ပါးပါးသော ပျက်စီး မှုနှင့်၊ သမန္နာဂတဿ=ပြည့်စုံ သောသူ၏လည်းကောင်း၊ အညတရည

တရေန ဒုက္ခဓမ္မေန=အမှတ်မရှိ တစ်ပါးပါးသော ဒုက္ခဓမ္မနှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ ဝါ=တွေ့သောသူ၏လည်းကောင်း၊ အာယာသော=အလွန် ပင်ပန်းခြင်း သည်၊ ဥပါယာသော=ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ အာယာသိ တတ္ထံ=လွန်စွာပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဥပါယာသိတတ္ထံ=ပြင်းစွာ ပင်ပန်းသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ အယံ=ဤအမှုကို၊ ဥပါယာ- သော=ဥပါယာသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဥပါယာသ ဤသုံးခုတို့၏ ဖြစ်ပုံအထူးကား သောက အားကြီးလာ အရှိန်မြင့်လာလျှင် ပရိဒေဝဖြစ်လာ၏၊ ပရိဒေဝ အားကြီးလာ အရှိန်မြင့်လာလျှင် ဥပါယာသ ဖြစ်လာ၏။

ဥပမာကား -

- တစ်ခုသော ဆီပူအိုးကင်း၌ ကြိုက်ကြိုက်ဆူပွက်၍ နေသော ဆီများနှင့်သောက တူ၏။
- ပွက်ဆူနေရုံ မကဘဲ ဆူဝေလျှံတက်၍ နေမှုနှင့် ပရိဒေဝ တူ၏။
- ကျန်ရစ်သော ဆီပူအိုးကင်း၌ နစ်၍ ခန်းခြောက်တူးခြစ် မှုနှင့် ဥပါယာသ တူ၏။

ဟု မှတ်ယူပါလေ။

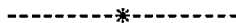
ဤသောကစသော တရားငါးပါးတို့သည် ဇာတိကြောင့်သာ ဖြစ် ပေါ်လာ ကြကုန်၏၊ ဇာတိဓမ္မဖြစ်ကြသော သူတို့၌သာ ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ကို ရနိုင်ကြကုန်သောကြောင့် ဇာတိကြောင့်ဖြစ်၏-ဟု ဆိုကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပျို့လင်္ကာကြီး၌ -

မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး မြန်မာဋီကာ

- သန္ဓေ ဇာတိ၊ ခန္ဓာ ရှိက၊
 ဉာတိ ဘောဂ၊ စသည်သင်းပင်း၊
 ကွေကွင်းခြင်းနှင့်၊
 မကင်းစသာ၊ ကြုံကြိုက်လာသော်၊
 ပူဆာ သောက၊ ရှုတငိုကြွေး၊
 သက်မွေးဝန်ထမ်း၊ ပူချမ်းဒုက္ခ၊
 အနိဋ္ဌကြောင့်၊ စိတ်ကမကြည်၊
 မဆည် ငင်ရွိုက်၊ အလိုက်အလှဲ၊
 ဆင်းရဲ ငါးပါး၊ အကျဉ်းအားတည့်၊
 ကျယ်ပွား အနန္တ၊ တွေ့ကြုံရသည်။
 မူလဇာတိ အနှုန်းတည်း။ ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။

၁၄။ ဒုက္ခက္ခန္ဓ ပရိညာ

(၄၃) ဧဝ မေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ ပရိညာ ပရိယန္တံ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၄၄-၄၅) ဓမ္မံ - သံဃံ

ဤသို့ ချမ်းသာမဖက် သက်သက်ဖြစ်သော ထိုဆင်းရဲအစုကို ပရိညာကိစ္စဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိုင်းခြား၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ သိမြင်ရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ မှီခိုရာ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဤသို့လျှင် အဝိဇ္ဇာ အစရှိကုန်သော တရားတို့၏ အကြောင်း အကျိုး ဆက်လက်ဖြစ်ပွား၍ နေသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်ကြီးသည်

စင်စစ်အားဖြင့် သုခဟူသည် မြူမှုမရှိ ပကတိ ဒုက္ခသက်သက်ကြီးသာ ဖြစ်၍နေ၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န တရားတို့၏ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်၍ နေသည်ကိုပင် ပညာမျက်စိမှ ကင်းကုန်သော အန္တပုထုဇဉ်တို့က ငါ့ကိုယ်ငါ့ဟာ ငါ့ခန္ဓာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငါ့ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ မှတ်မှား စွဲလမ်း၍ နေကြကုန်၏။ အမြင်မှောက်မှား ဖောက်ပြားချွတ်ယွင်း၍ နေကြကုန်၏။ တစ်စုံတစ်ရာမျှ မိမိတို့နှင့် မသက်မဆိုင်ဘဲ သူ့သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ချင်တတ်တိုင်း ဖြစ်၍နေသော တရားတို့ကို အရမ်းမဲ့ စွဲလမ်း၍ နေကြကုန်၏။

အဝိဇ္ဇာ စသည်တို့၏ ဖြစ်မှုသည် ဇာတိ ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမဿ ဥပါယာသတို့ဖြစ်ရန် အခြေခံ အမြစ်အရင်း တွေသာတည်း။ ဇာတိ ဇရာစသည်သို့ ဆိုက်ရောက်ရုံက ပိုမို၍ အကျိုးထူး မရှိချေ။ ဇာတိ ဇရာစသည်တို့ကလည်း စင်စစ်ဒုက္ခတုံး ဒုက္ခခဲကြီးတွေ သာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်ကို ဒုက္ခစက်ကြီး ဟူ၍ ဆိုရ၏။ ထိုဒုက္ခစက်ကြီးကို ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ခန္ဓာဟူ၍ မှတ်မှား စွဲလမ်း၍နေသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း ဒုက္ခစက်ကြီးတွင်းသို့ အတင်း သက်ဆင်း၍ နေကြသည် မည်ကုန်၏။ ဒုက္ခစက်သွားတို့၏ ဝါးမှု ကြိတ်မှု နင်းနယ်မှုတို့ကို အတင်းငံ့ကာခံ၍ နေကြသည် မည်ကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်၏ သုခမဖက် သက်သက် သော ဒုက္ခအစု ဒုက္ခအပုံတို့ ပေါင်းဆုံမိသော သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ အဘိဓမ္မာဝိဘင်းပါဠိတော်၌-

* ဧဝမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော

